

ساختمان داده‌ها و الگوریتم‌ها

(رشته کامپیوتر)

مؤلفان:

مهندس ناصر آیت

مهندس جعفر تنها

ناشر: دانشگاه پیام‌نور

۱۳۸۷

فهرست

پیشگفتار	یازده
فصل اول - روش های تحلیل الگوریتم	۱
اهداف	۱
سؤال های پیش از درس	۱
مقدمه	۲
۱-۱ زمان اجرای الگوریتم ها	۲
۱-۲ مرتبه اجرای الگوریتم	۴
۱-۲-۱ نماد Big-oh	۷
۱-۲-۲ نماد Big-Omega	۱۱
۱-۲-۳ نماد θ	۱۳
۱-۲-۴ مرتبه رشد	۱۶
۱-۳ روش های تحلیل الگوریتم ها	۱۷
۱-۳-۱ الگوریتم های ترتیبی (غیر بازگشتی)	۱۸
۱-۳-۲ الگوریتم های بازگشتی (recursive algorithm)	۲۲
۱-۳-۳ محاسبه الگوریتم های بازگشتی (recursive algorithm)	۲۳
۱-۳-۴ محاسبه مقادیر الگوریتم بازگشتی	۲۴
۱-۳-۵ محاسبه تابع زمانی الگوریتم های بازگشتی	۲۴
۱-۴ حل روابط بازگشتی	۳۱
۱-۴-۱ روش تکرار با جای گذاری	۳۲
۱-۵ ارائه چند مثال	۳۴
۱-۶ خلاصه فصل	۳۸
۱-۷ تمرین های فصل	۴۰
فصل دوم - آرایه ها	۴۵
اهداف	۴۵
سؤال های پیش از درس	۴۵
مقدمه	۴۶

۴۷	۲-۱ مفهوم نوع داده مجرد (Abstract Data Type)
۴۸	۲-۲ آرایه‌ها
۴۸	۲-۳ آرایه به عنوان داده انتزاعی (Abstract Data Type)
۴۹	۲-۴ آرایه‌های یک بعدی
۵۰	۲-۵ نمایش آرایه یک بعدی
۵۱	۲-۶ نمونه‌ای از کاربردهای آرایه یک بعدی برای جستجو
۵۱	۲-۶-۱ جستجوی ترتیبی در آرایه
۵۳	۲-۶-۲ جستجوی دودویی در آرایه
۵۵	۲-۷ آرایه‌های دوبعدی
۵۶	۲-۷-۱ نحوه ذخیره‌سازی آرایه‌های دوبعدی
۵۷	۲-۸ ماتریس‌های اسپارس (Sparse)
۵۸	۲-۸-۱ ترانزاده ماتریس اسپارس
۶۰	۲-۹ رشته (String)
۶۱	۲-۹-۱ الگوریتم‌های تطابق الگو (Pattern Matching)
۶۵	۲-۱۰ مسائل حل شده فصل
۶۸	۲-۱۱ تمرین‌های فصل
۶۹	۲-۱۲ پروژه‌های برنامه‌نویسی
۷۵	فصل سوم - پشته (Stack)
۷۵	اهداف
۷۵	سؤال‌های پیش از درس
۷۶	مقدمه
۷۶	۳-۱ تعریف پشته
۷۷	۳-۲ نوع داده انتزاعی پشته
۸۰	۳-۳ پیاده‌سازی عملگرهای پشته
۸۲	۳-۳-۱ تحلیل پیچیدگی زمانی
۸۲	۳-۳-۲ پشته‌های چندگانه
۸۵	۳-۴ دو کاربرد از پشته‌ها
۹۲	۳-۵ ارزیابی درستی پرانتزها توسط پشته
۹۳	۳-۶ مزایا و معایب پشته
۹۴	۳-۷ طراحی و ساخت کلاس پشته
۹۴	۱. طراحی کلاس پشته
۹۴	۲. پیاده‌سازی کلاس پشته
۹۶	۳. پیاده‌سازی عمل ایجاد پشته
۹۶	۴. پیاده‌سازی عمل تست خالی بودن پشته
۹۶	۵. پیاده‌سازی عمل حذف از پشته
۹۷	۶. پیاده‌سازی عمل افزودن به پشته
۹۷	۷. پیاده‌سازی عمل بازیابی از پشته
۹۸	۳-۸ مثال‌های حل شده
۱۰۲	۳-۹ تمرین‌های فصل
۱۰۳	۳-۱۰ پروژه‌های برنامه‌نویسی

۱۰۵	فصل چهارم - صف (Queue)
۱۰۵	اهداف
۱۰۵	سؤال‌های پیش از درس
۱۰۶	مقدمه
۱۰۶	۴-۱ نوع داده انتزاعی صف
۱۰۸	۴-۲ پیاده‌سازی عملگرهای صف
۱۱۰	۴-۲-۱ تحلیل پیچیدگی زمانی
۱۱۰	۴-۳ صف حلقوی
۱۱۳	۴-۴ صف اولویت (Priority queue)
۱۱۴	۴-۵ مزایا و معایب صف
۱۱۴	۴-۶ طراحی و ساخت کلاس صف
۱۱۷	۴-۷ مسائل حل شده در صف‌ها
۱۲۱	۴-۸ تمرین‌های فصل
۱۲۲	۴-۹ پروژه‌های برنامه‌نویسی
۱۲۳	فصل پنجم - لیست پیوندی
۱۲۳	اهداف
۱۲۳	سؤال‌های پیش از درس
۱۲۴	مقدمه
۱۲۴	۵-۱ لیست‌های پیوندی خطی (یکطرفه)
۱۲۶	۵-۲ پیاده‌سازی لیست پیوندی
۱۲۹	۵-۳ درج و حذف گره‌ها از لیست پیوندی
۱۳۶	۵-۴ ساختارهای دیگری از لیست پیوندی
۱۳۶	۵-۴-۱ لیست‌هایی با گره رأس
۱۳۷	۵-۴-۲ مزایای لیست با گره رأس و انتهایی
۱۳۸	۵-۴-۳ پیچیدگی زمانی عملگرهای لیست پیوندی
۱۳۸	۵-۴-۴ لیست‌های پیوندی حلقوی (چرخشی)
۱۴۰	۵-۵ لیست‌های پیوندی دوطرفه (لیست‌های دویوندی)
۱۴۴	۵-۵-۱ پیچیدگی زمانی عملگرهای لیست دویوندی
۱۴۴	۵-۶ پیاده‌سازی پشته با لیست پیوندی
۱۴۷	۵-۷ پیاده‌سازی صف با لیست پیوندی
۱۴۹	۵-۸ معایب پیاده‌سازی صف و پشته از طریق لیست‌های پیوندی
۱۴۹	۵-۹ لیست‌های عمومی
۱۵۱	۵-۱۰ نمایش چند جمله‌ای‌ها به صورت لیست‌های پیوندی
۱۵۲	۵-۱۱ مثال‌های حل شده
۱۵۶	۵-۱۲ تمرین‌های فصل
۱۵۹	فصل ششم - درختان (trees)
۱۵۹	اهداف
۱۵۹	سؤال‌های پیش از درس
۱۶۰	مقدمه
۱۶۱	۶-۱ اصطلاحات مربوط به درخت‌ها

۱۶۳	۶-۲ درخت دودوئی (binary tree)
۱۶۴	۶-۳ انواع درخت‌های دودوئی
۱۶۶	۶-۴ خواص درخت‌های دودوئی
۱۶۷	۶-۵ نمایش درخت‌های دودوئی
۱۶۸	۶-۵-۱ نمایش ترتیبی درخت‌های دودوئی
۱۷۰	۶-۵-۲ نمایش پیوندی درخت‌های دودوئی
۱۷۲	۶-۶ پیمایش درخت‌های دودوئی
۱۷۲	۶-۶-۱ روش پیمایش پیشوندی (Preorder)
۱۷۵	۶-۶-۲ روش پیمایش میانوندی (inorder)
۱۷۷	۶-۶-۳ روش پیمایش پسوندی (Postorder)
۱۷۹	۶-۶-۴ پیمایش غیربازگشتی درخت دودوئی
۱۸۰	۶-۷ کاربردهای پیمایش درخت دودوئی
۱۸۱	۶-۷-۱ ساخت درخت دودوئی با استفاده از پیمایش آن
۱۸۳	۶-۷-۲ نمایش عبارات محاسباتی با درخت دودوئی
۱۸۵	۶-۷-۳ پیمایش ترتیب سطحی
۱۸۶	۶-۸ بررسی انواع درخت‌ها
۱۸۶	۶-۸-۱ درخت عمومی (general tree)
۱۹۴	۶-۸-۲ درختان نخ‌دودوئی
۱۹۶	۶-۹ شمارش درخت‌های دودوئی
۱۹۸	۶-۱۰ جنگل‌ها
۱۹۹	۶-۱۱ درختان با ساختار مشخص
۲۰۰	۶-۱۱-۱ هرم‌ها (HEAPS)
۲۰۱	۶-۱۱-۱-۱ درج یک عنصر در heap
۲۰۵	۶-۱۱-۱-۲ حذف عنصری از درخت heap
۲۰۸	۶-۱۱-۱-۳ صف اولویت (priority queue)
۲۱۰	۶-۱۱-۲ درخت‌های جستجوی دودوئی (Binary Search Tree)
۲۱۲	۶-۱۱-۲-۱ جستجوی یک عنصر در درخت جستجوی دودوئی
۲۱۴	۶-۱۱-۲-۲ درج عنصری در درخت جستجوی دودوئی
۲۱۶	۶-۱۱-۲-۳ حذف یک عنصر از درخت جستجوی دودوئی
۲۱۹	۶-۱۱-۲-۴ حذف عناصر تکراری به‌عنوان کاربردی از BST
۲۲۰	۶-۱۱-۳ درخت‌های انتخابی (selection trees)
۲۲۳	۶-۱۲ الگوریتم‌ها
۲۲۶	۶-۱۳ درخت جستجوی متعادل
۲۲۹	۶-۱۳-۱ تعریف درخت متوازن
۲۳۰	۶-۱۴ حل تعدادی مثال
۲۳۶	۶-۱۵ تمرین‌های فصل
۲۳۹	۶-۱۶ پروژه‌های برنامه‌نویسی
۲۴۱	فصل هفتم - گراف‌ها (Graphs)
۲۴۱	اهداف
۲۴۱	سؤال‌های پیش از درس
۲۴۲	مقدمه

۲۴۲	۷-۱ چند اصطلاح نظریه گراف
۲۴۸	۷-۲ نحوه نمایش گراف‌ها
۲۴۸	۷-۲-۱ ماتریس مجاورتی
۲۵۱	۷-۲-۲ نمایش گراف با استفاده از لیست پیوندی
۲۵۲	۷-۳ عملیات بر روی گراف‌ها
۲۵۲	۷-۳-۱ پیمایش گراف‌ها
۲۵۴	۷-۳-۲ جستجوی عرضی
۲۵۹	۷-۳-۳ جستجوی عمقی
۲۶۳	۷-۴ درخت‌های پوشا و درخت پوشای کمینه
۲۶۵	۷-۵ الگوریتم راشال برای ساخت درخت پوشای کمینه
۲۶۸	۷-۶ الگوریتم پریم برای تعیین درخت پوشای کمینه
۲۷۱	۷-۷ ارائه مسائل حل شده
۲۷۴	۷-۸ تمرین‌های فصل
۲۷۵	۷-۹ پروژه‌های برنامه‌نویسی
۲۷۷	فصل هشتم - مرتب‌سازی (sorting)
۲۷۷	اهداف
۲۷۷	سؤال‌های پیش از درس
۲۶۸	مقدمه
۲۶۸	۸-۱ مرتب کردن
۲۶۹	۸-۲ مرتب‌سازی با آدرس
۲۸۰	۸-۳ مرتب‌سازی یا جستجو
۲۸۱	۸-۴ ملاحظات کارایی
۲۸۲	۸-۵ مقایسه روش‌های مرتب‌سازی
۲۸۳	۸-۶ روش‌های مرتب‌سازی
۲۸۴	۸-۶-۱ مرتب‌سازی حبابی (Bubble Sort)
۲۸۷	۸-۶-۲ مرتب‌سازی انتخابی (selection sort)
۲۸۹	۸-۶-۳ مرتب‌سازی سریع (Quick sort)
۲۹۳	۸-۶-۴ مرتب‌سازی درجی (Insertion sort)
۲۹۵	۸-۶-۵ مرتب‌سازی هرمی
۲۹۶	۸-۶-۶ مرتب‌سازی ادغامی (Merge sort)
۳۰۱	۸-۶-۷ مرتب‌سازی درخت دودویی
۳۰۳	۸-۶-۸ مرتب کردن مبنایی (Radix sort)
۳۰۶	۸-۷ مقایسه روش‌های مرتب‌سازی
۳۰۸	۸-۸ تمرین‌های فصل
۳۱۰	۸-۹ پروژه‌های برنامه‌نویسی
۳۱۱	سؤالات چهارگزینه‌ای
۳۵۱	منابع

پیشگفتار

خداوند منان را شکر می‌گوییم که با اعطای نعمت حیات، سلامتی، دانش و عنایت خاص او، توفیق آن را یافتیم تا کتابی را تحت عنوان ساختمان داده‌ها و الگوریتم‌ها به دانش‌پژوهان و دانشجویان تقدیم کنیم. با توجه به نیاز مبرم دانشجویان رشته علوم و مهندسی کامپیوتر، مهندسی فناوری اطلاعات و ریاضی کاربردی به داشتن منبعی برای درس ساختمان داده‌ها، بر آن شدیم که تجربه چندین ساله خود در زمینه موضوع مذکور را در قالب کتابی در اختیار دانش‌پژوهان و دانشجویان عزیز قرار دهیم. وجه تمایز این مجموعه با منابع موجود، علاوه از خودآموز بودن آن، تکمیل بودن سرفصل درسی و تحت پوشش قرار دادن کامل واحد درس ساختمان داده‌ها و الگوریتم‌ها می‌باشد. در این مجموعه سعی شده نخست ADT یا نوع داده مجرد هر ساختار داده شوسپس روش پیاده‌سازی و پیچیدگی زمانی هر کدام از آنها بررسی شده است. به خصوص پیچیدگی زمانی در حالات مختلف مسئله بیشتر مورد بحث واقع شده است. در نهایت در پایان هر فصل تعدادی **یادآزمایی** بیشتر ارائه گردیده است.

آنچه در پیش روی شماست، مجموعه‌ای با هشت فصل می‌باشد که بطور جامع و کامل در اختیار دانشجویان عزیز قرار داده شده است. در فصل اول سعی شده خواننده با مطالعه آن، بتواند راه‌حل‌های عملی لازم را برای محاسبه تابع و پیچیدگی زمانی الگوریتم فرا بگیرد و بخصوص بتواند مهارت‌های لازم جهت محاسبه و حل

یازده

روابط بازگشتی را کسب نماید. در این فصل راه حل های، حل روابط (بازگشتی و غیربازگشتی) بحث شده است و از مهمترین فصل کتاب محسوب می شود. در فصل دوم اولین و تقویداً ساقوین ADT را ارائه دادیم و در ادامه مسائل زیادی را با این ADT، بحث کردیم. در فصل های سوم و چهارم نیز ADT های جدیدی را ارائه کردیم و در کل خروجی روش های مختلف را با هم مقایسه کردیم. در فصل پنجم، لیست های پیوندی را بعنوان یک ساختار داده مورد بررسی قرار دادیم.

فصل ششم را با یک ADT جدیدی بنام درخت شروع کردیم و انواع ساختار درخت ها را بررسی کردیم. در نهایت آخرین ADT را در فصل هفتم ارائه دادیم که مربوط به گراف و کاربردهای آن است.

فصل هشتم یکی از مهمترین فصل های کتاب می باشد، برای اینکه انواع الگوریتم های مرتب سازی را مورد ارزیابی قرار داده است. بخصوص اینکه انواع الگوریتم ها را از نظر پیچیدگی زمانی با هم مقایسه می کند.

در انتهای هر فصل علاوه از تعدادی تمرین برای تکمیل سناریو آموزشی، یک یا چند پروژه برنامه نویسی برای یادگیری کامل مفاهیم گنجانده شده است.

امید است دانش پژوهان و دانشجویان عزیز پس از مطالعه این مجموعه

مهارت های لازم را برای درس ساختمان داده ها و الگوریتم ها کسب نمایند.

در پایان، مؤلفین وظیفه خود می دانند که از تمامی عزیزان، که در تألیف و نگارش این مجموعه زحمات زیادی را متحمل شده اند، تشکر و قدردانی نمایند، همچنین نهایت تشکر و قدردانی خود را از آقایان مهندس محمدجواد رستمی، غلامرضا حلمی پسند و حمیدرضا شریفی که زحمت ویراستاری ادبی این مجموعه را عهده دار شده اند، اعلام داریم.

سخن را با تشکر از تمامی دانش پژوهان و دانشجویان عزیزی که با ارسال یادداشت، نظرات خود را به منظور بهتر و پربار کردن این کتاب برای مولفین ارسال می کنند تا در چاپ های دیگر مورد استفاده قرار گیرد، به پایان رسانده و این مجموعه را تقدیم به پدران بزرگوار و مادران عزیزی می کنیم که در همه حال در فکر تحصیل و سعادت فرزندان خود بوده و چراغ راه زندگی فرزندانشان می باشند و از خداوند منان

دوازده

مسئلت داریم، این خدمت خالصانه را در راه رضای خود تلقی فرمایید و ما را یاری
نموده و نیرویی مضاعف مرحمت فرماید تا بتوانیم در خدمت به دانش‌پژوهان و
دانشجویان به پاره‌ای از آنچه آرزو داریم، تحقق بخشیم.

مؤلفین

مهندس جعفر تنها tanha@pnu.ac.ir

مهندس ناصر آیت avat@pnu.ac.ir

سیزده

فصل اول

روش‌های تحلیل الگوریتم

اهداف

در پایان این فصل شما باید بتوانید:

- ✓ خصوصیات کلی یک الگوریتم را تعریف کنید.
- ✓ مرتبه زمانی یک الگوریتم را تعیین کنید.
- ✓ به تشریح نمادهای نشان دهنده کارایی یک الگوریتم بپردازید.
- ✓ مقادیر بازگشتی، یک الگوریتم بازگشتی را محاسبه کنید.
- ✓ به حل یک رابطه بازگشتی داده شده بپردازید.

سؤال‌های پیش از درس

۱. به نظر شما چگونه می‌توان فهمید یک برنامه نوشته شده از برنامه مشابه دیگر بهتر عمل می‌کند؟
۲. دلیل استفاده از الگوریتم بازگشتی به جای الگوریتم ترتیبی چیست؟
۳. به نظر شما در کامپیوترهایی با سرعت پردازش زیاد امروزی، آیا ارزش این را دارد که اثبات کنیم یک برنامه سریعتر از برنامه دیگری اجرا می‌شود؟

مقدمه

سؤالی که در مورد یک الگوریتم یا الگوریتم‌های یک مسئله مطرح می‌شود اینست که کدام الگوریتم برای حل یک مسئله خاص بهتر عمل می‌کند؟ پاسخ دادن به این سؤال به راحتی امکان‌پذیر نیست. مشخصه‌های زیادی از جمله سادگی، وضوح، زمان اجرا، میزان حافظه مصرفی و غیره برای یک الگوریتم خوب می‌باشند. در این میان، زمان اجرا و میزان حافظه مصرفی نقش بسیار مهمی ایفا می‌کنند (در این کتاب بیشتر زمان اجرا مورد بحث قرار می‌گیرد) غالباً کارایی برنامه را با زمان اجراء بررسی می‌کنند. در این فصل رفتار الگوریتم را قبل از پیاده‌سازی، از نظر زمان اجراء و کارایی بررسی می‌کنیم.

۱-۱ زمان اجرای الگوریتم‌ها

همانطور که در بالا اشاره کردیم زمان اجرای یک الگوریتم از مسائل مهم طراحی الگوریتم می‌باشد و غالباً کارایی الگوریتم‌ها را از روی زمان اجرای آنها بررسی می‌کنند (تنها معیار برای مقایسه نیست).

همانطور که می‌دانیم الگوریتم عبارتست از:

مجموعه‌ای از دستورات و دستورالعمل‌ها برای حل مسئله، که شرایط زیر را می‌بایست دارا باشد:

- دقیق باشد
- مراحل آن به ترتیب انجام پذیرد
- پایان‌پذیر باشد

الگوریتم‌ها، توسط زبانهای برنامه‌نویسی پیاده‌سازی می‌شوند. و هر الگوریتم توسط یک برنامه (program) ارائه می‌شود (با هر زبان برنامه‌نویسی).

همچنین، هر برنامه مثل الگوریتم زمان اجرای خاص خود را دارد. بحث را از عوامل دخیل در زمان اجرای برنامه شروع می‌کنیم.

عوامل دخیل در زمان اجرای برنامه عبارتند از:

- سرعت سخت‌افزار
- نوع کامپایلر
- اندازه داده ورودی

- ترکیب داده‌های ورودی

- پیچیدگی زمانی الگوریتم

- پارامترهای دیگر که تأثیر ثابت در زمان اجرا دارند.

از این عوامل، سرعت سخت‌افزار و نوع کامپایلر به صورت ثابت در زمان اجرای برنامه‌ها دخیل هستند. پارامتر مهم، پیچیدگی زمانی الگوریتم است که خود تابعی از اندازه مسئله می‌باشد. ترکیب داده‌های ورودی نیز با بررسی الگوریتم در شرایط مختلف قابل اندازه‌گیری می‌باشد (در متوسط و بدترین حالات).

با توجه به مطالب بالا، اهمیت زمان اجرای الگوریتم در یک برنامه، نرم‌افزار و غیره به وضوح مشاهده می‌گردد. لذا در ادامه سعی در بررسی پیچیدگی زمانی الگوریتم‌ها خواهیم داشت.

برای بررسی یک الگوریتم، تابعی به نام $T(n)$ که تابع زمانی الگوریتم نامیده می‌شود، در نظر می‌گیریم. که در آن n اندازه ورودی مسئله است. مسئله ممکن است شامل چند داده ورودی باشد. به عنوان مثال اگر ورودی یک گراف باشد علاوه بر تعداد راس‌ها (n) ، تعداد یال‌ها (m) هم یکی از مشخصه‌های داده ورودی می‌باشد. در این صورت زمان اجرای الگوریتم را با $T(n,m)$ نمایش می‌دهیم، در صورتی که تعداد پارامترها بیشتر باشند، آنهایی که اهمیت بیشتری در زمان اجرا دارند، را در محاسبات وارد می‌کنیم و از بقیه صرف‌نظر می‌کنیم.

برای محاسبه تابع زمانی $T(n)$ برای یک الگوریتم موارد زیر را باید در محاسبات در نظر بگیریم:

- زمان مربوط به اعمال جایگزینی که مقدار ثابت می‌باشند.

- زمان مربوط به انجام اعمال محاسبات که مقدار ثابتی دارند.

- زمان مربوط به تکرار تعدادی دستور یا دستورالعمل (حلقه‌ها)

- زمان مربوط به توابع بازگشتی

از موارد ذکر شده در محاسبه زمان $T(n)$ یک الگوریتم، محاسبه تعداد تکرار عملیات و توابع بازگشتی، اهمیت ویژه‌ای دارند. و در حقیقت در کل پیچیدگی زمانی مربوط به این دو می‌باشد.

۱-۲ مرتبه اجرای الگوریتم

در ارزیابی الگوریتم دو فاکتور مهمی که باید مورد توجه قرار گیرد، یکی حافظه و دیگری زمان اجرای الگوریتم است. یعنی الگوریتمی بهتر است که حافظه و زمان اجرای کمتری را نیاز داشته باشد البته غالباً در الگوریتم‌های این کتاب فاکتور مهمتر، زمان اجرای الگوریتم می‌باشد. برای بررسی محاسبه اجرای الگوریتم‌ها کار را با چند مثال شروع می‌کنیم.

قطعه برنامه زیر را در نظر بگیرید:

```
(1) x = 0 ;
(2) for (i = 0 ; i < n ; i++)
(3)     x++ ;
```

در قطعه کد بالا عملیات متفاوتی از جمله جایگزینی، مقایسه و غیره انجام می‌گیرد که هر کدام زمانهای متفاوتی را برای اجرا شدن نیاز دارند. تابع زمانی قطعه کد بالا را می‌توان به صورت زیر محاسبه کرد:

تعداد	زمان	سطر
۱	C_1	1
$n+1$	C_2	2
n	C_3	3

با توجه به جدول، $T(n)$ برابر است با:

$$T(n) = C_1 + C_2(n+1) + C_3n$$

حال C را بیشترین مقدار C_1 ، C_2 ، C_3 در نظر می‌گیریم بنابراین:

$$T(n) = C(2n+2)$$

حال قطعه کد زیر را در نظر بگیرید:

```
(1) x=0 ;
(2) for (i=0 ; i < n ; i++)
(3)     for (j=0 ; j < n ; j++)
(4)         x++ ;
```

تابع زمانی قطعه کد بلالارت زیر محاسبه می‌شود:

تعداد	هزینه	سطر
۱	C_1	1
$n+1$	C_2	2
$n(n+1)$	C_3	3
$n \times n$	C_4	4

بنابراین $T(n)$ برابر است با:

$$T(n) = C_1 + C_2(n+1) + C_3n(n+1) + C_4n^2$$

C را بیشترین مقدار C_1, C_2, C_3 و C_4 در نظر می‌گیریم بنابراین خواهیم داشت:

$$T(n) = C(2n^2 + 2n + 2)$$

همانطور که مشاهده می‌کنید $T(n)$ برابر با یک چند جمله‌ای از درجه ۲ می‌باشد. اگر دقت کنید ضرایب چند جمله‌ای در تعداد تکرار بالا، تأثیرگذاری کمتری دارند. بنابراین هدف ما از محاسبه مرتبه یک الگوریتم به دست آوردن زمان، در تعداد تکرارهای بزرگ یا خیلی بزرگ می‌باشد. در حالت کلی ضرایب، تأثیر چندانی در زمان اجرا ندارند به همین دلیل غالباً از آنها در محاسبات صرف‌نظر می‌کنند.

مثال ۱-۱: تابع زیر مربوط به محاسبه فاکتوریل عدد n را در نظر بگیرید:

```
(1)  int  Factorial(int  n)
      {
(2)      int  fact= 1 ;
(3)      for( int  i=2 ; i<= n ; i++ )
(4)          fact*= i ;
(5)      return fact ;
      }
```

تابع زمانی، تابع بالا به صورت زیر محاسبه می‌شود:

تعداد	هزینه	سطر
۱	C_1	2
n	C_2	3
$n-1$	C_3	4
۱	C_4	5

بنابراین $T(n)$ برابر است با:

$$T(n) = C_1 + C_2 n + C_3(n-1) + C_4$$

C را بیشترین مقدار C_1 ، C_2 ، C_3 و C_4 در نظر می‌گیریم بنابراین خواهیم داشت:

$$T(n) = C(2n + 1).$$

مثال ۱-۲: تابع زیر مربوط به حاصل جمع دو ماتریس می‌باشد a, b, c سه ماتریس $n \times m$ می‌باشند):

```
void Add(a, b, c, int m, n)
{
(1)     for(int i=0 ; i<n ; i++)
(2)         for(int j=0 ; j<m ; j++)
(3)             c[i][j]= a[i][j] + b[i][j] ;
}
```

تابع زمانی، الگوریتم جالورت زیر محاسبه می‌شود:

تعداد	هزینه	سطر
$n + 1$	C_1	1
$n(m + 1)$	C_2	2
nm	C_3	3

بنابراین $T(n)$ برابر است با:

$$T(n) = C_1(n + 1) + C_2 n(m + 1) + C_3 nm$$

C را بیشترین مقدار C_1 ، C_2 ، C_3 در نظر می‌گیریم بنابراین خواهیم داشت:

$$T(n) = C(n + 1 + n(m + 1) + nm) \\ = C(2nm + 2n + 1)$$

برای بررسی کارایی الگوریتم‌ها، نمادهایی معرفی شده است که در زیر آنها را بررسی می‌کنیم.

۱-۲-۱ نماد Big-oh

برای بررسی میزان رشد توابع زمانی الگوریتم‌ها، نماد Big-oh را به کار می‌گیرند و آن را با علامت O نمایش می‌دهند. حال در زیر تعریف این علامت را ارائه می‌دهیم:

تعریف: گوئیم $T(n) \in O(f(n))$ اگر و فقط اگر ثابت C و ثابت صحیح n_0 وجود داشته باشند که برای همه مقادیر $n \geq n_0$ داشته باشیم $T(n) \leq Cf(n)$ (رابطه $T(n) \in O(f(n))$ را بخوانید $T(n)$ متعلق به اوی بزرگ $f(n)$).

تعریف بالا به صورت زیر نیز بیان می‌شود:

$$T(n) \in O(f(n)) \Leftrightarrow \exists C, n_0 > 0 \quad \forall n \geq n_0 \quad T(n) \leq Cf(n)$$

در تعریف بالا $T(n)$ زمان اجرای الگوریتم را مشخص می‌تکنی واز اندازه

داده‌ها می‌باشد.

در حالت کلی $f(n)$ مرتبه زمانی اجرای الگوریتم نامیده می‌شود اصطلاحاً پیچیدگی زمانی الگوریتم هم گفته می‌شود) و با $O(f(n))$ نمایش داده می‌شود.

$T(n)$ مربوط به قطعه کد بالا که شامل فقط یک حلقه است را در نظر بگیرید:

$$T(n) = C(2n + 2)$$

C زمان اجرای عملیات، یک مقدار ثابت است با فرض $C=1$ خواهیم داشت

مثلاً اشاره شد که C به نوع سخت‌افزار، زبان برنامه‌نویسی و غیره بستگی دارد:

$$\begin{aligned} T(n) &= 2n + 2 \\ &\leq 3n \Rightarrow T(n) \in O(n) \end{aligned}$$

که در آن $n_0 = 2$ و $C = 3$ می‌باشد. بنابراین بازای n_0 و C مشخص

$T(n) \in O(n)$ خواهد بود.

مثال ۱-۳: زمان اجرای $T(n)$ مربوط به تعدادی الگوریتم موجود است مرتبه یا

پیچیدگی زمانی این الگوریتم‌ها را محاسبه نمایید:

- i) $T_1(n) = 2n^2 + 4n$
- ii) $T_2(n) = 3n^3 + 3n$
- iii) $T_3(n) = 4n + 5n \log n + 2$

حل:

i) $T_1(n) = 2n^2 + \epsilon n \leq 3n^2$
 که در آن اگر $C = 3$ و $n_0 = \epsilon$ باشد آنگاه $T_1(n) \in O(n^2)$ می‌باشد.

ii) $T_2(n) = 2n^3 + 3n$
 $\leq \epsilon n^3$
 که در آن اگر $C = \epsilon$ و $n_0 = 2$ باشد، آنگاه $T_2(n) \in O(n^3)$.

iii) $T_3(n) = \epsilon n + 5n \log n + 2 \leq \epsilon n \log n + 5n \log n + 2n \log n$
 $= 11n \times \log n$
 که در آن اگر $C = 11$ و $n_0 = 1$ باشد، آنگاه $T_3(n) \in O(n \log n)$ خواهد بود.
 توجه داشته باشید که می‌توانید ضرایب مختلفی از C را به دست آورید.

نکته: وقتی رابطه $T(n) \in O(F(n))$ برقرار باشد، گوییم $F(n)$ یک کران بالا برای $T(n)$ می‌باشد.

مثال ۴-۱: زمان اجرای $T(n)$ مربوط به مثال ۱-۱ و مثال ۱-۲ موجود است مرتبه یا پیچیدگی زمانی این الگوریتم‌ها را محاسبه نمایید:

- i) $T(n) = C(2n + 1)$
 ii) $T(n) = C(2nm + 2n + 1)$

حل:

i) $T(n) = C(2n + 1)$
 C زمان اجرای عملیات، یک مقدار ثابت است با فرض $C = 1$ خواهیم داشت:
 $T(n) = C(2n + 1) = 2n + 1$
 $\leq 3n$
 که در آن اگر $C = 3$ و $n_0 = 1$ باشد آنگاه $T(n) \in O(n)$ می‌باشد.

ii) $T(n) = C(2nm + 2n + 1)$
 C زمان اجرای عملیات، یک مقدار ثابت است با فرض $C = 1$ و $m < n$ خواهیم داشت:

$$T(n) \leq (2n^2 + 2n + 1)$$

$$\leq 3n^2$$

که در آن اگر $C=3$ و $n_0=3$ باشد آنگاه $T(n) \in O(n^3)$ خواهد بود.

مثال ۵-۱: درستی یا نادرستی عبارات زیر را ثابت کنید:

i) $T(n) = (2n+1) \in O(n^2)$

ii) $T(n) = (n^2 + n + 1) \in O(n)$

iii) $T(n) = (5 \cdot 2^n + n^2) \in O(2^n)$

حل:

i) $T(n) = (2n+1)$

$$\leq 2n^2$$

که در آن اگر $C=2$ و $n_0=2$ باشد آنگاه $T(n) \in O(n^2)$ خواهد بود. بنابراین رابطه بالا یک رابطه صحیح می‌باشد.

ii) $T(n) = (n^2 + n + 1)$

$$\leq 2n^2$$

همانطور که ملاحظه می‌کنید نمی‌توان C و n_0 معرفی کرد که رابطه

$$n^2 + n + 1 \leq Cn$$

به ازای $C, n \geq n_0$ همواره برقرار باشد به عبارت دیگر $T(n)$ به هیچ وجه در

حالت کلی نمی‌تواند کمتر از Cn باشد. در نتیجه رابطه بالا یک رابطه نادرست می‌باشد.

iii) $T(n) = (5 \cdot 2^n + n^2)$

$$\leq 5 \cdot 2^n$$

که در آن اگر $C=5$ و $n_0=4$ باشد آنگاه $T(n) \in O(2^n)$ خواهد بود. بنابراین

رابطه بالا یک رابطه صحیح می‌باشد.

همانطور که در مثال‌های بالا ملاحظه کردید در تابع زمانی باید جمله با بیشترین

مرتبه را در نظر بگیریم و ضرایب جملات عملاً تاثیری در مرتبه زمانی الگوریتم ندارند.

توجه به موضوع مذکور کمک زیادی به حل سریع مسئله می‌کند.

برای روشن شدن موضوع در حالت کلی قضایای زیر را ارائه می‌دهیم.

قضیه ۱-۱: اگر $T(n) = a_m n^m + a_{m-1} n^{m-1} + \dots + a_1 n + a_0$ زمان اجرای یک الگوریتم باشد آنگاه $T(n) \in O(n^m)$.
اثبات:
به وضوح می‌توان نوشت:

$$\begin{aligned} T(n) &\leq |T(n)| \\ &= |a_m n^m + a_{m-1} n^{m-1} + \dots + a_1 n + a_0| \\ &\leq |a_m n^m| + |a_{m-1} n^{m-1}| + \dots + |a_1 n| + |a_0| \\ &\leq n^m \sum_{i=0}^m |a_i| \end{aligned}$$

بنابراین برای $C = \sum_{i=0}^m |a_i|$ و n_0 مشخص $T(n) \in O(n^m)$ خواهد بود.

بنابراین، در حالت کلی اگر $T(n)$ زمان اجرای یک الگوریتم باشد در اینصورت پیچیدگی زمانی الگوریتم متعلق به جمله‌ای خواهد بود که رشد بیشتری نسبت به بقیه جملات داشته باشد (با C و n_0 که محاسبه می‌شود).

مثال ۶-۱: زمان اجرای $T(n)$ مربوط به تعدادی الگوریتم موجود است. درستی عبارات زیر را ثابت کنید.

- i) $T(n) = (n+1)^2 \in O(n^2)$
- ii) $T(n) = 3n^3 + 2n^2 \in O(n^3)$
- iii) $T(n) = 5^n \notin O(2^n)$

حل: روابط زیر را طبق قضیه بالا حل می‌کنیم لذا خواهیم داشت:

- i) $T(n) = n^2 + 2n + 1 \leq 4n^2$
بنابراین به ازای $n_0 = 1$ و $C = 4$ رابطه برقرار است.

$$\text{ii) } T(n) = 3n^3 + 2n^2 \leq 5n^3$$

با توجه به تعریف به ازای $n_0 = 1$ و $C = 5$ رابطه برقرار است.

$$\text{iii) } T(n) = 5^n \notin O\left(2^n\right)$$

فرض کنید C و n_0 موجود است به طوری که به ازای هر $n \geq n_0$ داشته باشیم:

$$5^n \leq C2^n$$

آنگاه عبارت $C \geq \left(\frac{5}{2}\right)^n$ حاصل می‌شود. در این رابطه به ازای n های بزرگ C

بسیار بزرگی تولید می‌شود بنابراین هیچ ثابت C به ازای هر n برای رابطه بالا وجود ندارد.

۲-۲-۱ نماد Big-Omega

تعریف: گوئیم $T(n) \in \Omega(f(n))$ اگر و فقط اگر ثابت صحیح C و n_0 وجود داشته باشد که به ازای همه مقادیر $n \geq n_0$ داشته باشیم $T(n) \geq Cf(n)$ (رابطه $T(n) \in \Omega(f(n))$ را بخوانید $T(n)$ امگای بزرگ $f(n)$).

تعریف بالا را به صورت زیر نیز ارائه می‌دهند:

$$T(n) \in \Omega(f(n)) \Leftrightarrow \exists C, n_0 > 0 \quad \forall n \geq n_0 \quad Cf(n) \leq T(n)$$

اگر دقت کنید ملاحظه می‌کنید که تعریف بالا یک کران پایین زمان اجرا برای $T(n)$ ارائه می‌دهد. بنابراین، در حالت کلی می‌توان گفت که $\Omega(f(n))$ بهترین حالت اجرا برای یک الگوریتم می‌باشد.
برای درک بهتر نماد بالا در زیر چند مثال ارائه می‌دهیم.

مثال ۷-۱: زمان اجرای $T(n)$ الگوریتمی محاسبه شده، $\Omega(f(n))$ آن را به دست آورید.

$$T(n) = an^2 + bn + c \quad \text{and} \quad a, b, c > 0$$

حل:

$$\begin{aligned} an^2 + bn + c &> an^2 + b + c \\ &> an^2 \end{aligned}$$

بنابراین اگر $n_0 = 1$ و $C = a$ باشد، آنگاه $T(n) \in \Omega(n^2)$ خواهد بود.

مثال ۸-۱: زمان اجرای $T(n)$ الگوریتمی محاسبه شده، $\Omega(f(n))$ آنرا به دست آورید.

$$T(n) = n^2 + 5n$$

حل:

$$T(n) = n^2 + 5n \geq n^2$$

بنابراین اگر $n_0 = 1$ و $C = 1$ باشد، آنگاه $T(n) \in \Omega(n^2)$ خواهد بود.

مثال ۹-۱: زمان اجرای $T(n)$ مربوط به تعدادی الگوریتم موجود است. درستی

عبارات زیر را ثابت کنید.

i) $T(n) = 6n + 4 \in \Omega(n)$

ii) $T(n) = 3n + 2 \notin \Omega(n^2)$

iii) $T(n) = 5^n + n^2 \in \Omega(2^n)$

حل:

i) $T(n) = 6n + 4 \geq 6n$

بنابراین اگر $n_0 = 1$ و $C = 6$ باشد، آنگاه $T(n) \in \Omega(n)$ خواهد بود.

ii) $T(n) = 3n + 2 \notin \Omega(n^2)$

فرض کنید C و n_0 موجود است به طوری که به ازای هر $n \geq n_0$ داشته باشیم:

$$T(n) = 3n + 2 \geq Cn^2$$

$$\Rightarrow Cn^2 - 3n - 2 \leq 0$$

همان طور که ملاحظه می کنید در نامعادله بالا C و n_0 با مقدار معین وجود ندارد

به طوری که بازای هر $n \geq n_0$ رابطه بالا برقرار باشد. بنابراین $3n + 2 \notin \Omega(n^2)$ خواهد

بود.

iii) $T(n) = 5^n + n^2 \geq 5^n \geq 2^n$

بنابراین اگر $n_0 = 1$ و $C = 1$ باشد، آنگاه $T(n) \in \Omega(n^2)$ خواهد بود.
حال در حالت کلی قضیه زیر را ارائه می‌دهیم.

قضیه-۲: اگر $T(n) = a_m n^m + a_{m-1} n^{m-1} + \dots + a_1 n + a_0$ زمان اجرای یک الگوریتم بوده و $a_m > 0$ باشد آنگاه $T(n) \in \Omega(n^m)$.
اثبات: به‌عنوان تمرین به خواننده واگذار می‌شود.

۳-۲-۱ نماد θ

تا حالا یک کران پایین و یک کران بالا برای تابع زمانی یک الگوریتم توسط نمادهای Ω و O ارائه دادیم. حال نماد θ را به‌صورت زیر تعریف می‌کنیم:
تعریف: گوئیم $T(n) \in \theta(f(n))$ اگر و فقط اگر ثابتهای C_1 ، C_2 و ثابت صحیح n_0 وجود داشته باشد به‌طوری‌که برای همه مقادیر $n \geq n_0$:

$$C_1 f(n) \leq T(n) \leq C_2 f(n)$$

تعریف بالا به‌صورت زیر نیز ارائه می‌شود:

$$\exists C_1, C_2, n_0 > 0 \quad \forall n \geq n_0 \quad C_1 f(n) \leq T(n) \leq C_2 f(n)$$

$$\Leftrightarrow T(n) \in \theta(f(n))$$

توسط نماد بالا تابع $T(n)$ هم از بالا و هم از پایین محدود می‌شود. توجه داشته باشید که، درجه رشد تابع $f(n)$ و $T(n)$ یکسان است.

مثال ۱۰-۱: اگر $T(n) = \frac{1}{4}n^2 - 3n$ باشد $\theta(f(n))$ را محاسبه کنید.

حل:

نشان می‌دهیم که $T(n) \in \theta(n^2)$.

طبق تعریف: $T(n) \in \theta(n^2) \Leftrightarrow$

$$\exists C_1, C_2, n_0 \quad \forall n \geq n_0 \quad C_1 n^2 \leq \frac{1}{4}n^2 - 3n \leq C_2 n^2 \quad (1)$$

حال رابطه (۱) را به n^2 تقسیم می‌کنیم:

$$C_1 \leq \frac{1}{4} - \frac{3}{n} \leq C_2$$

با توجه به عبارت بالا، طرف راست، به ازای $C_1 \geq \frac{1}{4}$ و $n \geq 1$ برقرار است. به همین ترتیب برای طرف چپ عبارت بالا به ازای $n \geq 7$ ، $C_1 \leq \frac{1}{4}$ حاصل می‌شود. بنابراین به ازای $C_1 = \frac{1}{4}$ و $C_2 = \frac{1}{4}$ و $n, \geq 7$ عبارت $T(n) \in \theta(n^2)$ خواهد بود.

مثال ۱۱-۱: فرض کنید $T(n) = 7n^3$ باشد. آیا $T(n) \in \theta(n^2)$ می‌تواند باشد.

حل: طبق تعریف θ باید داشته باشیم:

$$\exists C_1, C_2, n_0 > 0 \quad \forall n \geq n_0 \quad C_1 n^2 \leq 7n^3 \leq C_2 n^2$$

طرف چپ رابطه بالا همیشه برقرار است اما طرف راست رابطه بالا در صورتی برقرار است که $n \leq \frac{C_2}{7}$ باشد و این با تعریف θ که در آن رابطه برای هر n بزرگ‌تر از n_0 برقرار است منافات دارد، لذا $T(n)$ نمی‌تواند متعلق به $\theta(n^2)$ باشد.

مثال ۱۲-۱: زمان اجرای $T(n)$ مربوط به تعدادی الگوریتم موجود است. درستی عبارات زیر را ثابت کنید.

i) $T(n) = 7n + 4 \in \theta(n)$

ii) $T(n) = 3n + 6 \notin \theta(n^2)$

حل: طبق تعریف θ باید داشته باشیم:

$$\exists C_1, C_2, n_0 > 0 \quad \forall n \geq n_0 \quad C_1 n \leq 7n + 4 \leq C_2 n$$

با توجه به رابطه بالا، طرف راست بازای مقادیر $C_2 = 7$ و $n_0 = 2$ برقرار می‌باشد و طرف چپ رابطه بالا، بازای $C_1 = 6$ و $n_0 = 1$ برقرار خواهد بود. بنابراین به ازای $C_1 = 6$ و $C_2 = 7$ و $n, \geq 2$ عبارت $T(n) \in \theta(n)$ خواهد بود.

ii) $T(n) = 3n + 6 \notin \theta(n^2)$

طبق تعریف θ باید داشته باشیم:

$$\exists C_1, C_2, n_0 > 0 \quad \forall n \geq n_0 \quad C_1 n^2 \leq 3n + 6 \leq C_2 n^2$$

طرف راست رابطه بالا همیشه برقرار است اما طرف چپ رابطه بالا بازای هر n برقرار نیست و این با تعریف θ که در آن رابطه برای هر n بزرگ‌تر از n_0 برقرار است

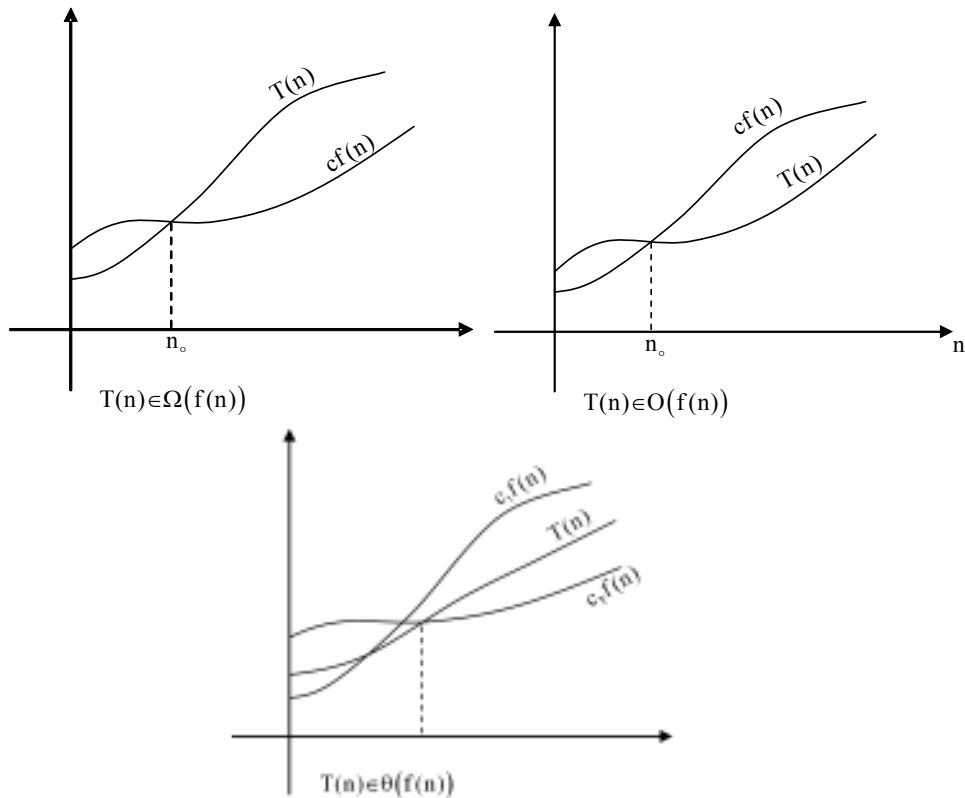
منافات دارد، لذا $T(n)$ نمی‌تواند متعلق به $\theta(n^2)$ باشد.

قضیه ۱-۳: اگر $T(n) = a_m n^m + a_{m-1} n^{m-1} + \dots + a_1 n + a_0$ زمان اجرای یک الگوریتم بوده و $a_m > 0$ باشد آنگاه $T(n) \in \theta(n^m)$.

اثبات: به عنوان تمرین به خواننده واگذار می‌شود.

شکل زیر نمادهای Big-oh، Big-Omega، θ را با استفاده از نمودار نمایش دهید.

با توجه به تعاریف نمادهای بالا نمودار را ترسیم می‌کنیم در این نمودارها $T(n)$ تابع زمانی و $F(n)$ پیچیدگی زمانی تابع $T(n)$ می‌باشد.

شکل ۱-۱ نمودار نمادهای θ, Ω, O

۴-۲-۱ مرتبه رشد

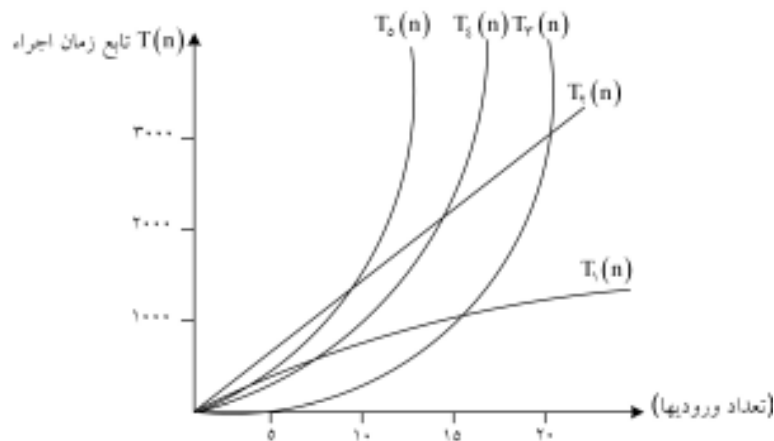
می‌خواهیم چند برنامه را از روی توابع زمان اجرای آنها با هم مقایسه کنیم. فرض کنید که توابع زمان اجرای برنامه‌ها به صورت زیر باشند:

$$T_1(n) = 2 \log n, \quad T_2(n) = 100n$$

$$T_3(n) = 5n^2, \quad T_4(n) = \frac{1}{4}n^3$$

$$T_5(n) = 2^n$$

حال نمودار توابع بالا را به ازای nهای مختلف تحلیل می‌کنیم:

شکل ۲-۱ زمان اجرای پنج برنامه

ملاحظه می‌کنید که برای تعداد ورودی‌های کمتر، زمان اجراها به هم نزدیک‌اند. ولی وقتی تعداد ورودی‌ها افزایش پیدا می‌کند رشد توابع زمان اجرا بسیار متفاوت از هم عمل می‌کنند. الگوریتم‌هایی که زمان اجرای نمایی دارند، رشد بسیار سریعی دارند. در الگوریتم‌هایی که زمان اجرای آنها لگاریتمی می‌باشد رشد بسیار کمتری نسبت به بقیه توابع زمان اجرا دارند. بنابراین به وضوح می‌توان گفت، الگوریتم‌هایی که پیچیدگی زمانی آنها به صورت لگاریتمی می‌باشد، نسبت به بقیه خیلی بهتر عمل می‌کنند.

در جدول ۱-۱ زمان اجرای چهار برنامه با پیچیدگی زمانی متفاوت نشان داده

می‌شود. ماشین و کامپایلری که برای اجرای این برنامه‌ها به کار برده شده، خاص بوده و فرض می‌کنیم که معیار اجراء براساس ثانیه بوده و در مرحله اول اجراء با تعداد ورودی، ۱۰۰۰ ثانیه زمان مصرف می‌شود.

بیشترین اندازه مسئله برای 10^4 ثانیه	بیشترین اندازه مسئله برای 10^3 ثانیه	زمان اجراء $T(n)$	بیشترین اندازه مسئله
۱۰۰	۱۰	$100n$	۱۰۰۰
۴۵	۱۴	$5n^2$	۳۲۰
۲۷	۱۲	$n^3/2$	۲۳۰
۱۳	۱۰	2^n	۱۳۰

جدول ۱-۱: زمان اجرای ۴ برنامه

با مقایسه بیشترین اندازه مسئله برای چهار برنامه مشاهده می‌کنیم که اندازه مسئله برنامه‌ای که زمان اجرای خطی دارد، تقریباً ۱ برابر زمان اجرای برنامه‌ای است که به صورت نمایی می‌باشد.

۳-۱ روش‌های تحلیل الگوریتم‌ها

برای حل مسائل معمولاً بیش از یک الگوریتم وجود دارد. سؤالی که در اینگونه موارد مطرح می‌شود اینست که کدامیک از این الگوریتم‌ها بهتر عمل می‌کنند.

قبلاً اشاره کردیم که الگوریتم‌ها را براساس زمان اجراء و میزان حافظه مصرفی با هم مقایسه می‌کنند. (در این کتاب الگوریتم‌ها را براساس زمان اجرا با هم مقایسه می‌کنیم). بنابراین الگوریتمی کارا می‌باشد که زمان اجراء و حافظه مصرفی کمتری را هدر دهد.

با توجه به مباحث بالا در تحلیل الگوریتم‌ها، نیازمند محاسبه زمان اجراء هستیم به همین منظور روش‌های محاسبه زمان را در این مبحث بیان خواهیم کرد. معمولاً الگوریتم‌هایی که برای حل مسائل به کار می‌بریم به دو دسته اصلی تقسیم می‌شوند:

۱. الگوریتم‌های ترتیبی (غیر بازگشتی)

۲. الگوریتم‌های بازگشتی

۱-۳-۱ الگوریتم‌های ترتیبی (غیر بازگشتی)

برای به‌دست آوردن زمان اجرای یک الگوریتم ترتیبی، زمان اجرای دستورات جایگزینی، عملگرهای محاسباتی، شرطی و غیره را ثابت در نظر می‌گیریم (همانطور که قبلاً اشاره کردیم زمان این دستورات به نوع سخت‌افزار و کامپایلر بستگی دارد).

برای محاسبه زمان اجرای یک تکه برنامه زمانهای زیر را محاسبه می‌کنیم:

۱. اعمال انتساب، عملگرهای محاسباتی، شرط‌های if (ساده) و غیره زمان ثابت دارند.

۲. اگر تعدادی دستور تکرار شوند زمان اجراء، حاصلضرب تعداد تکرار در زمان اجرای دستورات خواهد بود که معمولاً این قسمت از برنامه‌ها توسط حلقه‌ها نمایش داده می‌شوند.

۳. اگر برنامه شامل ساختار **if-else** باشد، زمانهای T_1 و T_2 داشته باشند، در اینصورت زمان اجرای این تکه برنامه برابر بیشترین مقدار T_1 و T_2 خواهد بود.

۴. زمان کل برنامه برابر حاصل جمع زمای تکه برنامه‌ها می‌باشد. به‌طورشهودی، معمولاً مرتبه زمان اجرای یک الگوریتم، مرتبه تکه‌ای از برنامه است که بیشترین زمان را دارا می‌باشد. برای اینکه ما همیشه برای تابع رشد، کران بالا یا بدترین حالت را در نظر می‌گیریم.

• الگوریتم ۱-۱ مرتب‌سازی حبابی

مسئله: پیچیدگی زمانی مرتب‌سازی حبابی را تحلیل کنید.

ورودی: آرایه A از عناصر و n تعداد عناصر آرایه

خروجی: لیست مرتب از داده‌ها

```
void bubble (elementtype A[ ], int n)
{
    for (i=0 ; i < n-1 ; i++)
        for (j= n-1 ; j >= i+1 ; j --)
            if (A[j-1] > A[j])
```

exchange (A[j], A[j - 1])
}

دستور exchange محتویات دو خانه آرایه را با هم جابجا می‌کند و سه عمل جایگزینی در این دستور اجرا می‌شوند که زمان ثابتی برای آنها در نظر می‌گیریم. در الگوریتم بالا حلقه داخلی در زمان $O(n-i)$ اجرا می‌شود. همچنین چون زمان اجرای دستور exchange و شرط if ثابت است لذا زمان کل حلقه داخلی شرط و دستور exchange برابر $O(n-i)$ می‌باشد. بنابراین زمان کل اجرای الگوریتم به صورت زیر می‌باشد:

$$T(n) = \sum_{i=1}^{n-1} \sum_{j=i+1}^n d = d \sum_{i=1}^{n-1} (n-i) \\ = d n(n-1)/2 = d \left(\frac{n^2}{2} - \frac{n}{2} \right)$$

که در آن d ثابت می‌باشد. رابطه بالا را می‌توان به صورت زیر نوشت:

$$T(n) = d \left(\frac{n^2}{2} - \frac{n}{2} \right) \leq \frac{d}{2} (n^2 + n) \\ \leq \frac{d}{2} (n^2 + n^2) \\ \leq d \times n^2$$

با در نظر گرفتن $C=d$ و $n_0=2$ (چون n تعداد ورودی‌ها است بنابراین $n_0=1$ یا $n_0=0$ بی‌مفهوم می‌باشد) خواهیم داشت:

$$T(n) \in O(n^2) \quad (1)$$

همچنین می‌توان $\Omega(f(n))$ را به صورت زیر محاسبه کرد:

به وضوح برای $n \geq 2$ داریم: $n-1 \geq \frac{n}{2}$ بنابراین:

$$d \frac{n(n-1)}{2} \geq d \times \frac{n}{2} \times \frac{n}{2} = \frac{d}{4} n^2$$

با در نظر گرفتن $C=d/4$ و $n_0=2$ خواهیم داشت:

$$T(n) \in \Omega(n^2) \quad (2)$$

با توجه به رابطه (۱) و (۲) و قضیه ۱-۲ می‌توان گفت:

$$T(n) \in \theta(n^2)$$

در مثال‌های بعدی برای سادگی محاسبه مقدار ثابت زمان اجراء را برابر یک در نظر خواهیم گرفت.

• الگوریتم ۱-۲ جستجوی ترتیبی

مسئله: پیچیدگی زمانی الگوریتم جستجوی ترتیبی را تحلیل نمایید.

ورودی: A آرایه‌ای از عناصر، n تعداد عناصر، x عنصر مورد جستجو.

خروجی: اندیس عنصر مورد جستجو در صورت وجود.

```
int Seq_Search (elementtype a[ ], int n, elementtype x)
{
    int i
    for (i=0 ; i < n ; i++)
        if (a[i] == x)
            return (i)
    return (-1)
}
```

بهترین حالت الگوریتم زمانی اتفاق می‌افتد که عنصر مورد جستجو با اولین عنصر آرایه برابر باشد در اینصورت $T(n) \in O(1)$ می‌باشد. اما در حالت متوسط وضع متفاوت است.

در این حالت احتمال اینکه عنصر مورد جستجو در خانه اول، دوم،... و یا nام آرایه باشد یکسان می‌باشد و مقدار آن برای هر یک از خانه‌ها برابر $\frac{1}{n}$ می‌باشد. از طرف دیگر اگر عنصر مورد جستجو در خانه اول، دوم،... و یا nام باشد تعداد مقایسه‌ها به ترتیب برابر ۱، ۲،... یا n خواهد بود بنابراین زمان متوسط اجراء برابر خواهد بود با:

$$T(n) = \frac{1}{n} \times 1 + \frac{1}{n} \times 2 + \dots + \frac{1}{n} \times n = \sum_{i=1}^n i/n$$

$$T(n) = \frac{1}{n} \sum_{i=1}^n i = \frac{1}{n} \frac{n(n+1)}{2} = \frac{n+1}{2}$$

بنابراین:

$$T(n) = \frac{n+1}{2} \leq \frac{1}{2}(n+n) = n$$

لذا به ازای $C=1$ و $n_0=1$ خواهیم داشت:

$$T(n) \in O(n)$$

الگوریتم بالا در بدترین حالت، که عنصر مورد جستجو با عنصر n م برابر باشد دارای پیچیدگی زمانی $O(n)$ خواهد بود.

• الگوریتم ۵-۱ یافتن بیشترین مقدار

مسئله: پیچیدگی زمانی پیدا کردن بیشترین مقدار در یک آرایه را تحلیل نمایید.

ورودی: آرایه A ، n تعداد عناصر.

خروجی: بیشترین مقدار آرایه

```
elementtype Maximum(elementtype A[ ], int n)
{
    Max = A[0];
    for(i = 1 ; i < n ; i++)
        if(A[i] > Max)
            Max = A[i];
    return(Max);
}
```

در الگوریتم بالا حلقه for به تعداد $n-1$ ، بار تکرار می‌شود و به همراه آن شرط if نیز بررسی می‌شود. و الگوریتم ربطی به ترکیب داده‌ها ندارد. بنابراین زمان اجرای الگوریتم به صورت زیر خواهد بود:

$$T(n) = \sum_{i=1}^{n-1} d = (n-1)d$$

بنابراین می‌توان نوشت:

$$T(n) = (n-1)d \leq d(n+1)$$

$$\leq d(2n) = 2d \times n$$

با در نظر گرفتن $C = 2d$ و $n_0 = 2$ رابطه زیر برقرار خواهد بود:

$$T(n) \in O(n)$$

به وضوح می‌توان نشان داد که:

$$T(n) \in \theta(n).$$

الگوریتم‌هایی که تا حال بررسی کردیم از نوع الگوریتم‌های ترتیبی بودند، حال می‌خواهیم الگوریتم‌های نوع دوم که به الگوریتم‌های بازگشتی معروف‌اند را بررسی کنیم.

۲-۳-۱ الگوریتم‌های بازگشتی (recursive algorithm)

معمولاً الگوریتم‌های بازگشتی، مسئله را به دو یا چند زیرمسئله کوچک‌تر تقسیم می‌کنیم. عمل تقسیم مسئله به زیرمسئله‌ها را تا زمانی که اندازه زیرمسئله‌ها به اندازه کافی کوچک شوند ادامه می‌دهیم. بعد از تقسیم به اندازه کافی، برای حل زیرمسئله‌ها از خود الگوریتم استفاده می‌کنیم. حاصل زیرمسئله‌ها را با هم ترکیب می‌کنیم تا راه‌حل مسئله بزرگ‌تر حاصل شود. اعمال ترکیب حاصل زیرمسئله‌ها را تا زمانی که مسئله اصلی حل نشده باشد ادامه می‌دهیم.

برای محاسبه زمان اجرای الگوریتم‌های بازگشتی به صورت زیر عمل می‌کنیم:

۱. زمان حل زیرمسئله‌ها را محاسبه می‌کنیم (که معمولاً مقدار ثابتی است)

۲. زمان لازم برای شکستن مسئله به زیرمسئله‌ها

۳. زمان لازم برای ادغام جوابهای زیرمسئله‌ها.

اگر مجموع سه زمان بالا را محاسبه کنیم، زمان اجرای الگوریتم به دست خواهد

آمد.

۳-۳-۱ محاسبه الگوریتم‌های بازگشتی (recursive algorithm)

همانطور که قبلاً اشاره کردیم، الگوریتمی را بازگشتی می‌نامند که برای محاسبه مقدار تابع نیاز به فراخوانی خود به تعداد لازم باشد. از خصوصیات الگوریتم‌های بازگشتی

می‌توان به سادگی پیاده‌سازی و همچنین سادگی درک الگوریتم اشاره کرد. در بسیاری از موارد با توجه به خصوصیات الگوریتم‌های بازگشتی ممکن است برای به‌کارگیری در مسائل نسبت به الگوریتم‌های ترتیبی ترجیح داده شوند ولی همیشه استفاده از آنها مفید نیست. در بعضی از مواقع ممکن است حافظه یا زمان اجرای زیادی را در مرحله اجرا هدر دهند لذا غالباً بعد از تحلیل الگوریتم‌های بازگشتی در مورد بهتر بودن آنها در مرحله اجرا تصمیم می‌گیرند.

الگوریتم‌های بازگشتی شامل دو مرحله مهم هستند:

- عمل فراخوانی
 - بازگشت از یک فراخوانی
- با به‌کارگیری توابع بازگشتی دو مرحله بالا بترتیب انجام می‌گیرد. در مرحله فراخوانی اعمال زیر انجام می‌شود:
- تغییرهای کلیه (Local Variable) ی و مقادیر آنها در پشته (Stack) سیستم قرار می‌گیرند.

۲. آدرس بازگشت به پشته منتقل می‌شود.

۳. عمل انتقال پارامترها (parameter passing) صورت می‌گیرد.

۴. کنترل برنامه (program counter) بعد از انجام مراحل بالا به ابتدای پرده جدید اشاره می‌کند.

و در مرحله بازگشت عکس عملیات فوق، به‌صورت زیر انجام می‌شود:

۱. متغیرهای محلی از سرپشته حذف و در خود متغیرها قرار می‌گیرند.
۲. آدرس بازگشت از بالای پشته به‌دست می‌آید.
۳. آخرین اطلاعات از پشته حذف (pop) می‌شود.
۴. کنترل برنامه از آدرس بازگشت بند ۲ یا بله می‌کند.

(پشته: stack) ساختار داده‌ای است که آخرین ورودی اولین خروجی است (اطلاعات بیشتر را در فصول بعدی بحث خواهیم کرد) در این ساختار داده دو عملگر معروف به نام‌های push و pop وجود دارد که بترتیب اولی برای حذف از بالای پشته و دومی برای اضافه کردن به بالای پشته می‌کوبند.

همانطور که اشاره کردیم با به‌کارگیری الگوریتم‌های بازگشتی اعمال فوق بترتیب انجام می‌شود. و همانطور که ملاحظه می‌کنید در بعضی از مواقع امکان استفاده از الگوریتم‌های بازگشتی به‌دلیل اینکه حافظه زیادی را هدر می‌دهند، وجود ندارد. (در بعضی از مواقع نیز زمان زیادی را برای اجرا نیاز دارند).
بنابراین در مسائلی که از الگوریتم‌های بازگشتی استفاده می‌کنیم تحلیل و بررسی دقیقی از میزان حافظه مصرفی و زمان اجرا نیازمندیم.

۴-۳-۱ محاسبه مقادیر الگوریتم بازگشتی

همانطور که در بالا اشاره کردیم برای محاسبه مقادیر الگوریتم‌های بازگشتی دو عمل فراخوانی و بازگشت از فراخوانی را نیاز داریم. که در بعضی مواقع ممکن است محاسبه مقدار الگوریتم بازگشتی مشکل به نظر برسد. بنابراین ترجیح دادیم که در این بخش مثال‌هایی را برای روشن شدن مطلب ارائه دهیم.

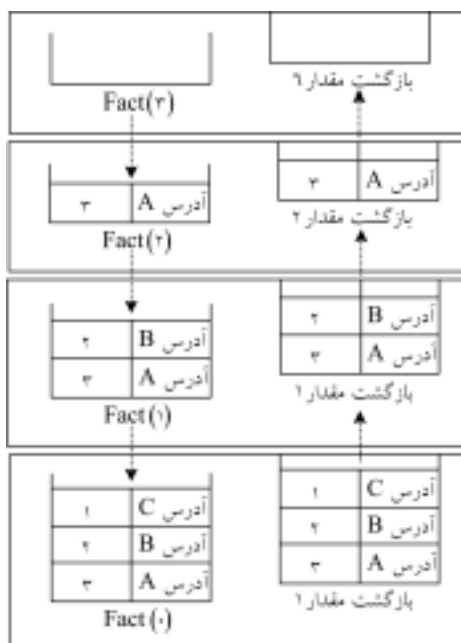
• روش بازگشتی محاسبه فاکتوریل

مسئله محاسبه فاکتوریل یک عدد صحیح، ساده‌ترین مثال، برای بیان الگوریتم‌های بازگشتی می‌باشد. همانطور که می‌دانیم فاکتوریل یک عدد صحیح n ، به‌صورت بازگشتی زیر قابل تعریف است:

$$n! = \begin{cases} 1 & \text{if } n = 0 \\ n \times (n-1)! & \text{if } n > 0 \end{cases}$$

حال دو مرحله اصلی در محاسبه الگوریتم‌های بازگشتی را در مثال بالا بررسی می‌کنیم.

همانطور که قبلاً اشاره کردیم در مرحله فراخوانی، مقادیر متغیرها در پشته قرار می‌گیرند یا اصطلاحاً در پشته push می‌شوند. بنابراین برای $n=3$ شکل زیر را خواهیم داشت:

شکل ۳-۱ مراحل محاسبه الگوریتم‌های بازگشتی برای فاکتوریل

در الگوریتم بالا نخست $fact(3)$ فراخوانی می‌شود. بازای $n=3$ تابع دوباره فراخوانی می‌شود بنابراین مقادیر فراخوانی اول در پشته سیستم ذخیره می‌شود و عمل فراخوانی دوباره ادامه می‌یابد تا اینکه $n=0$ شود. در این صورت برای محاسبه عملیات لازم در توابع فراخوانی شده، مقدار یک بازگشت داده می‌شود. بازای هر مرحله بازگشت یک عمل حذف از بالای پشته انجام می‌گیرد و در عین حال عملیات لازم برای بازگشت بعدی صورت می‌پذیرد. تا زمانی که پشته خالی نشده باشد عمل بازگشت ادامه می‌یابد.

• روش بازگشتی محاسبه سری فیبوناچی

سری فیبوناچی یکی از مسائلی است که می‌توان آن را به صورت غیربازگشتی نیز ارائه داد. ولی ذاتاً به صورت بازگشتی است. همچنین ارائه آن به صورت بازگشتی به نظر ساده می‌رسد.

به صورت زیر می‌توان رابطه بازگشتی سری را نمایش داد:

$$\text{fib}(n) = \begin{cases} 0 & \text{if } n = 1 \\ 1 & \text{if } n = 2 \\ \text{fib}(n-1) + \text{fib}(n-2) & \text{if } n > 2 \end{cases}$$

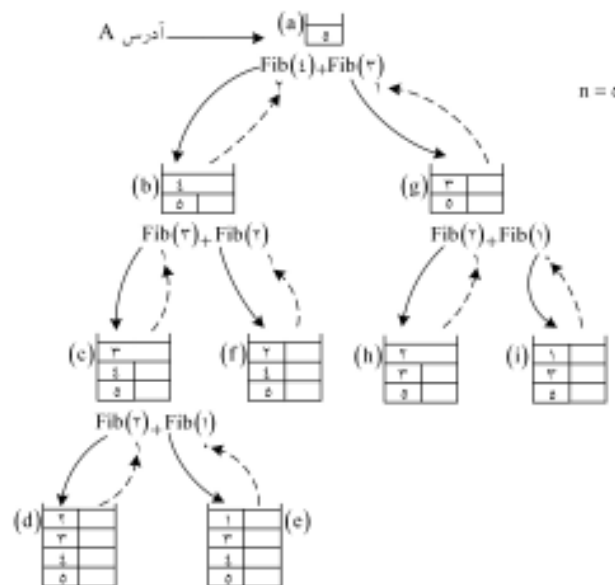
در حالت کلی جملات سری عبارتند از:

۰ ۱ ۱ ۲ ۳ ۵ ۸ ۱۳ ۰۰۰

حال، تابع بازگشتی زیر را برای تولید جملات سری فیبوناچی به کار می‌بریم:

```
int fib(int n)
{
    if (n == 1)
        return (0);
    else if (n == 2)
        return (1);
    else
        return (fib(n-1) + fib(n-2));
}
```

مراحل الگوریتم‌های بازگشتی، برای الگوریتم بازگشتی بالا به ازای $n=4$ در شکل ۴-۱ نمایش داده شده است.

شکل ۴-۱ مراحل محاسبه الگوریتم‌های بازگشتی برای سری فیبوناچی

در مرحله اول اجراء، فراخوانی تابع شروع می‌شود که با فلش تو پر در شکل نشان داده شده است، بعد از انجام هر مرحله کامل از فراخوانی مرحله بازگشت شروع می‌شود که با فلش‌های منقطع در شکل مشخص شده است. ترتیب فراخوانی‌ها با حروف A تا H در شکل مشخص می‌باشد.

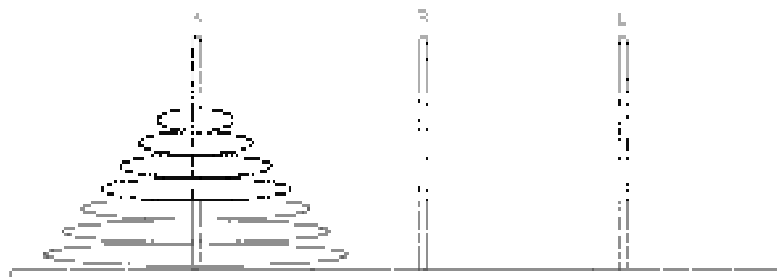
در نهایت تابع مقدار ۳ را به عنوان خروجی برمی‌گرداند.

• و حل مسئله بازگشتی

یکی دیگر از مسائل کلاسیک که حل آن به روش بازگشتی قدرت این روش را نشان می‌دهد. مسئله‌ای بنام برج هانوی است. در این مسئله سه محور ثابت (میله) به نام‌های A، B و C داریم که در ابتدای کار هشت دیسک (Disk) با اندازه‌های متفاوت و از بزرگ به کوچک حول محور A رویهم انباشته شده‌اند (به شکل توجه کنید).

در این مسئله هدف انتقال تمام دیسک‌های روی میله A به میله دیگر مثلاً C می‌باشد، به طوری که قواعد زیر رعایت شود:

۱. هر بار بالاترین دیسک باید حرکت داده شود.
 ۲. دیسک بزرگ‌تر بر روی دیسک کوچک‌تر قرار نگیرد.
 ۳. در هر بار حرکت فقط یک دیسک را می‌توان انتقال داد.
- این معما را می‌توان تعمیم داد و تعداد دیسک‌ها را به جای هشت تا، n در نظر گرفت. چنانچه n را برابر ۲ بگیریم و معما را حل کنیم شناخت بهتری راجع به مسئله پیدا خواهیم کرد. برای حل مسئله در این حالت ابتدا دیسک بالا را از محور A به محور B منتقل می‌کنیم، در مرحله بعد دیسک دیگر از محور A به محور C منتقل می‌گردد و در نهایت دیسک محور B را به محور C منتقل می‌کنیم.

شکل ۵-۱ وضعیت اولیه مسئله برج هانوی

حال مسئله را به $n=3$ تعمیم می‌دهیم.

اگر به طریقی بتوانیم دو دیسک بالا از سه دیسک محور A را به محور B منتقل کنیم آنگاه دیسک آخر را می‌توان به محور C منتقل کرد و سپس دو دیسک موجود حول محور B را به محور C منتقل کرد. مراحل انجام کار به صورت زیر می‌باشد:

الف) دو دیسک بالا از سه دیسک محور A به محور B منتقل شود.

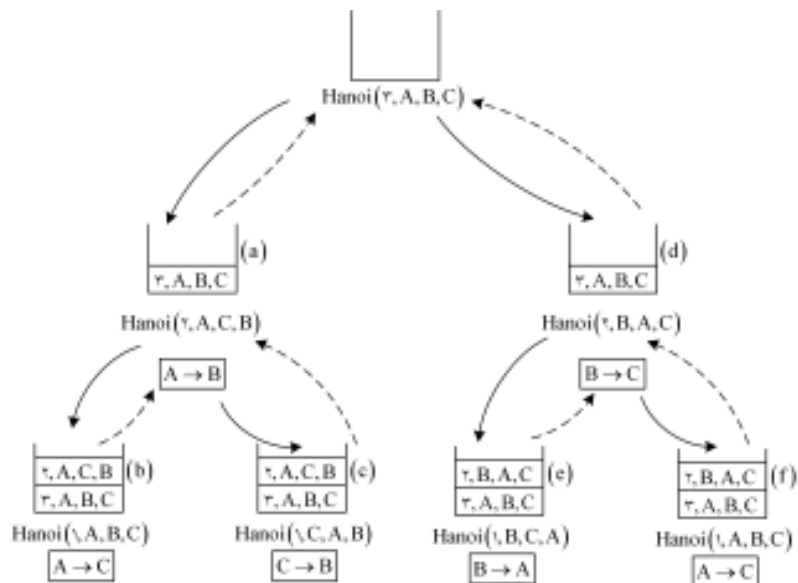
ب) آخرین دیسک محور A به محور C منتقل شود.

ج) دو دیسک حول محور B به محور C منتقل شود.

این روند را می‌توان ادامه داد و مسئله برج هانوی برای n دیسک را حل کرد. در واقع شاهکار روش بازگشتی در این است که حل یک مسئله بزرگ‌تر را منوط به حل مسئله کوچک‌تر می‌کند و مسئله کوچک‌تر را به مسائل کوچک‌تر، تا بالاخره مسئله بسیار کوچک به روش ساده حل شود و از حل آن به ترتیب عکس مسائل بزرگ‌تر حل می‌گردد. در زیر الگوریتم Hanoi نمونه‌ای از هنر طراحی الگوریتم‌های بازگشتی را به نمایش می‌گذارد. مقدار n (تعداد دیسک‌ها) و محورهای A، B و C به عنوان ورودی الگوریتم زیر می‌باشند:

```
void Hanoi (int n , peg A , peg B , pag C)
{
    // دیسک‌های محور A به محور B منتقل شود
    if (n == 1)
        move top Disk on A to C ;
    else {
        Hanoi (n-1, A, C, B) ;
        Move top Disk on A to C ;
        Hanoi (n-1, B, A, C) ;
    }
}
```

الگوریتم بالا را برای $n=3$ با توجه به مراحل اجرای یک الگوریتم بازگشتی در شکل ۶-۱ نمایش می‌دهیم.

شکل ۶-۱: مراحل اجرای الگوریتم بازگشتی برج هانوی

در شکل بالا فلش‌های توپر مرحله فراخوانی تابع و فلش‌های با خطوط منقطع مرحله بازگشت را نمایش می‌دهند.

۵-۳-۱ محاسبه تابع زمانی الگوریتم‌های بازگشتی

در اینجا قصد داریم طریقه محاسبه تابع زمانی الگوریتم‌های بازگشتی را بحث کنیم. برای روشن شدن مطلب از یک مثال استفاده می‌کنیم.

• الگوریتم ۶-۱ محاسبه فاکتوریل

مسئله: الگوریتم بازگشتی برای محاسبه فاکتوریل یک عدد نوشته و زمان اجرای الگوریتم را تحلیل کنید.

ورودی: عدد صحیح n

خروجی: محاسبه فاکتوریل عدد صحیح n

همانطور که می‌دانیم $n!$ می‌تواند به صورت‌های زیر محاسبه شود:

$$(۱) \quad n! = \begin{cases} 1 & \text{if } n = 0 \\ 1 \times 2 \times 3 \times \dots \times (n-1) \times n & \text{if } n > 0 \end{cases}$$

$$(۲) \quad n! = \begin{cases} 1 & \text{if } n = 0 \\ n \times (n-1)! & \text{if } n > 0 \end{cases}$$

شکل (۲) روش بازگشتی مسئله محاسبه فاکتوریل یک عدد را نشان می‌دهد. همانطور که مشاهده می‌کنید برای محاسبه $n!$ نخست باید $(n-1)!$ محاسبه گردد. همچنین برای محاسبه $(n-1)!$ باید $(n-2)!$ محاسبه شود. این تقسیم مسئله به زیرمسئله‌های کوچک‌تر تا زمانی که n به صفر نرسیده باشد، ادامه پیدا می‌کند. وقتی n به صفر رسید، با توجه به اینکه $n!$ زمانی که n به صفر رسیده باشد برابر یک است. زیرمسئله‌ها را حل می‌کنیم. سپس با ادغام جواب زیرمسئله‌ها در مراحل بالاتر، جواب مسئله اصلی حاصل می‌شود.

تابع بازگشتی محاسبه $n!$ به صورت زیر می‌باشد:

```
int fact(int n)
{
    if (n == 0)
        return (1);
    else
        return (n * fact(n - 1));
}
```

$T(n)$ را زمان اجرای تابع $fact(n)$ در نظر می‌گیریم. زمان اجرای دستور if برابر $O(1)$ می‌باشد و زمان اجرای دستور $else$ برابر $O(1) + T(n-1)$ که در آن $O(1)$ زمان مربوط به عمل ضرب و فراخوانی تابع می‌باشد. بنابراین:

$$T(n) = \begin{cases} O(1) & \text{if } n = 0 \\ O(1) + T(n-1) & \text{if } n > 0 \end{cases}$$

$T(n)$ را به صورت زیر نیز می‌توان نوشت:

$$T(n) = \begin{cases} d & \text{if } n = 0 \\ T(n-1) + C & \text{if } n > 0 \end{cases}$$

بنابراین توانستیم تابع زمانی، الگوریتم بازگشتی fact را محاسبه کنیم. $T(n)$ را یک رابطه بازگشتی می‌نامند. حال باید بتوانیم رابطه بازگشتی حاصل را حل کنیم. در کل در این کتاب یک روش ساده برای حل روابط بازگشتی ارائه می‌دهیم. این روش می‌تواند برای برخی از مسائل جوابگو باشد. (بحث بیشتر در مورد حل روابط بازگشتی در درس طراحی الگوریتم ارائه می‌شود).

۴-۱ حل روابط بازگشتی

برای محاسبه زمان لازم برای اجرای یک الگوریتم بازگشتی و یا حافظه مورد نیاز آن در زمان اجرا، اغلب با رابطه‌های بازگشتی برخورد می‌کنیم روابط بازگشتی معمولاً با توجه به اندازه ورودی به یک معادله یا نامعادله تبدیل می‌شوند. در این اینجا قصد داریم روش‌هایی را برای حل روابط بازگشتی ارائه دهیم. یکی از این روش‌ها، روش تکرار با جایگذاری می‌باشد. در این روش با توجه به خاصیت روابط بازگشتی به ازای n ‌های مختلف و جایگذاری آنها در هم، جواب مسئله حاصل می‌شود.

۴-۱-۱ روش تکرار با جایگذاری

این روش با استفاده از جایگذاری‌های متوالی می‌تواند، جواب مناسب را تولید کند. در این روش با توجه به خاصیت رابطه بازگشتی به ازای n ‌های مختلف (که در نهایت به یک مقدار ثابت می‌رسد) و جایگذاری آنها در هم جواب مسئله حاصل می‌شود.

مثال ۱۳-۱: رابطه بازگشتی زیر را در نظر بگیرید:

$$T(n) = \begin{cases} C & \text{if } n = 2 \\ T(n-2) + d & \text{if } n > 2 \end{cases}$$

رابطه بالا را به روش تکرار با جایگذاری حل کنید.

طرف راست رابطه بالا را بسط می‌دهیم. بنابراین خواهیم داشت:

$$\begin{aligned} T(n) &= T(n-2) + d \\ &= T(n-4) + 2d \end{aligned}$$

$$= \dots$$

$$= T(n - \tau i) + i \times d$$

رابطه بالا تا زمانی که به $T(\tau)$ نرسیدیم ادامه می‌دهیم. بنابراین اگر $n - \tau i$ به عدد τ برسد آنگاه $T(\tau)$ حاصل می‌شود:

$$n - \tau i = \tau \Rightarrow i = \frac{(n - \tau)}{\tau}$$

با جایگذاری در رابطه بالا خواهیم داشت:

$$\begin{aligned} T(n) &= T(\tau) + \frac{(n - \tau)}{\tau} \times d \\ &= C + \frac{(n - \tau)}{\tau} \times d \end{aligned}$$

بنابراین $T(n) \in O(n)$.

مثال ۱۴-۱: رابطه بازگشتی زیر را در نظر بگیرید:

$$T(n) = \tau T\left(\left\lfloor \frac{n}{\tau} \right\rfloor\right) + d \quad (1-1)$$

که در آن d یک ثابت زمانی می‌باشد. روش تکرار با جایگذاری را برای رابطه بازگشتی (۱-۱) به صورت زیر به کار می‌بریم:

$$\begin{aligned} T(n) &= \tau T\left(\left\lfloor \frac{n}{\tau} \right\rfloor\right) + d \\ &= \tau T\left(\frac{\left\lfloor \frac{n}{\tau} \right\rfloor}{\tau}\right) + \tau d \\ &\leq \tau T\left(\frac{n}{\tau}\right) + \tau d \\ &= \dots \\ &\leq \tau^i T\left(\frac{n}{\tau^i}\right) + (\tau^i - 1)d \end{aligned} \quad (1-2)$$

رابطه بالا را آنقدر ادامه می‌دهیم تا به $T(1)$ برسیم بنابراین:

$$\frac{n}{\tau^i} = 1 \Rightarrow i = \log_{\tau} n$$

حال i را در رابطه (۱-۲) جایگذاری می‌کنیم:

$$T(n) \leq \sqrt[n]{\log n} T(1) + \left(\sqrt[n]{\log n} - 1 \right) d$$

از آنجایی که $T(1)$ یک مقدار ثابت می‌باشد بنابراین خواهیم داشت:

$$T(n) \leq Cn + d(n-1)$$

لذا $T(n) \in O(n)$.

مثال ۱-۱۵: رابطه بازگشتی زیر را در نظر بگیرید:

$$T(n) \leq \begin{cases} C_1 & \text{if } n = 1 \\ \sqrt[n]{2} T\left(\frac{n}{\sqrt[n]{2}}\right) + C_2 n & \text{if } n > 1 \end{cases} \quad (1-3)$$

روش تکرار با جای‌گذاری را برای حل رابطه بلبلایه‌کار

در اولین گام برای حل n را با $\frac{n}{\sqrt[n]{2}}$ جایگزین می‌کنیم. تا $T\left(\frac{n}{\sqrt[n]{2}}\right)$ حال شود.

بنابراین:

$$T\left(\frac{n}{\sqrt[n]{2}}\right) \leq \sqrt[n]{2} T\left(\frac{n}{\sqrt[n]{2}}\right) + C_2 \frac{n}{\sqrt[n]{2}} \quad (1-4)$$

با جای‌گذاری (۱-۴) در طرف راست رابطه (۱-۳)، خواهیم داشت:

$$\begin{aligned} T(n) &\leq \sqrt[n]{2} T\left(\frac{n}{\sqrt[n]{2}}\right) + \sqrt[n]{2} C_2 n \\ &= \dots \\ &\leq \sqrt[n]{2}^i T\left(\frac{n}{\sqrt[n]{2}^i}\right) + i C_2 n \end{aligned} \quad (1-5)$$

رابطه بالا را آنقدر ادامه می‌دهیم تا به $T(1)$ برسیم، بنابراین:

(با فرض اینکه n توانی از ۲ می‌باشد)

$$\frac{n}{\sqrt[n]{2}^i} = 1 \Rightarrow i = \log n$$

حال i را در رابطه (۱-۵) جای‌گذاری می‌کنیم:

$$\begin{aligned} T(n) &\leq \sqrt[n]{2}^{\log n} T(1) + C_2 n \log n \\ &= C_1 n + C_2 n \log n \end{aligned}$$

بنابراین $T(n) \in O(n \log n)$.

روش تکرار با جای‌گذاری، روش مناسبی برای حل روابط بازگشتی می‌باشد ولی

در بعضی از موارد نمی‌توان از بازکردن فرمول، رابطه بازگشتی به جواب رسید.

۵-۱ ارائه چند مثال

در این بخش قصد داریم با استفاده از چند مسئله و روش‌های تحلیل الگوریتم را مورد بررسی دقیق‌تر، قرار دهیم.

مثال ۱-۱: فرض کنید $T_1(n)$ و $T_2(n)$ زمان اجرای دو قطعه برنامه P_1 و P_2 باشد و داریم:

$$T_1(n) \in O(F(n))$$

$$T_2(n) \in O(g(n))$$

مقدار $T_1(n) + T_2(n)$ ، زمانی که قطعه برنامه P_2 در راستای قطعه برنامه P_1 اجرا می‌شود را محاسبه نمایید.

حل: می‌دانیم که $T_1(n) \in O(F(n))$ بنابراین C_1 و n_1 وجود دارد که برای:

$$\forall n \geq n_1 \quad T_1(n) \leq C_1 F(n)$$

و همچنین $T_2(n) \in O(g(n))$. بنابراین C_2 و n_2 وجود دارد که برای:

$$\forall n \geq n_1 \quad T_2(n) \leq C_2 g(n)$$

$$\Rightarrow T_1(n) + T_2(n) \leq C_1 F(n) + C_2 g(n)$$

$$\leq (C_1 + C_2) \max \{F(n), g(n)\}$$

که در آن با انتخاب $n_0 = \max \{n_1, n_2\}$ و $C = C_1 + C_2$ خواهیم داشت:

$$T_1(n) + T_2(n) \in O(\max \{F(n), g(n)\})$$

مثال ۲-۱: الگوریتمی دارای تابع زمانی زیر می‌باشد:

$$T(n) = \begin{cases} 0 & n = 1 \\ 1 & n = 2 \\ T(n-2) + 3 & n > 2 \end{cases}$$

رابطه بازگشتی بالا را به روش تکرار با جایگذاری حل می‌کنید.

حل:

$$\begin{aligned} T(n) &= T(n-2) + 3 \\ &= T(n-4) + 6 \\ &= \dots \\ &= T(n-2i) + 3i \end{aligned}$$

i به اندازه‌ای باید رشد کند که عبارت $n-2i$ به مقدار ثابت ۲ برسد. بنابراین خواهیم داشت:

$$n-2i=2 \Rightarrow i=\frac{n-2}{2}$$

با جایگذاری i در رابطه بالا، عبارت زیر حاصل می‌شود:

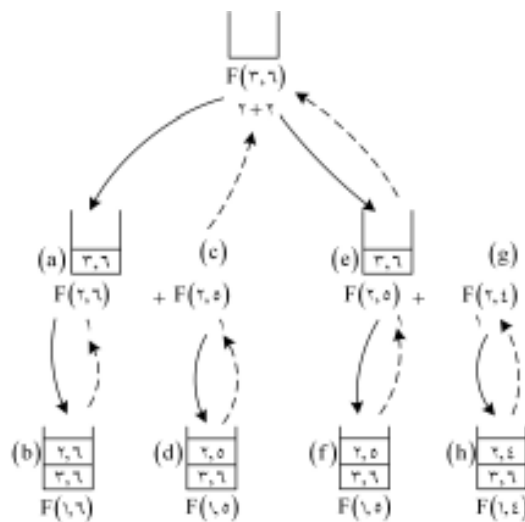
$$\begin{aligned} T(n) &= T(2) + \frac{3}{2}n - 3 \\ &= \frac{3}{2}n - 2 \end{aligned}$$

بنابراین $T(n) \in O(n)$.

مثال ۳-۱: خروجی تابع زیر را به ازای $F(3,6)$ محاسبه نمائید:

```
int F(int m , int n)
{
    if ((m==1) || (n==0) || (m==n))
        return (1);
    else
        return (F(m-1, n) + F(m-1, n-1));
}
```

مراحل اجرای الگوریتم بالا را به ازای مقادیر داده شده، در شکل زیر نمایش می‌دهیم:

شکل ۷-۱ مراحل اجرای الگوریتم F

شکل بالا مراحل محاسبه مقدار تابع بازگشتی را در دو مرحله فراخوانی و بازگشت نشان می‌دهد. و در نهایت مقدار ۴ را به عنوان خروجی نمایش می‌دهد.

مثال-۱: ضرب اعداد طبیعی؛ تعریف ضرب اعداد طبیعی مثال دیگری از تعریف بازگشتی است. ضرب $a*b$ که $b*a$ دو عدد صحیح مثبت هستند ممکن است به صورت جمع b بار عدد a با خودش تعریف شود که یک تعریف تکراری است. تعریف بازگشتی آن به صورت زیر است:

$$a*b = \begin{cases} a & \text{if } b=1 \\ a*(b-1) + a & \text{if } b>1 \end{cases}$$

در این تعریف برای محاسبه $6*3$ ابتدا باید $6*2$ را محاسبه کرد و سپس ۶ را به حاصل $6*2$ اضافه نمود برای محاسبه $6*2$ باید $6*1$ را محاسبه کرد و سپس ۶ را به آن اضافه نمود. اما $6*1$ برابر با ۶ است. بنابراین در این الگوریتم بازگشتی حالت توقف، حالت $b=1$ است.

```
int product(int x, int y)
{
    if(y == 1)
```

```

    return (x),
    rerurn (x + product(x , y - 1)) ;
}

```

مثال ۵-۱: فرض کنید a و b نمایش دو عدد صحیح مثبت باشند و تابع Q به شکل زیر به صورت بازگشتی تعریف شده است:

$$Q(a,b) = \begin{cases} 0 & \text{if } a < b \\ Q(a-b, b) + 1 & \text{if } b \leq a \end{cases}$$

الف) تعداد $Q(2,3)$ و $Q(14,3)$ را پیدا کنید.

ب) این تابع چه عملی انجام می‌دهد؟ مقدار $Q(5861,7)$ را پیدا کنید.

حل:

الف)

چون $2 < 3$ $Q(2,3) = 0$

$$Q(14,3) = Q(11,3) + 1 = 4$$

$$Q(8,3) + 1 = 3$$

$$Q(5,3) + 1 = 2$$

$$Q(2,3) + 1 = 1$$

پس جواب $Q(14,3) = 4$

ب) هر بار که b از a کم می‌شود مقادیر Q یک واحد افزایش می‌یابد از این رو

$Q(a,b)$ وقتی a بر b تقسیم می‌شود خارج قسمت را پیدا می‌کند. بنابراین:

$$Q(5861,7) = 837$$

مثال ۶-۱: فرض کنید n یک عدد صحیح مثبت باشد. فرض کنید تابع بازگشتی L

به صورت زیر تعریف شده است:

$$L(n) = \begin{cases} 0 & \text{if } n = 1 \\ L(\lfloor n/2 \rfloor) + 1 & \text{if } n > 1 \end{cases}$$

در اینجا $\lfloor K \rfloor$ کف عدد K را نشان می‌دهد و نشان‌دهنده بزرگ‌ترین عدد

صحیحی است که بزرگ‌تر از K نباشد.

الف) مقدار $L(25)$ را به دست آورید.

(ب) این تابع چه عملی را انجام می‌دهد.

حل:

(الف)

$$L(25) = L(12) + 1 = 4$$

$$L(12) = L(6) + 1$$

$$L(6) = L(3) + 1$$

$$L(3) = L(1) + 1$$

(ب) هر بار که n بر ۲ تقسیم می‌شود تعداد L یک واحد افزایش می‌یابد از این رو L بزرگ‌ترین عدد صحیحی است که:

$$n \leq 2^L$$

بنابراین $L = \lceil \log_2 n \rceil$ را به دست می‌دهد.

۶-۱ خلاصه فصل

- الگوریتم، مجموعه‌ای از دستورات، دستورالعمل‌ها برای حل یک مسئله می‌باشد.
 - معمولاً الگوریتم‌ها را از نظر کارایی با هم مقایسه می‌کنند.
 - منظور از کارایی الگوریتم‌ها، مقایسه زمان اجرای الگوریتم‌ها با هم می‌باشد.
 - الگوریتمی که زمان اجراء بهتری داشته باشد معمولاً کاراتر از الگوریتم مشابه می‌باشد.
 - (تنها معیار کارایی الگوریتم‌ها زمان اجراء نیست)
 - هر زمان اجراء یک الگوریتم معمولاً نوع سخت‌افزار، نوع کامپایلر و غیره تأثیرگذار هستند.
 - معرفی نمادهای O ، θ و Ω به صورت زیر:
- $$T(n) \in O(f(n)) \Leftrightarrow \exists C, n_0 > 0 \text{ به طوری که } \forall n \geq n_0 \quad T(n) \leq Cf(n)$$
- $$T(n) \in \theta(f(n)) \Leftrightarrow \exists C_1, C_2, n_0 > 0 \text{ به طوری که}$$
- $$\forall n \geq n_0 \quad C_1 f(n) \leq T(n) \leq C_2 f(n)$$
- $$T(n) \in \Omega(f(n)) \Leftrightarrow \exists C, n_0 > 0 \text{ به طوری که } \forall n \geq n_0 \quad Cf(n) \leq T(n)$$
- برای محاسبه زمان اجراء الگوریتم‌ها باید نوع الگوریتم مشخص باشد. در کل با دو نوع الگوریتم که عبارتند از:
۱. الگوریتم‌های ترتیبی

۲. الگوریتم‌های بازگشتی

سر و کار داریم.

- الگوریتمی که برای محاسبه مقدار، خود را به اندازه لازم فراخوانی کند الگوریتم بازگشتی نامیده می‌شود.
- در بسیاری از مسائل که ذاتاً بازگشتی هستند، به‌کارگیری الگوریتم‌های بازگشتی ضروری بنظر می‌رسد.
- الگوریتم‌های بازگشتی برای محاسبه مقدار از دو مرحله: فراخوانی و بازگشت استفاده می‌کند.
- روش تکرار با جای‌گذاری، با استفاده از جای‌گذاری‌های متوالی می‌تواند، جواب مناسب را تولید کند. در این روش با توجه به خاصیت رابطه بازگشتی به ازای n های مختلف (که در نهایت به یک مقدار ثابت می‌رسد) و جای‌گذاری آنها در هم جواب مسئله حاصل می‌شود.

۷-۱ تمرین‌های فصل

۱. زمان اجرای (یعنی $T(n)$) را برای هر کدام از الگوریتم‌های زیر محاسبه نمایید؟

(الف) $x=0$

```
for (i=0 ; i<n; i++)
    for (j=i ; j<n ; j++)
        x++ ;
```

(ب) $S = 0;$

```
for (i=0 ; i<n ; i++)
    for (j=0 ; j<i ; j++)
        S++ ;
```

(ج) $P = 0 ;$

```
(for (i=1 ; i<n ; i++)
for (j=i + 1 ; j<= m ; j++)
    P++ ;
```

(د) $m = 0 ;$

```
for (i=0 ; j<n ; i++)
    for (j=i + 1 ; j<n ; j++)
        for (k=j+ 1 ; k<n ; k++)
            m++ ;
```

(ه) $L = 0 ;$

```
for (i=0 ; j<n ; i++)
    for (j=0 ; j<m ; j++)
        for (k=0 ; k<p ; k++)
            L++ ;
```

۲. زمان اجرای الگوریتم‌های زیر را محاسبه نمایید:

(الف) $i = n ;$

```
While (i >= 1) {
    time */  $\theta(1)$  /* Some Statement requiring
    i = i/2 ;
}
```

(ب)

```

i=1
While (i <= n) {
  /*θ(۱)/* Some Statement requiring time
    i = i * 2 ;
}
i= n ;

```

(ج)

```

While (i>= 1) {
  j=i ;
  While (j<= n) {
    /* Some Statement requiring C times */
    j=j*2 ;
  }
  i= i/2 ;
}
/*Suppose that n>m*/

```

(د)

```

While (n> 0 ) {
  r = n%m ;
  n = m ;
  m = r ; }

```

۳. ثابت کنید که عبارت زیر برقرار هستند:

- ۱) $\forall n^r - r n + r \in \theta(n^r)$
- ۲) $n^r + n^r \log n \in \theta(n^r)$
- ۳) $n! + \forall n^0 \in O(n^n)$
- ۴) $\forall n^r \log n + o n^r \log n \in \theta(n^r \log n)$
- ۵) $r n^{r^n} + \forall r^n \in \theta(n^{r^n})$
- ۶) $\sum_{i=1}^n i^r \in \theta(n^{r+1})$
- ۷) $n^r + \forall \cdot n^r \in \theta(n^r)$
- ۸) $\forall r n^0 / \log n + \forall n^r \in O(n^0)$
- ۹) $r n^r + \forall n^r \in \Omega(n^r)$

$$۱۰) ۲n^۳ + ۷n^۲ \in \Omega(n^۳)$$

۴. Big-oh و Omega-oh، توابع زمانی زیر را محاسبه کنید.

(الف)

$$T(n) = n^۲ + ۱۰۰۰n$$

(ب)

$$T(n) = \begin{cases} n & \text{if } n \text{ is odd} \\ n^۳ & \text{otherwise} \end{cases}$$

(ج)

$$T(n) = \begin{cases} n & \text{if } n \leq ۱۰۰۰ \\ n^۳ & \text{if } n > ۱۰۰۰ \end{cases}$$

۵. فرض کنید $T_۱(n) \in \Omega(f(n))$ و $T_۲(n) \in \Omega(g(n))$ باشند. درستی یا

نادرستی عبارات زیر را بررسی کنید.

$$۱) T_۱(n) + T_۲(n) \in \theta(\max\{f(n), g(n)\})$$

$$۲) T_۱(n) * T_۲(n) \in \Omega(\max\{f(n), g(n)\})$$

$$۳) T_۱(n) + T_۲(n) \in \theta(\max\{f(n), g(n)\})$$

$$۴) T_۱(n) * T_۲(n) \in \theta(f(n)) * (g(n))$$

۶. درستی یا نادرستی عبارات زیر را بررسی کنید.

$$۱) n^۵ + ۱۴n^۳ \in \theta(n^۳)$$

$$۲) n^۵ + ۱۴n^۳ \in \theta(n^۳)$$

$$۳) n^۵ + ۱۴n^۳ \in \Omega(n^۳)$$

$$۴) ۲^{۲^n} \in \theta(۲^n)$$

$$۵) n^۶ + ۷n^۵ + ۱۲ \in \theta(n^۷)$$

$$\begin{aligned} ۶) \quad & \forall n^{1.۷} + ۱۰۰۰n \in \theta(n^2) \\ ۷) \quad & \forall n^{1.۷} + ۱۰۰۰ \in \Omega(n^{1.۷}) \\ ۸) \quad & \forall n^{2.۸1} + ۱۰۰n^2 \in \theta(n^2) \end{aligned}$$

۹. قضیه ۱-۱ را ثابت کنید.

۱۰. قضایای ۱-۲ و ۱-۳ را ثابت کنید.

۱۱. یک آرایه n عنصری مرتب را در نظر گرفته توسط تابعی به نام Search،

عنصر x را در آن جستجو نمائید. سپس زمان آن را تحلیل نمائید.

۱۲. در تابع زیر List را یک آرایه n عنصری در نظر بگیرید:

```
int S(int List [ ] , int n)
{
    if (n == 1)
        return (List [1]);
    else
        return (List [n] + S (List , n - 1));
}
```

تابع زمانی و پیچیدگی زمانی تابع بالا را محاسبه نمائید.

۱۳. تابع Func را به صورت زیر در نظر بگیرید:

```
int Func (int n)
{
    if (n == 1)
        return (1);
    else
        return (n + func (n - 1));
}
```

تابع زمانی و پیچیدگی زمانی تابع بالا را محاسبه نمائید.

۱۴. الگوریتم بازگشتی بنویسید تا کلیه ترکیبات ارقام ۱ تا n را تولید نماید.

توجه کنید کلیه ترکیبات ارقام از ۱ تا $n-1$ را داشته باشیم.

۱۵. الگوریتم بازگشتی برای یافتن بیشترین مقدار در یک آرایه از اعداد صحیح

بنویسید. سپس مراحل محاسبه مقدار تابع بازگشتی را با ارائه مثالی بحث نمائید.

۱۶. الگوریتم بازگشتی طراحی کنید تا یک ماتریس $n \times n$ را دریافت کرده سپس

دترمینان ماتریس را به عنوان خروجی برمی گردانند.

۱۷. روابط بازگشتی زیر را حل کنید:

(الف)

$$T(n) = \begin{cases} 1 & \text{if } n = \epsilon \\ T(\sqrt{n}) + c & \text{if } n > \epsilon \end{cases}$$

(ب)

$$T(n) = \begin{cases} 1 & \text{if } n = \epsilon \\ \epsilon T(n/\epsilon) + cn & \text{if } n > \epsilon \end{cases}$$

(ج)

$$T(n) = \begin{cases} d & \text{if } n = \epsilon \\ \epsilon T(n - \epsilon) + cn & \text{if } n > \epsilon \end{cases}$$

(د)

$$T(n) = \begin{cases} d & \text{if } n = \epsilon \\ \epsilon T(n/\epsilon) + n^{\epsilon} & \text{if } n > \epsilon \end{cases}$$

۱۸. مسئله برج های هانوی را در نظر گرفته، رابطه بازگشتی برای حل آن

بنویسید. سپس رابطه حاصل را حل نمایید.

فصل دوم

آرایه‌ها

اهداف

در پایان این فصل شما باید بتوانید:

- ✓ عملیاتی که روی یک ساختار خطی انجام می‌شود را تعریف کنید.
- ✓ آرایه را تعریف کرده و بتوانید تعداد عناصر یک آرایه داده شده را پیدا کنید.
- ✓ به تشریح نحوه ذخیره سازی آرایه یک بعدی و دوبعدی در حافظه کامپیوتر بپردازید.
- ✓ جستجوی ترتیبی و جستجوی دودویی روی آرایه داده شده را انجام دهید.
- ✓ الگوریتم های تطابق الگو روی رشته را توضیح دهید.
- ✓ آیا آرایه جوابگوی تمام نیازهای ما برای تعریف داده های مورد نیاز برنامه می‌باشد؟

سؤال‌های پیش از درس

۱. به نظر شما لزوم تعریف یک ساختار داده جدید به نام آرایه چیست؟
۲. دلیل تعریف آرایه هایی با چند بعد (یک بعدی، دوبعدی و....) چیست؟
۳. به نظر شما چرا در زبانهای مثل C و C++ رشته را به صورت یک آرایه تعریف می‌کنند؟

مقدمه

در این فصل یک ساختار خطی کاملاً متداولی بنام آرایه را مورد بررسی قرار می‌دهیم. از آنجایی که عملگرهایی مانند پیمایش، جستجو و مرتب کردن داده‌های آرایه عملگرهای معمول می‌باشد. لذا نیاز به ذخیره مجموعه‌ای از داده‌ها به‌طورنسبتاً دائمی احساس می‌شود غالباً آرایه‌ها چنین عملی را انجام می‌دهند.

ساختمان داده‌ها یا ساختار داده‌ها در حالت کلی به دو دسته خطی و غیرخطی تقسیم می‌شوند. ساختمان داده‌ای را خطی گویند، هرگاه عناصر آن تشکیل یک دنباله دهند. به بیان دیگر یک لیست خطی باشد. برای نمایش ساختمان داده خطی در حافظه دو روش اساسی وجود دارد. یکی از این روش‌ها عبارت است از داشتن رابطه خطی بین عناصری که به‌وسیله خانه‌های متوالی حافظه نمایش داده می‌شود. این ساختارهای خطی آرایه‌ها نام دارد که موضوع اصلی این فصل را تشکیل می‌دهند.

روش دیگر عبارت است از داشتن رابطه خطی بین عناصری که به‌وسیله اشاره‌گرها یا پیوندها نمایش داده می‌شود. این ساختارهای خطی لیستهای پیوندی نام دارد که موضوع اصلی مطالب فصل‌های بعدی را تشکیل می‌دهد.

عملیاتی که معمولاً بر روی یک ساختار خطی انجام می‌شود خواه این ساختار آرایه باشد یا یک لیست پیوندی (که بعداً بحث خواهد شد)، شامل عملیات زیر است:

عملیات معمول بر روی یک ساختار خطی

- (الف) پیمایش: رویت کردن همه عناصر داخل لیست را پیمایش گویند.
- (ب) جستجو کردن: پیدا کردن مکان یک عنصر با یک مقدار داده شده یا رکورد با یک کلید معین را جستجو گویند.
- (ج) اضافه کردن: افزودن یک عنصر جدید به لیست را اضافه کردن، گویند.
- (د) حذف کردن: حذف یک عنصر از لیست را حذف کردن، گویند.
- (ه) مرتب کردن: تجدید آرایش عناصر با یک نظم خاص را مرتب کردن، گویند.
- (و) ادغام کردن: ترکیب دو لیست در یک لیست را ادغام کردن، گویند.

ساختارخطی خاصی که برای یک وضعیت معین انتخاب می‌شود بستگی به تعداد دفعاتی دارد که عملیات بالا روی ساختار اجرا می‌شود. ساختار به کار گرفته شده در کتاب بدین گونه است که ابتدا کلیه مفاهیم مربوط به موضوع و نوع داده مجرد (ADT) مربوطه را مستقل از زبان برنامه‌نویسی خاصی بررسی خواهیم کرد و سپس به بررسی چگونگی پیاده‌سازی مفاهیم طرح شده در زبان ++C خواهیم پرداخت و امکاناتی را که زبان در این مورد در اختیار برنامه‌نویس قرار می‌دهد را بحث خواهیم نمود.

۲-۱ مفهوم نوع داده مجرد (Abstract Data Type)

با توجه به اینکه نوع داده مجرد در تمامی فصول این کتاب به کار برده شده، بنابراین در اینجا یک تعریف و بحث کلی در مورد نوع داده مجرد (ADT) انجام می‌دهیم. غالباً در هر زبان برای نوشتن برنامه، زبان مربوطه انواع داده‌هایی را در اختیار برنامه‌نویس قرار می‌دهد تا بتوان برنامه نوشت غالباً داده‌هایی از نوع صحیح، کاراکتری، منطقی و غیره انواع داده‌های اصلی، اکثر زبان‌ها می‌باشند. علاوه بر اینها غالباً مکانیزم‌هایی از قبیل آرایه، ساختار، کلاس و غیره نیز در زبان‌های برنامه‌نویسی وجود دارد. به عنوان نمونه آرایه‌ها، مجموعه‌ای از عناصر از یک نوع داده می‌باشند و به صورت ضمنی تعریف می‌شوند.

تعریف نوع داده: نوع داده مجموعه‌ای از انواع داده مقصد (object) و عملگرهایی است که بر روی این نوع داده‌ها عمل می‌کنند.

همانطور که از تعریف برمی‌آید هر نوع داده از دو بخش تشکیل می‌شود. نخست مقصد نوع داده و سپس عملگرها روی نوع داده می‌باشد.

برای مثال نوع داده صحیح شامل داده‌های مقصود بین (Max int, ..., -۱, ۰, +۱, ...) بوده و عملگرهای حسابی +, *, / و غیره روی آنها عمل می‌کنند.

علاوه از شناخت عملگرهای نوع داده، نحوه نمایش نوع داده نیز می‌تواند مهم باشد. به طور مثال دانستن تعداد بایت‌های مورد نیاز برای یک عدد صحیح یا اعشاری می‌تواند بسیار مهم باشد. حال نوع داده مجرد را به صورت زیر تعریف می‌کنیم

تعریف نوع داده مجرد (ADT): نوع داده مجرد، یک نوع داده است که در ساختار آن نیاز به دانستن مشخصات داده‌های مقصود و مشخصات اعمالی (عملگرها) که بر روی آنها انجام می‌شود، می‌باشد و در آن قسمت نمایش مقصودها و پیاده‌سازی عملگر از یکدیگر متمایز می‌باشند.

غالباً نوع داده مجرد مستقل از نحوه پیاده‌سازی می‌باشد. در این کتاب ADT را با مفهوم بالا به کار برده‌ایم. نحوه پیاده‌سازی و نمایش مستقل از عملگرها و داده‌های مقصود ارائه داده‌ایم.

۲-۲ آرایه‌ها

آرایه، لیستی از n عنصر یا مجموعه‌ای متناهی، از عناصر داده‌ای هم نوع می‌باشد (یعنی عناصر داده‌ای از یک نوع هستند) به طوری که:

الف) به عناصر آرایه به ترتیب و یا مستقیم (تصادفی) و به کمک یک مجموعه از اندیس‌ها می‌توان دسترسی پیدا کرد.

ب) عناصر آرایه به ترتیب در خانه‌های متوالی حافظه ذخیره می‌شوند.
در تعریف بالا منظور از «متناهی» این است که تعداد عناصر آرایه مشخص است. این تعداد ممکن است کوچک یا بزرگ باشد. و منظور از عناصر هم‌نوع این است که کلیه عناصر آرایه باید از یک نوع باشند به عنوان مثال، عناصر آرایه می‌توانند فقط از نوع صحیح و یا کاراکتری باشند نه اینکه بعضی از عناصر از نوع صحیح و بعضی دیگر از نوع کاراکتری باشند.

۲-۳ آرایه به عنوان داده انتزاعی (Abstract Data Type)

منظور از نوع داده انتزاعی یک مدل ریاضی است که متشکل از مجموعه عناصر و عملیاتی بر روی آن مدل تعریف شده‌اند، می‌باشد. توجه کنید که، نوع داده انتزاعی مستقل از خواص پیاده‌بلندی می‌باشد.

حال، آرایه را بعنوان یک نوع داده مجرد در نظر می‌گیریم. بنابراین داده‌های مقصود و عملگرهای آن را بصورت زیر ارائه می‌دهیم:

۱. مجموعه عناصر

لیستی از مجموعه مرتب و متناهی که همه عناصر آن از یک نوع می‌باشند.

۲. عملیات اصلی

دستیابی مستقیم یا تصادفی به هر عنصر آرایه به‌طوریکه بتوان عمل ذخیره و بازیابی را انجام داد.

۴-۲ آرایه‌های یک بعدی

آرایه یک بعدی برای ذخیره مجموعه‌ای از عناصر هم‌نوع به‌کار می‌رود، عناصر آرایه یک بعدی در محل‌های متوالی حافظه ذخیره می‌شوند در این آرایه، برای دستیابی به عنصری از آرایه، از اندیس استفاده می‌شود.

در زبان برنامه نویسی C و ++C می‌توان آرایه را بصورت زیر تعریف نمود :

Type Name [Size] ;

در این تعریف اندازه بیانگر تعداد مقادیری است که می‌تواند در آرایه ذخیره

شود. برای مثال، دستور:

int Array [100] ;

آرایه‌ای متشکل از ۱۰۰ عدد صحیح را تعریف می‌کند. دو عمل اصلی که در

مورد آرایه‌ها انجام می‌گیرد، اعمال بازیابی و ذخیره می‌باشد.

دو عمل اصلی که در مورد آرایه‌ها انجام می‌گیرد، اعمال بازیابی و ذخیره می‌باشد.

یعنی روی ساختار آرایه می‌توان عناصری را ذخیره کرد و تنها عملی که می‌توان

روی آن انجام داد آن است که، بتوان به عنصر ذخیره شده دستیابی پیدا کرد.

عمل بازیابی در C و ++C را با $x = \text{Array}[i]$ نمایش می‌دهند که اندیسی مثل i را

در نظر گرفته و عنصر i ام از آرایه را برمی‌گرداند و عمل ذخیره با دستور $\text{Array}[i] = x$

نمایش داده می‌شود.

کوچک‌ترین مقدار اندیش آرایه را حد پایین آرایه می‌نامند و با lower نشان

می‌دهند که در C و ++C همواره صفر فرض می‌شود یعنی اندیش آرایه از صفر شروع

می‌شود و بزرگ‌ترین مقدار اندیش آرایه را کران بالای آرایه نام دارد و با upper نمایش

می‌دهند. در حالت کلی تعداد عناصر آرایه یک بعدی برابر است با:

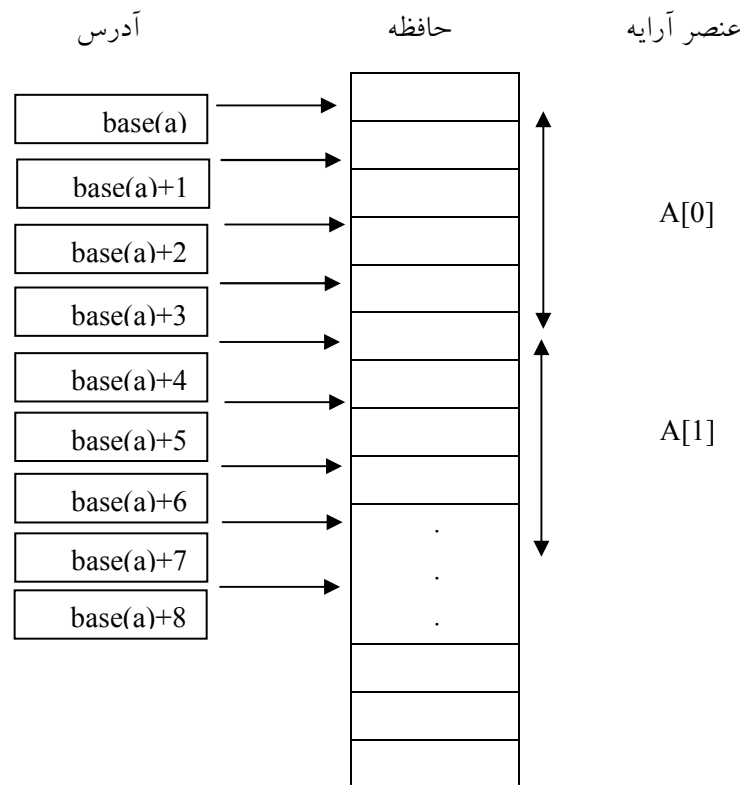
$$\text{Upper} - \text{lower} + 1$$

۲-۵ نمایش آرایه یک بعدی

در این بخش می‌خواهیم طریقه نمایش آرایه یک بعدی را در حافظه نمایش دهیم و طریقه قرارگیری عناصر در آرایه را درک کنیم. دستور زیر را در نظر بگیرید:

```
float a[10];
```

این دستور ۱۰ محل متوالی حافظه را تخصیص می‌دهد که در هر محل می‌توان یک مقدار اعشاری را ذخیره کرد. آدرس اولین محل، آدرس پایه نام دارد و با $\text{Base}(a)$ مشخص می‌شود با فرض اینکه هر مقدار اعشاری چهار بایت از فضای حافظه را اشغال می‌کند، در اینصورت اولین عنصر آرایه $a[0]$ با شروع از آدرس $\text{base}(a)$ در چهار بایت از حافظه ذخیره می‌شود و عنصر $a[1]$ با شروع از آدرس $\text{base}(a)+4$ در چهاربایت بعدی ذخیره می‌شود. شکل ۲-۱ نحوه نمایش آرایه را نمایش می‌دهد.

شکل ۲-۱ نحوه نمایش آرایه

به‌طورکلی اگر هر عنصر از آرایه با نام a ، به اندازه $size$ بایت فضا اشغال کند، محل عنصر i ام به‌صورت زیر محاسبه می‌شود:

$$Loc(i) = base(a) + i * size$$

مثال ۲-۱: فرض کنید آرایه A به‌صورت $A[10]$ $float$ تعریف شود و $base(a)$ برابر با ۳۰۰۰ باشد (یعنی عناصر این آرایه از خانه ۳۰۰۰ به بعد درحافظه قرار می‌گیرند) و با فرض هر عدد اعشاری چهاربایت فضا از حافظه را اشغال می‌کند آدرس خانه $A[7]$ را محاسبه نمایید.

حل:

$$\begin{aligned} Loc(7) &= Base(A) + 7 * size(float) \\ &= 3000 + 28 = 3028 \end{aligned}$$

۲-۶ نمونه‌ای از کاربردهای آرایه یک بعدی برای جستجو

یکی از اعمالی که در آرایه‌های یک بعدی انجام می‌گیرد، جستجوی مقداری در آرایه می‌باشد. جستجو در آرایه می‌تواند به یکی از دو صورت:

- ترتیبی (خطی)

- دودویی (Binary Search)

انجام شود.

۲-۶-۱ جستجوی ترتیبی در آرایه

الگوریتم جستجو به‌صورت ترتیبی، ابتدا مقداری را از کاربر دریافت می‌کند و سپس به جستجو در آرایه برای پیدا کردن مقدار موردنظر می‌پردازد. عنصر مورد جستجو نخست با اولین عنصر، دومین عنصر و... مقایسه می‌شود که در نهایت در صورت موفق بودن عمل جستجو اندیس خانه مورد نظر ارسال می‌گردد در غیر این‌صورت مقدار ۱- را به‌عنوان خروجی برمی‌گرداند.

عنوان الگوریتم	الگوریتم جستجوی ترتیبی
ورودی	A آرایه‌ای از عناصر، n تعداد عناصر، x عنصر مورد جستجو.
خروجی	اندیس عنصر مورد جستجو در صورت وجود.
<pre> int Seq_Search (elementtype a[], int n, elementtype item) { int i; for (i=0 ; i < n ; i++) if (a[i] == item) return (i); return (-1); } </pre>	

• محاسبه زمان و پیچیدگی الگوریتم جستوی خطی

در این تابع، تعداد مقایسه‌ها به مقدار item و عدد ورودی n بستگی دارد زیرا اگر item برابر با اولین مقدار آرایه باشد آنگاه فقط یک بار مقایسه انجام می‌شود و اگر مقدار item برابر با آخرین عنصر آرایه باشد n مقایسه انجام می‌شود و اگر item برابر با هیچ کدام از عناصر آرایه نباشند آنگاه بعد از n مقایسه از حلقه for خارج خواهد شد. پس در بهترین حالت تعداد مقایسه‌ها فقط یک بار و در بدترین حالت n مقایسه انجام می‌گیرد بنابراین پیچیدگی الگوریتم جستجو برحسب تعداد مقایسه‌های موردنیاز $T(n)$ برای پیدا کردن item در آرایه می‌باشد. دو حالت مهم و قابل توجه که مورد بحث و بررسی قرار می‌گیرد حالت میانگین و بدترین حالت است. واضح است که بدترین حالت وقتی اتفاق می‌افتد که عملاً جستجو در تمام آرایه انجام شود و item موردنظر در آرایه پیدا نشود. در این صورت همان‌طور که بحث کردیم، تعداد مقایسه‌ها برابر خواهد بود با:

$$T(n) = n+1$$

بنابراین در بدترین حالت، زمان اجرا متناسب با n است.

زمان اجرای میانگین از مفهوم امید ریاضی در احتمالات استفاده می‌کند. فرض کنید P_i احتمال آن باشد که item در $a[i]$ ظاهر شده باشد و q احتمال آن باشد که item در آرایه ظاهر نشده باشد. در این صورت خواهیم داشت:

$$P_1 + P_2 + \dots + P_n + q = 1$$

هرگاه item در $a[i]$ ظاهر شده باشد چون الگوریتم از i مقایسه استفاده می‌کند میانگین تعداد مقایسه‌ها به صورت زیر محاسبه می‌شود:

$$T(n) = 1.P_1 + 2.P_2 + \dots + n.P_n + (n+1).q$$

(P_n یعنی احتمال اینکه داده در آرایه با اندیس n قرار داشته باشد پس به تعداد n مقایسه لازم داریم تا آن را پیدا کنیم)

همچنین فرض کنید q خیلی کوچک و item با احتمالی مساوی در هر عنصر آرایه ظاهر شده باشد بعبارت دیگر احتمال وجود عنصر مورد جستجو در همه خانه‌های آرایه یکسان باشد. آنگاه $q \approx 0$ و هر $P_i = \frac{1}{n}$ بنابراین:

$$\begin{aligned} T(n) &= 1 \times \frac{1}{n} + 2 \times \frac{1}{n} + \dots + n \times \frac{1}{n} + (n+1) \times 0 = (1+2+\dots+n) \times \frac{1}{n} \\ &= \frac{n(n+1)}{2} \times \frac{1}{n} = \frac{n+1}{2} \end{aligned}$$

یعنی در این حالت خاص، میانگین تعداد مقایسه‌های مورد نیاز برای یافتن مکان عنصر item تقریباً برابر نصف تعداد عناصر آرایه است.

۲-۶-۲ جستجوی دودویی در آرایه

فرض کنید a یک آرایه است که در آن داده‌های عددی به صورت مرتب ذخیره شده‌اند. آنگاه الگوریتم جستجوی بسیار کارایی به نام جستجوی دودویی (binary search) وجود دارد که می‌توان از آن برای پیدا کردن مکان (loc) عنصر item داده شده، استفاده نمود. ایده کلی این الگوریتم را به کمک یک نمونه واقعی از مثال آشنایی شرح می‌دهیم که در زندگی روزمره با آن سروکار دارید.

نکته: جستجوی دودویی فقط روی آرایه مرتب شده قابل انجام است.

فرض کنید بخواهید مکان یک اسم را در راهنمای دفترچه تلفن پیدا کنید. واضح است که یک جستجوی خطی روی آن انجام نمی‌دهید (یعنی دفترچه تلفن را از ابتدا به

انتها نگاه نمی‌کنید) و به جای آن راهنمای تلفن را از وسط باز می‌کنید و دنبال آن قسمت از دفترچه راهنما می‌گردید که حدس می‌زنید اسم موردنظر شما در آن نیمه قرار دارد. آنگاه نیم اخیر را از وسط نصف کرده و در یک چهارم از راهنما، که حدس زدید اسم موردنظر شما در آن یک چهارم قرار دارد جستجو را ادامه می‌دهید و این کار را همینطور تا آخر ادامه می‌دهید. با توجه به این که خیلی سریع تعداد مکان‌های ممکن در راهنما کاهش می‌یابد در نهایت مکان اسم و اسم موردنظر را پیدا می‌کنیم

عنوان الگوریتم	الگوریتم جستجوی دودویی
ورودی	آرایه n عنصری مرتب شده صعودی a و $item$ که باید جستجو شود.
خروجی	اگر عنصر $item$ پیدا شود $flag=1$ و موقعیت آن را بر می‌گرداند در غیر این صورت $flag=0$ و مقدار -1 را بر می‌گرداند...
<pre> int Binary_Search (elementtype a[], int n, elementtype item) { int mid , flag = 0 , first = 0 , last = n-1 ; while (first <= last && ! flag) { mid = (first + last)/2 ; if (item < a[mid]) last = mid -1 ; else if (item > a [mid]) first = mid + 1 ; else { flag = 1 ; return mid ; } } // End While return -1 ; } </pre>	

• پیچیدگی الگوریتم جستجوی دودویی

پیچیدگی الگوریتم جستجوی دودویی به وسیله تعداد مقایسه‌های موردنیاز برای تعیین مکان $item$ در آرایه مشخص می‌شود. از طرفی می‌دانیم که، آرایه دارای n عنصر

می‌باشد. با توجه به الگوریتم ملاحظه می‌شود هر مقایسه در الگوریتم باعث می‌شود که، اندازه ورودی نصف شود از این رو حداکثر $T(n)$ مقایسه لازم است تا مکان عنصر item پیدا شود، بنابراین تعداد مقایسه‌ها برابر خواهد بود با:

$$2^{T(n)-1} > n \quad \text{یا} \quad T(n) = [\log_2 n] + 1$$

یعنی زمان اجرا در بدترین حالت برابر $O(\log_2^n)$ می‌باشد.

نکته: زمان اجرای در بدترین حالت برای جستجوی ترتیبی $O(n)$ می‌باشد و زمان اجرای در بدترین حالت برای جستجوی دودویی $O(\log n)$ می‌باشد.

۷-۲ آرایه‌های دوبعدی

آرایه‌های خطی که در بخش قبل مورد بررسی قرار گرفتند آرایه‌های یک بعدی بودند. و به همین دلیل به هر عنصر این نوع آرایه‌ها می‌توان به کمک تنها یک اندیس دسترسی پیدا کرد. ولی در بسیاری از مسائل آرایه‌های یک بعدی کارائی لازم را ندارند مثلاً برای پیاده‌سازی ماتریس‌ها به کارگیری آرایه‌های یک بعدی بسیار سخت می‌باشد. لذا برای راحتی کار استفاده از آرایه‌های دو بعدی توصیه می‌شود. در آرایه‌های دو بعدی دو اندیس برای دسترسی به عناصر آرایه تعریف می‌شود که اصطلاحاً یکی از اندیس‌ها در سطر و دیگری در ستون حرکت می‌کند. در زیر طریقه تعریف آرایه‌های دو بعدی در زبان C و C++ را ارائه می‌دهد:

```
type name [row][column];
```

آرایه‌های دوبعدی را در ریاضیات، برای پیاده‌سازی ماتریس‌ها و در کاربردهای تجاری و بازرگانی برای پیاده‌سازی جدولی برند. بنابراین به آرایه‌های دوبعدی گاهی اوقات آرایه‌های ماتریسی نیز می‌گویند.

یک روش استاندارد برای نمایش آرایه دو بعدی $m \times n$ وجود دارد که در آن عناصر A تشکیل یک آرایه مستطیلی با m سطر و n ستون را می‌دهد که در آن مقدار عنصر $A[j][k]$ در سطر j ام و ستون k ام قرار دارد. شکل (۲-۲) نمایشی از یک ماتریس A دارای ۳ سطر و ۴ ستون را ارائه می‌دهد.

$A[0][0]$	$A[0][1]$	$A[0][2]$	$A[0][3]$
$A[1][0]$	$A[1][1]$	$A[1][2]$	$A[1][3]$
$A[2][0]$	$A[2][1]$	$A[2][2]$	$A[2][3]$

 شکل ۲-۲: آرایه 3×4 دوبعدی A

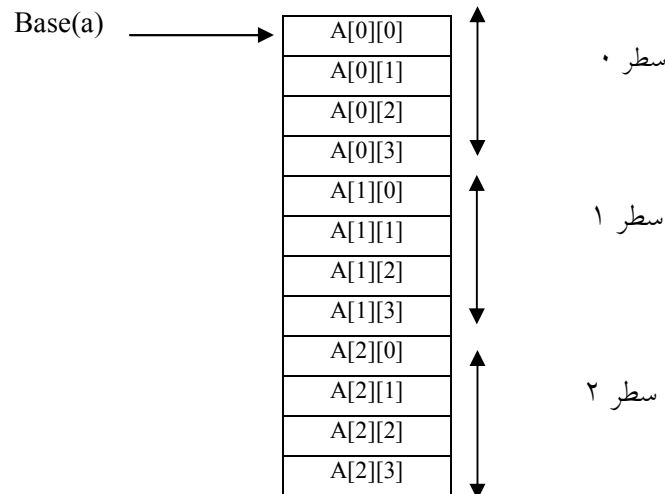
۱-۷-۲ نحوه ذخیره‌سازی آرایه‌های دوبعدی

آرایه‌های دوبعدی می‌توانند به صورت سطری یا ستونی ذخیره شوند در روش سطری ابتدا عناصر سطر اول، سپس عناصر سطر دوم و الی آخر ذخیره می‌شوند. در روش ستونی ابتدا عناصر ستون اول، سپس عناصر ستون دوم و الی آخر ذخیره می‌شوند. در زبان C++ آرایه‌ها به صورت سطری ذخیره می‌شوند.

آرایه زیر را در نظر بگیرید:

`int A[3][4]`

چون عناصر آرایه در C و C++ به صورت سطری ذخیره می‌شوند نمایش این آرایه در حافظه مانند شکل (۲-۳) خواهد بود.

شکل ۲-۳: نمایش سطری ماتریس

فرض کنید آرایه A با m سطر و n ستون به صورت زیر تعریف شده باشد:

`int A[m][n]`

در این صورت اگر آدرس پایه این آرایه را $\text{base}(A)$ و مقدار فضایی که هر عنصر اشغال می‌کند را size در نظر بگیریم و فرض کنیم ماتریس به صورت سطری در حافظه ذخیره می‌شود آنگاه محل عنصر $A[i][j]$ در حافظه از رابطه زیر به دست می‌آید:

$$\text{محل } A[i][j] = \text{base}(A) + (i * n + j) * \text{size}$$

و اگر ماتریس به صورت ستونی در حافظه ذخیره شود آنگاه محل عنصر $A[i][j]$ در حافظه از رابطه زیر به دست می‌آید:

$$\text{محل } A[i][j] = \text{base}(A) + (j * m + i) * \text{size}$$

۸-۲ ماتریس‌های اسپارس (Sparse)

بعضی از ماتریس‌ها وجود دارند که تعداد زیادی از عناصر آنها صفر است. به عنوان مثال، ممکن است در مسئله‌ای به ماتریس با ابعاد $1000 \times$ نیاز داشته باشیم که حاوی یک میلیون عنصر است. از بین عناصر این ماتریس تنها ممکن است فقط ۱۰۰۰ عضو مخالف صفر وجود داشته باشد. به چنین ماتریسی، ماتریس اسپارس (Sparse) می‌گوییم، یعنی ماتریسی که بیشتر عناصر آن صفر باشد. اعمالی که روی ماتریس‌های اسپارس انجام می‌شود معمولاً روی عناصر غیر صفر انجام می‌گیرد.

بنابراین به نظر می‌رسد که لازم نباشد عناصر صفر ماتریس در حافظه ذخیره شوند. لذا نمایش معمولی ماتریس‌ها برای نمایش یک ماتریس اسپارس مناسب نیست، بلکه باید نمایش دیگری را در نظر گرفت. در این نمایش فقط شماره سطر، شماره ستون و خود مقدار مربوط به عنصر غیر صفر باید نگهداری شود. ماتریس اسپارس را می‌توان در یک ماتریس که دارای سه ستون است ذخیره کرد، که در آن، ستون اول حاوی شماره سطر مقدار غیر صفر، ستون دوم حاوی شماره ستون مقدار غیر صفر و ستون سوم حاوی خود مقدار غیر صفر می‌باشد. در سطر اول ماتریس، مشخصات کلی ماتریس اسپارس را می‌نویسیم. اگر تعداد عناصر غیر صفر ماتریس اصلی n باشد، آنگاه نمایش ماتریس اسپارس را برای $n+1$ سطر خواهد بود.

به عنوان مثال یک ماتریس اسپارس و نحوه نمایش آن، در شکل (۴-۲) نمایش داده شده است.

$$A = \begin{bmatrix} 0 & 3 & 0 & 0 & 0 \\ 6 & 0 & 0 & 0 & 0 \\ 0 & 0 & 0 & 2 & 0 \end{bmatrix} \rightarrow$$

(الف) ماتریس اسپارس

تعداد مقادیر

غیر صفر

تعداد ستون

تعداد سطرها	3	5	3
	0	1	3
	1	0	6
	2	3	2

(ب) نمایش ماتریس اسپارس

4*3

شکل ۲-۴ ماتریس اسپارس و شکل بهبود یافته آن

اکنون مقدار فضای اشغالی توسط نمایش معمولی و نمایش اسپارس ماتریس شکل (۲-۴) را با هم مقایسه می‌کنیم. فرض می‌کنیم عناصر آرایه از نوع float باشند و هر مقدار اعشاری ۴ بایت از حافظه را اشغال کند. در این صورت خواهیم داشت:

بایت $3 \times 5 \times 4 = 50$ = نمایش معمولی

بایت $4 \times 3 \times 4 = 48$ = نمایش اسپارس

متوجه می‌شویم که نمایش اسپارس موجب صرفه‌جویی در حافظه مصرفی می‌شود. اگر تعداد عناصر صفر زیاد باشد و ماتریس نیز بزرگ باشد، این صرفه‌جویی در حافظه چشمگیر خواهد بود.

۲-۸-۱ ترانهاده ماتریس اسپارس

منظور از ترانهاده ماتریس، ماتریس دیگری است که جای سطر و ستون‌های آن عوض شده باشد. الگوریتم زیر روش پیدا کردن ترانهاده ماتریس اسپارس که به صورت جدول ایندکسی با ابعاد $(N+1) \times 3$ (N تعداد عناصر غیر صفر) ذخیره شده است را پیدا می‌کند.

عنوان الگوریتم	تعیین ترانهاده ماتریس اسپارس از روی جدول ایندکسی
ورودی	نمایش ماتریس اسپارس
خروجی	ترانهاده ماتریس اسپارس
۱. با توجه به ماتریس نمایش، در سطر اول جای تعداد سطرها و ستون‌ها را عوض می‌کنیم و در ماتریس ترانهاده می‌نویسیم. ۲. در ماتریس نمایش، در ستون وسطی به دنبال اعداد گشته و در صورت پیدا کردن آن را در ستون اول ماتریس ترانهاده می‌نویسیم، سپس در ماتریس نمایش، در ستون وسطی به دنبال اعداد ۱ می‌گردیم و آن را در ستون ماتریس ترانهاده می‌نویسیم.	

برای مثال ترانهاده ماتریس نمایش اسپارس شکل (۴-۲) را به صورت زیر ارائه می‌دهیم:

5	3	3
0	1	2
1	0	3
3	2	2

شکل ۴-۲: نمایش ماتریس ترانهاده ماتریس اسپارس

حال تابع ماتریس ترانهاده ماتریس اسپارس را بصورت زیر پیاده‌سازی می‌کنیم
ساختار داده مسئله بصورت :

```

Typedef struct {
    int col , row ;
    elementtype value ;
} sparse;
Sparse mat[Max-Size];

```

می‌باشد. بر اساس این ساختار داده، تابع ترانهاده را ارائه می‌دهیم:

```

void transpose_sparse ( sparse mat[ ] , sparse Tmat[ ] )
{
    int n , i , j , current_Tm ;
    n = mat[0].value ;
    Tmat[0].row = mat[0].col ;

```

```

Tmat[0].col = mat[0].row ;
Tmat[0].value = n ;
If ( n > 0 )
{
    current_Tm = 1 ;
    for ( i = 0 ; i < mat[0].col ; i++ )
        for( j = 1 ; j <= n ; j ++ )
            if ( mat[j].col == i )
            {
                Tmat[current_Tm].row = mat[j].col ;
                Tmat[current_Tm].col = mat[j].row ;
                Tmat[current_Tm].value = mat[j].value ;
            }
    }
}

```

در این تابع زمان اجرا مربوط به، دو حلقه for می‌باشد که در آن حلقه اول به تعداد col بار و حلقه دوم به تعداد عناصر ماتریس یعنی value بار تکرار می‌شوند. بنابراین پیچیدگی زمانی تابع بالا برابر خواهد بود با :

$$T(n) \in O(\text{col} \times \text{value})$$

۹-۲ رشته (String)

از نظر تاریخی، کامپیوتر نخست به منظور پردازش داده‌های عددی استفاده می‌شد. امروزه اغلب کامپیوتر برای پردازش داده‌های غیر عددی موسوم به داده‌های کاراکتری مورد استفاده قرار می‌گیرد.

همچنین امروزه یکی از کاربردهای اصلی کامپیوتر، در عرصه پردازش کلمات یا رشته می‌باشد. معمولاً چنین پردازش‌هایی شامل نوعی از تطبیق الگو (pattern matching) است. برای مثال بحث در مورد این که آیا یک کلمه خاص مانند S در متن داده شده T وجود دارد یا خیر. در اینجا ما قصد داریم مسئله تطبیق الگو را به‌طور کامل بررسی کنیم. و علاوه بر این، سه الگوریتم مختلف برای تطبیق الگو ارائه خواهیم داد.

تعریف: رشته در واقع آرایه‌ای از کاراکترهاست. ولی به نوعی آن را در زبانهای مختلف از یک آرایه معمولی از کاراکترها متمایز می‌کنند
در زبان C++ رشته به، NULL یا '0' ختم می‌شود.

مثال زیر نحوه ذخیره رشته structure در زبان C++ را نشان می‌دهد.

char S[9] = "structure"

S[0]	S[1]	S[2]	S[3]	S[4]	S[5]	S[6]	S[7]	S[8]	S[9]
s	t	r	u	c	t	U	r	e	'\0'

اصول کار با رشته‌ها تقریباً مشابه با آرایه‌ها می‌باشد و در زبان C++ توابع متعددی مانند کپی کردن، الحاق کردن، جستجوی یک رشته داخل رشته دیگر وجود دارد.

۱-۹-۲ الگوریتم‌های تطابق الگو (Pattern Matching)

منظور از تطبیق الگو همانطور که در بالا اشاره کردیم، مسئله‌ای است که تعیین می‌کند یک الگوی رشته داده شده P در متن رشته‌ای T وجود دارد یا خیر. در الگوریتم‌های ارائه شده، فرض خواهیم کرد که همواره طول P کوچک‌تر از طول T باشد.

• الگوریتم اول تطبیق الگو

الگوریتم اول تطبیق الگو، الگوریتم ساده و غیرکارآمدی است که در آن الگوی داده شده P با همه زیررشته‌های T مقایسه می‌شود. عمل مقایسه با حرکت از چپ به راست رشته T انجام می‌شود تا به یک تطبیق با P برسد. فرض کنید که:

$$W_K = \text{Subtring}(T, K, \text{Length}(P))$$

که در آن W_K زیررشته‌ای از T با طول P و با شروع از K امین کاراکتر T می‌باشد. ابتدا P را کاراکتر به کاراکتر با اولین زیررشته یعنی W_1 مقایسه می‌کنیم. اگر تمام کاراکترها مساوی باشند، در اینصورت $P=W_1$ و در نتیجه P در T ظاهر شده است. از سوی دیگر اگر به این نتیجه برسیم که یک کاراکتر P دارای متناظر در W_1 نیست در این صورت $P \neq W_1$ خواهد بود و به سراغ زیررشته بعدی یعنی W_2 می‌رویم اعمال بالا را ادامه می‌دهیم تا زمانی که عمل مقایسه متوقف شود. این روش دارای زمان محاسباتی $O(n.m)$ می‌باشد که در آن n طول زیررشته P و m طول رشته T می‌باشد.

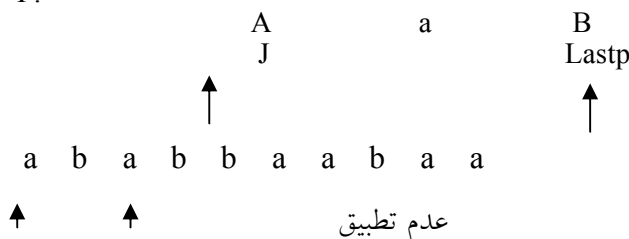
به‌عنوان تمرین تابع الگوریتم بالا را بنویسید.

• الگوریتم دوم تطبیق الگو

الگوریتم دوم تطبیق الگو، الگوریتمی است که در این الگوریتم وقتی طول الگو (P) بزرگ‌تر از تعداد کاراکترهای باقیمانده در رشته T می‌باشد از آن خارج می‌شود، و از تست اولین و آخرین کاراکتر P و T قبل از تست بقیه کاراکترها استفاده می‌کند. الگوریتم بدین صورت کار می‌کند که، در رشته T از ابتدا با استفاده از اندیس start به اندازه تعداد کاراکترهای الگو (P) انتخاب می‌شود و کاراکتر آخر انتخاب شده در T (Endmatch) با کاراکتر آخر الگو مقایسه می‌شود و در صورت مساوی بودن، سایر کاراکترها بررسی می‌شوند و در غیراینصورت اندیس Start یک مکان به جلو حرکت می‌کند و از آن مکان به اندازه کاراکترهای الگو انتخاب می‌شود. مراحل بالا را تا زمانی که مسئله حل نشده تکرار می‌کنیم.

مثال: فرض کنید $P = "aab"$ و $T = "ababbaabaa"$ باشد. و lastt انتهای آرایه T و lastp انتهای آرایه P را نشان دهند. نخست، $T[endmatch]$ و $P[lastp]$ با هم مقایسه می‌شوند اگر برابر بودند الگوریتم از i و j برای حرکت در داخل دو رشته تا زمانی که یک نابرابری اتفاق بیافتد یا تا زمانی که تمام P با آن‌ها برابر باشد ادامه می‌یابد.

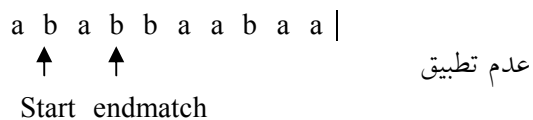
P:

Start endmatch

$T[endmatch] \neq P[lastp]$ بنابراین Start یک خانه به جلو حرکت می‌کند.

لذا خواهیم داشت:

بنابراین $T[\text{endmatch}] = P[\text{lastp}]$ در اینصورت کلیه رشته‌ها مقایسه می‌شود و عدم تطابق رخ می‌دهد.

```

a b a b b a a b a a |
    ↑    ↑
    Start endmatch
a b a b b a a b a A |
    ↑    ↑
    Start endmatch
a b a b b a a b a a |
    ↑    ↑
    Start endmatch

a b a b b a a b a A |
    ↑    ↑
    Start endmatch
    
```

عدم تطابق

عدم تطابق

عدم تطابق

عدم تطابق

سرعت پردازش در این روش به‌طور متوسط نسبت به روش ترتیبی بیشتر است با این حال در بدترین حالت زمان اجرا هنوز $O(n.m)$ است. حال تابع الگوریتم فوق بنام `nfind` بصورت زیر ارائه می‌دهیم:

عنوان الگوریتم	تعیین وجود زیر رشته داخل رشته داده شده
ورودی	رشته T و زیر رشته P
خروجی	مکان اولین کاراکتری که زیر رشته با رشته تطابق دارد
<pre> int nfind(char *T, char *P) { int i, j, start = 0; int lastt = strlen(T) - 1; int lastp = strlen(P) - 1; int endmatch = lastp; for (i=0; endmatch <= lastt; endmatch++, start++) { </pre>	

```

        if (T[endmatch] == P[lastp])
            for (j=0, i=start ; j< lastp && T[i] == P[j] ; i++, j++);
            if(j == lastp)
                return start ; /* successful */
        }
    return -1 ;
}
    
```

• الگوریتم سوم تطابق الگو

به صورت ایده‌ال الگوریتمی مورد قبول است که در زمان:

$O(\text{strlen}(\text{string}) + \text{strlen}(\text{substring}))$ یعنی (طول الگو + طول رشته) O

کار کند. این زمان بهترین حالت برای این مسئله می‌باشد.

در بدترین حالت باید حداقل یکبار تمام کاراکترهای T و P را تست نمود. می‌خواهیم رشته‌ای را برای یافتن یک الگو جستجو کنیم، بدون اینکه به عقب برگردیم. بنابراین اگر یک عدم تطابق رخ دهد، می‌خواهیم که از اطلاعات خود در مورد کاراکترها و موقعیت آن در الگو یعنی محلی که عدم تطابق روی داده است، برای تعیین جایی که باید جستجو را ادامه دهیم، استفاده کنیم.

حال فرض کنید:

$P = \text{aaba}$

و $T = T_1 T_2 \dots T_m$ که در آن T_i کاراکتر i ام T را نمایش می‌دهد و فرض کنید

کاراکتر اول T با دو کاراکتر اول P انطباق دارد. یعنی فرض کنید $T = \text{aa} \dots$. آنگاه T دارای یکی از سه صورت زیر است:

1) $T = \text{aab} \dots$ 2) $T = \text{aaa} \dots$ 3) $T = \text{aax}$

که در آن x می‌تواند هر کاراکتر دلخواهی به غیر از a یا b باشد. فرض کنید T_3 را خواندیم و دریافتیم که $T_3 = b$. در این صورت، به دنبال آن T_4 را می‌خوانیم تا ببینیم آیا $T_4 = a$ است یا خیر. P با W_1 تطابق خواهد داشت. از طرف دیگر، فرض کنید $T_3 = a$. در این صورت می‌دانیم که $W_1 = P$ می‌دانیم که $W_2 = \text{aa} \dots$ ، یعنی دو کاراکتر اول زیررشته W_2 با دو کاراکتر اول P تطابق دارد. از این رو بعد از T_4 را می‌خوانیم تا ببینیم آیا $T_4 = b$ است؟ بالاخره فرض کنید $T_3 = x$. در این

صورت می‌دانیم $P \neq W_1$ ، اما همچنین می‌دانیم که $P \neq W_2$ و $P \neq W_3$ ، چون x در P ظاهر نمی‌شود، از این رو بعد از آن، T_4 را می‌خوانیم تا ببینیم آیا $P_4 = a$ یا خیر؟ یعنی باید ببینیم که آیا کاراکتر اول W_4 با کاراکتر اول P تطابق دارد یا خیر؟ دو نکته قابل توجه و مهم در روش بالا وجود دارد: نخست، هنگام خواندن T_3 ، تنها لازم است T_3 با آن تعداد از کاراکترها که در P وجود دارد مقایسه شود. اگر هیچ یکی از این کاراکترها مطابقت نداشت، در این صورت ما در حالت آخری هستیم که کاراکتری مانند x در P وجود ندارد. دوم، پس از خواندن و بررسی T_3 و T_4 را می‌خوانیم لازم نیست مجدد A به متن T برگردیم.

۱۰-۲ مسائل حل شده فصل

در این بخش قصد داریم با ارائه چندین مثال مطالب ارائه شده در این فصل بیشتر برای خواننده قابل درک باشد.

مثال ۱-۲: یک ماتریس $n \times n$ را در نظر بگیرید که فقط عناصر قطر اصلی آن مخالف صفر می‌باشد (این ماتریس را ماتریس قطری می‌نامند). این ماتریس یک ماتریس اسپارس است. نمایش آن چگونه است و چقدر در فضای حافظه صرفه‌جویی می‌شود (برحسب n).

$$A = \begin{pmatrix} a_{00} & & 0 \\ & \ddots & \\ 0 & & a_{(n-1)(n-1)} \end{pmatrix} \quad AS = \begin{pmatrix} n & n & n \\ \circ & \circ & a_{00} \\ 1 & 1 & a_{11} \\ \vdots & \vdots & \vdots \\ n-1 & n-1 & a_{(n-1)(n-1)} \end{pmatrix}$$

الف: ماتریس قطری

ب: نمایش اسپارس ماتریس A

ماتریس اولیه دارای $n \times n$ عنصر است. اگر مقدار حافظه‌ای که هر عنصر اشغال می‌کند برابر با 4 بایت باشد میزان فضای اشغالی حافظه آن به صورت زیر محاسبه

می‌شود:

بایت $4 \times n \times n = 4n^2$ فضای حافظه A

اما نمایش اسپارس این ماتریس دارای $n+1$ سطر (n تعداد عناصر غیرصفر) و ۳ ستون می‌باشد و در نتیجه فضای آن به صورت زیر محاسبه می‌شود:

بایت $3 \times (n+1) \times 4 = 12(n+1)$ فضای حافظه As

با توجه به روابط بالا، نتیجه می‌شود که به ازای $n \geq 4$ در حافظه صرفه‌جویی می‌شود. با توجه به مطلب بالا توجه کنید اگر ماتریس قطری 3×3 باشد. اسپارس نیست و بهتر است به صورت معمولی ذخیره شود. اما اگر $n \geq 4$ باشد، ماتریس‌های قطری اسپارس هستند و باید به صورت اسپارس نمایش داده شوند.

مثال ۲-۲: فرض کنید یک ماتریس پایین مثلثی مثل A را بخواهیم با یک آرایه یک بعدی مثل B نمایش بدهیم اگر هر عضو $A[i][j]$ معادل عنصر $B[L]$ باشد بین i و j و L چه رابطه‌ای باید برقرار باشد.

$$A = \begin{pmatrix} a_{11} & \dots & 0 \\ \vdots & \ddots & \vdots \\ a_{m1} & \dots & a_{mn} \end{pmatrix}$$

حل: فرض کنید بخواهیم آرایه مثلثی A را که در زیر ارائه شده، در حافظه کامپیوتر ذخیره کنیم. واضح است که ذخیره درآیه‌های بالای قطر اصلی A کاری بیهوده است چون می‌دانیم تمام این عناصر صفر هستند از این رو تنها درآیه‌های دیگر A را در آرایه خطی ذخیره می‌کنیم یعنی قرار می‌دهیم:

$$B[1]=a_{11} \quad B[2]=a_{21} \quad B[3]=a_{22} \quad B[4]=a_{31} \dots$$

نخست ملاحظه می‌کنید که B شامل:

$$1+2+3+4+\dots+n = \frac{n(n+1)}{2}$$

عنصر است. از آنجاکه در برنامه‌های خود، مقدار a_{ij} را احتیاج خواهیم داشت، از این رو فرمولی را به دست می‌آوریم که عدد صحیح L را برحسب i و j معین کند که در آن:

$$B[L]=a_{ij}$$

ملاحظه می‌شود که L تعداد عناصر داخل لیست تا a_{ij} و خود آن را نمایش

می‌دهد. اکنون تعداد:

$$1+2+3+\dots+(i-1)=\frac{i(i-1)}{2}$$

عنصر در سطر بالای a_{ij} وجود دارد و عنصر در سطر i وجود دارد که حداکثر تا a_{ij} و خود a_{ij} را شامل است. بنابراین:

$$L=\frac{i(i-1)}{2}+j$$

مثال ۳-۲: فرض کنید A یک آرایه سه قطری n مربعی به صورتی باشد که در شکل نشان داده شده است.

$$\begin{pmatrix} a_{11} & a_{12} & & & \\ a_{21} & a_{22} & a_{23} & & \\ & a_{32} & a_{33} & a_{34} & \\ & & \dots & \dots & \dots \\ & & & a_{n,n-1} & a_{n,n} \end{pmatrix}$$

توجه کنید که روی قطر A ، n عنصر و در بالا و پایین قطر $n-1$ عنصر می‌باشد. از این رو در ماتریس A حداکثر $3n-2$ عنصر غیر صفر وجود دارد. فرض کنید بخواهیم A را در یک آرایه خطی B ذخیره کنیم. فرمولی پیدا کنید که ماتریس را بر حسب i و j به صورتی نمایش دهد که:

$$B[L]=A[i][j]$$

$$B[1]=a_{11} \quad B[2]=a_{12} \quad B[3]=a_{41} \quad B[4]=a_{44}$$

طوری که به تعداد $A[i][j]$ از طریق آرایه B دسترسی پیدا کرد.

حل: توجه کنید که بالای $A[i][j]$ تعداد $3(i-2)+2$ عنصر و درست چپ $A[i][j]$ تعداد $j-i+1$ عنصر وجود دارد از این رو:

$$L=[3(i-2)+2]+[j-i+1]+1=2i+j-2$$

مثال ۴-۲: فرض کنید یک آرایه ۲۰۰ عنصری مرتب شده باشد. زمان اجرای بدترین (F_n) برای پیدا کردن عنصر معلوم x در آرایه A با استفاده از جستجوی دودویی چقدر است:
 $[\log_2 200]+1=7+1=8$.

۱۱-۲ تمرین‌های فصل

۱. الگوریتمی ارائه دهید که، دو عدد صحیح حداکثر ۳۰۰ رقمی را باهم جمع کند. یک روش این است که عدد صحیح ۱۹۸، ۱۷۹، ۵۳۴، ۶۷۲ را به صورت زیر ذخیره کند:

$$\text{Block}[0]=198, \text{Block}[1]=672, \text{Block}[2]=179, \text{Block}[3]=534$$
سپس دو عدد صحیح را عنصر به عنصر باهم جمع کرده و در صورت وجود رقم نقلی آن را از عنصری به عنصر دیگر منتقل کند.
۲. الگوریتمی ارائه دهید که، عدد صحیح n را خوانده و فاکتوریل آن را محاسبه کند. n می‌تواند هر عدد بزرگی باشد. (راهنمایی: از آرایه استفاده کنید)
۳. تمرین ۱ را برای ضرب دو عدد صحیح ۳۰۰ رقمی انجام دهید.
۴. فرض کنید آرایه‌های a و b آرایه‌های پایین مثلثی باشند. نشان دهید که چگونه یک آرایه n در $n+1$ مثل c می‌تواند حاوی کلیه عناصر غیر صفر دو آرایه باشد. کدام عناصر از آرایه c به ترتیب $a[i][j]$ و $b[i][j]$ را نشان می‌دهد؟
۵. آرایه سه قطری a یک آرایه $n \times n$ است. که در آن، اگر قدرمطلق $i-j$ بزرگ‌تر از یک باشد، $a[i][j]=0$ خواهد بود. حداکثر تعداد عناصر غیر صفر در چنین آرایه چیست؟ چگونه این عناصر می‌توانند در حافظه به طور ترتیبی ذخیره شوند؟
۶. برای ذخیره سازی چندجمله‌ای‌ها و عملیاتهای ویژه آنها ساختمان داده‌ای مناسب طراحی کنید. ADT مربوطه را بنویسید؟
۷. فرمول کلی ذخیره سازی ستونی و سطری آرایه‌های چند بعدی را به دست آورید؟
۸. فرض کنید لیستی از عناصر در آرایه‌ای به طول Max size قرار گرفته‌اند توسط تابعی لیست را مرتب کنید تعداد عناصر لیست را n در نظر بگیرید.
۹. لیست حاصل از مسئله ۸ را در نظر گرفته سپس توسط تابعی به نام Insert عنصر جدیدی را در لیست طوری اضافه کنید که ترتیب عناصر به هم نخورد.
۱۰. الگوریتم ارائه شده در مسئله ۹ برای تابع Insert را تحلیل زمانی نمایید.
۱۱. لیست حاصل از مسئله ۸ را در نظر گرفته سپس با دریافت عنصر جدید از ورودی توسط تابعی به نام delete عنصر موردنظر از لیست حذف نمایید.
۱۲. الگوریتم ارائه شده در مسئله ۱۱ را در نظر گرفته، آن را تحلیل زمانی کنید.
۱۳. دو چند جمله $P(x)$ از درجه n و $Q(x)$ از درجه m را در نظر گرفته تابعی به نام

- Add بنویسید که مجموع دو چند جمله‌ای را محاسبه نماید. پیچیدگی زمانی تابع Add را محاسبه نمایید.
۱۴. دو ماتریس اسپارس A, B را در نظر بگیرید. تابعی برای محاسبه حاصلضرب دو ماتریس ارائه دهید و زمان آن را محاسبه نمایید.
۱۵. دو لیست مرتب $L(n)$ و $L(m)$ را در نظر بگیرید. تابعی برای ادغام دو لیست مرتب ارائه دهید طوری که لیست حاصل مرتب باشد.
۱۶. دو ماتریس اسپارس A, B را در نظر بگیرید. تابعی برای محاسبه مجموع دو ماتریس ارائه دهید و زمان آن را محاسبه نمایید.
۱۷. دو چند جمله $P(x)$ از درجه n و $Q(x)$ از درجه m را در نظر گرفته تابعی به نام Mult بنویسید که حاصلضرب دو چند جمله‌ای را محاسبه نماید. پیچیدگی زمانی تابع را محاسبه نمایید.
۱۸. الگوریتم سوم تطابق الگو را با ارائه یک مثال و بیان حالت شکست آن و تابع مربوطه بنویسید.

۱۲-۲ پروژه‌های برنامه‌نویسی

۱. جدول جادویی یا مربع جادویی، یک ماتریس $n \times n$ از اعداد صحیح ۱ تا n^2 می‌باشد به گونه‌ای که مجموع عناصر هر سطر، ستون و دو قطر اصلی باید یکسان باشند. در این مربع، عدد یک را در وسط سطر اول قرار دهید سپس به بالا و به سمت چپ رفته و عدد بعدی را به ترتیب نزولی در خانه خالی قرار دهید. اگر با این اعمال از مربع خارج شدید. مربع را حلقوی در نظر بگیرید و خانه بعد را پیدا و همین فرایند را ادامه دهید اگر خانه پیدا شده پر باشد عدد مورد نظر را در زیر عدد قبلی قرار دهید.
- برنامه‌ای بنویسید که مربع بالا را بسازد.
۲. شطرنج، سرگرمی‌های بسیار جالبی که کاملاً مجزا از خود بازی است، فراهم می‌سازد. خلی از این سرگرمی‌ها براساس حرکت عجیب «L مانند» اسب است. یک مثال متداول، مسأله گردش یا تور اسب می‌باشد که توجه ریاضیدانان و افراد علاقه‌مند به معما را از اوایل قرن ۱۸ به خود جلب نموده است. به‌طور خلاصه،

مسئله بدین صورت می‌باشد که اسب را از هر متر مربع صفحه شطرنج حرکت می‌دهند به نحوی که به طوری موقتاً ۶۴ مربع شطرنج را طی نماید (به شرطی که هر مربع را فقط و فقط یکبار طی نماید). مناسب است که راه‌حلی با قرار دادن اعداد ۰, ۱, ..., ۶۳ در مربع‌های شطرنج ارائه شود. این شماره‌ها نشان‌دهنده ترتیبی هستند که مربع‌ها طی شده‌اند. توجه داشته باشید که نیازی نیست که اسب با یک حرکت اضافی به موقعیت شروع خود برسد. اگر این اتفاق بیافتد گردش اسب «تازه داوطلب» نامیده می‌شود. یکی از روش‌های زیرکانه برای حل مسئله گردش اسب توسط ورنس‌دورف در سال ۱۸۲۳ ارائه شده است. پیشنهاد او بدین صورت است که اسب همیشه باید به یکی از مربع‌هایی که دارای خروجی‌های کمتری نسبت به مربعی که قبلاً طی شده باشد، حرکت نماید.

هدف این تمرین نوشتن برنامه‌ای است که قاعده ورنس‌دورف را پیاده و اجرا نماید و به‌طور یقین دنبال کردن این روش بسیار ساده خواهد بود. هر چند توصیه می‌شود که شما ابتدا سعی نمایید یک راه‌حل خاص برای مسئله با دست پیدا نموده سپس به بقیه مطالب بپردازید.

مهمترین نکته‌ای که در حل چنین مسئله‌ای مهم به نظر می‌رسد، این می‌باشد که داده‌ها در کامپیوتر چگونه ذخیره می‌شوند. شاید طبیعی‌ترین روش برای نمایش صفحه شطرنج، آرایه 8×8 به نام BOARD است که در شکل آورده شده است.

همچنین هشت حرکت ممکن است در مربع (i, j) در شکل نشان داده شده است. به‌طور کلی اسب در موقعیت (i, j) ممکن است به یکی از مربع‌های زیر حرکت نماید:

$(i-2, j+1)$, $(i-1, j+2)$, $(i+1, j+2)$, $(i+2, j+1)$, $(i+1, j-2)$, $(i-1, j-2)$, $(i-2, j-1)$ و (i, j) .

هر چند توجه داشته باشید که اگر (i, j) در نزدیکی یکی از لبه‌های صفحه قرار داشته باشد، بعضی از این هشت حرکت موجب می‌شود که اسب از صفحه خارج شود و البته این امر مجاز نمی‌باشد. هشت حرکت ممکن اسب را می‌توان به‌طور مناسبی توسط دو آرایه به نام‌های `ktmove 1` و `ktmove 2` به شرح زیر ارائه کرد.

ktmove 2	ktmove 2
-2	1
-1	2

	1				2			
	0	1	2	3	4	5	6	7
0								
1								
2		7		0				
3	6				1			
4			K					
5	5				2			
6		4		3				
7								

شکل ۱-۱ حرکات مجاز برای اسب

ktmove 2	ktmove 2
2	1
2	-1
1	-2
-1	-2
-2	-1

سپس اسب در موقعیت (i, j) ممکن است به محل $(i+ktmove[k], j+ktmove[2[k]])$ حرکت کند، به نحوی که k مقداری بین ۰ و ۷ خواهد داشت. در زیر توصیف و شرح الگوریتمی برای حل مسأله گردش اسب با استفاده از قاعده وارنسدورف آورده شده است. نمایش داده‌ها مانند بخش قبلی فرض شده است:

۲-۱ مقداردهی اولیه صفحه شطرنج. به ازای $0 \leq i$ ، $board[i][j]$ را برابر صفر قرار دهید.

۲-۲ موقعیت شروع. $(i$ و $j)$ را خوانده و چاپ نمایید. سپس $board[i][j]$ را برابر ۱ قرار دهید.

۲-۳ حلقه. برای $1 \leq m \leq 63$ مراحل ۲-۴ تا ۲-۷ را انجام دهید.

۲-۴ مجموعه خانه‌های ممکن بعدی را تشکیل دهید. هر یک از هشت خانه مربوط

به حرکت اسب از محل (i, j) را تست نموده و لیست امکان حرکت خانه‌های بعدی $(nexti[l], nextj[l])$ را تشکیل دهید. اجازه دهید $npos$ تعداد حالات حرکت باشد. (این بدین مفهوم است که پس از اجرای این مرحله، به ازای مقدار خاصی از k بین 0 تا 7 خواهیم داشت: $nexti[l] = i + kmove1[k]$ و $nextj[l] = j + kmove2[k]$). بعضی از خانه‌های $(i = kmove1[k], j = kmove2[k])$ برای حرکت بعدی غیرممکن هستند. این بدین خاطر است که یا آنها خارج از صفحه شطرنج قرار می‌گیرند و یا اینکه آنها قبلاً توسط مهره اسب اشغال شده‌اند یا به عبارت دیگر آنها حاوی مقدار مخالف صفر هستند. در هر حالت خواهیم داشت $0 \leq npos \leq 8$.

۵-۲ تست حالات خاص. چنانچه $npos = 0$ باشد، گردش اسب نابهنگام به اتمام رسیده است. این شکست را گزارش نموده و به مرحله ۸-۲ بروید. اگر $npos = 1$ باشد تنها یک امکان برای حرکت بعدی وجود دارد، min را برابر 1 قرار دهید و به مرحله ۷-۲ بروید.

۶-۲ خانه بعدی را با حداقل تعداد خروجی پیدا نمایید. به ازای $1 \leq l \leq npos$ $exits[l]$ را برابر با تعداد خروجی‌ها از خانه $nexti[l], nextj[l]$ قرار دهید. این بدین مفهوم است که برای هر مقدار l ، هر خانه بعدی $(nexti[l] + kmove1[k], nextj[l] + kmove2[k])$ را برای اینکه مشخص شود آیا خروجی از $nexti[l], nextj[l]$ وجود دارد، تست می‌کند و همچنین تعداد چنین خروجی‌ها را از k در $exits[l]$ می‌شمارد. (یادآوری می‌شود که یک خانه به عنوان خروجی محسوب می‌گردد، اگر آن خانه در صفحه شطرنج قرار داشته باشد و همچنین قبلاً توسط اسب عبور نشده باشد). سرانجام min را برابر موقعیت مقدار حداقل $exits$ قرار دهید. (بیش از یک رویداد مقدار حداقل $exits$ وجود داشته باشد. اگر این مورد اتفاق بیافتد، مناسب است. min به اولین رویداد دلالت می‌کند، هرچند این مسأله مهم است که با چنین روشی پیدا نمودن یک راه حل تضمین نمی‌گردد، گرچه با استفاده از این روش شانس پیدا نمودن گردش اسب به طور کامل فراهم می‌شود و همین امر برای اهداف این مسأله کافی می‌باشد).

۷-۲ حرکت اسب. اعمال فوق را انجام دهید $i = nexti[min]$ ، $j = nextj[min]$ و $board[i][j] = m$ (بنابراین (i, j) نشان‌دهنده موقعیت جدید اسب می‌باشد و

$board[i][j]$ حرکت در روش و ترتیب صحیح را نگهداری می‌کند).

۸-۲ چاپ اطلاعات. محتویات `board` را که نشان‌دهنده راه‌حل مسأله گردش اسب می‌باشد را چاپ و سپس الگوریتم را خاتمه دهید.

برنامه‌ای بنویسید که براساس این الگوریتم عمل نماید. این تمرین به کمک لجن‌هاسن و ریمن طراحی شده است.

فصل سوم

پشته (Stack)

اهداف

- در پایان این فصل شما باید بتوانید:
- ✓ مفهوم پشته را بیان کرده و دلیل استفاده از آن را ارائه دهید.
- ✓ پشته را طراحی و پیاده‌سازی کنید.
- ✓ کاربردهای پشته را بیان کنید.
- ✓ سه روش بیان عبارات محاسباتی را تشریح کنید.
- ✓ آیا پشته جوابگوی تمام نیازهای ما برای تعریف داده‌های مورد نیاز برنامه می‌باشد؟

سؤال‌های پیش از درس

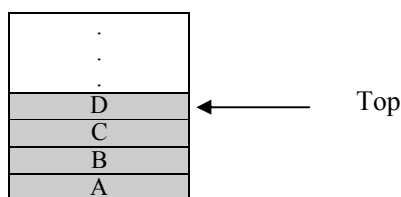
۱. به نظر شما با توجه به آرایه لزوم تعریف یک ساختار داده جدید ضروری بنظر می‌رسد؟
۲. وقتی چاپگر بخواهد چند سند را به طور همزمان چاپ کند، به نظر شما چگونه عمل می‌کند؟
۳. چگونه می‌توان از یک آرایه به اینصورت استفاده کرد که فقط به یک طرف آن دستیابی داشته باشیم. مثلاً فقط از انتهای آرایه بتوان عنصری را به آن اضافه یا حذف کرد؟

مقدمه

آرایه‌ها که در فصل قبل بررسی شدند، اجازه می‌دادند که عناصر را در هر مکانی از آرایه (ابتدای آرایه، انتهای آرایه یا وسط آرایه) حذف و یا اضافه کنیم. در علم کامپیوتر اغلب وضعیتهایی پیش می‌آید که می‌خواهیم در عمل حذف و یا اضافه عناصر محدودیتهایی ایجاد کنیم بطوری که این عملیات تنها در ابتدا یا در انتهای لیست عناصر انجام شود و نه در هر مکانی از آن. بدین منظور پشته مطرح گردید. این ساختار داده می‌تواند در بسیاری از مسائل به کار برده شود.

۳-۱ تعریف پشته

پشته، ساختار داده‌ای است که در آن عمل اضافه کردن یا حذف عنصر تنها از یک طرف آن که عنصر بالا (top) نامیده می‌شود انجام می‌گیرد. شکل ۳-۱ نمونه‌ای از پشته را نشان می‌دهد.

شکل ۳-۱ یک شکل نمونه از پشته

پشته دارای چهار عنصر A, B, C, D می‌باشد. در این پشته D تنها عنصری از پشته است که در وضعیت فعلی، قابل دسترس می‌باشد. ساده‌ترین راه نمایش یک پشته استفاده از آرایه یک بعدی به طول n است که n بیانگر حداکثر تعداد عناصر پشته است و در کنار آرایه متغیری بنام top وجود دارد که به عنصر بالایی آن اشاره می‌کند. دو عملگر خاص، برای دو عمل اساسی در پشته‌ها به کار می‌رود:

(الف) عملگر Push: برای اضافه کردن یک عنصر در پشته به کار می‌رود.

(ب) عملگر POP: برای حذف یک عنصر از پشته به کار می‌رود.

با توجه به تعریف پشته یک عنصر را می‌توان تنها از بالای پشته حذف و یا به بالای آن اضافه نمود و چون آخرین عنصر داده‌ای اضافه شده به پشته، اولین عنصر داده‌ای است که می‌توان از آن حذف کرد، به همین دلیل پشته را لیستهای آخرین ورودی، اولین خروجی (LIFO=Last Input First Output) می‌نامند.

نحوه قرارگیری عناصر در پشته را می‌توان شبیه تعدادی، بشقاب یا کتاب فرض نمود که روی هم قرار گرفته‌اند به وضوح برداشتن، آخرین بشقاب یا کتابی که گذاشته‌اید زودتر از بقیه امکانپذیر است.

۲-۳ نوع داده انتزاعی پشته

با توجه به عملکرد پشته که در بالا توصیف کردیم می‌توان پشته را به صورت یک نوع داده انتزاعی با عناصر و عملیات اصلی زیر تعریف کرد:

۱. مجموعه اقلام

مجموعه‌ای از عناصر که فقط از یک طرف موسوم به بالای پشته (top) قابل دستیابی‌اند.

۲. عملیات

- Create: یک پشته خالی ایجاد می‌کند
- Empty: عملیات تست خالی بودن پشته را انجام می‌دهد.
- Push: عمل افزودن عنصری به بالای پشته را انجام می‌دهد.
- POP: عمل حذف از بالای پشته را انجام می‌دهد.
- Top: به عنصر بالای پشته اشاره می‌کند.

قابل ذکر است در پشته دو حالت سرریزی (Overflow) و زیرریزی (underflow) می‌تواند اتفاق بیفتد. و هر دو حالت منجر به خطا در پشته می‌شوند که باید از آن‌ها اجتناب نمود. حالت سرریزی موقعی اتفاق می‌افتد که می‌خواهیم عمل اضافه کردن (Push) به داخل یک پشته پر انجام دهیم و حالت زیرریزی موقعی اتفاق می‌افتد که

می‌خواهیم از پشته خالی عنصری را حذف (POP) کنیم.
 حال می‌خواهیم ADT بالا را پیاده‌سازی کنیم. ساده‌ترین روش پیاده‌سازی، استفاده از یک آرایه یک بعدی بنام stack با ساختار زیر می‌باشد:

```
typedef struct {
    int key ;
    /* other fields */
} elementtype ;
elementtype stack[MAXSTACK];
```

حال شرط خالی بودن و پر بودن پشته را بررسی می‌کنیم. برای اینکار همراه پشته یک متغیر به نام top تعریف می‌کنیم، که به عنصر بالائی پشته اشاره می‌کند. مقدار پشته وضعیت آن را در هر لحظه بیان می‌کند. برای اولین بار مقدار آن بصورت زیر می‌باشد:

```
int top = -1 ;
```

بنابراین شرط خالی بودن:

```
if ( top == -1 )
    Cout << " Stack is Empty "
```

و شرط پر بودن:

```
if ( top == MAXSTACK )
    Cout << " Stack is Full "
```

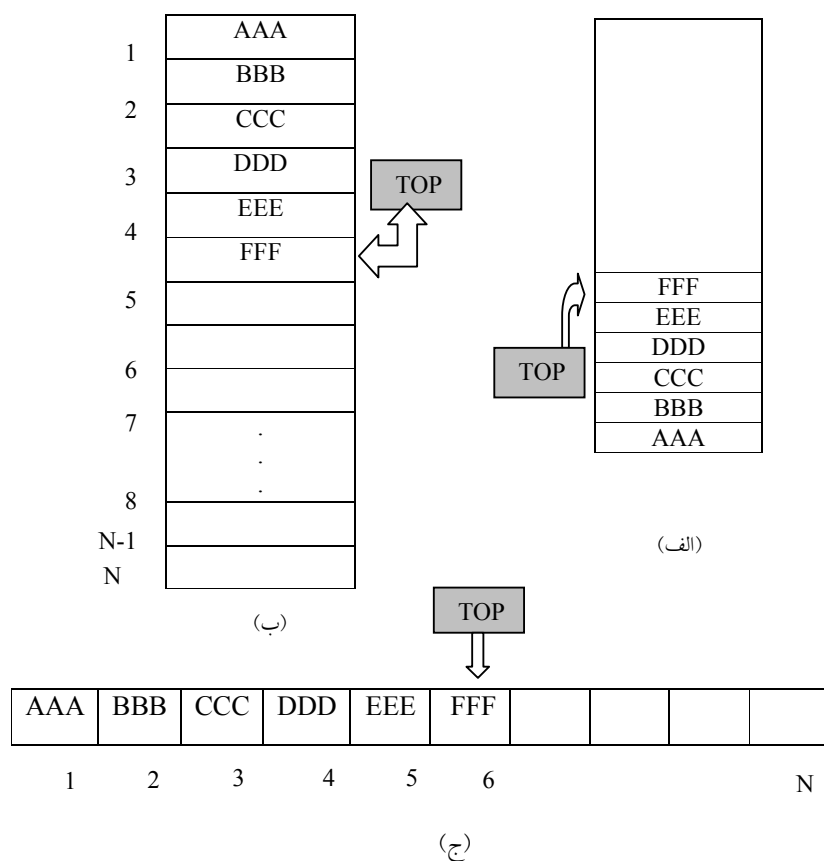
می‌باشد.

مثال ۱-۳: فرض کنید می‌خواهیم ۶ عنصر زیر را به ترتیب از چپ به راست در یک پشته خالی Push کنیم.

AAA,BBB,CCC,DDD,EEE,FFF

حل:

شکل ۳-۲ سه روش انجام این کار را نشان می‌دهد.

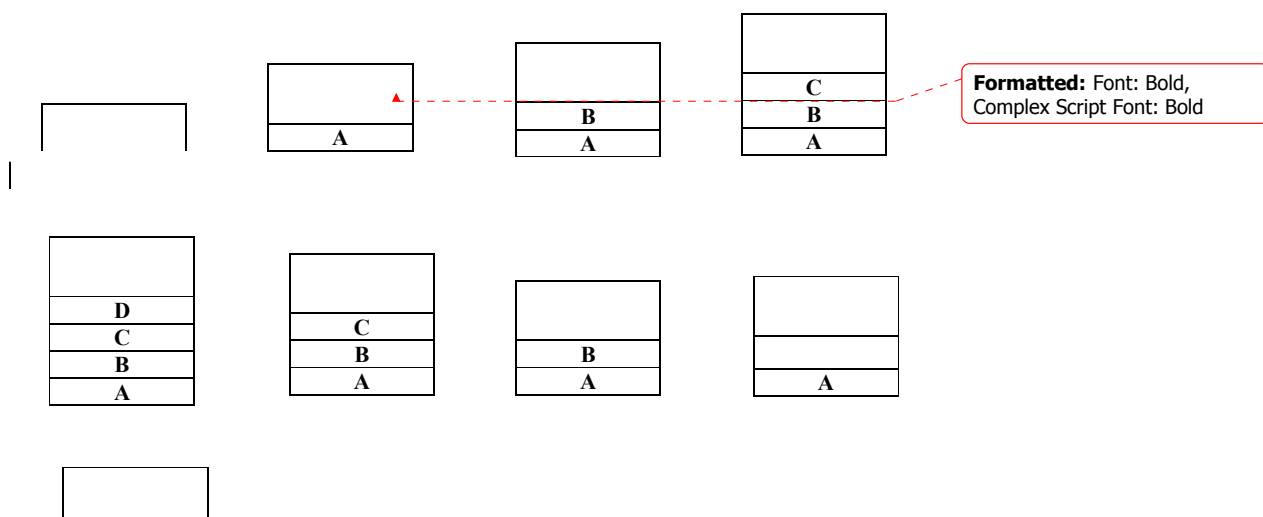
شکل ۳-۲ روش‌های نمایش پشته

در شکل (الف) و (ج) نشانگر نمایش پشته در حافظه کامپیوتر می‌باشد و شکل (ب) نمایش انتزاعی پشته مستقل از ساختار حافظه است که در این کتاب از این شکل برای نشان دادن پشته استفاده خواهیم کرد.

شکل (۳-۳) برای پشته S و عنصر i عمل $Push(s,i)$ موجب قراردادن عنصر i در بالای پشته S می‌شود، به‌طور مشابه عمل $POP(s)$ عنصر بالای پشته را حذف می‌کند.

لذا دستور $x = \text{POP}(s)$ عنصر بالای پشته را حذف و در داخل متغیر x قرار می‌دهد. اعمال زیر را برای به‌دست آوردن پشته نهایی به‌کار می‌گیریم. (از چپ به راست)

$\text{Pash}(S,A); \text{Pash}(S,B); \text{Pash}(S,C); \text{Pash}(S,D); \text{POP}(S); \text{POP}(S);$
 $\text{Push}(S,E); \text{POP}(S);$

شکل ۳-۳ نحوه درج و حذف از پشته

۳-۳ پیاده‌سازی عملگرهای پشته

طبق تعریف پشته، پشته را مجموعه‌ای از اقلام داده معرفی کردیم و همچنین در تعریف آرایه، آرایه نیز مجموعه‌ای از اقلام داده است. پس هرگاه برای حل مسئله‌ای نیاز به استفاده از پشته باشد می‌توانیم پشته را آرایه تعریف نمود اما باید توجه داشت آرایه و پشته کاملاً از نظر ساختار با هم متفاوتند.

پشته را به‌وسیله یک آرایه به نام $stack$ ، یک متغیر اشاره‌گر top که حاوی مکان عنصر بالای پشته و یک متغیر $MAXSTACK$ که بیشترین تعداد عناصر قابل نگهداری توسط پشته است، نمایش می‌دهیم. شرط $top = -1$ مبین این است که پشته خالی است.

عمل اضافه کردن (Push) یک عنصر به درون پشته و عمل حذف کردن (POP)

از یک پشته را با توابع Push و POP پیاده سازی می‌کنیم.

پیاده‌سازی تابع اضافه کردن یک عنصر به پشته

```
void Push (int *top, elementtype item)
{
    /* Add an item to the stack */
    if (*top >= (MAXSTACK - 1))
    {
        Stackful () ;    // return an error key
        return ;
    }
    stack [ ++ *top]=item;
}
```

پیاده‌سازی تابع حذف کردن یک عنصر به پشته

```
elementtype POP (int * top)
{
    // return the top element from the stack
    if (*top == - 1)
        return stack empty () ;    //return an error key
    return stack [( *top) - - ] ;
}
```

توجه: در زیر توابع فوق elementtype می‌تواند هر نوع داده‌ای وابسته به عناصر موجود در پشته باشد. اگر عناصر موجود در پشته عدد باشند elementtype، int و اگر عناصر موجود در پشته کاراکتر باشند elementtype، char خواهد بود. در اجرای تابع Push نخست باید تحقیق کنیم که آیا جا برای عنصر جدید در پشته وجود دارد یا خیر؟ و به‌طور مشابه در اجرای تابع POP نخست باید تحقیق کنیم که آیا عنصری در پشته برای حذف وجود دارد یا خیر؟

نکته: سرریزی (Overflow) در درج و عمل زیرریزی (Underflow) در حذف اتفاق می‌افتد.

یک تفاوت اساسی بین زیرریزی و سرریزی در ارتباط با پشته‌ها نمایان می‌شود. زیرریزی به میزان زیادی به الگوریتم داده شده و داده ورودی بستگی دارد و از این رو برنامه‌نویس هیچ کنترل مستقیمی بر آن ندارد. اما سرریزی بستگی به مقدار حافظه دارد که برای هر پشته ذخیره می‌شود. همچنین این انتخاب تعداد دفعات وقوع سرریزی را تحت‌الشعاع خود قرار می‌دهد.

در حالت کلی تعداد عناصر یک پشته با اضافه‌شدن یا کم‌شدن عناصر تغییر می‌کند. بنابراین انتخاب مقدار حافظه برای هر پشته داده مستلزم توازن بین زمان و حافظه است. به‌ویژه این که در ابتدا ذخیره مقدار زیاد حافظه برای هر پشته تعداد دفعات وقوع سرریزی را کاهش می‌دهد. با وجود این در اکثر کارها بندرت از حافظه زیاد استفاده می‌شود. مصرف حافظه زیاد برای جلوگیری از مسئله سرریزی پرهزینه خواهد بود و زمان موردنیاز برای حل مسئله سرریزی، مثل اضافه‌کردن حافظه اضافی به پشته می‌تواند پرهزینه‌تر از حافظه اولیه باشد. روش‌های متعددی وجود دارد که نمایش آرایه‌ای پشته را به گونه‌ای اصلاح می‌کند که تعداد فضای ذخیره شده برای بیش از یک پشته را می‌تواند با کارایی بیشتری مورد استفاده قرار دهد. یک نمونه از چنین روشی در مثال زیر بیان شده است.

۳-۳-۱ تحلیل پیچیدگی زمانی

همانطور که ملاحظه کردید تابع Push برای پشته از تعدادی عملیات ثابت (نظیر جایگزینی، جمع و غیره) تشکیل شده است. بنابراین پیچیدگی زمانی آن ثابت بوده و از مرتبه $O(1)$ خواهد بود.

تابع POP برای پشته نیز مثل تابع Push بوده و از تعدادی دستور با زمان ثابت تشکیل شده است. لذا مرتبه زمانی آن نیز $O(1)$ خواهد بود.

۳-۳-۲ پشته‌های چندگانه

توصیف پشته‌های چندگانه را با ارائه چند مثال شروع می‌کنیم.

مثال ۳-۲: فرض کنید یک الگوریتم داده شده به دو پشته A و B احتیاج دارد. برای پشته A یک آرایه STACKA با n_1 عنصر و برای پشته B یک آرایه STACKB با n_2 عنصر می‌توان تعریف کرد. سرریزی چگونه رخ می‌دهد؟

حل: سرریزی وقتی اتفاق می‌افتد:

پشته A شامل بیش از n_1 عنصر باشد یا پشته B بیش از n_2 عنصر داشته باشد.

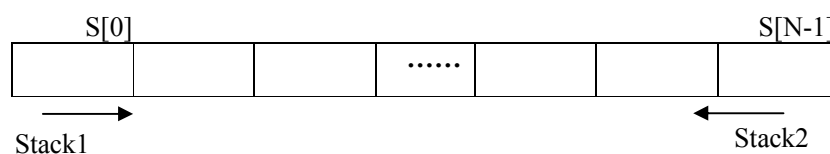
مثال ۳-۳: فرض کنید یک الگوریتم به دو پشته A و B احتیاج دارد. برای پشته A یک آرایه STACKA با n_1 عنصر و برای پشته B یک آرایه STACKB با n_2 عنصر می‌توان تعریف کرد.

حل:

به جای تعریف دو آرایه جداگانه برای دو پشته می‌توان یک آرایه به نام STACK را با اندازه $n = n_1 + n_2$ برای پشته‌های A, B تعریف کرد، مانند آنچه که در شکل زیر آمده است. STACK[0] را به ابتدای پشته A تعریف می‌کنیم و به A اجازه می‌دهیم بطرف راست رشد کند و STACK[n-1] را ابتدای پشته B تعریف می‌کنیم و به B اجازه می‌دهیم به‌طرف چپ رشد کند. سرریزی تنها وقتی اتفاق می‌افتد:

که A و B جمعاً بیش از n عنصر داشته باشند این روش معمولاً تعداد دفعات سرریزی را کاهش می‌دهد حتی اگر ما تعداد کل فضای ذخیره شده برای دو پشته را افزایش ندهیم. بدین ترتیب از حافظه موجود به‌صورت بهینه استفاده می‌گردد.

هنگام استفاده از این ساختمان داده، عملگرهای Push و POP لازم است اصلاح شوند.

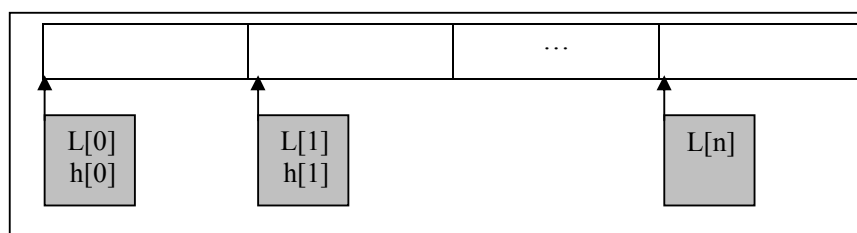
حال اگر در برنامه به بیش از دو پشته نیاز داشته باشیم می‌توان با الگو گرفتن از مثال بالا پشته‌های چندگانه را تعریف کرد.

برای نمایش n پشته، حافظه $S[m]$ را به n قسمت تقسیم می‌کنیم. بهتر است تقسیم‌بندی آرایه متناسب با نیازهایمان باشد ولی اگر از قبل نیازهای هر پشته را ندانیم بهتر است حافظه را به قسمت‌های مساوی تقسیم کنیم.

فرض می‌کنیم $L[i]$ پایین‌ترین و $h[i]$ به بالاترین عنصر پشته i اشاره می‌کند و اگر $L[i]=h[i]$ باشد آنگاه پشته i ام خالی است و مقدار اولیه $L[i]$ و $h[i]$ را به صورت زیر تعریف می‌کنیم:

$$\begin{aligned} L[0] &= h[0] = -1 & i &= 0 \\ L[i] &= h[i] = (m/n) \times i & 1 \leq i < n \\ L[n] &= m - 1 & i &= n \end{aligned}$$

تقسیم‌بندی اولیه آرایه بطول M به N پشته مساوی به صورت شکل زیر می‌باشد:

حال توابع $Push$ و P این نوع پشته را پیاده‌سازی می‌کنیم:

پیاده‌سازی تابع $Push$ یک عنصر در پشته‌های چندگانه
<pre>void Push (int i , elementtype item) { if (h[i] == L[i + 1]) stackfull(); else { h[i] = h[i] + 1 ; stack [h[i]] = item ; } }</pre>

پیاده‌سازی تابع POP یک عنصر در پشته‌های چندگانه

```
void POP (int i , elementtype * item)
{
    if (L[i] == h[i])
        stackempty() ;
    else
    {
        *item = stack [h[i]] ;
        h[i] = h[i] -1 ;
    }
}
```

حال مثالی از چگونگی به‌دست آوردن ابتدای هر پشته در ساختار پشته‌های چندگانه ارائه می‌دهیم.

مثال ۳-۴: اگر در آرایه S[495] بخواهیم ۴ پشته درست کنیم، آدرس ابتدای هر پشته را به‌دست آورید؟
حل:

$L[0] = -1$
 $L[1] = [495/4] * 1 = 123$
 $L[2] = [495/4] * 2 = 123 * 2 = 246$
 $L[3] = [495/4] * 3 = 123 * 3 = 369$

پس پشته اول از آدرس 0 شروع می‌شود و تا آدرس 212 طول دارد و پشته 2 از آدرس 123 شروع می‌شود و تا آدرس 245 ادامه دارد و....

۳-۴ دو کاربرد از پشته‌ها

در اینجا قصد داریم کاربردهایی از پشته‌ها را در حل بسیاری از مسائل ارائه دهیم:

الف) کاربرد پشته در فراخوانی تابع

پشته‌ها اغلب برای بیان ترتیب مراحل پردازش‌ها، به‌کار می‌رود که در آن مراحل، یعنی

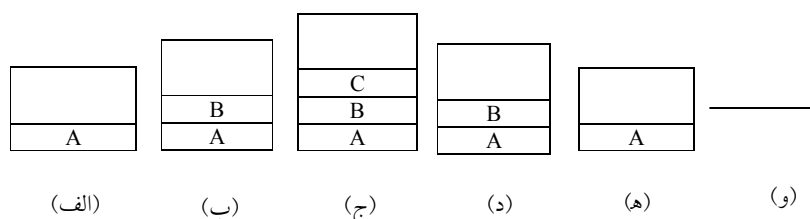
پردازش باید تا برقراری و محقق شدن شرایط دیگر به تعویق بیافتند. به مثال زیر توجه کنید.

فرض می‌کنیم A یک برنامه اصلی و B و C و D زیر برنامه‌هایی هستند که به ترتیب داده شده فراخوانی می‌شوند.

فرض کنید که هنگام پردازش برنامه A نیازمند آن باشیم که روی تابعی به نام B کار کنیم که کامل شدن A، مستلزم کامل شدن برنامه B می‌باشد. آنگاه پوشه‌ای که شامل داده‌های برنامه A است را در پشته قرار می‌دهیم شکل ۳-۴ (الف)

سپس، شروع به پردازش B می‌کنیم و هنگام پردازش آن نیازمند کار روی تابع C می‌باشیم آنگاه همانند شکل ۳-۴ (ب) B را در پشته، بالای A قرار می‌دهیم و شروع به پردازش C می‌کنیم. علاوه بر این فرض کنید هنگام پردازش C به ترتیبی که گفته شد، پردازش D شروع می‌شود. آنگاه C را در پشته، بالای B قرار می‌دهیم شکل ۳-۴ (ج) و شروع به پردازش D می‌کنیم.

از طرف دیگر فرض کنید توانایی کامل کردن تابع D را داریم. در اینصورت تنها برنامه‌ای که می‌توانیم پردازش آن را ادامه دهیم برنامه C است که در بالای پشته است. از این رو پوشه برنامه C را از پشته حذف می‌کنیم پشته به صورتی که در شکل ۳-۴ (د) نشان داده شده باقی می‌ماند و پردازش C ادامه می‌یابد. به همین ترتیب پس از کامل شدن پردازش C پوشه B را از بالای پشته حذف می‌کنیم و پشته به صورتی که در شکل (ه) به تصویر کشیده شده است باقی می‌ماند و پردازش B ادامه می‌یابد. و بالاخره پس از کامل شدن پردازش B، آخرین پوشه، A را از پشته حذف می‌کنیم، پشته خالی می‌شود و پردازش برنامه اصلی ما A ادامه می‌یابد.

شکل ۳-۴ نمایش پشته فراخوانی توابع

ب) کاربرد پشته در ارزیابی عبارات

در این بخش با استفاده از پشته‌ها به ارزیابی عبارات ریاضی می‌پردازیم و قصد داریم عباراتی به شکل Prefix، infix و postfix را مورد ارزیابی قرار می‌دهیم.

یکی از کاربردهای مهم پشته، ارزیابی عبارات می‌باشد. عبارات به سه شکل نوشته می‌شوند، هرگاه عملگر میان دو عملوند A و B قرار گیرد این عمل به صورت $A+B$ نوشته می‌شود که به عبارت infix معروف است. اگر عملگر قبل از دو عملوند A و B قرار بگیرد به آن، عبارت prefix می‌گویند. و اگر عملگر بعد از دو عملوند A و B قرار بگیرد به آن، عبارت postfix می‌گویند:

+AB	prefix (پیشوندی)
AB+	postfix (پسوندی)

پسوندهای pre، post و in طبقه قرار گرفتن عملگرها را نسبت به عملوندها نشان می‌دهند که به ترتیب معنی «قبل»، «بعد» و «میان» می‌باشند. در عبارت prefix که به روش لهستانی (Polish) نیز معروف است عملگرها قبل از عملوندها، در عبارت infix عملگر بین عملوندها و در عبارت postfix که به روش لهستانی معکوس (یا RPN = Reverse polish Notation) نیز معروف است عملگرها بعد از عملوندها قرار می‌گیرند. عبارات prefix و postfix برخلاف ظاهرشان به سهولت مورد استفاده قرار می‌گیرند

برای آشنایی از کاربرد روش‌های فوق مثالی را ارائه می‌دهیم. ارزیابی عبارتی مثل $A+B*C$ که به صورت infix نوشته شده است مستلزم اطلاع از تقدم عملگرهای + و * می‌باشد. بنابراین $A+B*C$ را می‌توان به دو صورت $(A+B)*C$ و یا $A+(B*C)$ تفسیر نمود ولی با اطلاع از اینکه تقدم عملگر ضرب بیشتر از جمع است عبارت فوق به صورت $A+(B*C)$ تفسیر می‌شود. برای حل این مسئله، با تبدیل عبارت infix به prefix یا postfix نیازی به هیچ گونه پرانتزگذاری در عبارات نداریم. و ترتیبی که در آن عملیات انجام می‌شوند به وسیله مکان عملگرها و عملوندها به طور کامل تعیین می‌شود

کامپیوتر معمولاً عبارت محاسباتی نوشته شده به صورت نمادگذاری میانوندی را، در دو مرحله ارزیابی می‌کند. نخست عبارات مزبور را به صورت نمادگذاری پسوندی

تبدیل می‌کند سپس، عبارات پسوندی را ارزیابی می‌کند. پشته ابزار اصلی برای این تبدیل است.

حال می‌خواهیم با تبدیل عبارات با فرم‌های مختلف به هم، درک صحیح و دقیقی از نحوه ارزیابی عبارات داشته باشیم.

۱. تبدیل عبارات infix (میانوندی) به postfix (پسوندی) و prefix (پیشوندی)

ما برای آشنا شدن با مراحل کار ابتدا روش دستی تبدیل عبارات میانوندی به پسوندی را مطرح می‌کنیم و سپس چگونگی این تبدیل با استفاده از پشته را بررسی خواهیم کرد.

در روش دستی تبدیل عبارت میانوندی به پسوندی به صورت زیر عمل می‌کنیم

روش دستی تبدیل عبارت میانوندی به پسوندی و پیشوندی
۱. ابتدا عبارت میانوندی را با توجه به اولویت عملگرها پرانتزگذاری می‌کنیم ۲. هر عملگر را به سمت راست پرانتز بسته خودش انتقال می‌دهیم. ۳. تمام پرانتزها را حذف می‌کنیم عبارت به دست آمده در فرم پسوندی خود خواهد بود یعنی عملگرها بعد از عملوند خود قرار خواهد گرفت. همچنین برای تبدیل عبارت میانوندی به پیشوندی همان سه مرحله بالا را انجام می‌دهیم فقط در مرحله (۲) هر عملگر را به سمت چپ پرانتز باز خودش منتقل می‌کنیم

مثال ۳-۵: عبارت $a*b+c-a/d$ را به صورت عبارت پسوندی و پیشوندی بنویسید.

با توجه به اینکه اولویت عملگر ضرب و تقسیم و جمع و تفریق به صورت زیر است:

$*/$

$+ -$

با توجه به این جدول، اولویت ضرب و تقسیم نسبت به جمع و تفریق بیشتر است. همچنین اگر دو عملگر دارای اولویت یکسان باشند (مانند ضرب و تقسیم) عبارات از چپ به راست ارزیابی می‌شوند. با توجه به این اولویت‌ها عبارت را به طور کامل

پرانتزگذاری می‌کنیم:

$$(((a*b)+c)-(a/d))$$

در عبارات پسوندی همانطور که گفتیم عملگر را بعد از پرانتز بسته خودش قرار می‌دهیم و سپس پرانتزها را حذف می‌کنیم.

$$ab*c+ad/-$$

همچنین، همانطور که گفتیم در عبارات پیشوندی عملگر را قبل از پرانتز باز خودش قرار می‌دهیم و سپس پرانتزها را حذف می‌کنیم.

$$- + * abc / ad$$

۲. تبدیل عبارتهای میانوندی به عبارتهای پسوندی با استفاده از پشته

کامپایلرها برای محاسبه عبارت پسوندی با استفاده از پشته، از الگوریتم زیر استفاده می‌کنند.

عنوان الگوریتم	الگوریتم تبدیل عبارت میانوندی به پسوندی
ورودی	عبارت میانوندی
خروجی	عبارت پسوندی
۱. پشته‌ای خالی برای عملگرها ایجاد کنید. ۲. عبارت میانوندی را از سمت چپ به راست بخوان و تا زمانی که به انتهای عبارت بعدی نرسیدی، اعمال زیر را انجام بده: الف) نشانه بعدی (ثابت، متغیر، عملگر، پرانتز باز، پرانتز بسته) را از عبارت میانوندی دریافت کن ب) اگر نشانه: ○ پرانتز باز است آن را در پشته قرار بده. ○ عملوند است آن را در خروجی بنویس. ○ عملگر است. اگر تقدم این عملگر از تقدم عملگر بالای پشته بیشتر باشد. آن را در پشته قرار دهید. و گرنه عضو بالای پشته را حذف کنید در خروجی بنویسید. سپس این عملگر ورودی را با عملگر جدید موجود در بالای پشته مقایسه کنید و عمل	

را آن قدر ادامه دهید تا پشته خالی شود یا تقدم عملگر موجود در پشته کمتر از آن عملگر شود در این صورت آن عملگر را در پشته قرار دهید.

○ پرانتز بسته است آنگاه عملگرهای بالای پشته را POP کرده و در خروجی می‌نویسیم تا هنگامی که به یک پرانتز باز برسیم آن را POP کرده ولی آنرا در خروجی نمی‌نویسیم.

۳. وقتی به انتهای عبارت میانوندی رسیدی، عناصر موجود در پشته را حذف کنی و در خروجی بنویسی تا پشته خالی شود.

مثال ۳-۶: شکل زیر مراحل تبدیل عبارت $a+b*(c/(d+e))*f$ به عبارت پسوندی را نشان می‌دهد.

جدول ۳-۱: خانه‌های پشته

خروجی	[5]	[4]	[3]	[2]	[1]	[0]	ورودی میانوندی
A						+	a
a							+
ab							b
ab					*	+	*
ab			(		*	+	(
Abc			(		*	+	c
Abc		/	(		*	+	/
Abc		/	(		*	+	(
Abcd		/	(		*	+	d
abcd		/	(		*	+	+
Abcde	+	/	(		*	+	e
abcde+	+	/	(		*	+	)
abcde+/ (ابتدا * را POP کردیم و سپس Push کردیم)					*	+	)
abcde+/*					*	+	*
Abcde+/*f+					*	+	f

۳. ارزیابی یک عبارت پسوندی

فرض کنید P یک عبارت محاسباتی است که به صورت پسوندی نوشته شده باشد می توان با کمک پشته به صورت زیر عبارت مورد نظر را ارزیابی کرد. عبارت پسوندی از چپ به راست خوانده می شود و به محض مشاهده عملوند، آن را در پشته Push می کنیم، سپس با مشاهده یک عملگر، دو عنصر بالایی پشته را حذف نموده و این عملگر را روی آنها اثر داده و نتیجه را در پشته قرار می دهیم و تا زمانی که به انتهای عبارت ورودی برسیم جواب نهایی در بالای پشته قرار دارد.

مثال ۷-۳: عبارت محاسباتی M زیرا که به صورت پسوندی نوشته شده است در نظر بگیرید:

$$M: 5 \ 6 \ 2 \ + \ * \ 12 \ 4 \ / \ -$$

حاصل آن را با استفاده از پشته محاسبه می کنید.

حل: بدین صورت عمل می کنیم که از چپ به راست اعداد را خوانده و در پشته قرار می دهیم و اگر به یک عملگر رسیده باشیم دو عدد بالای پشته را برداشته و عملگر مورد نظر را بر روی دو عدد اعمال می کنیم و جواب را به پشته بر می گردانیم و کار را از ورودی ادامه می دهیم.

مرحله	ورودی	پشته
۱	۵	۵
۲	۶	۵, ۶
۳	۲	۵, ۶, ۲
۴	+	۵, ۸
۵	*	۴۰
۶	۱۲	۴۰, ۱۲
۷	۴	۴۰, ۱۲, ۴
۸	/	۴۰, ۳
۹	-	۳۷

در مرحله ۴ چون ورودی عملگر + است دو عنصر بالای پشته یعنی ۲ و ۶ را از پشته برداشته و باهم جمع می کنیم و نتیجه را به پشته بر می گردانیم.

۳-۶ ارزیابی درستی پرانتزها توسط پشته

اکنون که پشته را تعریف کرده و اعمال ابتدائی مربوط به آن را بررسی کردیم، ببینیم که چگونه می‌توان از آن در حل مسایل استفاده کرد. به عنوان مثال عبارت ریاضی زیر را که حاوی پرانتزهای تودرتو است در نظر بگیرید:

$$((x * ((x + y) / (j - 3)) + y) / (4 - 2.5))$$

می‌خواهیم اطمینان حاصل کنیم که پرانتزها به طور صحیح به کار برده شده است. یعنی می‌خواهیم تست کنیم که:

۱. تعداد پرانتزهای باز و بسته باهم برابرند.

۲. هر پرانتز باز با یک پرانتز بسته مطابقت می‌کند.

حال کار را با یک مثال شروع می‌کنیم.

نخست عبارتی مثل: $A+B$ یا $(A+B)$ را در نظر بگیرید. این عبارت شرط اول را نقض می‌کند و عباراتی مثل:

$$(A+B))=(C+D) \quad \text{یا} \quad (A+B)-C$$

شرط دوم را نقض می‌کند.

اکنون مسئله را کمی پیچیده‌تر کرده و فرض می‌کنیم در یک عبارت از ۳ جدا کننده، پرانتز، براکت و آکولاد استفاده شود محدوده‌ای که توسط هر کدام از آن‌ها باز می‌شود باید با جداکننده‌ای از همان نوع بسته شود. برای مثال عبارت $(A+B),[(A+B)]$ را در نظر بگیرید. در این عبارت نه تنها باید مشخص شود که چند محدوده باز شده، بلکه باید تعیین شود که هر محدوده توسط چه جداکننده‌ای باز شده است. تا در بستن محدوده مشکلی ایجاد نشود.

پشته می‌تواند برای نگهداری انواع محدوده‌هایی که باز شده‌اند به کار رود. وقتی که یک بازکننده محدوده مشاهده شود، در پشته نگهداری می‌شود. پس از رسیدن به یک جداکننده پایانی محدوده، عنصر بالای پشته بررسی می‌شود. اگر پشته خالی باشد، این خاتمه دهنده محدوده با هیچ بازکننده محدوده‌ای مطابقت نشده و رشته نامعتبر است. اگر پشته خالی نباشد، عنصر را از پشته حذف کرده و چنانچه نوع آن با نوع خاتمه‌دهنده محدوده یکسان باشد به پیمایش رشته ادامه داده و گرنه رشته نامعتبر است، پس از رسیدن به انتهای رشته، پشته باید خالی باشد، در غیر این صورت، محدوده‌ای باز

شده، ولی بسته نشده و رشته معتبر نیست.
الگوریتم این روند به صورت زیر است:

الگوریتم تشخیص صحت پرانتزگذاری

```
valid = true;
S = the empty stack ;
while (we have not read the entire string)
{
    read the next symbol of the string;
    if (( symb == " ( " ) || ( symb == " [ " ) || ( symb == " { " ))
        Push (s,symb);
    if ((symb == " ) " ) || ( symb == " ] " ) || ( symb == " } " ))
        if (empty (s))
            valid = false;
        else
            I = POP(s);
    if (i is not the matching operator of symb)
        valid= false ;
    if (! empty (S))
        valid = false;
    if (valid)
        Print the string is valid ;
    else print the string is invalid
}
```

۳-۷ مزایا و معایب پشته

همانطور که ملاحظه کردید ساختار داده پشته دارای عملگرهای Push و POP بود. که این عملگرها از پیچیدگی زمانی خوبی برخوردارند. بنابراین از نظر پیچیدگی این ساختار داده خوب عمل می کند. به طوری که زمان دو عملگر بالا $O(1)$ می باشد. از معایب این ساختار داده می توان به عدم وجود عملگر جستجو، درج در جای مناسب و حذف دلخواه در این ساختار داده می توان اشاره کرد.

۸-۳ طراحی و ساخت کلاس پشته

ما در این بخش با توجه به نوع داده انتزاعی پشته، طراحی و ساخت کلاس پشته در زبان ++C می‌پردازیم. ساختن کلاس پشته در دو مرحله انجام می‌گیرد:

۱. طراحی کلاس پشته
۲. پیاده‌سازی کلاس پشته.

۱. طراحی کلاس پشته

کلاس، شیء دنیای واقعی را مدل‌سازی می‌کند و برای طراحی کلاس لازم است عملیات دستکاری کننده شیء شناسایی شوند صرف زمان بیشتر در این مرحله، ارزشمند است، زیرا کلاس خوبی طراحی می‌شود که کاربرد آن ساده است. در نوع داده انتزاعی پشته ما ۵ عمل اصلی را مشخص کردیم. بنابراین کلاس پشته حداقل باید این ۵ عملیات را داشته باشد.

۲. پیاده‌سازی کلاس پشته

پس از طراحی کلاس، باید آن را پیاده‌سازی کرد. پیاده‌سازی کلاس شامل دو مرحله است:

۱. تعریف اعضای داده‌ای برای نمایش شیء پشته
 ۲. تعریف عملیاتی که در مرحله طراحی شناسایی شوند.
- در کلاس پشته، اعضای داده‌ای، ساختار حافظه را برای عناصر پشته تدارک می‌بینند که برای پیاده‌سازی عملیات مفید هستند.
- با توجه به آن چه که گفته شد، دو عضو داده‌ای برای پشته در نظر می‌گیریم
- آرایه‌ای که عناصر پشته را ذخیره می‌کند.
 - یک متغیر صحیح که بالای پشته را مشخص می‌کند.
- توابع عضو کلاس پشته را با استفاده از عملیات تعریف شده بر روی آن می‌توان تشخیص داد این توابع عبارتند از:
- Stack(): پشته خالی را ایجاد می‌کند که سازنده کلاس است.
 - Empty(): خالی بودن پشته را بررسی می‌کند.
 - Push(): عنصری را در بالای پشته اضافه می‌کند.

POP(): عنصر بالای پشته را حذف می‌کند.

Top(): عنصر بالای پشته را بازیابی می‌کند.

Display(): محتویات پشته را نمایش می‌دهد.

با توجه به اعضای داده‌ای و توابع عضو کلاس پشته، کلاس پشته را برای پشته‌ای از مقادیر صحیح می‌قولانوت زیر نوشت:

تعریف کلاس پشته

```
# define size 5
class stack {
public:
    stack () ;
    int empty () ;
    void Push (int x) ;
    int POP () ;
    int top () ;
    void display () ;
private:
    int myTop ;
    int item[size] ;
}
```

در اینجا فرض کرده‌ایم عناصری که در پشته ذخیره می‌شوند. از نوع صحیح‌اند و تعداد عناصر پشته بیشتر از size نیست.

عناصر پشته می‌توانند از هر نوعی باشند. حتی ممکن است با استفاده از یونیون، پشته‌هایی با عناصر متفاوت را تعریف کرد.

پس از تعریف کلاس پشته، باید شیء از آن کلاس را تعریف و از آن استفاده کرد، به‌عنوان مثال به دستور زیر پشته s را از نوع کلاس stack تعریف می‌کنیم.

Stack s ;

برای سهولت در ادامه بحث فرض می‌کنیم که عناصر پشته هم‌نوع هستند و در

نتیجه نیازی به یونیون نیست متغیر myTop باید از نوع صحیح باشد زیرا نشان‌دهنده موقعیت صفر بالای پشته در آرایه item است.

۳. پیاده‌سازی عمل ایجاد پشته

عمل ایجاد پشته باید پشته‌هایی را ایجاد نماید متغیر نشان‌دهنده بالای پشته، myTop است که در پشته خالی برابر با ۱- است. بنابراین عمل ایجاد پشته به‌صورت زیر پیاده‌سازی می‌شود.

```
Stack:: stack ()
{
    MyTop = -1 ;
}
```

۴. پیاده‌سازی عمل تست خالی بودن پشته

اگر s پشته موردنظر و myTop نشان‌دهنده عنصر بالای پشته باشد. myTop در پشته خالی برابر با ۱- است تابع empty() را می‌توان به‌صورت زیر پیاده‌سازی کرد:

```
int stack:: empty ()
{
    return (myTop == -1);
}
```

۵. پیاده‌سازی عمل حذف از پشته

همان‌گونه که در بخش‌های قبلی نیز اشاره گردید، نمی‌توان عنصری را از پشته خالی حذف کرد. بنابراین در عمل حذف از پشته باید این مسئله را در نظر داشت عمل POP() سه وظیفه زیر را انجام می‌دهد.

۱. اگر پشته خالی باشد پیام انتظار را چاپ کرده اجرای برنامه را خاتمه می‌دهد.

۲. عنصر بالای پشته را حذف می‌کند.

۳. عنصر بالای پشته را به برنامه فراخواننده بر می‌گرداند.

پیاده‌سازی عمل حذف از پشته

```
int stack:: POP ()
{
    if (empty ()) {
        cout << "stack is empty" ;
        exit () ;
    }
    else
        return items [myTop--] ;
}
```

برای استفاده از این تابع می‌توان به صورت زیر عمل کرد:

```
stack S;
int x;
x=s.POP ();
x=s.POP ();
```

با اجرای این دستورات آنچه که توسط تابع POP() برگردانده می‌شود در متغیر x قرار می‌گیرد.

۶. پیاده‌سازی عمل افزودن به پشته

این تابع را می‌توان به صورت زیر نوشت:

پیاده‌سازی عمل افزودن به پشته

```
void stack:: Push(int x)
{
    if (my top == size - 1){
        cout << "stack is full. Press any key ...";
        getch ();
        exit();
    }
    else
        item [++ myTop] = x ;
}
```

۷. پیاده‌سازی عمل بازیابی از پشته

عمل بازیابی از پشته، عنصر بالای پشته را بازیابی می‌کند ولی آن را از پشته حذف نمی‌کند. بدیهی است که این عمل باید خالی بودن پشته را بررسی کند. اگر پشته خالی باشد، امکان بازیابی عنصر وجود ندارد این تابع را می‌توان نوشت:

پیاده‌سازی عمل بازیابی از پشته

```
int stack:: top ()
{
    if (empty (s)){
        cout << "stack is empty. Press key.." ;
        getch ();
        exit ();
    }
```

```

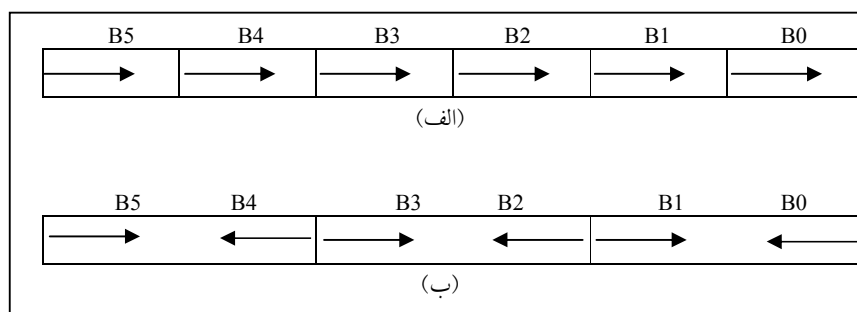
    }
    else
        return item [my top] ;
    }
    
```

۳-۹ مثال‌های حل شده

در این بخش قصد داریم با استفاده از چند مسئله و پشته‌ها و کاربردهای آنرا مورد بررسی دقیق‌تر، قرار دهیم.

مثال ۳-۱: فرض کنید $k=6$ پشته فضای معلوم s که از N خانه همجوار حافظه تشکیل شده، اختصاص داده شده است. روش‌های نگهداری پشته‌ها را در s توضیح دهید.

حل: فرض کنید هیچ اطلاعاتی از قبل در دست نیست تا بیان کند یک پشته خیلی سریع‌تر از پشته دیگری رشد می‌کند. آنگاه می‌توان N/K خانه برای هر پشته در نظر گرفت این عمل در شکل (الف) نشان داده شده است که در آن $B_6, \dots, B_2, B_1$ به ترتیب عناصر پایین پشته‌ها را نمایش می‌دهد. یا می‌توان پشته‌ها را به دو قسمت تقسیم کرد و $2 N/K$ خانه حافظه برای هر جفت پشته به صورتی که در شکل (ب) نشان داده شده است اختیار کرد. روش دوم می‌تواند تعداد دفعات وقوع سرریزی را کاهش دهد.

مثال ۳-۲: یک پشته خالی با اعداد از 1 تا 6 در ورودی داده شده است. اعمال زیر بر روی پشته قابل انجام هستند:

Push: کوچک‌ترین عدد ورودی را برداشته و وارد پشته می‌کنیم

POP: عنصر بالای پشته را در خروجی نوشته و سپس آن را حذف می‌کنیم.
 موارد زیر را بررسی کنید و بگویید کدام ترتیب را نمی‌توان با هیچ عملی از Push و POP در خروجی چاپ نمود. (اعداد را از چپ به راست بخوانید)

الف) 2 1 5 3 4 6 ب) 1 2 3 5 6 4

ج) 4 3 2 1 6 5 د) 3 2 4 6 5 1

حل: با توجه به عملکرد پشته هنگامی که به یک عدد بزرگ‌تر از پشته خارج می‌شود کلیه اعداد کمتر از آن باید به ترتیب نزولی خارج شوند (چون به ترتیب صعودی در پشته قرار گرفته‌اند) این عملکرد را به صورت قضیه زیر بیان می‌کنیم

قضیه ۱-۳: ورودی $1, 2, 3, \dots, n$ یا $A, B, C, \dots, Z$ (از چپ به راست) را در نظر بگیرید که بر روی پشته با استفاده از Push یا POP اعمال می‌شوند. دنباله $p_1, p_2, p_3, \dots, p_n$ در خروجی قابل تولید است اگر و تنها اگر هیچ اندیسی مانند $i < j < k$ وجود نداشته باشد که $p_j < p_k < p_i$ باشد.

حال با توجه به قضیه فوق موارد سؤال را بررسی می‌کنیم.

الف) $1 \ 2 \ 3 \ 4 \ 5 \ 6 \rightarrow$ اندیس‌ها

در این دنباله اندیس $3 < 4 < 5$ باید $p_3 < p_4 < p_5$ باشد که بدین صورت نیست، بلکه $p_4 < p_5 < p_3$ پس با هیچ ترتیبی نمی‌توان آن را از پشته خارج نمود. سایر گزینه‌ها را می‌توان در خروجی چاپ نمود.

مثال ۳-۳: اگر دنباله اعداد 1, 3, 4, 5, 7 به ترتیب از سمت چپ به راست وارد پشته کنیم، کدام یک از خروجی‌های زیر از پشته امکان‌پذیر نیست؟

الف) 7 5 4 3 1 ب) 1 3 7 5 4

ج) 1 7 3 5 4 د) 1 4 3 7 5

حل: در قسمت ج اندیس $2 < 3 < 4$ ولی $p_3 < p_4 < p_2$ پس آن را با هیچ ترتیبی نمی‌توان در خروجی چاپ کرد.

مثال ۳-۴: عبارت پسوندی (postfix) و پیشوندی معادل عبارت ریاضی $a/b - c + d * e - a * c / d$ را به دست آورید.

حل: ابتدا عبارت مورد نظر را به طور کامل پرانتزگذاری می‌کنیم.

$$(((a/b)-c)+(d*e))-((a*c)/d))$$

برای به دست آوردن عبارت پسوندی عملگرها را به بعد از پرانتز مربوط به خودش انتقال می‌دهیم و سپس پرانتزها حذف می‌کنیم.

$$ab/c-de*+ac*d/-$$

و برای به دست آوردن عبارت پیشوندی عملگرها را به قبل از پرانتز مربوط به خودش انتقال می‌دهیم و سپس پرانتزها را حذف می‌کنیم

$$- + -/abc*de/*ac d$$

مثال ۳-۵: معادل پیشوندی و پسوندی عبارت میانوندی زیر را پیدا کنید.

$$((A+B)*(C-D))$$

معادل پیشوندی. هر عملگر را به قبل از پرانتز مربوط به خود انتقال می‌دهیم.

$$((A+B)*(C-D))=*+AB-CD$$

معادل پسوندی. هر عملگر را به بعد از پرانتز مربوط به خود انتقال می‌دهیم.

$$((A+B)*(C-D))=AB+CD-*$$

مثال ۳-۶: عبارت پیشوندی زیر را به عبارت پسوندی معادل تبدیل کنید.

$$/-*+ABC-DE+FG$$

ابتدا عبارت را به میانوندی تبدیل می‌کنیم و از آن به پسوندی تبدیل می‌کنیم عملگر مربوط به نزدیک‌ترین دو عملوند است.

$$(((A+B)*C-(D-E))/(F+G))$$

$$=AB+C*DE--FG+/$$

مثال ۳-۷: عبارت ریاضی زیر را به روشهای مختلف پرانتزگذاری کنید.

$$X = A/B - C + D * E - A * C$$

برخی از روشهای پرانتزگذاری آن به صورت زیر می باشد

$$A/(B-C) + D *E - A * C$$

پشته (Stack) ۱۰۱

$$(A/B) - (C + D) * (E - A) * C$$

$$A/(B - C + D * E) - (A * C)$$

حال عبارت اصلی را با توجه به جدول تقدم زیر پرانتزگذاری کنید.

Priority	Operator
1	Unary -, !
2	*, /, %
3	+, -
4	<, <=, >, >=
5	==, !=
6	&&
7	

با توجه به جدول فوق پرانتزگذاری عبارت X به صورت زیر می باشد.

$$X = A/B - C + D * E - A * C$$

$$= (((A/B) - C) + (D * E)) - (A * C)$$

۱۰-۳ تمرین‌های فصل

۱. زبان فرضی در نظر بگیرید که در آن، آرایه به‌عنوان نوعی داده نیست بلکه پشته به‌عنوان نوعی داده است. یعنی تعریف زیر ممکن است:

Stack s ;

همچنین فرض کنید اعمال Push، POP، test empty، top در این زبان تعریف شده‌اند. نشان دهید که یک آرایه یک بعدی چگونه می‌تواند با استفاده از این اعمال بر روی دو پشته پیاده‌سازی شود.

۲. هر یک از عبارات زیر را به عبارات prefix و postfix تبدیل کنید.

- $A+B-C$
- $(A+B)*(C-D)-E*F$
- $A+B/C+D$
- $A-(B-(C(D-E)))$
- $(A+B)/C+D$
- $(A-B)*(C-(D+E))$
- $(A+B)*(C+D)-E$
- $A+B*(C+D)-E/F*G+H$
- $((A+B)/(C-D)+E)*F-G$

۳. عبارتهای پسوندی زیر را به عبارات میانوندی تبدیل کنید:

- $a b + c d - *$
- $a b c + - d *$
- $a b c d ///$
- $a b + c - d e * /$
- $a b / c / d /$

۴. عبارات پسوندی زیر را به ازای $a=7$ ، $b=4$ ، $c=3$ و $d=2$ ارزیابی کنید:

- $a b c + / d *$
- $a b c - - d -$
- $a b c d - - -$
- $a b c + + d +$
- $a b + c / d *$

۵. تابعی بنویسید که عبارتی محاسباتی را به‌صورت رشته خوانده و آن را از نظر

پشته (Stack) ۱۰۳

- درستی پرانتزگذاری بررسی کند و در صورتی که تعداد پرانتزهای باز و بسته یکسان نباشد پیغام خطا دهد.
۶. الگوریتمی ارائه دهید که عناصری را خوانده و در پشته ذخیره کند و سپس با حداقل حافظه کمکی عناصر پشته را معکوس کند.
۷. الگوریتمی ارائه دهید که $prefix$ را به $postfix$ و برعکس تبدیل کند.
۸. الگوریتمی ارائه دهید که یک عبارت میانوندی را خوانده و تمام پرانتزهای اضافی را حذف کند.
۹. اگر کاراکترهای A, B, C و D به ترتیب وارد پشته شوند. چه خروجی‌هایی از این پشته امکان پذیر خواهد بود.
۱۰. پنج مثال برای کاربرد واقعی پشته نام ببرید.
۱۱. توضیح دهید که چگونه با پشته می‌توان بزرگ‌ترین مقسوم علیه مشترک دو عدد دلخواه را پیدا کرد.
۱۲. برنامه‌ای بنویسید که مراحل زیر را انجام دهد:
- a. یک پشته ایجاد کنید.
- b. تابعی بنویسید که یک رشته را از کاربر بگیرد و مشخص کند که آیا کلمه دوطرفه هست یا نه؟ برای این کار از پشته قسمت a استفاده کنید. (یعنی رشته متقارن است یا نه؟)
۱۳. ساده‌ترین راه برای پیاده‌سازی سه پشته در یک آرایه را ارائه دهید.
۱۴. آیا در حالت کلی می‌توان تعداد حالت‌ها و خروجی‌های مختلف با مقادیر A تا Z را در پشته S به دست آورد؟
۱۵. آیا در حالت کلی می‌توان تعداد حالت‌ها و خروجی‌های مختلف با مقادیر 1 تا n را در پشته S به دست آورد؟

۱۱-۳ پروژه‌های برنامه‌نویسی

۱. یک ماشین حساب مهندسی را در نظر بگیرید که قادر است عباراتی را که شامل عملگرهای:

$+, -, *, /, \log, \sin, \cos, \dots$

می‌باشند را محاسبه نماید. همچنین این دستگاه می‌تواند با علامت () اولویت بین عملگرها قائل شود.

حال با توجه به توصیف بالا، برنامه‌ای بنویسید که کار ماشین حساب بالا را شبیه‌سازی نماید و با دریافت هر عبارت ریاضی مقدار آن را محاسبه کند.

۲. ماشینی را در نظر بگیرید که فقط دارای یک ثبات و شش دستورالعمل به‌صورت زیر باشد:

LD	A	عملوند A را در ثبات قرار می‌دهد.
ST	A	محتویات ثبات را در متغیر A قرار می‌دهد.
AD	A	محتویات A را با ثبات جمع می‌کند.
SB	A	محتویات A را از ثبات کم می‌کند.
ML	A	محتویات A را در ثبات ضرب می‌کند.
DV	A	محتویات ثبات را بر A تقسیم می‌کند.

برنامه‌ای بنویسید که یک عبارت Postfix حاوی عملگرهای یک کاراکتری و عملگرهای +, -, *, / را پذیرفته و دنباله‌ای از دستورات را چاپ کند که عبارت را ارزیابی نماید و نتیجه را در ثبات قرار دهد. متغیرهای موقت را به‌صورت TempP_n انتخاب کنید.

فصل چهارم

صف (Queue)

اهداف

در پایان این فصل شما باید بتوانید:

- ✓ صف را تعریف کرده و برخی از کاربردهای آن را نام ببرید.
- ✓ اعمال درج و حذف از صف را پیاده‌سازی کنید.
- ✓ مشکلات صف را عنوان کرده و چگونگی حل آن را بیان کنید.
- ✓ چگونگی پیاده‌سازی صف حلقوی را توضیح دهید.
- ✓ مشکلات پیاده‌سازی صف با استفاده از آرایه را توضیح دهید.
- ✓ آیا صف جوابگوی تمام نیازهای ما برای تعریف داده‌های مورد نیاز برنامه می‌باشد؟

سؤال‌های پیش از درس

۱. به نظر شما با توجه به پشته لزوم تعریف یک ساختار داده جدید ضروری بنظر می‌رسد؟
۲. مثال‌هایی از صف را در دنیای واقعی نام ببرید.
۳. با توجه به معنی صف در دنیای واقعی، آن را با پشته مقایسه کنید؟

مقدمه

همانطور که متوجه شدید پشته محدودیت‌های خاصی داشت بنابراین ساختار جدیدی به نام صف را مطرح می‌کنیم. صف، ساختار داده‌ای است که شامل لیست خطی از عناصر است که در آن عمل حذف عناصر تنها می‌تواند از یک طرف آن موسوم به سر صف یا ابتدای صف front و عمل اضافه شدن تنها می‌تواند از انتهای دیگر آن موسوم به ته صف یا انتهای آن rear صورت گیرد.

قابل ذکر است اصطلاح ابتدای صف front و انتهای صف rear در توصیف یک لیست خطی تنها وقتی مورد استفاده قرار می‌گیرد که به عنوان یک صف پیاده‌سازی شود که front نشان‌دهنده ابتدای صف و rear نشان‌دهنده انتهای آن باشد.

صف‌ها را لیست‌های اولین ورودی اولین خروجی یا (First Input First Output) FIFO می‌نامند. چون اولین عنصری که وارد صف می‌شود اولین عنصری است که از آن خارج می‌شود. صف‌ها در مقابل پشته‌ها قرار دارند که لیست‌های آخرین ورودی اولین خروجی (LIFO) هستند.

صف‌ها در زندگی روزمره ما به وفور دیده می‌شوند. به عنوان مثال صفی که مردم برای گرفتن نان در جلوی نانوايي تشکیل می‌دهند یا صفی از کارها در سیستم کامپیوتری که منتظرند از یک دستگاه خروجی مثل چاپگر استفاده کنند و مثالی دیگر از صف در علم کامپیوتر، در سیستم اشتراک زمانی اتفاق می‌افتد که در آن برنامه‌هایی که دارای اولویت یکسان هستند تشکیل یک صف می‌دهند و در حال انتظار برای اجرا به سر می‌برند.

۱-۴ نوع داده انتزاعی صف

با توجه به تعریف و عملکرد صف می‌توان صف را به صورت یک نوع داده انتزاعی به صورت زیر تعریف نمود:

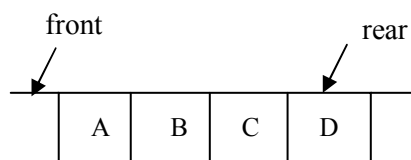
عناصر داده:

مجموعه‌ای از عناصر که در آن، عناصر از یک طرف موسوم به سر صف (Front) حذف و از طرف دیگر موسوم به ته یا انتهای صف (rear) اضافه می‌گردند.

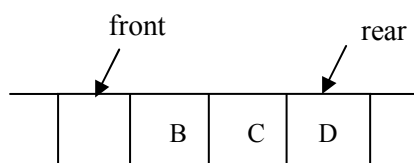
عملیات اصلی:

- Create برای ایجاد یک صف خالی
- queueempty عمل تست خالی بودن صف
- Addqueue افزودن عنصری به آخر صف
- Deletequeue حذف عنصری از ابتدای صف
- Process بازیابی عنصری از جلوی صف

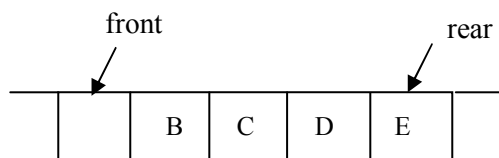
در صف (صرفنظر از نوع پیاده‌سازی) از دو متغیر اشاره‌گر به نام front که به عنصر قبل از عنصر ابتدایی اشاره می‌کند و دیگری rear که همیشه به آخرین عنصر اشاره می‌کند، استفاده می‌کنیم. شکل ۱-۴ صفی را نشان می‌دهد که حاوی چهار عنصر A, B, C, D می‌باشد. A در جلوی صف و D در انتهای صف قرار دارد. همانطور که مشاهده می‌کنید front به عنصر قبل از عنصر ابتدایی اشاره می‌کند و rear به آخرین عنصر اشاره می‌کند در شکل (۱-۴ ب) عنصری از صف حذف شده است و چون عناصر فقط از جلوی صف حذف می‌شوند عنصر A حذف می‌شود و B در جلوی صف قرار می‌گیرد. برای حذف کردن ابتدا front را یک خانه به جلو حرکت می‌دهیم و سپس عنصر خانه‌ای که front به آن اشاره می‌کند را حذف می‌کنیم (۱-۴ ج) عنصر E به صف به آخر صف اضافه شده است. برای اضافه کردن یک عنصر ابتدا rear را یک خانه به جلو حرکت می‌دهیم تا به خانه خالی اشاره کند و سپس در خانه خالی E را قرار دهیم.

(الف)

(ب)

(ج)

شکل ۱-۴

۲-۴ پیاده‌سازی عملگرهای صف

صف‌ها را می‌توان به صورت‌های متفاوتی نمایش داد. یک روش پیاده‌سازی صف این است که از یک آرایه برای ذخیره کردن عناصر صف و دو متغیر front و rear به ترتیب برای نمایش ابتدا و انتهای صف استفاده گردد. هر یک از صف‌های داخل کتاب توسط یک آرایه خطی queue و دو متغیر اشاره گر front rear پیاده‌سازی می‌گردد. حال در حالت کلی ساختار داده صف را به صورت زیر تعریف می‌کنیم:

تعریف ساختار داده صف
<pre> struct q{ elementtype items[maxqueue]; int front, rear; }; Struct q queue ; </pre>

قبل از پیاده‌سازی عملگرهای صف شرایط اولیه زیر را در نظر می‌گیریم.

مقداردهی اولیه $queue.rear == queue.front == -1$
 پر بودن صف $queue.rear == maxqueue - 1$

queue.rear == queue.front

خالی بودن صف

تابع اضافه کردن به صف (queue, x) addqueue به صورت زیر می باشد:

پیاده سازی تابع اضافه کردن یک عنصر به صف

```
void Addqueue (struct q *queue , elementtype item)
{
    if (*queue.rear == maxqueue -1)
        queuefull(); //پیغام پر بودن صف داده می شود
    else
        *queue.items[++queue->rear] = item ;
}
```

در تابع فوق ابتدا پر بودن صف کنترل می شود، که در صورت پر بودن آن پیغام «صف پر است» داده می شود و در غیر این صورت ابتدا یک واحد به rear اضافه می شود (چون rear به خانه آخرین عنصر آرایه اشاره می کند، یک واحد به آن اضافه می شود تا به خانه ای خالی اشاره کند) و سپس عنصر مورد نظر به این خانه اضافه می شود. تابع حذف اولین عنصر از صف (Deletequeue (queue) به صورت زیر است:

پیاده سازی تابع حذف کردن یک عنصر از صف

```
elementtype Deletequeue (struct q *queue)
{
    if (*queue.front == *queue.rear)
        queueempty () ; //پیغام پر بودن صف داده می شود
    else
        return queue->items[++queue->front];
}
```

تابع نخست، خالی بودن صف را کنترل می کند. چون از صف خالی نمی توان عنصری حذف کرد. سپس با توجه به اینکه، همیشه front به یک خانه جلوتر از اولین

عنصر اشاره می‌کند، ابتدا به front یک واحد اضافه می‌کنیم تا به اولین عنصر اشاره کند و بعد آ این عنصر را به برنامه فراخواننده برمی‌گردانیم.

وقتی اندیس انتها (rear) برابر با maxqueue-1 می‌شود، به نظر می‌رسد که صف پر می‌باشد، در حالی که امکان دارد به دلیل حذف عنصری از صف، اوایل صف خالی باشد، بنابراین مشکل اصلی صف معمولی این است که فقط یک بار قابل استفاده است.

نکته: مشکل اصلی صف معمولی این است که فقط یک بار قابل استفاده است.

یک روش برای حل این مشکل، این است که، بازای هر حذف، تمام عناصر به ابتدای صف شیفت داده شوند. اما، تغییر مکان عناصر در یک آرایه بسیار وقت‌گیر می‌باشد، مخصوصاً اگر آرایه دارای عناصر زیادی باشد. در واقع در بدترین حالت $O(\text{maxqueue})$ می‌باشد. برای رفع این مشکل از صف حلقوی استفاده می‌کنیم

۴-۲-۱ تحلیل پیچیدگی زمانی

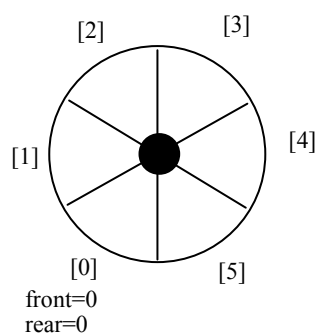
تابع اضافه کردن به صف همان‌طور که ملاحظه کردید از تعدادی عمل ثابت (جایگذاری، اضافه کردن، غیره) تشکیل شده است. بنابراین پیچیدگی زمانی تابع فوق $O(1)$ خواهد بود.

تابع حذف در صف نیز مثل تابع اضافه کردن به صف از تعدادی عمل ثابت تشکیل می‌شود. بنابراین این تابع نیز پیچیدگی زمانی $O(1)$ خواهد داشت.

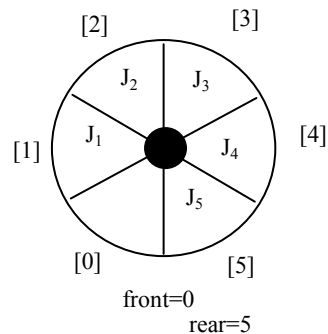
۴-۳ صف حلقوی

صف حلقوی نمایش مؤثرتری برای پیاده‌سازی عملکرد صف می‌باشد. در این صف اندیس سر صف (front) همیشه به یک موقعیت عقب‌تر از اولین عنصر موجود در صف اشاره می‌کند و اندیس انتها (rear) به انتهای فعلی صف اشاره می‌کند. در این صف، انتهای صف با سر صف به نوعی در ارتباطند. اگر $\text{front} = \text{rear}$ باشد، صف خالی خواهد بود. اگر صف حلقوی فقط دارای یک مکان خالی باشد، اضافه کردن یک عنصر موجب می‌شود که $\text{front} = \text{rear}$ شود که همان شرط خالی بودن صف است در حالی که صف خالی نیست. یعنی نمی‌توانیم یک صف پر و خالی را از هم تشخیص دهیم. به همین دلیل در یک صف حلقوی به اندازه n در هر لحظه حداکثر $n-1$

وجود دارد بدین ترتیب می‌توان بین حالت پر و خالی تمایز قایل شد. شکل ۲-۴ نمایشی از صف‌های حلقوی تهی و پر می‌باشد.

الف) صف حلقوی خالی

ب) صف حلقوی پر

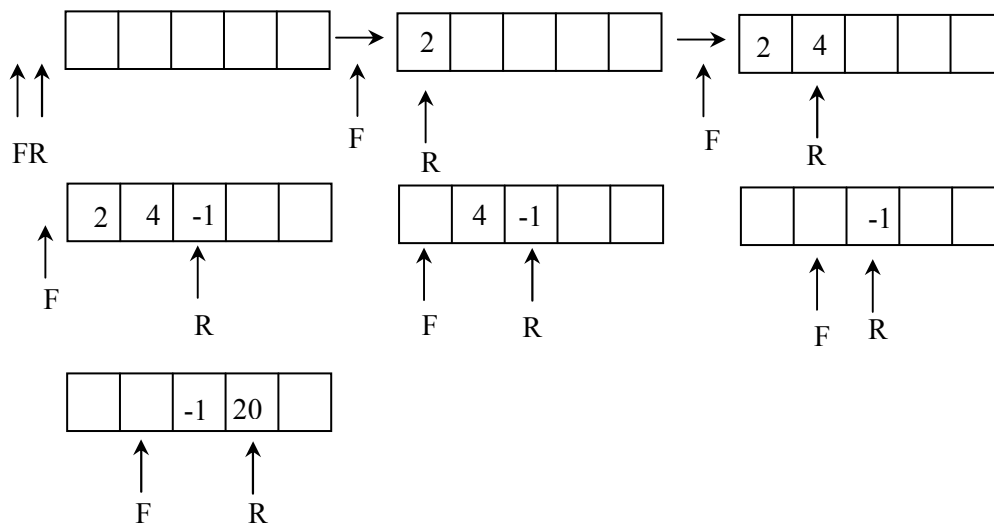
شکل ۲-۴ نمایش صف حلقوی پر و خالی

مثال ۱-۴: صف امروزه در بسیاری از مسائل کامپیوتر کاربرد دارد و شاید متداول‌ترین مثال، ایجاد یک صف از برنامه‌ها به وسیله سیستم عامل باشد. شکل (۳-۴) نشان می‌دهد که چگونه یک سیستم عامل ممکن است برنامه‌ها را به صورت نمایش ترتیبی صف اجرا کند.

Front	Rear	Q[0]	Q[1]	Q[2]	Q[3]	توضیح
-1	-1					Queue is empty
-1	0	J ₁				Job 1 is added
-1	1	J ₁	J ₂			Job 2 is added
-1	2	J ₁	J ₂	J ₃		Job 3 is added
0	2		J ₂	J ₃		Job 1 is deleted
1	2			J ₃		Job 2 is deleted

شکل ۳-۴ جایگذاری و حذف از یک صف ترتیبی

مثال ۲-۴: عملیات زیر را به ترتیب از چپ به راست روی صف اعمال می‌کنیم
`addq(2)` , `addq(4)` , `addq(-1)` , `deleq()` , `deleq()` , `addq(20)`

پیاده‌سازی `deleteq` و `addq` برای یک صف حلقوی کمی مشکل‌تر می‌باشد، زیرا باید مطمئن شویم که یک جابجایی و چرخش حلقوی انجام می‌گیرد. چرخش با استفاده از یک عملگر پیمانه‌ای (modular) به دست می‌آید. چرخش حلقوی `rear` به صورت زیر انجام می‌گیرد. که `n` بیانگر حداکثر اندازه حلقه باشد:

$$rear = (rear + 1) \% n$$

به همین ترتیب در `deleteq`، `front` را به وسیله عبارت زیر چرخش می‌دهیم:

$$front = (front + 1) \% n$$

حال تابع حذف یک عنصر از صف حلقوی را به صورت زیر ارائه می‌دهیم:

پیاده‌سازی تابع حذف کردن یک عنصر از صف حلقوی

```
elementtype deleteq (struct q *queue)
{
    /* remove front element from the queue and put it in item */
    if (queue->front == queue->rear)
        queueempty ();
    else
        queue->front = (queue->front + 1) % maxqueue;
    return queue->items [queue->front] ;
}
```

در زیر پیاده‌سازی اضافه کردن یک عنصر به صف حلقوی نشان داده شده است:

پیاده‌سازی تابع اضافه کردن یک عنصر به صف حلقوی
<pre>void addq (struct q * queue , elementtype item) { /* add an item to the queue */ *queue.rear = (*queue.rear+1) % maxqueue ; if (*queue.front == *queue.rear) queuefull (); else *queue.items [*queue.rear] = item ; }</pre>

توابع () queueempty و () queuefull بدون توضیح ارائه شده‌اند. پیاده‌سازی آنها بسته به کاربردهای خاص می‌باشد و یا فقط می‌توانند یک پیغام خطا برگردانند. همان‌گونه که مشاهده می‌کنید تست پر بودن یک صف حلقوی در addq و خالی بودن صف حلقوی در deleteq یکسان می‌باشند.

۴-۴ صف اولویت (Priority queue)

صف و پشته ساختمان داده‌هایی هستند که ترتیب عناصر آنها، همان ترتیب، ورود به آنها است. عمل pop آخرین عنصری را که در پشته قرار گرفته است حذف می‌کند و عمل deleteq اولین عنصری را که در صف وجود دارد حذف می‌کند. در این ساختارها هیچ ترتیبی در خروجی دیده نمی‌شود. برای حل این مشکل از صف اولویت استفاده می‌کنیم.

صف اولویت، ساختمان داده‌ای است که در آن ترتیب طبیعی عناصر (مرتب شده به صورت صعودی)، نتایج حاصل از عملیات روی این ساختار می‌باشد. به عبارت دیگر، در این نوع صف، عمل اضافه کردن عنصر جدید به هر ترتیبی امکان‌پذیر است ولی حذف یک عنصر از آن به صورت مرتب انجام می‌شود. صف اولویت بر دو نوع است: صف اولویت صعودی و صف اولویت نزولی. صف اولویت صعودی، صفی است که درج عناصر در آن به هر صورتی امکان‌پذیر است ولی در موقع حذف عنصر با کمترین

اولویت حذف می‌شود (حذف کوچک‌ترین عنصر). و صف اولویت نزولی همانند صف اولویت صعودی است با این تفاوت که در عمل حذف بزرگ‌ترین عنصر صف، حذف می‌شود.

ساختار بالا کاربردهای فراوانی دارد. یکی از مهمترین کاربردهای آن در سیستم عامل‌ها می‌باشد.

۵-۴ مزایا و معایب صف

همان‌طور که ملاحظه کردید ساختار داده صف دارای عملگرهای Addqueue و Deletequeue بود. که این عملگرها از پیچیدگی زمانی خوبی برخوردارند. بنابراین از نظر پیچیدگی این ساختار داده خوب عمل می‌کند. بطوریکه زمان دو عملگر بالا $O(1)$ می‌باشد. از معایب این ساختار داده می‌توان به عدم وجود عملگر جستجو، درج در جای مناسب و حذف دلخواه در این ساختار داده می‌توان اشاره کرد.

۶-۴ طراحی و ساخت کلاس صف

ما در این بخش با توجه به نوع داده انتزاعی صف، به طراحی و ساخت کلاس صف در زبان C++ می‌پردازیم. ساختن کلاس پشته در دو مرحله انجام می‌گیرد: ۱- طراحی کلاس صف ۲- پیاده‌سازی کلاس صف.

طراحی کلاس صف

در نوع داده انتزاعی صف ما ۵ عمل اصلی را مشخص کردیم. بنابراین کلاس صف حداقل باید این ۵ عملیات را داشته باشد.

پیاده‌سازی کلاس صف

پس از طراحی کلاس، باید آن را پیاده‌سازی کرد. پیاده‌سازی کلاس شامل دو مرحله است:

۱. تعریف اعضای داده‌ای برای نمایش شیء صف
۲. تعریف عملیاتی که در مرحله طراحی شناسایی می‌شوند.

در کلاس صف، اعضای داده‌ای، ساختار حافظه را برای عناصر صف تدارک می‌بینند که برای پیاده‌سازی عملیات مفید هستند.

با توجه به آن چه که گفته شد، سه عضو داده‌ای برای صف در نظر می‌گیریم:

- آرایه‌ای که عناصر صف را ذخیره می‌کند.
- دو متغیر صحیح که ابتدا و انتهای صف را مشخص می‌کند.
- توابع عضو کلاس صف

توابع عضو کلاس صف را با استفاده از عملیات تعریف شده بر روی آن می‌توان تشخیص داد. این توابع عبارتند از:

تابع `queue()`: سازنده ای است که صف خالی را ایجاد می‌کند.

تابع `empty()`: خالی بودن صف را تست می‌کند. اگر صف خالی باشد مقدار ۱ و گرنه صفر را برمیگرداند.

تابع `addq()`: عنصری را به آخر صف اضافه می‌کند.

تابع `deleteq()`: عنصری را از جلوی صف حذف می‌کند.

تابع `process()`: صف را بازیابی می‌کند.

با توجه به اعضای داده‌ای و توابع عضو کلاس صف، کلاس صف را برای صفی از مقادیر صحیح می‌توان به صورت زیر نوشت:

تعریف کلاس صف

```
# define Maxsize 5
class queue {
public:
    queue ();
    int empty ();
    void addq (int &, int &) ;
    void process (int &, int &) ;
    void deleteq (int &, int &) ;
private:
    int item[Maxsize] ;
    int front ;
    int rear ;
}
```

پیاده‌سازی عمل ایجاد صف

```
queue:: queue ()
{
    front=rear=-1;
}
```

پس در ابتدا front برابر با -1 و rear نیز برابر با -۱ می باشد. بنابراین اگر rear = front صف خالی می باشد.

پیاده‌سازی عمل تست خالی بودن صف

```
int queue:: empty ()
{
    if (rear == front)
        return 1;
    return 0;
}
```

پیاده‌سازی افزودن عنصر به آخر صف:

```
int queue:: addq (int &x , int &overflow)
{
    if (rear == Maxsize - 1)
        overflow = 1;
    else
    {
        overflow =0;
        item[++rear]=x;
    }
}
```

پیاده‌سازی عمل حذف از جلوی صف:

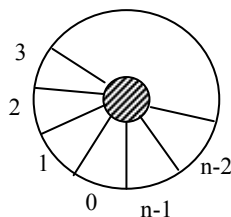
```
int queue:: deleteq (int &x , int &underflow)
{
    if (empty())
        underflow = 1;
    else
    {
        underflow =0;
        x= item[front++];
    }
}
```

توجه کنید که، در کلاس بالا دو متغیر underflow و overflow بترتیب برای خالی و پر بودن صف بکار برده می‌شوند. می‌توانستیم از شرط‌های خالی و پر بودن بجای آنها استفاده کرد، که به‌عنوان تمرین به خواننده واگذار می‌شود.

۷-۴ مسائل حل شده در صف‌ها

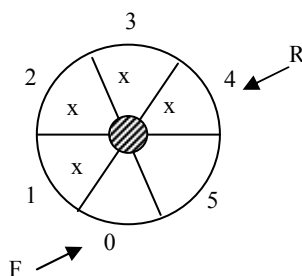
برای روشن شدن مفاهیم صف مثال‌هایی را در زیر ارائه می‌دهیم:

مثال ۱-۴: با توجه به صف حلقوی شکل زیر، فرض کنید N تعداد اقلام در یک صف دایره‌ای باشد. متغیر F به خانه‌ای که بلافاصله قبل از جلوی صف قرار دارد اشاره می‌کند و متغیر R به عقب صف اشاره می‌کند. فرمولی که تعداد اقلام در یک صف دایره‌ای را محاسبه می‌کنند آورید.

حل: مسئله را برای دو حالت $R > F$ و $R < F$ حل می‌کنیم.

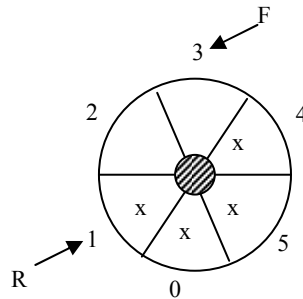
برای $R > F$ شکل فرضی زیر را رسم می‌کنیم:

متوجه می‌شویم که تعداد اقلام برابر است با:

$$R - F = 4 - 0 = 4$$

برای حالت $R < F$ شکل فرضی زیر را رسم می‌کنیم:

متوجه می‌شویم که تعداد اقلام برابر است با:

$$N - (F - R) = 6 - (3 - 1) = 4$$

پس در حالت کلی داریم:

$$M = \begin{cases} n - (F - R) & \text{if } F > R \\ R - F & \text{if } R > F \end{cases}$$

که در آن n تعداد خانه‌های صف می‌شد

مثال ۲-۴. برای یک ساختار با صف حلقوی با $n = 7$ ، چه حالتی بیان‌کننده خالی و یا پر بودن صف می‌باشد؟

حل: شرط خالی بودن صف حلقوی آن است که $\text{Front} = \text{Rear}$ (یعنی حالت‌هایی که با هم برابرند) مثل:

$$F = 2, R = 2$$

$$F = 3, R = 3$$

$$F = 5, R = 5$$

در کلیه این حالت‌ها، صف خالی است.

و شرط پر بودن صف عبارت است از:

$$(\text{Rear} + 1) \bmod n = F \Rightarrow (\text{Rear} + 1) \bmod 7 = F$$

به‌عنوان مثال اگر Rear به خانه ۶ اشاره کند و Front به خانه ۰ اشاره کند، داریم:

$$(6+1) \bmod 7 = 0$$

پس صف پر می‌باشد.

مثال ۳-۴. در نمایش صف حلقوی به کمک آرایه، چرا از یک خانه استفاده نمی‌شود؟
حل: اگر صف حلقوی دارای ۸ خانه باشد حداکثر از $n-1$ خانه آن برای ذخیره داده‌ها می‌توان استفاده کرد. اگر از تمام خانه‌ها استفاده شود هنگامی که $\text{rear} = \text{front}$ شود نمی‌توانیم تشخیص دهیم صف پر است یا خالی.

مثال-۴ عناصر صف‌های Q_1 , Q_2 از چپ به راست به صورت زیر می‌باشند:

$Q_1 = 10, 25, 17, 41, 44, 26, 75$

$Q_2 = 1, 5, 7, 4, 9, 6$

اگر x و y عناصر صف باشند پس از اجرای قطعه کد زیر محتوای صف Q_3 چه مقداری خواهد بود؟

```
i = 0;
while ( !Empty(Q1) & &!Empty(Q2) ){
    i++;
    x = Delete(Q1);
    y = Delete(Q2);
    if (y == i)
        Add(Q3, x);
}
```

حل: مراحل اجراء را در جدول زیر نمایش می‌دهیم:

i	1	2	3	4	5	6
X	10	25	17	41	19	26
Y	1	5	7	4	9	6
	AddQ			AddQ		AddQ

بنابراین خروجی برابر خواهد بود با:

۱۰ ۴۱ ۲۶

۸-۴ تمرین‌های فصل

۱. نشان دهید که چگونه می‌توان صفی از اعداد صحیح با استفاده از آرایه `queue[100]` که `queue[0]` برای نشان دادن ابتدای صف و `queue[1]` برای نشان دادن انتهای صف و `queue[2]` تا `queue[99]` برای نمایش عناصر صف به کار می‌روند پیاده‌سازی کرد. نشان دهید که چگونه می‌توان آرایه‌ای را به عنوان صف خالی ارزش‌دهی کرد؟ عملگرهای صف (درج، حذف و تست خالی) را برای این پیاده‌سازی بنویسید؟
۲. نشان دهید که چگونه می‌توان صفی را که عناصر آن متشکل از تعدادی متغیر از اعداد صحیح اسی پیکده‌ساز
۳. یک ADT (نوع داده انتزاعی) برای صف اولویت بنویسید.
۴. چگونه می‌توان چندین صف را داخل یک آرای پیکده‌ساز عملگرهای مربوطه را بنویسید.
۵. چگونه می‌توان n صف متوالی حلقوی را در آرایه‌ای به طول `q[size]` نمایش داد. (عملگرهای `deleq`، `addq` و `empty` و `full` را بنویسید)
۶. الگوریتمی بنویسید که چک این عنصر صف را حذف کند. ضمن اینکه ترتیب بقیه عناصر تغییر نکند. عناصر صف اعداد طبیعی هستند. شما در مورد نحوه پیاده‌سازی صف نباید هیچ فرضی بکنید. فقط می‌توانید از متدهای استاندارد صف و یا یک صف دیگر استفاده کنید. پیچیدگی زمانی برنامه شما چقدر است؟
۷. الگوریتمی بنویسید که یک رشته را از کاربر بگیرد و ابتدا تمام حروف بزرگ را به ترتیبی که در رشته آمده‌اند چاپ کند. سپس، تمام حروف کوچک را به ترتیبی که در رشته آمده‌اند چاپ کند و در نهایت تمام ارقام موجود در رشته را به همان ترتیبی که در رشته ظاهر شده‌اند، چاپ کند. برنامه شما باید از سه صف و از توابع `isdigit` و `islower` و `isupper` که در `ctype.h` موجود هستند استفاده کند. پیچیدگی زمانی برنامه شما چقدر است؟
۸. توضیح دهید که چگونه می‌توان عناصر یک پشته را طوری در یک صف قرار داد که عنصرهایی که زودتر وارد پشته شده بودند زودتر از صف خارج شوند. یعنی اولین عنصر صف آخرین عنصر پشته باشد پیچیدگی زمانی راه‌حل شما چقدر است؟

۹. توضیح دهید که چگونه با صف می‌توان کوچک‌ترین مضرب مشترک دو عدد دلخواه را پیدا کرد.
۱۰. توضیح دهید که چگونه می‌توان توسط دو صف، یک پشته درست کرد.
۱۱. الگوریتمی ارائه نمایید که یک صف را به یک صف دیگر اضافه کرده و صف اولی را تغییر ندهد. از متدهای استاندارد صف برای این کار استفاده کنید.
۱۲. توضیح دهید که چگونه می‌توان توسط دو پشته، یک صف درست کرد.
۱۳. چگونه می‌توان یک پشته و صف را داخل یک آرایه نمایش داد. توابع حذف و اضافه را بنویسید.
۱۴. توضیح دهید چگونه می‌توان عناصر یک پشته را وارد یک پشته دیگر نمود به نحوی که ترتیب عناصر پشته دوم و اول یکسان باشند. می‌توانید از یک صف کمکی برای حل مسئله استفاده کنید.
۱۵. چگونه می‌توان با استفاده از متدهای استاندارد صف و بدون استفاده از پشته، ترتیب عناصر یک صف را معکوس کرد. برای حل مسئله می‌توانید از چندین صف استفاده کنید.
۱۶. الگوریتمی بنویسید که رشته‌ای از کاراکترها را از ورودی خوانده، هر کاراکتر را هنگام خواندن در یک پشته و در یک صف قرار دهد. وقتی به انتهای رشته رسید، برنامه باید با استفاده از عملیات اصلی پشته و صف تعیین کند آیا رشته متقارن است یا خیر. (رشته‌ای متقارن است که وقتی ترتیب آن عوض شود، تغییر نمی‌کند. مثل amadam, 532235)
۱۷. یک صف دو سویه (Double-Ended Queue) یک لیست خطی است که عناصر را می‌توان در آن از هر دو سو حذف یا اضافه کرد اما حذف یا اضافه کردن عنصر از وسط امکان‌پذیر نیست برای این ساختار داده تابع حذف را اضافه بنویسید.
۱۸. ساختار داده صف را در نظر بگیرید آیا به نظر شما در این ساختار داده می‌توان جستجو را انجام داد؟ دلیل خود را در هر صورت بیان کنید.

۹-۴ پروژه‌های برنامه‌نویسی

۱. برنامه‌ای برای شبیه‌سازی یک سیستم چندکاربره ساده بنویسید. سیستم به صورت زیر

کار می‌کند:

هر کار مرکب Id منحصر به فرد دارد و می‌خواهد تراکنش‌هایی را انجام دهد، اما در هر لحظه فقط یک تراکنش می‌تواند توسط کامپیوتر پردازش شود. هر خط ورودی یک کاربر را نشان می‌دهد و حاوی Id کاربر زمان شروع و تعدادی از اعداد صحیح است که نشان‌دهنده مدت هر کدام از تراکنش‌های آن است. ورودی‌ها برحسب زمان شروع و به ترتیب صعودی مرتب می‌باشند و کلیه زمان‌ها و مدت‌ها برحسب ثانیه می‌باشند. فرض کنید یک کاربر تا زمانی که تراکنش قبلی آن پاسخ داده نشده، تراکنش دیگری را درخواست نمی‌کند و کامپیوتر به اولین تقاضا اول پاسخ می‌دهد برنامه باید سیستم را شبیه‌سازی کند و پیامی که حاوی Id کاربر زمان شروع و پایان تراکنش است را چاپ کند. در پایان شبیه‌سازی، برنامه باید متوسط زمان انتظار برای یک تراکنش را چاپ کند.

فصل پنجم

لیست پیوندی

اهداف

در پایان این فصل شما باید بتوانید:

- ✓ لیست پیوندی را تعریف کرده و برخی از کاربردهای آن را نام ببرید.
- ✓ اعمال درج، حذف و پیمایش در لیست پیوندی ی پیکله‌ساز
- ✓ لیست پیوندی دو طرفه و حلقوی را تعریف کرده و اعمال درج، حذف و پیمایش در آنها را پیاده ی کنید و پیچیدگی زمانی اعمال فوق را تحلیل نمایید.
- ✓ پشته و صف را توسط لیست پیوندی پیکله‌ساز
- ✓ لیست پیوندی را با سایر ساختار داده‌ها مقایسه کنید.

سؤال‌های پیش از درس

۱. به نظر شما با توجه به آرایه، صف و پشته آیا لزوم تعریف یک ساختار داده جدید ضروری بنظر می‌رسد؟
۲. واگن‌های یک قطار که به هم وصل هستند مثالی از لیست می‌باشد. مثالهایی از لیست‌ها را در دنیای واقعی نام ببرید.
۳. در مثال واگن‌های یک قطار، هر واگن راهنمایی‌کننده واگن بعدی می‌باشد. آیا می‌توانید ساختار داده‌ای طراحی کنید که همچنین خصوصیتی داشته باشد؟

مقدمه

استفاده از اصطلاح «لیست» در زندگی روزمره به یک مجموعه خطی از ارقام داده‌ای گفته می‌شود. لیست دارای عنصر اول، عنصر دوم و... و عنصر آخر می‌باشد. اغلب از ما خواسته می‌شود یک عنصر را به لیست اضافه کنیم یا آن را از لیست حذف کنیم. داده‌پردازی که شامل ذخیره، بازیابی و پردازش داده‌ها است در لیست‌ها جزء اعمال رایج می‌باشد.

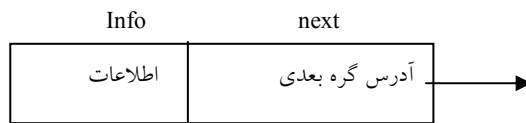
استفاده از آرایه‌ها، یک روش ذخیره چنین داده‌هایی است که در فصل ۲ مورد بحث و بررسی قرار گرفت. آرایه‌ها دارای معایبی بودند. به عنوان مثال اضافه کردن و حذف عناصر در آرایه نبتاً پرهزینه است علاوه بر این از آنجایی که هر آرایه معمولاً یک بلاک از فضای حافظه را اشغال می‌کند از این رو تعداد عناصر قابل ذخیره در یک آرایه محدود به اندازه آرایه است و هنگام نیاز به ذخیره تعداد عناصر بیشتر از اندازه آرایه نمی‌توان اندازه آرایه را افزایش داد. به همین دلیل به آرایه‌ها، لیست‌های فشرده یا متراکم می‌گویند. علاوه بر این، به آرایه‌ها ساختمان داده ایستا نیز گفته می‌شود.

راه دیگر ذخیره یک لیست در حافظه آن است که هر عنصر را در یک گره (node)، که شامل فیلدهای اطلاعات و آدرس گره بعدی در لیست است، قرار دهیم. بدین ترتیب لازم نیست عناصر متوالی داخل لیست فضای مجاور در حافظه را اشغال کنند. این کار باعث می‌شود اضافه کردن و حذف عناصر لیست به راحتی انجام شود. این ساختمان داده لیست پیوندی نام دارد.

نکته مهم: در این فصل لیست‌های پیوندی را به صورت یک ساختمان داده در نظر می‌گیریم (یعنی روش پیاده‌سازی) و نه به عنوان نوع داده (یعنی ساختمان منطقی با اعمال ابتدائی تعریف شده). بنابراین در اینجا مشخصات ADT برای لیست پیوندی ارائه نمی‌دهیم.

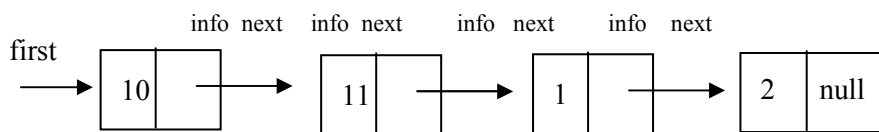
۱-۵ لیست‌های پیوندی خطی (یکطرفه)

لیست پیوندی خطی (لیست پیوندی) همانند پشته و صف از مجموعه‌ای از عناصر تشکیل شده است. به هر یک از عناصر لیست یک گره (node) گفته می‌شود. هر گره شامل دو فیلد است: فیلد اطلاعات و فیلد آدرس گره بعدی.

یک گره لیست پیوندی

فیلد اطلاعات داده‌ها را ذخیره می‌کند و فیلد آدرس، حاوی آدرس گره بعدی است. چون هر گره لیست پیوندی آدرس گره بعدی را دارد، لازم نیست عناصر لیست در حافظه در کنار هم قرار گیرند. چون هر گره عنصر بعدی خود را مشخص می‌کند. فیلد آدرس را اشاره‌گر نیز می‌گویند. زیرا به گره بعدی اشاره می‌کند. برای دسترسی به عناصر لیست پیوندی، از یک اشاره‌گر خارجی مانند `first` استفاده می‌شود که به اولین گره لیست اشاره می‌کند. این اشاره‌گر حاوی آدرس گره اول، لیست است. برای تشخیص انتهای لیست، فیلد آدرس آخرین گره لیست به تهی (`NULL`) اشاره می‌کند.

نمونه‌ای از لیست پیوندی خطی

لیست فاقد گره را لیست خالی یا لیست تهی می‌گویند. مقدار اشاره‌گر خارجی `first` که به چنین لیستی اشاره می‌کند یک اشاره‌گر تهی است. اگر اشاره‌گر خارجی ما `first` باشد برای به‌دست آوردن یک لیست خالی کافی است از عمل `first = NULL` استفاده گردد.

لیست پیوندی یک ساختار داده پویاست. تعداد گره‌های لیست دائماً با درج و حذف عناصر تغییر می‌کند. طبیعت پویای لیست با طبیعت ایستای آرایه که طول آن ثابت باقی می‌ماند، مغایرت دارد.

مقایسه آرایه با لیست پیوندی
۱. لیست پیوندی یک ساختار داده پویاست، تعداد گره‌های لیست دائماً با درج و حذف عناصر تغییر می‌کند. اما طول آرایه همیشه ثابت باقی می‌ماند. ۲. طول آرایه ابتدای برنامه تعریف می‌شود و براساس تعریف یک تعداد از خانه‌های حافظه به‌طور پیوسته به آن تخصیص می‌یابد. اما طول لیست پیوندی براساس نیاز می‌تواند کم یا زیاد شود. ۳. هزینه‌های درج و حذف در آرایه‌ها بسیار پرهزینه می‌باشند.

۲-۵ پیاده‌سازی لیست پیوندی

در زبان C و C++ برای پیاده‌سازی لیست پیوندی، از اشاره‌گرها استفاده می‌شود. برای پیاده‌سازی لیست پیوندی، به ابزارهای زیر نیاز داریم:

ابزارهای مورد نیاز برای پیاده‌سازی لیست پیوندی
۱. ابزارهایی برای تقسیم کردن حافظه به گره‌هایی که شامل فیلد آدرس و فیلد اطلاعات می‌باشند. ۲. عملیاتی برای دستیابی به مقادیر ذخیره شده در هر گره ۳. ابزارهایی برای آزادسازی و نگهداری گره‌هایی که از لیست حذف می‌شوند.

• تعریف یک گره

هر گره لیست پیوندی را می‌توان یک struct به صورت زیر تعریف کرد که دارای یک فیلد داده و فیلد آدرس باشد:

تعریف یک گره لیست پیوندی
<pre>Struct Node { elementtype info; Node * next; };</pre>

• به دست آوردن یک گره جدید و خالی از حافظه

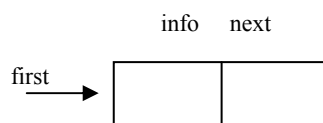
در لیست پیوندی، گره‌های لیست در زمان اجرا می‌توانند ایجاد شوند. برای به دست آوردن یک گره جدید از تابع `getnode()` به صورت `p = getnode()` استفاده می‌کنیم. که این عمل یک گره خالی را ایجاد می‌کند و آدرس آن را در متغیر `p` قرار می‌دهد. گره **الکترونیک** می‌کند. خود تابع `getnode()` می‌تواند به صورت زیر پیاده‌سازی گردد:

پیاده‌سازی تابع `getnode()`: به دست آوردن یک گره جدید از حافظه

```
Node *getnode()
{
    در C به صورت زیر:
    Node * first;
    first = (Node *) malloc ( sizeof (struct Node) );

    در C++ به صورت زیر:
    Node * first;
    first = new struct Node ;
    return first ;
}
```

حال می‌خواهیم یک گره از لیست را تشکیل دهیم با یک دستور اشاره گر `p` را از نوع `Node` تعریف می‌کنیم و دستور دوم حافظه‌ای به اندازه ساختمان `Node` از سیستم می‌گیریم آدرس آن را در `first` قرار می‌دهیم. بنابراین خواهیم داشت:

• مراجعه به گره‌های لیست

اگر `first` یک اشاره گر خارجی به گره‌ای از لیست باشد، برای مراجعه به فیلد آدرس گره بعدی از `first → next` و برای مراجعه به فیلد اطلاعات از `first → info`

استفاده می‌کنیم.

• شروع لیست

فرض می‌کنیم اشاره‌گری به نام first (head) به ابتدای لیست اشاره می‌کند. اگر p نیز بخواهد به گره اول لیست اشاره کند با عمل $p = \text{first}$ ، p نیز به گره اول اشاره خواهد کرد.

• آزاد کردن حافظه

اگر به گره‌ای از لیست پیوندی نیاز نداشته باشیم، آن را به مخزن حافظه برمی‌گردانیم (حافظه آن را آزاد می‌کنیم). برای این منظور از تابع $\text{free}()$ در C و از تابع delete در C++ استفاده می‌شود. به عنوان مثال، دستور زیر حافظه‌ای را که p به آن اشاره می‌کند، به مخزن حافظه برمی‌گرداند:

$\text{free}(p)$

در C از تابع

$\text{delete } p$

و در C++ از تابع

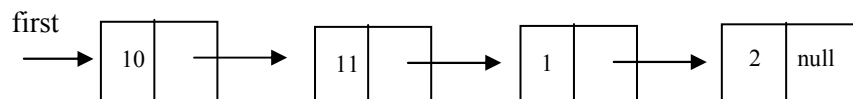
استفاده می‌شود.

• پیمایش لیست

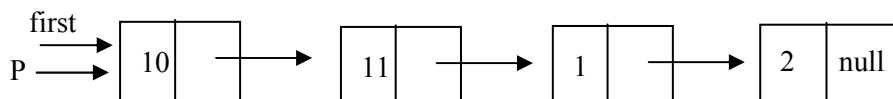
منظور از پیمایش لیست، این است که به تمام عناصر لیست دستیابی داشته باشیم و در صورت لزوم بتوانیم آنها را پردازش کنیم.

نکته: برای عمل پیمایش لیست باید به غیر از اشاره‌گر first که به ابتدای لیست اشاره می‌کند باید اشاره‌گر دیگری مانند p را با عمل $p = \text{first}$ تعریف کنیم تا آن نیز به اول لیست اشاره کند. اگر این کار را نکنیم در آن صورت با حرکت first ابتدای لیست پیوندی را از دست خواهیم داد.

فرض کنید می‌خواهیم لیست زیر را پیمایش کنیم:

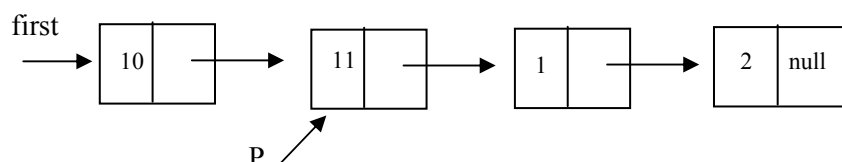
با دستور $p = \text{first}$ ، اشاره گر p نیز به ابتدای لیست اشاره خواهد کرد. با اشاره گر p می توانیم به تمام گره ها دستیابی داشته باشیم.

برای دستیابی به گره ای با محتوای 11 باید پیوندها را دنبال کنیم. P باید به گره ای اشاره کند که آدرس آن در فیلد آدرس گره با محتوای 10 قرار داد. بنابراین

$p = p \rightarrow \text{next}$

چون p در ابتدا به گرهی با محتوای 10 اشاره می کند با $p \rightarrow \text{next}$ ، p به گره با محتوای 11 اشاره خواهد کرد.

برای پیمایش گرهی با محتوای 1 باید روند قبلی را تکرار کنیم یعنی:

$p = p \rightarrow \text{next}$

اکنون برای پردازش محتوای خانه ای که p به آن اشاره می کند از عمل $p \rightarrow \text{info}$ استفاده می کنیم.

با توجه به آنچه گفته شد پیمایش لیست می تواند به صورت زیر پیاده سازی شود:

پیاده سازی پیمایش لیست پیوندی

```
p = first ;
while ( p != NULL )
{
    process ( p → info ); // پردازش گره
    p = p → next ; // گره بعدی
}
```

۳-۵ حذف گره ها از لیست پیوندی

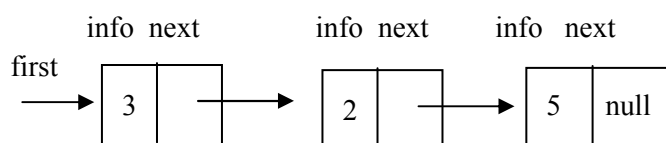
در این اینجا قصد داریم عملگرهای لیست های پیوندی را بررسی نمائیم. همانطور که

می‌دانید، عملگرهای درج و حذف در ساختار داده‌ها از اهمیت خاصی برخوردارند، لذا در اینجا عملگرهای درج و حذف را بررسی می‌کنیم.

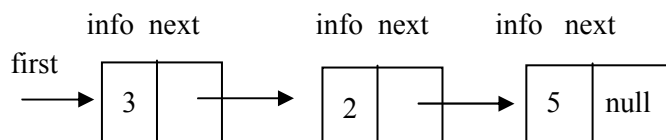
گروه فایبکت‌لینک

یست

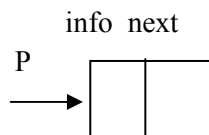
فرض کنید لیست پیوندی اولیه زیر را داریم:

ابتدا با استفاده از **node** یک گره خالی را ایجاد می‌کنیم و آدرس آن را در متغیر **p** قرار می‌دهیم. شکل ۵-۱ ب وضعیت لیست را پس از به‌دست آوردن گره جدید نشان می‌دهد:

(الف)

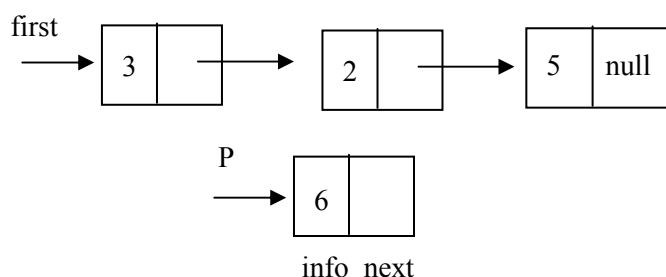
(ب)

شکل ۵-۱: ایجاد گره جدید

در مرحله بعدی مقدار 6 در قسمت اطلاعات گره جدید درج می‌شود. این مرحله با عمل:

$$p \rightarrow info = 6$$

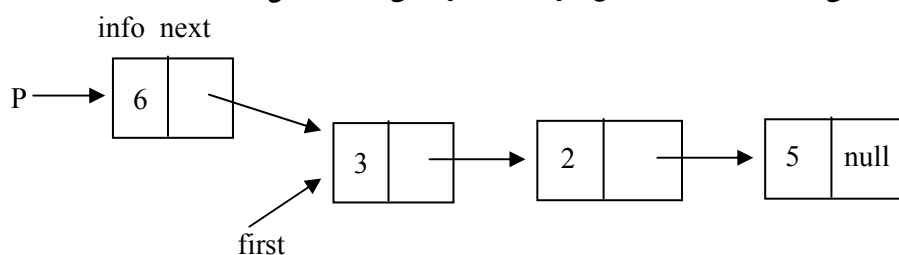
انجام می‌گیرد. (شکل ۵-۲)

شکل ۵-۲ درج اطلاعات در گره جدید

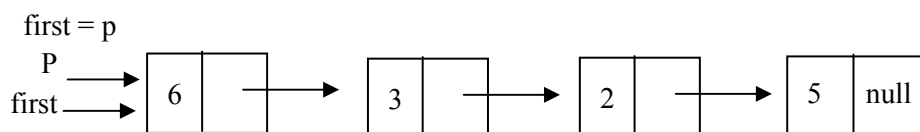
پس از مقداردهی قسمت اطلاعات گره قسمت آدرس گره جدید نیز باید مقدار بگیرد، چون گره جدید باید به ابتدای لیست اضافه شود. عنصری که در ابتدای لیست قرار دارد عنصر بعد از عنصر جدید خواهد بود.

با اجرای عمل $p \rightarrow next = first$ ، مقدار first (که به آدرس اولین گره لیست اشاره می‌کند) در قسمت آدرس گره جدید قرار می‌دهد. (شکل ۵-۳)

شکل ۵-۳ اتصال گره جدید به لیست پیوندی

چون اشاره گر first باید به ابتدای لیست اشاره کند، مقدار آن باید طوری تغییر کند که دوباره به ابتدای لیست حاصل اشاره کند. این کار با اجرای دستور زیر انجام می‌گیرد:

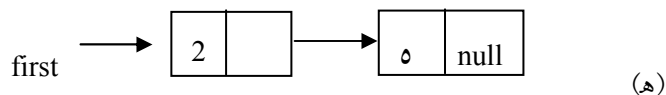
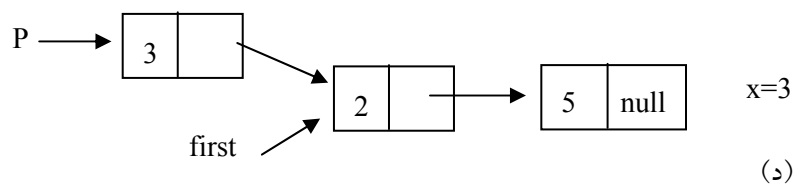
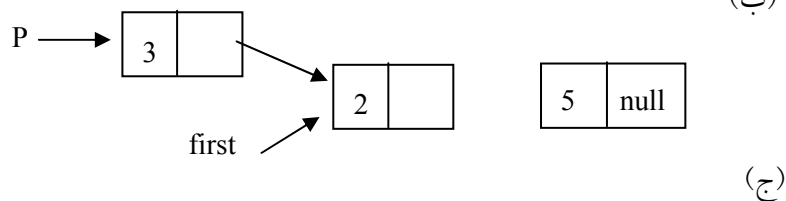
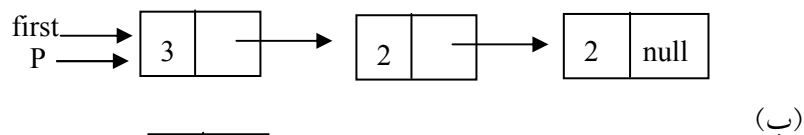
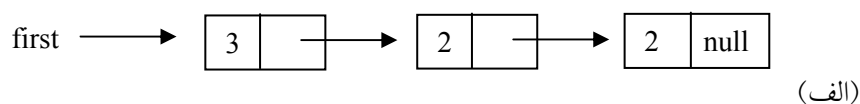
بنابراین الگوریتم افزودن عدد 6 به ابتدای لیست به صورت زیر خلاصه می‌شود:

```
p = getnode();
p → next = 6;
p → next = first;
first = p;
```

• حذف اولین گره از لیست

شکل ۴-۵ مراحل حذف اولین گره از لیست غیرتهی و قرار دادن مقدار آن در متغیر x را نشان می‌دهد. عمل حذف گره دقیقاً عکس عمل افزودن یک گره به ابتدای لیست پیوندی می‌باشد.

```
p = first
first = p → next
x = p → info
```


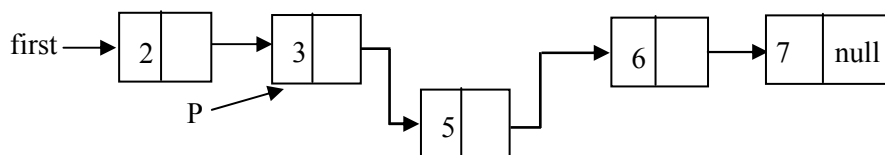
شکل ۴-۵ طریقه حذف از لیست

همانطور که در شکل ۴-۵ (ه) نشان داده شده است هیچ گره ای به گره‌ای که p به آن اشاره می‌کند دسترسی ندارد (اشاره نمی‌کند). بنابراین دسترسی به این گره از طریق گره‌های لیست غیر ممکن است. در این صورت حافظه‌ای که در اختیار این گره است بلااستفاده می‌ماند. بنابراین باید مکانیزمی وجود داشته باشد که این خانه بلااستفاده را برای کاربردهای بعد آزاد نماید. برای این منظور از عمل $\text{freemove}(p)$ استفاده می‌شود. پس $\text{getnode}()$ گره جدیدی را ایجاد می‌کند و $\text{freemove}()$ آن را از بین می‌برد. با این دید می‌توان گفت که گره‌ها مورد استفاده مجدد قرار نمی‌گیرند، بلکه ایجاد شده و از بین می‌روند.

• درج یک عنصر در لیست مرتب

در اینجا قصد داریم الگوریتم درج یک عنصر در لیست مرتب بطوریکه ترتیب عناصر بهم نخورد را بررسی کنیم. در زیر الگوریتم این مسئله را ارائه می‌دهیم:
فرض کنید می‌خواهیم گره‌ای با محتویات ۵ را در لیست پیوندی زیر طوری اضافه کنیم که ترتیب عناصر لیست بهم نخورد.

برای این کار ابتدا فرض می‌کنیم اشاره‌گری به نام p را آن قدر به طرف جلو حرکت می‌دهیم تا به گرهی که محتویات آن ۳ است اشاره کند (چون گره جدید می‌بایست بعد از گره مذکور اضافه شود). بعد از انجام این کار مراحل زیر را انجام می‌دهیم:

۱. ابتدا گره جدیدی را ایجاد می‌کنیم و آدرس آن را در Newp قرار می‌دهیم و بخش داده آن را برابر ۵ تعیین می‌کنیم.

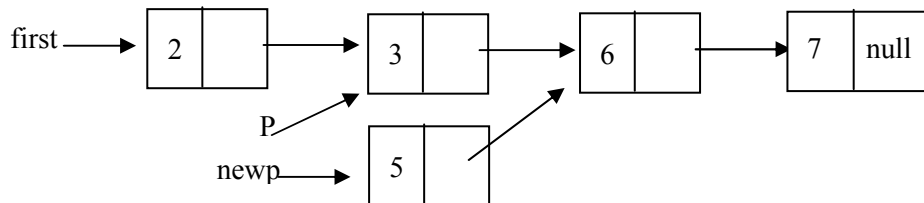
```
 $\text{Newp} = \text{getnode}();$ 
```

```
 $\text{Newp} \rightarrow \text{info} = 5;$ 
```


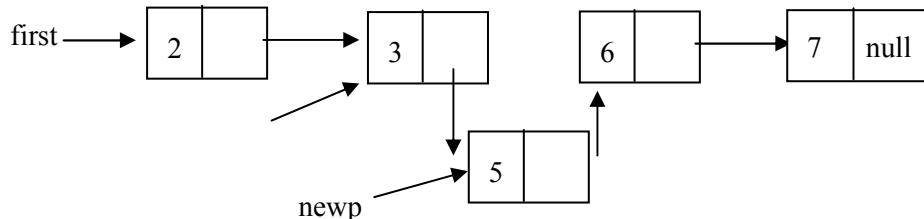
۲. فیلد آدرس گره‌ای را که Newp به آن اشاره می‌کند، برابر با بخش آدرس گره‌ای قرار دهید که p به آن اشاره می‌کند. یعنی:

$Newp \rightarrow next = p \rightarrow next;$

۳. فیلد آدرس گره‌ای را که p به آن اشاره می‌کند برابر با Newp قرار دهید. یعنی

$p \rightarrow next = newp;$

همان‌طور که ملاحظه کردید عنصر جدید در محل مربوط به خود قرار گرفت. در حالت کلی، برای درج مقدار جدیدی در لیست پیوندی، به صورت زیر عمل می‌کنیم:

ابتدا باید گره جدیدی ایجاد کنیم و سپس مقدار را در فیلد اطلاعات گره جدید ذخیره می‌کنیم. درج گره در لیست دو حالت دارد که باید از هم تفکیک شود:

- ✓ اضافه کردن در ابتدای لیست (بلا به آن اشاره شد)
- ✓ درج گره جدید بعد از گره‌ای در لیست.

فرض کنید می‌خواهیم گره جدید با محتویات x را بعد از گره‌ی بلمحتویات y ه لیست پیوندی (مرتب) اضافه کنیم. برای این کار ابتدا اشاره‌گری به نام p باید به خانه‌ای که محتویات آن y است اشاره کند و برای درج گره جدید از تابع زیر استفاده می‌کنیم:

```

void Insert(Node *P, elementtype x )
{
    Newp = getnode();
    if ( IS_FULL(Newp) ) {
        cout<<" The memory is full "
        exit(1);
    }
    Newp → info = x;
    Newp → next = p → next
    p → next = Newp;
}

```

• عمل حذف گره از لیست پیوندی

در عمل حذف نیز باید دو حالت را در نظر گرفت:

✓ حذف گره از ابتدای لیست که قبلاً به آن اشاره شد

✓ حذف گره‌ای که قبل از آن گره دیگری وجود دارد.

حال، حالت حذف گره‌ای که قبل از آن گره دیگری وجود دارد را توضیح

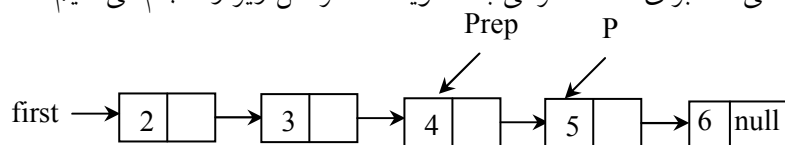
می‌دهیم:

در لیست پیوندی زیر فرض کنید می‌خواهیم گره‌ی با محتویات ۵ را از لیست

پیوندی حذف کنیم. فرض می‌کنیم اشاره‌گر p به گره‌ای با محتویات ۵ (گره‌ی که باید

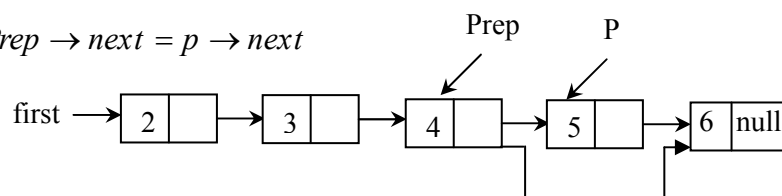
حذف شود) و $Prep$ به گره‌ای با محتویات ۴ (گره قبل از گره‌ای که باید حذف شود)

اشاره می‌کند. برای حذف گره‌ی با محتویات ۵ مراحل زیر را انجام می‌دهیم:

۱. فیلد آدرس $Perp$ را برابر با فیلد آدرس گره p قرار دهید:

$Prep \rightarrow next = p \rightarrow next$

۲. گره‌ای را که p به آن اشاره می‌کند به مخزن حافظه برگردانید. (آزادسازی حافظه)
freenode (p);

حال می‌خواهیم تابع حذف از یک لیست (حذف از وسط لیست) را در حالت کلی با فرض اینکه آدرس عنصر قبل از عنصر مورد نظر (عنصری که قرار است حذف شود) در دسترس باشد ارائه دهیم.

فرض کنید p گرهی است که می‌خواهیم از لیست حذف کنیم و $Pper$ آدرس گره قبل از p باشد. بنابراین تابع حذف به‌صورت زیر خواهد بود:

```
void delete ( Node *Pper , Node *p )
{
    if ( p == NULL ){
        cout<<" List is empty ";
        exit(1);
    }
    Prep → next = p → next
    freenode (p);
}
```

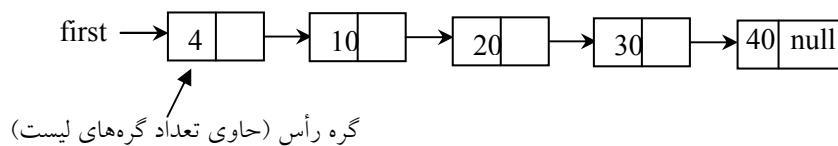
۴-۵ ساختارهای دیگری از لیست پیوندی

لیست پیوندی که، تاکنون بررسی شد، دارای این ویژگی بود که هر گره آن حاوی فیلد داده و فیلد آدرس بود. شکل‌های دیگری از لیست پیوندی وجود دارد که در این بخش مورد بحث و بررسی قرار می‌گیرد. این لیست‌ها عبارت‌اند از: لیست‌هایی با گره رأس و گره انتهایی، لیست‌های حلقوی و لیست‌های دویپوندی.

۱-۴-۵ لیست‌هایی با گره رأس

گاهی ممکن است یک گره اضافی که عضوی از لیست پیوندی محسوب نمی‌شود در ابتدای لیست قرار گیرد. این گره را گره رأس می‌نامند فیلد اطلاعات این گره معمولاً برای نگهداری اطلاعات کلی در مورد لیست به‌کار می‌رود. شکل ۵-۵ یک لیست پیوندی با گره رأس را نشان می‌دهد که محتویات گره رأس برابر تعداد کل گره‌های

لیست می‌باشد. در چنین ساختاری، عمل درج و حذف مستلزم کار بیشتری است، زیرا اطلاعات موجود در گره رأس باید تغییر کند. اما تعداد گره‌های لیست را می‌توان از گره رأس به‌دست آورد و نیازی به پیمایش لیست نیست.

شکل ۵-۵ لیست پیوندی با گره رأس

• پیاده‌سازی گره رأس

گره رأس می‌تواند حاوی اطلاعات عمومی در مورد لیست باشد، مثل طول لیست، اشاره‌گر به گره فعلی یا اشاره‌گر به گره آخر لیست. در زیر ساختار داده هر گره را ارائه می‌دهیم:

پیاده‌سازی گره رأس	
struct Node	{
	elementtype info;
	Node *next;
	};
struct charstr	{
	int length;
	Node *firstchar;
	};
charstr	S1,S2;

گره رأس حاوی تعداد گره‌های لیست و اشاره‌گر به ابتدای لیست است.

۲-۴-۵ مزایای لیست با گره رأس و انتهایی

همان‌گونه که در درج و حذف عناصر به لیست پیوندی مشاهده کردید، باید دو حالت در نظر گرفته شود. یک حالت برای درج و حذف از ابتدای لیست و حالت دیگر برای

درج گره‌ای بعد از یک گره و حذف گره‌ای که بعد از گره دیگری قرار دارد. گره رأس موجب می‌شود که هر گره لیست دارای یک گره قبلی باشد و در نتیجه برای حذف و درج، لازم نیست دو حالت در نظر گرفته شود. گره انتهایی گره‌ای است که در آخر لیست پیوندی قرار دارد. هر گره‌ای از لیست دارای یک گره بعدی باشد.

۳-۴-۵ پیچیدگی زمانی عملگرهای لیست پیوندی

عملگرهای مشهور در لیست‌های پیوندی خطی، عملگرهای حذف و درج می‌باشند، به‌خصوص اگر بخواهیم عناصر خاصی را به لیست مرتب اضافه یا از آن حذف نماییم. همانطور که مشاهده کردیم، درج در یک لیست فقط شامل چند دستور با زمان ثابت می‌باشند. بنابراین پیچیدگی زمانی تابع از درجه ثابت می‌باشد یعنی از مرتبه $O(1)$ می‌باشد. عملگر حذف نیز مثل عملگر درج از تعدادی دستور با زمان ثابت تشکیل شده است. لذا مرتبه زمانی تابع حذف نیز $O(1)$ خواهد بود.

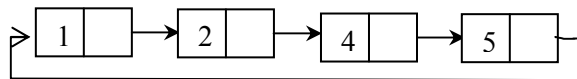
در لیست همانطور که اشاره کردید، عملگر جستجو هم وجود دارد و همانطور که ملاحظه کردید جستجو موجود در این ساختار داده، جستجوی خطی می‌باشد. بنابراین زمان آن از مرتبه $O(n)$ خواهد بود.

علاوه از مزایای زیادی که لیست‌های پیوندی دارند معایبی نیز دارند. در لیست‌های پیوندی یکطرفه وقتی از گرهی به گره دیگر حرکت می‌کنیم امکان بازگشت به گره قبلی وجود ندارد. بنابراین این یک مشکل در لیست‌های پیوندی یکطرفه می‌باشد برای حل این مشکل غالباً از لیست پیوندی چرخشی استفاده می‌کنند.

۳-۴-۶ لیست‌های پیوندی حلقوی (چرخشی)

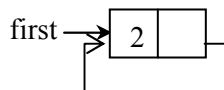
اگرچه لیست پیوندی خطی ساختار داده مفیدی است ولی چندین عیب دارد. در لیست پیوندی خطی اگر اشاره گر p به گرهی از لیست اشاره نماید نمی‌توان به گره‌های قبلی آن دسترسی داشت. باید اشاره گر خارجی لیست ذخیره شود تا بتوان مجدد آن به لیست مراجعه کرد. لیست پیوندی حلقوی مشابه لیست یک طرفه می‌باشد با این تفاوت که فیلد آدرس آخرین گره به جای آن که به NULL اشاره کند، به گره اول لیست (سر

لیست) اشاره می‌کند. در لیست یک طرفه همواره باید برای پیمایش لیست آدرس اولین گره یا سر لیست را داشته باشیم. ولی در لیست پیوندی حلقوی با داشتن آدرس هر گره دلخواه می‌توان به تمام گره‌ها دسترسی داشت. نمونه‌ای از یک لیست پیوندی حلقوی در شکل ۵-۶ نمایش داده شده است.

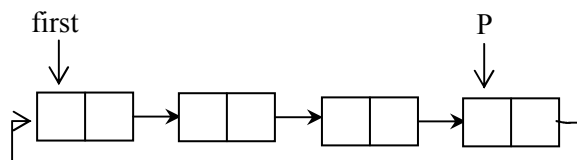

شکل ۵-۶ نمونه‌ای از لیست پیوندی چرخشی

عمل درج در لیست خالی، یک حالت خاص است زیرا در این حالت در لیست یک گره باید به خودش اشاره کند.

الگوریتم درج پس از گره خاصی در لیست پیوندی حلقوی همانند لیست پیوندی یک طرفه است. در هنگام ساخت لیست پیوندی خطی، علاوه بر اشاره‌گر ابتدای لیست، اشاره‌گر دیگری به انتهای لیست اشاره می‌کند تا گره‌ها پس از اشاره‌گر انتهای لیست اضافه شوند. ابتدا و انتهای لیست به صورت قراردادی تعیین می‌شود ساده‌ترین قرارداد این است که اشاره‌گر خارجی لیست حلقوی به آخرین گره اشاره می‌کند و گره بعد از آن، اولین گره لیست باشد (شکل ۵-۷). اگر p یک اشاره‌گر خارجی به لیست حلقوی باشد و $p \rightarrow info$ اطلاعات آخرین گره لیست و $p \rightarrow next$ به اولین گره لیست اشاره می‌کند. این قرارداد موجب می‌شود تا عمل حذف و اضافه به ابتدا یا انتهای لیست به سهولت انجام گیرد.

شکل ۵-۷ نمایش لیست حلقوی

اگر فرض کنیم `endp` به انتهای لیست حلقوی اشاره کند اضافه کردن گره در ابتدا یا انتهای لیست حلقوی به صورت زیر است:

```
void AddNode( Node *endp , elementtype item )
{
    Newp = getnode ( ) ;
    Newp → info = item ;
    if (endp == NULL)
    {
        endp = Newp;
        Newp → next = Newp
    }
    else
    {
        Newp → next = endp → next;
        endp → next = Newp;
    }
}
```

`first` باید همواره به ابتدای لیست اشاره کند و چون گره جدید `Newp` به اول لیست اضافه شده است:

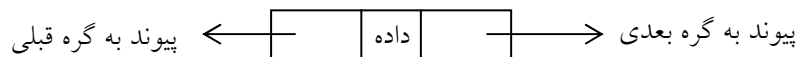
`first = newp ;`

آن را در `first` قرار می‌دهیم تا دوباره `first` به اول لیست اشاره کند. اگرچه مشکل لیست پیوندی یک‌طرفه توسط لیست چرخشی حل شد، ولی راه-حل ارائه شده مرتبه زمانی بالایی دارد. بنابراین استفاده از لیست پیوندی دوطرفه را مورد بررسی قرار می‌دهیم.

۵-۵ لیست‌های پیوندی دوطرفه (لیست‌های دویوندی)

در لیست‌هایی که تاکنون بررسی کردیم می‌توانستیم از گره‌ای به گره بعدی برویم. به این لیست‌ها یک پیوندی نام نهادیم. در بسیاری از کاربردها لازم است به گره قبلی گره‌ای دسترسی داشته باشیم. این کار در لیست‌های یک پیوندی مستلزم جست‌وجو از

ابتدای لیست است. شکل دیگری از لیست پیوندی به نام لیست دوپیوندی وجود دارد که هر گره آن دو پیوند دارد. یکی از پیوندها به گره بعدی و پیوند دیگر به گره قبلی اشاره می‌کند. شکل زیر نمایشگر یک گره لیست دوپیوندی می‌باشد:

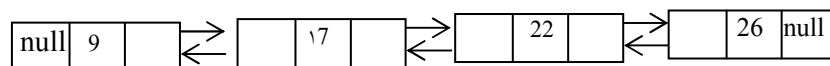
در این لیست به کمک اشاره‌گرهای سمت راست (right) و سمت چپ (left) می‌توان در هر دو طرف لیست حرکت کرد. بنابراین با داشتن آدرس یک گره، کلیه گره‌ها قابل دستیابی هستند.

• ساختار گره‌ها در لیست دوپیوندی

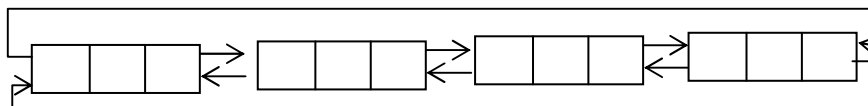
حال ساختار هر گره در لیست دوپیوندی را ارائه می‌دهیم. هر گره لیست دوپیوندی در نمایش پیوندی به صورت زیر خواهد بود:

ساختار گره در لیست دوپیوندی	
<pre>struct Node { Node * left; elementtype info; Node * right; };</pre>	

لیست‌های دوپیوندی می‌توانند به شکل‌های گوناگونی ارائه شوند. لیست دوپیوندی عادی و دوپیوندی حلقوی نمونه‌هایی از آنها می‌باشد. (شکل ۸-۵)

الف) لیست دوپیوندی عادی

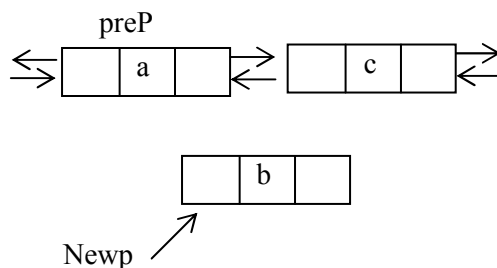

ب) لیست دوپیوندی حلقوی

شکل ۸-۵ انواع لیست‌های دوپیوندی

الگوریتم‌های عملیات اصلی در لیست دویپوندی، همان‌هایی هستند که در لیست پیوندی مطرح شدند و تفاوت آنها بیشتر در تنظیم پیوندها می‌باشد. به عنوان مثال، درج گره جدید در لیست دویپوندی شامل تنظیم پیوندهای رو به جلو و رو به عقب است تا به گره‌های قبل و بعد اشاره کنند. سپس باید پیوند رو به جلوی گره قبلی و پیوند رو به عقب گره بعدی را طوری تنظیم کرد که به گره جدید اشاره کنند. همان‌طور که از لیست پیوندی چرخشی می‌دانید لیست دویپوندی چرخشی، لیستی است که، انتهای لیست به ابتدای لیست و ابتدای لیست به انتهای لیست اشاره می‌کند.

با استفاده از لیست شکل ۹-۵ الگوریتم درج گره‌ای پس از گره‌ای با محتویات a به صورت زیر خواهد بود:

شکل ۹-۵ درج گره جدید در لیست پیوندی دوطرفه

الگوریتم به صورت زیر خواهد بود:

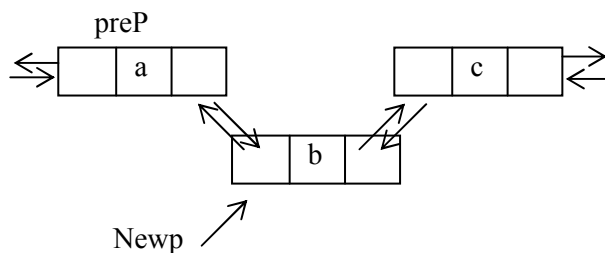
۱. با استفاده از تابع `getnode()` یک گره جدید ایجاد می‌کنیم.
 ۲. مقدار جدید را در قسمت `info` گره جدید قرار می‌دهیم.
 ۳. آدرس گره `a` را در فیلد چپ گره جدید جایگذاری می‌کنیم.
 ۴. آدرس فیلد راست گره `a` را در فیلد راست گره جدید قرار می‌دهیم.
 ۵. آدرس گره جدید `b` را در فیلد چپ گره بعد از `a` جایگذاری می‌کنیم.
 ۶. آدرس گره جدید `b` را در فیلد راست گره `a` قرار می‌دهیم.
- در این صورت گره جدید در لیست درج می‌شود. در زیر قطعه کد مربوط به عملگر `insert` ارائه می‌شود:

```

void Insert( Node *perP , elementtype b )
{
    Node *Newp ;
    Newp = getnode() ;
    if ( IS_FULL(Newp) ){
        cout<<" The memory is full"; exit(1);
    }
    Newp → info = b;
    Newp → left = preP;
    Newp → right = preP → right;
    perP → right → left = Newp;
    perP → right = Newp;
}

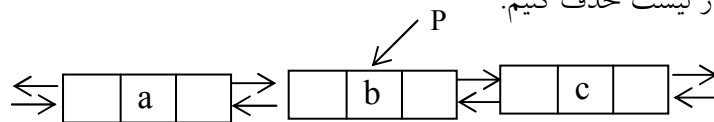
```

شکل ۵-۱۰ نتیجه درج عنصر جدید b در لیست می باشد:

شکل ۵-۱۰ لیست پیوندی دوطرفه حاصل

حال عملگر حذف از لیست دو پیوندی را مورد بررسی قرار می دهیم:
 برای حذف گره از لیست دو پیوندی، پیوند رو به جلوی گره قبل و پیوند رو به عقب بعد از آن باید طوری تنظیم شوند که به این گره اشاره نکنند. همانطور که در شکل ۵-۱۱ مشاهده می کنید می خواهیم گره با مقدار b که اشاره گر p به آن اشاره می کند را از لیست حذف کنیم.

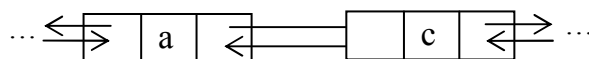
شکل ۵-۱۱ لیست پیوندی دوطرفه

الگوریتم حذف در حالت کلی به صورت زیر می‌باشد :

۱. در فیلد چپ گره بعد از گره b آدرس گره چپ گره b را قرار می‌دهیم.
 ۲. در فیلد راست گره قبل از گره b آدرس گره راست گره b را قرار می‌دهیم.
 ۳. مقدار حافظه اختصاص داده شده به p را آزاد می‌کنیم.
- حال قطعه کد مربوط به حذف از لیست دویپوندی را به صورت زیر ارائه می‌دهیم:

```
void Delete(Node *p)
{
    p → right → left = p → left;
    p → left → right = p → right;
    freenode (p);
}
```

بعد از حذف گره لیست زیر حاصل می‌شود:

شکل ۵-۱۲ لیست پیوندی دوطرفه حاصل

۵-۵-۱ پیچیدگی زمانی عملگرهای لیست دویپوندی

عملگرهای مشهور در این ساختار داده، همان عملگر حذف و درج می‌باشد. برای درج یک عنصر در محل مخصوص به خود همانطور که مشاهده کردید تعداد محدودی دستور که هر کدام در یک زمان ثابت اجرا می‌شوند، تشکیل شده است. بنابراین مرتبه زمانی آن $O(1)$ می‌باشد.

تابع حذف نیز همانطور که ملاحظه کردید مشابه تابع درج از تعدادی دستور با زمان ثابت تشکیل شده است. لذا پیچیدگی زمانی آن $O(1)$ خواهد بود. عملگر جستجو در لیست دویپوندی به صورت خطی عمل می‌کند. بنابراین مرتبه زمانی آن $O(n)$ می‌باشد.

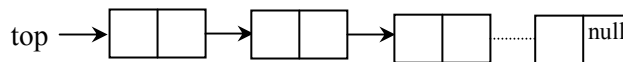
۵-۶ پیاده‌سازی پشته با لیست پیوندی

در اینجا قصد داریم پشته را با استفاده از لیست‌های پیوندی پیاده‌سازی کنیم. با توجه

اینکه، یکی از معایب پیاده‌سازی پشته و صف با استفاده از آرایه این است که اندازه ثابت آرایه، اندازه پشته و صف را محدود می‌کند. استفاده از لیست پیوندی به جای آرایه جهت پیاده‌سازی پشته یا صف، محدودیت آرایه‌ها برای پیاده‌سازی را از بین می‌برد. و باعث می‌شود پیاده‌سازی پشته و صف بدون محدودیت انجام گیرد.

نکته: یکی از معایب پیاده‌سازی پشته و صف با استفاده از آرایه این است که اندازه ثابت آرایه، اندازه پشته و صف را محدود می‌کند.

همان‌طور که اشاره کردیم، پشته لیستی از عناصر است که فقط از یک طرف به عناصر آن می‌توان دسترسی پیدا کرد (از بالای پشته). بنابراین عمل افزودن یک عنصر به ابتدای لیست پیوندی به مانند این است که عنصری به بالای پشته افزوده شده است. در هر مورد، عنصر جدید طوری اضافه می‌شود که تنها عنصری باشد که بالاترین اولویت را برای pop کردن را دارا می‌باشد. پشته فقط از طریق عنصر بالای آن (top) و لیست پیوندی فقط از طریق اشاره‌گری که به ابتدای لیست اشاره می‌کند، قابل دسترسی است. به‌طور مشابه عمل حذف اولین عنصر لیست پیوندی همانند حذف عنصر بالای پشته است. در هر دو مورد، فقط عنصری که فوراً قابل دسترسی است از مجموعه حذف می‌شود. شکل ۱۳-۵ یک پشته پیوندی را نمایش می‌دهد.

شکل ۱۳-۵ پشته پیوندی

ساختار گره پشته پیوندی همانند گره لیست پیوندی است. برای دستیابی به عناصر پشته پیوندی فقط به یک اشاره‌گر نیاز داریم که به ابتدای لیست پیوندی اشاره نماید.

پیاده‌سازی پشته با استفاده از لیست پیوندی

ساختار گره:

```
struct Node {
    elementtype info;
    struct Node * next;
}s;
Node * top;
```

پس از تعریف گره، اشاره گر top را برابر با تهی قرار می‌دهیم:

```
top = NULL;
```

عمل تست خالی بودن پشته

تست می‌کند که آیا اشاره گر top تهی است یا خیر. به عبارت دیگر تست می‌کند که آیا عضوی برای حذف کردن وجود دارد یا خیر.

```
if (top == NULL)
    cout<<" stack is empty"; // printf(" stack is empty");
```

عمل push به پشته

با استفاده از دستورات زیر گره‌ای به لیست پیوندی اضافه می‌شود. این لیست در حقیقت پشته را پیاده‌سازی می‌کند

```
void push(Node *top , elementtype item )
{
    ptr = getnode();
    if ( IS_FULL(ptr) ) {
        cout<<" The memory is full " ;
        exit(1) ;
    }
    ptr -> info = item;
    ptr -> next = top;
    top = ptr ;
}
```

عمل PoP

طبق تعریف اولین گره لیست (گره‌ای که top به آن اشاره می‌کند) را باید حذف کنیم. برای اینکار به صورت زیر عمل می‌کنیم:

```

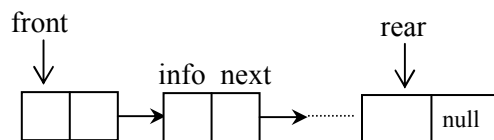
void pop(Node *top )
{
    Node *ptr;
    ptr = top;
    top = top → next;
    freenode (ptr);
}

```

پشته را می‌توان با استفاده از لیست پیوندی حلقوی نیز پیاده‌سازی نمود.
پیاده‌سازی به‌عنوان تمرین به عهده دانشجو گذارده می‌شود.

۵-۷ پیاده‌سازی صف با لیست پیوندی

پیاده‌سازی صف با لیست پیوندی مشابه پیاده‌سازی پیوندی پشته است. در صف پیوندی، اولین گره را جلوی صف (سر صف) `front` در نظر می‌گیریم. به این ترتیب محل حذف گره‌ای از صف پیوندی مشابه حذف گره‌ای از پشته پیوندی پیاده‌سازی می‌شود. ولی قرار دادن گره‌ای در صف پیوندی مستلزم پیمایش لیست و یافتن آخرین گره آن است. برای جلوگیری از پیمایش لیست جهت یافتن آخرین عنصر، از یک اشاره‌گر دیگری به نام `rear` استفاده می‌کنیم که به انتهای صف پیوندی اشاره می‌کند. شکل ۵-۱۴ نمایش پیوندی صف را نمایش می‌دهد.

شکل ۵-۱۴ نمایش پیوندی صف

ساختار گره صف پیوندی مانند لیست پیوندی است. به دو اشاره‌گر خارجی بنام‌های `front` برای نشان دادن ابتدای صف پیوندی و دیگری به نام `rear` برای نشان دادن انتهای صف نیاز داریم:

پیاده‌سازی صف با استفاده از لیست پیوندی

```
struct queue {
    elementtype info;
    queue *next;
};
queue *front, *rear;
```

پس از تعریف گره، اشاره‌گرهای زیر را برابر با تهی قرار می‌دهیم:

```
front= rear= NULL;
```

عمل تست خالی بودن صف

تست می‌کند که آیا اشاره‌گر front تهی است یا خیر؟

```
if (front == NULL)
    cout<<"queue is empty";// printf ("queue is empty");
```

عمل افزودن عنصری به صف

گره‌ای را به انتهای لیست پیوندی اضافه می‌کند. اگر rear به آخرین گره لیست اشاره کند، دستورات زیر گره ptr را به آخر صف پیوندی اضافه می‌کند:

```
void Add(Node *rear , elementtype item )
{
    ptr = getnode();
    if ( IS_FULL(ptr) ) {
        cout<<" The memory is full " ;
        exit(1) ;
    }
    ptr → info = item;
    ptr → next= NULL;
    rear → next = ptr;
    rear= ptr;
}
```

عمل حذف گره از صف پیوندی

همانطور که از قبل می دانید حذف از صف، از سر صف امکانپذیر می باشد. اولین گره صف را (سر صف) حذف می کنیم. دستورات زیر این کار را انجام می دهد:

```
void Delete(Node *front )
{
    Node *ptr;
    ptr = front;
    front = front → next;
    freenode (ptr);
}
```

۸-۵ معایب پیاده سازی صف و پشته از طریق لیست های پیوندی

هرچند استفاده از لیست پیوندی برای پیاده سازی صف و پشته محدودیت هایی را از بین می برد ولی معایبی نیز دارد. در زیر به آنها اشاره می کنیم:

۱. یک گره در لیست پیوندی نسبت به عنصر متناظر خود در آرایه حافظه بیشتر را اشغال می کند، چون در لیست پیوندی علاوه بر قسمت اطلاعات به قسمت آدرس نیز نیاز است.

۲. مدیریت لیست پیوندی مستلزم صرف وقت است. هر عمل افزودن و حذف یک عنصر از پشته یا صف مستلزم حذف و اضافه به لیست پیوندی است.

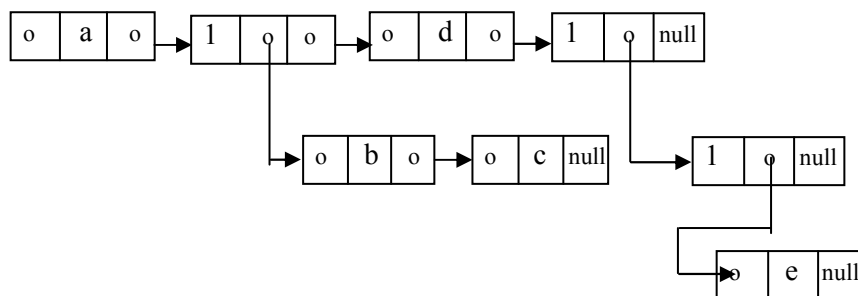
مزیت نمایش پشته و صف به صورت لیست پیوندی این است که همگی از گره های موجود در یک لیست آماده استفاده می کنند گره ای که توسط پشته استفاده نشده باشد توسط پشته دیگری قابل استفاده است. به طوری که تعداد گره های در حال استفاده در یک زمان خاص از حداکثر تعداد گره های قابل استفاده بیشتر نیستند.

۹-۵ لیست های عمومی

لیست عمومی، لیست پیوندی است که هر فیلد گره های آن می تواند برحسب نیاز اشاره گر باشد. ساختار هر گره این نوع لیست به صورت زیر است:

tag	info/Dlink	Link
-----	------------	------

که در آن اگر tag برابر صفر یا false باشد نشان‌دهنده این است که فیلد Info دارای ارزش می‌باشد. یعنی در فیلد وسط فقط داده قرار می‌گیرد و اگر tag برابر با یک یا True باشد نشان‌دهنده این است که فیلد وسط DLink دارای ارزش است به عبارت دیگر فیلد وسط خود اشاره‌گر است و به یک زیر لیست دیگر اشاره می‌کند. شکل ۵-۱۵ نمایشی از یک لیست عمومی را ارائه می‌دهد.

شکل ۵-۱۵ نمایش لیست عمومی

لیست شکل ۵-۱۵ را می‌توان به فرم پراتنزی نیز نمایش داد:

GList = (a, (b,c), d, ((e)))

غالباً لیست‌های عمومی برای نمایش درخت‌ها (که در فصل بعد بحث خواهد شد) به کار برده می‌شوند.

برای پیمایش لیست پیوندی می‌توان به صورت ذیل عمل کرد:

```

void traversal (Node *GList)
{
    if (GList != NULL)
    {
        if (GList → tag == 0)
            cout << GList → Info;
        else traversal (GList → Info);
        traversal (GList → Link);
    }
}
    
```

۱۰-۵ نمایش چند جمله‌ای‌ها به صورت لیست‌های پیوندی

می‌خواهیم مسائلی را مورد بررسی قرار دهیم که استفاده از لیست‌های پیوندی برای پیاده‌سازی آنها امری منطقی باشد. برای نمونه مثالی از قییل چندجمله‌ای‌ها، ماتریس‌های اسپارس و غیره مسائلی هستند که می‌توان آنها را با لیست‌های پیوندی نمایش داد و عملگرهای مختلف از جمله جمع، ضرب و غیره را روی آنها اعمال کرد. حال نمایش چند جمله‌ای‌ها را با لیست‌های پیوندی مورد بررسی قرار می‌دهیم. در حالت کلی چندجمله‌ای زیر را در نظر بگیرید:

$$P(x) = a_{n-1}x^{e_{n-1}} + \dots + a_0x^{e_0}$$

که در آن فرض می‌کنیم $e_{n-1} > e_{n-2} > \dots > e_0 \geq 0$ باشد. برای نمایش این چندجمله‌ای با لیست پیوندی هر جمله این چندجمله‌ای را با یک گره لیست پیوندی نمایش می‌دهیم. هر جمله از یک ضریب و یک توان تشکیل شده است. بنابراین هر گره لیست پیوندی دارای ساختار زیر خواهد بود:

Coef	exp	next
------	-----	------

حال در حالت کلی ساختار هر گره لیست پیوندی را به صورت زیر پیاده‌سازی

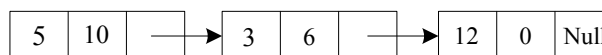
می‌کنیم:

پیاده‌سازی هر گره لیست
<pre>struct Node { int coef; int exp; Node * next; };</pre>

برای مثال $p(x)$ را به صورت زیر در نظر بگیرید:

$$p(x) = 5x^{10} + 3x^6 + 12$$

لیست پیوندی حاصل برای پیاده‌سازی چندجمله‌ای بالا به صورت ذیل می‌باشد:

حال با توجه به نمایش چندجمله‌ای به صورت لیست پیوندی می‌توان به راحتی مجموع و حاصلضرب دو چند جمله‌ای را محاسبه کرد (به عنوان تمرین به خواننده واگذار شود).

نمایش بالا را می‌توان برای پیاده‌سازی ماتریس‌های اسپارس نیز به کار برد.

۱۱-۵ مثال‌های حل شده

در اینجا قصد داریم با حل تعدادی مثال مفاهیم لیست‌های پیوندی به صورت کامل ارائه شود:

مثال ۱-۵: قطعه کدی بنویسید که یک گره را به لیست پیوندی اضافه کند.

```
j= getnode();
j->info = item;
if ( head == NULL)
{
    head=j;
    j->next = NULL;
}
else
{
    j->next = list->next;
    list->next = j;
}
```

مثال ۲-۵: تابعی بنویسید که اشاره گر و لیست پیوندی را بگیرد و تعداد گره‌های لیست را برگرداند.

```
int count (Node *ptr )
{
    Node *list ;
    int c=0;
    list = ptr;
    if( list ==NULL)
        return 0;
    while(list)
```

```

    {
        list = list → next;
        c++;
    }
    return c;
}

```

مثال ۳-۵: تابعی بنویسید که داده و لیست پیوندی را از آخر به اول چاپ کند.

```

void print_reversal( Node *list )
{
    if (list!= NULL)
    {
        print_reversal( list → next );
        cout<< list → info ; // printf("%f", list → info );
    }
}

```

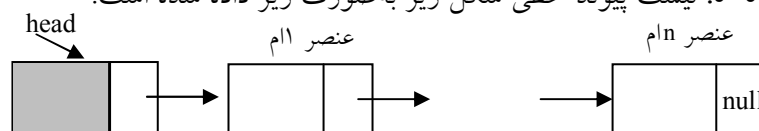
مثال ۴-۵: تابعی به نام Intersect بنویسید که دو لیست پیوندی را به عنوان پارامتر دریافت کرده و از داده‌های مشترک آن دو لیست، لیست سومی ساخته و اشاره‌گر اول لیست سوم را برگرداند.

```

Node *Intersect( Node *L1 , Node * L2 )
{
    Node *T1,*T2,*L3 ;
    for(T1=L1 ; T1!=NULL ; T1 = T1 → next )
        for(T2=L2 ; T2!=NULL ; T2 = T2 → next )
            if( T1 → info == T2 → info )
            {
                Add_Node(L3 , T1 → info );
                Break;
            }
    return L3 ;
}

```

مثال ۵-۵: لیست پیوند خطی شکل زیر به صورت زیر داده شده است:

بر روی این لیست قطعه کد زیر اجرا می‌شود (head به سر لیست اشاره می‌کند):

```
List=head→next;

While (List!=NULL)
{
    P=List;
    While (P!=NULL)
    {
        P=P→next;
        cout <<" Data " ;
    }
    List=List→next;
}
```

اگر لیست n عنصر داشته باشد کلمه Data چند بار در خروجی چاپ می‌شود.
حل: حلقه دوم در مرحله اول از عنصر اول لیست با استفاده از اشاره‌گر p کل لیست را پیمایش می‌کند. در مرحله دوم از عنصر دوم به بعد این عمل را انجام می‌دهد. و در مرحله آخر یک عنصر لیست که آخرین عنصر می‌باشد پیمایش می‌شود. بنابراین تعداد اجراهای دستور چاپ برابر خواهد بود با:

$$n + (n-1) + \dots + 1 = \frac{n(n+1)}{2}$$

تعداد اجراها

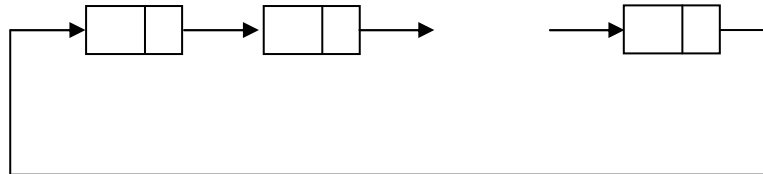
مثال ۶-۵: تابعی بنویسید که لیست L را دریافت کرده، معکوس لیست پیوندی خطی را به دست آورد.

حل: تابع را به صورت زیر می‌نویسیم:

```
Node *reverse ( Node*L )
{
    Node *m,*t;
    m=NULL;
    While (L){
        t=m; m=L;
        L=L→next;
        m→next=t;
    }
    return m ;
}
```

مثال ۷-۵: می‌خواهیم تغییراتی در یک لیست پیوندی اعمال کنیم که عمل افزودن ابتدا یا انتهای لیست با عملیاتی از مرتبه $O(1)$ قابل انجام باشد. به نظر شما از چه نوع لیستی برای این کار استفاده کنیم.

حل: برای حل این مسئله می‌بایست از یک لیست حلقوی استفاده کنیم:

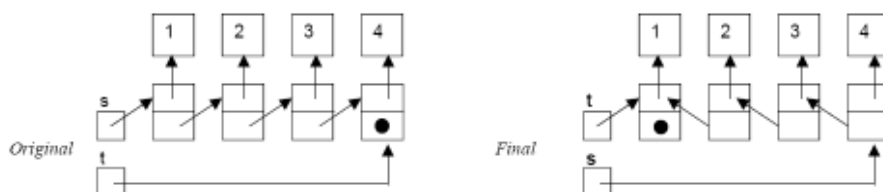

آدرس آخرین گره را می‌بایست ذخیره کنیم. با داشتن آدرس آخرین گره می‌توان اعمال خواسته شده را در زمانی با مرتبه $O(1)$ انجام داد.

۱۲-۵ تمرین‌های فصل

۱. تابعی بنویسید که دو گره m و n یک لیست پیوندی را با هم عوض کند.
۲. الگوریتم‌هایی برای اعمال زیر بنویسید:
 - الف) افزودن عنصر در انتهای لیست پیوند خطی.
 - ب) الحاق دو لیست پیوندی.
 - ج) ترکیب دو لیست پیوندی مرتب در یک لیست پیوندی مرتب دیگر.
 - د) مجموع عناصر لیست پیوندی صحیح.
 - ه) محاسبه تعداد عناصر لیست پیوندی.
 - و) کپی از لیست پیوندی.
۳. تعداد گره‌هایی که در جستجو برای یک عنصر خاص در یک لیست نامرتب، لیست مرتب و یک آرایه نامرتب و یک آرایه مرتب مورد بررسی قرار می‌گیرند، چقدر است؟
۴. فرض کنید `List` یک لیست پیوندی در حافظه و شامل مقادیر عددی باشد. برای هر یک از حالت‌های زیر یک تابع بنویسید که:
 - الف) ماکزیمم مقادیر لیست پیوندی را پیدا کنید.
 - ب) مینیمم مقادیر لیست پیوندی را پیدا کنید.
 - ج) میانگین مقادیر لیست پیوندی را پیدا کنید.
 - د) حاصلضرب عناصر لیست پیوندی را پیدا کنید.
۵. تابعی بنویسید که بدون هیچ تغییری در مقدارهای `info` لیست پیوندی را مرتب کند.
۶. پشته‌ای را به کمک لیست پیوندی پیاده‌سازی کرده و سپس به کمک آن یک عبارت postfix را محاسبه و چاپ کنید.
۷. تابعی بنویسید که دو چندجمله‌ای یک متغیره را در لیست پیوندی ذخیره کرده و سپس جمع آنها را محاسبه کرده و چاپ کند.
۸. نشان دهید چگونه می‌توان از لیست پیوندی برای هم ارزی‌ها استفاده کرد.
۹. تابعی بنویسید که دو لیست حلقوی را به هم الحاق کند.
۱۰. تابعی بنویسید که دو لیست حلقوی دو طرفه را به هم الحاق کند.
۱۱. تابعی بنویسید که مقادیر ماکزیمم، مینیمم و متوسط یک لیست پیوندی را پیدا کند.

۱۲. تابعی بنویسید که ۱۰۰ عدد تصادفی را خوانده و در لیست قرار دهد. و سپس با استفاده از تابع تمرین ۱۱ مقادیر ماکزیمم، مینیمم و متوسط آن را پیدا کند.
۱۳. با توجه به شکل سمت چپ، مجموعه‌ای از دستورات ارائه کنید تا به شکل سمت راست برسیم. در این شکل s و t از نوع اشاره گر به نود هستند.

۱۴. تابعی بنویسید که دو لیست پیوندی مرتب را دریافت کرده آن‌ها را طوری ادغام کند که حاصل نیز مرتب باشد.
۱۵. تابعی بنویسید که اعداد صحیح بزرگ را به صورت رشته‌ای خوانده و در یک لیست پیوندی قرار دهد. سپس حاصل جمع دو عدد بزرگ را به دست آورد.
۱۶. دو ماتریس اسپارس A و B را در نظر بگیرید. تابعی بنویسید که دو ماتریس را به وسیله لیست‌های پیوندی پیاده‌سازی نماید.
۱۷. با در نظر گرفتن خروجی تمرین ۱۶ تابعی بنویسید که جمع دو ماتریس اسپارس را محاسبه نماید.
۱۸. تابعی بنویسید که مشخصات دانشجویان را از ورودی دریافت کرده و در یک لیست حلقوی به طرز مرتب براساس شماره دانشجویی قرار دهد.
۱۹. تابعی بنویسید که لیست پیوندی را دریافت کرده و سپس دو گره پشت سر هم را حذف نماید.

۱۳-۵ پروژه‌های برنامه‌نویسی

۱. اطلاعات زیر مربوط به یک دانشجو را در نظر بگیرید:

Id	شماره دانشجویی
Name	نام
Family	نام خانوادگی
Major	رشته

Year سال ورود

Semester نیمسال

سپس اطلاعات مربوط به هر نیمسال را به صورت زیر در نظر بگیرید:

Couse Name اسم درس

Code کد درس

Test date تاریخ امتحان

Date تاریخ تشکیل کلاس

حال با استفاده از لیست‌ها، لیست چندگانه‌ای طراحی کنید به طوری که بتوان به راحتی اعمال زیر را انجام داد:

- ثبت نام دانشجو
- انتخاب واحد دانشجو
- حذف و اضافه یکدرس به دانشجو
- حذف ترم دانشجو
- حذف یک دانشجو از لیست
- و غیره

۲. می‌خواهیم که یک لیست پیوندی کامل برای انجام اعمال حسابی بر روی ماتریس‌های اسپارس با استفاده از نمایش لیست پیوندی ارائه دهیم. سپس اعمال زیر را روی این لیست پیاده‌سازی کنیم:

۱. تشکیل گره‌های لیست با استفاده از ماتریس اسپارس
۲. دو ماتریس اسپارس را با هم جمع کنید.
۳. تفاضل دو ماتریس اسپارس را محاسبه کنید.
۴. دو ماتریس اسپارس را در هم ضرب کنید.

فصل ششم

درختان (trees)

در پایان این فصل شما باید بتوانید:

- ✓ درخت را تعریف کرده و تمام مفاهیم و تعاریف موجود در درخت را بیان کند.
- ✓ داده‌های خود را در قالب درخت نمایش دهید.
- ✓ درخت را در قالب‌های متفاوت ذخیره کرده و معایب و امتیازات هر یک را بیان کنید.
- ✓ انواع درخت‌های دودوئی را باهم مقایسه کنید.
- ✓ اطلاعات موجود در درخت را به روش‌های گوناگون پردازش کنید.
- ✓ انواع درخت‌ها و کاربردهای آنها را تشریح کنید؟

سؤال‌های پیش از درس

۱. به نظر شما با توجه به پشته، صف و لیست پیوندی لزوم تعریف یک ساختار داده جدید ضروری بنظر می‌رسد؟
۲. به نظر شما وقتی بخواهیم با یک حرکت نصف داده‌های موجود را کنار بگذاریم چه نوع ساختاری می‌توانیم تعریف کنیم.
۳. در حافظه‌های جانبی کامپیوتر اطلاعات را معمولاً به چه صورتی ذخیره می‌کنند

مقدمه

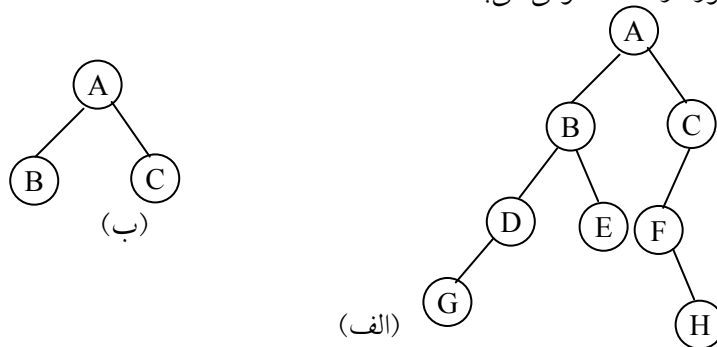
تا اینجا، انواع مختلف ساختمان داده‌های خطی از قبیل رشته‌ها، آرایه‌ها، لیست‌ها، پشته‌ها و صف‌ها مورد مطالعه و بررسی کامل قرار گرفته است. این فصل یک ساختار داده غیرخطی موسوم به درخت را تعریف می‌کنند. این ساختمان اساساً برای نمایش داده‌هایی که شامل رابطه سلسله مراتبی بین عناصر آنها وجود دارد، به کار می‌رود. رکوردها، درخت‌های خانوادگی و جدول فهرست مطالب کتاب نمونه‌هایی از رابطه سلسله مراتبی می‌باشد.

تعریف: درخت مجموعه محدودی از یک یا چند گره به صورت زیر می‌باشد:

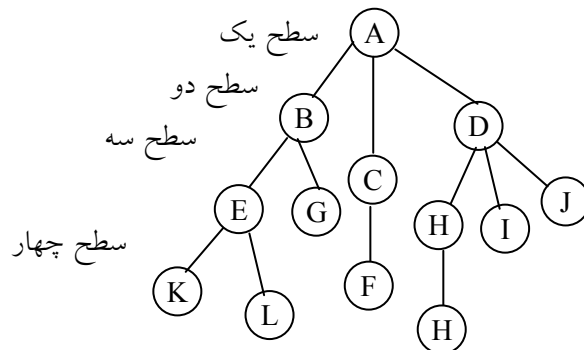
- دارای گره خاصی بنام ریشه (Root) است.
 - بقیه گره‌ها به مجموعه‌های مجزای $T_1, \dots, T_n$ تقسیم شده که هر یک از این مجموعه‌ها خود یک درخت هستند. $T_1, \dots, T_n$ زیردرخت‌های ریشه نامیده می‌شوند.
- لازم به ذکر است که بدانید، درخت فاقد دور است. عبارت دیگر، در درخت بین هر دو گره فقط یک میسر وجود دارد.

حال برای آشنائی چند درخت که اصطلاحاً درخت کامپیوتری نامیده می‌شود، ارائه می‌دهیم. شکل ۶-۱ را مشاهده کنید. برخلاف درختان طبیعی که ریشه‌های آنها در پایین و برگ‌ها در بالا قرار دارند. در درخت‌های کامپیوتری، ریشه در بالا و برگ‌ها در پایین قرار دارند.

به‌طور کلی درخت‌ها بر دو دسته تقسیم می‌شوند. درخت‌های عمومی و درخت‌های دودویی. درخت دودویی (binary tree) درختی است که هر گره آن حداکثر دو پیوند (فرزند) داشته باشد. درختی که دودویی نباشد، درختی عمومی است. درخت‌های (الف) و (ب) در شکل ۶،۱ درخت‌های دودویی هستند و درخت (ج) در شکل مذکور درخت عمومی می‌باشد.

سطح درخت

(ج): درخت عمومی

شکل ۶-۱ انواع درخت‌ها

اصطلاحات زیادی در ارتباط با درخت‌ها به کار برده می‌شود که بایستی آنها را تعریف کرد.

۶-۱ اصطلاحات مربوط به درخت‌ها

در اینجا قصد داریم مفهومی مه‌لوط به خت مورد بحث و بررسی قرار دهیم تا بتوانیم درک صحیحی از درخت داشته باشیم.

• **گره (node):** به عناصر موجود در درخت گره گویند. درخت شکل ۶,۱ (ج) را در نظر بگیرید. این درخت سیزده گره دارد که داده موجود در هر گره برای سه‌ولت یکی از حروف الفبا در نظر گرفته شده است.

• **درجه گره (degree):** درجه گره برابر با تعداد فرزندان آن گره است. یا تعداد زیردرخت‌های یک گره درجه آن گره نامیده می‌شود. در شکل ۶,۱ (ج) درجه گره A برابر با ۳، درجه گره C برابر با ۱ و درجه گره F برابر صفر است.

• **برگ (leaf):** گره‌هایی که درجه صفر دارند، برگ یا گره‌های پایانی نامیده می‌شوند. برای مثال K, L, F, G و G, I, M, J مجموعه‌ای از گره‌های برگ هستند. سایر گره‌ها عناصر غیرپایانی یا غیربرگ هستند.

• **درجه درخت:** درجه یک درخت حداکثر درجه گره‌های آن درخت می‌باشد. برای مثال در درخت (ج) حداکثر درجه گره ۳ می‌باشد پس درجه درخت ۳ است.

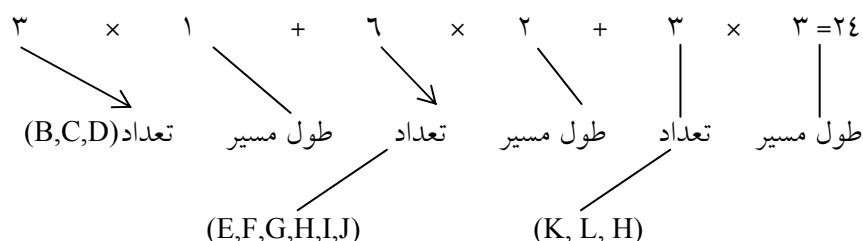
• **گره‌های همزاد یا هم‌نیا (sibling):** گره‌هایی که دارای پدر (والد) مشترک دارند. **گره‌های همزاد** نامیده می‌شوند. برای مثال، گره B والد گره‌های E, F بوده و برعکس E, F فرزندان B می‌باشند. فرزندان یک گره، گره‌های همزاد یا هم‌نیا نامیده می‌شوند. همچنین، گره‌های H, I, J همزادند.

• **سطح درخت (level):** هر گره موجود در درخت، دارای سطحی است، سطح گره ریشه، یک در نظر گرفته می‌شود (بعضی از کتاب‌ها سطح گره ریشه را صفر فرض می‌کنند). سطوح بقیه گره‌ها یک واحد بیشتر از گره بالایی است. سطوح درخت شکل ۶-۱ (ج) در کنار آن نوشته شده است.

• **عمق یا ارتفاع درخت (depth):** بزرگ‌ترین سطح برگ‌های درخت را عمق درخت گویند. در شکل ۶-۱ (ج) عمق درخت برابر با ۴ است.

• **تعریف یال و مسیر:** خطی که از گره N به یک گره بعدی رسم می‌شود یک یال و دنباله‌ای از یال‌های متوالی یک مسیر نامیده می‌شود.

• **طول مسیر درخت:** طول مسیر درخت، مجموع طول‌های تمام مسیرها از ریشه به تمام گره‌های درخت است. بطور مثال برای درخت (ج) شکل ۶-۱ داریم:

• **درخت k تایی:** درختی که تعداد فرزندان هر گره در آن حداکثر k باشد.

• **درخت متوازن:** درختی که اختلاف سطح برگ‌های آن حداکثر یک باشد. درخت را متوازن می‌نامند و اگر این اختلاف صفر باشد، آنگاه درخت را کاملاً متوازن می‌گویند.

فرض کنید T یک درخت باشد. علاوه بر نمایش ارائه شده در شکل ۶-۱ روشهای مختلفی برای رسم یک درخت وجود دارد. یکی از این راههای جالب استفاده

از لیست یا فرم پرانتزی درخت T می‌باشد. بدین مفهوم که شکل ۶-۱ (ج) را می‌توان به صورت زیر هم نمایش داد. به نحوی که هر زیر درخت خود یک لیست می‌باشد.

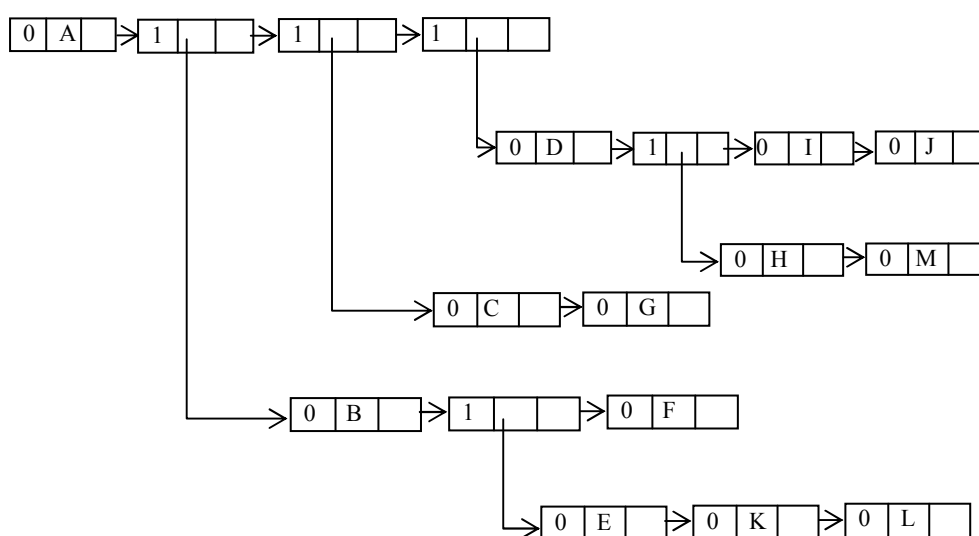
$(A(B(E(K,L),F),C(G),D(H(M),I,J)))$

توجه داشته باشید که در این فرم ابتدا اطلاعات ریشه و سپس در داخل پرانتزها اطلاعات فرزندان آن گره به ترتیب از چپ به راست نوشته می‌شود.

روش دیگر نمایش درخت، استفاده از یک لیست پیوندی می‌باشد. در این صورت بایستی یک گره و تعدادی متغیر فیلد، بسته به تعداد انشعابها تعریف کنیم. در این گره هر فرزندی که برگ نباشد با اضافه کردن یک سطح به لیست به صورت یک زیرلیست نمایش داده می‌شود.

برای نمایش درخت شکل ۶-۱ (ج) به صورت یک لیست پیوندی داریم:

استفاده از لیست پیوندی، فرم پرانتزی و شکل درختی، سه روش نمایش درختها می‌باشند.

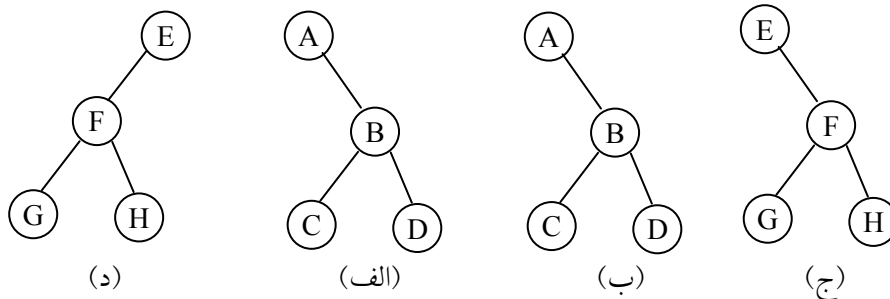
شکل ۶-۲ نمایش پیوندی درخت شکل ۶-۱ (ج)

۶-۲ درخت دودویی (binary tree)

یک درخت دودویی به صورت عه‌ای متناهی از عناصر بنام گره‌ها تعریف

می‌شود. به‌طوری‌که:

الف) اگر T خالی باشد، به آن درخت پوچ یا تهی می‌گویند یا
 ب) حاوی مجموعه‌ای محدود از گره‌ها، یک ریشه و دو زیردرخت T_1, T_2 می‌باشد که به ترتیب به آنها زیردرخت‌های چپ و راست گفته می‌شود.
 با توجه به تعریف درخت دودوئی متوجه می‌شویم که درخت دودوئی، درختی است که، هر گره آن حداکثر دو فرزند دارد.
 درخت‌های دودوئی T_1, T_2 را مشابه گویند هرگاه دارای یک ساختار باشند، به عبارت دیگر این درخت‌ها دارای یک شکل باشند، درخت‌ها را کپی هم گویند اگر این درخت‌ها مشابه بوده و محتوای گره‌های آنها یکسان باشد.
 مثال ۱-۶: چهار درخت دودوئی شکل ۳-۶ را در نظر بگیرید. سه درخت (الف)، (ب) و (ج) مشابه هم هستند و درخت‌های (الف) و (ب) کپی هم هستند. درخت (د) نه مشابه (ج) است و نه کپی آن، همانگونه که گفتیم دو درخت (ج) و (د) دو درخت دودوئی متفاوتی هستند ولی اگر این دو درخت، عمومی فرض شوند، یکسان هستند. چون در درخت‌های عمومی ترتیب زیردرختان مهم نیست.

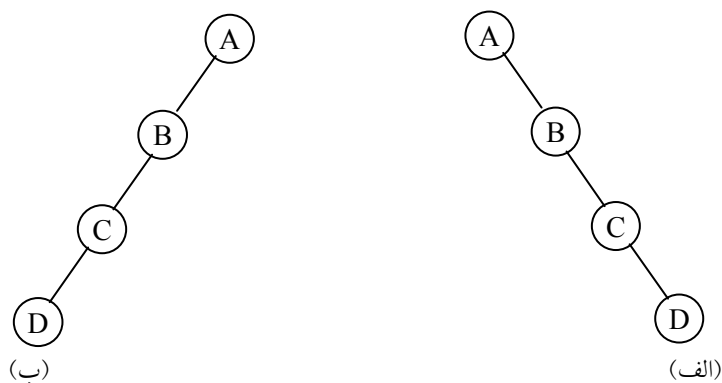
شکل ۳-۶ چهار درخت دودوئی

۳-۶ انواع درخت‌های دودوئی

در این بخش به تعریف انواع درخت‌های دودوئی می‌پردازیم.

- **درخت مورب:** یک درخت مورب به چپ می‌باشد هرگاه، هر گره، فرزند چپ پدر خود باشد و یک درخت مورب به راست می‌باشد، هرگاه، هر گره، فرزند

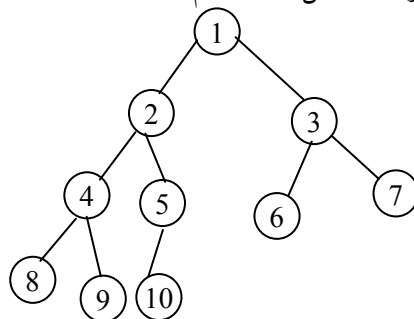
راست پدر خود باشد. شکل ۶-۴ (الف) و (ب) دو درخت مورب به راست و چپ را نمایش می‌دهند.

شکل ۶-۴ دو درخت مورب به چپ و راست

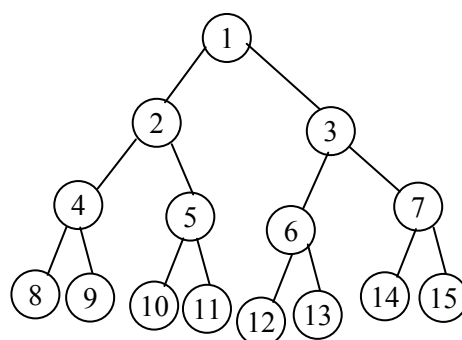
• **درخت دودوئی کامل:** درخت دودوئی است که هر گره می‌تواند دو فرزند داشته باشد و حداکثر اختلاف بین سطح گره‌های آن یک باشد. همچنین درخت از چپ به راست پر شود.

درخت کامل T_1 با ۱۰ گره در شکل ۶-۵ رسم شده است.

شکل ۶-۵ درخت کامل با ده گره

• **درخت پر:** درختی دودوئی T را درخت پر گویند هرگاه همه گره‌های آن به جزء گره‌های سطح آخر دقیقاً دو فرزند داشته باشند. شکل ۶-۶ یک درخت دودوئی پر با ۴ سطح را نمایش می‌دهد.

شکل ۶-۶ درخت پر با چهار سطح

۶-۴ خواص درخت‌های دودوئی

قبل از اینکه به چگونگی نمایش درخت‌های دودوئی بپردازیم در این بخش به ارائه برخی از خواص درخت دودوئی می‌پردازیم. از قبیل اینکه، در یک درخت دودوئی با عمق h ، حداکثر تعداد گره‌ها چقدر است، همچنین چه ارتباطی بین تعداد گره‌های برگ و تعداد گره‌های درجه دو در یک درخت دودوئی وجود دارد. ما هر دو موضوع فوق را به صورت چند اصل موضوعی ارائه می‌کنیم

• اصل موضوعی (۱)

اگر T یک درخت دودوئی کامل با n گره باشد، بطوریکه گره‌های آن با اندیس I و $1 < i \leq n$ اندیس‌گذاری شده است (از چپ به راست) آنگاه:

۱. اگر $i \neq 1$ باشد آنگاه پدر i در $\lfloor i/2 \rfloor$ است. اگر $i=1$ ، ریشه است و پدری نخواهد داشت.

۲. اگر $i > n$ باشد آنگاه فرزند چپ i در $2i$ است. اگر $i > n$ باشد آنگاه i فرزند چپ ندارد.

۳. اگر $i+1 \leq n$ باشد آنگاه فرزند راست i در $i+1$ است. اگر $i+1 > n$ باشد آنگاه i فرزند راست ندارد.

• اصل موضوعی (۲) [حداکثر تعداد گره‌ها]

اگر T یک درخت دودوئی کامل با n گره باشد، بطوریکه گره‌های آن با اندیس i و

$1 < i \leq n$ اندیس گذاری شده است (از چپ به راست) آنگاه:

۱. حداکثر تعداد گره‌ها در سطح i ام یک درخت دودوئی برابر با 2^{i-1} ($i \geq 1$) است.

۲. حداکثر تعداد گره‌ها در یک درخت دودوئی به عمق k ، برابر است با:

$$\sum_{i=1}^k (\text{حداکثر تعداد گره‌ها در سطح } i) = \sum_{i=1}^k 2^{i-1} = 2^k - 1$$

• اصل موضوعی (۳) [رابطه بین تعداد گره‌های پایانی و گره‌های درجه ۲]

برای هر درخت دودوئی غیرتهی مانند T ، اگر n_0 تعداد گره‌های پایانی و n_2 تعداد گره‌های درجه ۲ باشد، آنگاه خواهیم داشت:

$$n_0 = n_2 + 1 \quad (۱)$$

(یعنی تعداد برگ‌ها همواره در درخت دودوئی یکی بیشتر از تعداد گره‌های درجه ۲ می‌باشد).

اثبات: اگر n_1 را تعداد گره‌های درجه ۱ و n را تعداد کل گره‌های درخت فرض کنیم، چون همه گره‌ها در T درجه‌ای کمتر یا مساوی ۲ دارند پس خواهیم داشت:

$$n = n_0 + n_1 + n_2 \quad (۲)$$

و اگر B نشانگر تعداد انشعاب‌های یک درخت دودوئی باشد آنگاه

$$n = B + 1 \quad (۳)$$

خواهد بود و می‌دانیم همه انشعاب‌ها یا از یک گره با درجه یک یا از یک گره با درجه دو به وجود آمده‌اند. بنابراین:

$$B = n_1 + 2n_2 \quad (۴)$$

آنگاه با جایگذاری رابطه (۴) در رابطه (۳) خواهیم داشت:

$$n = 1 + n_1 + 2n_2 \quad (۵)$$

با کم کردن عبارت (۵) از (۲) و ساده نمودن آن خواهیم داشت:

$$n_0 = n_2 + 1$$

۵-۶ نمایش درخت‌های دودوئی

فرض کنید T یک درخت دودوئی باشد، می‌شود نمایش درخت دودوئی T

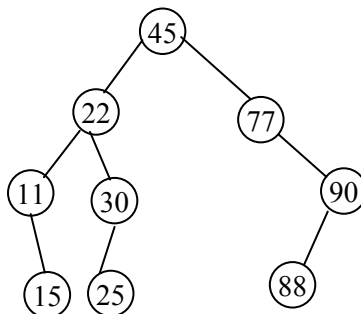
را بررسی کنیم. در این بخش دو روش نمایش T را در مورد بحث و بررسی قرار می‌دهیم. روش اول و معمول، روش نمایش پیوندی درخت T است و مشابه روش لیست‌های پیوندی است. روش دوم که تنها از یک آرایه استفاده می‌کند نمایش ترتیبی درخت T است. اصلی‌ترین موضوع در نمایش درخت T، اینست که به ریشه R درخت T دسترسی مستقیم داشته باشیم و با معلوم بودن هر گره N از T باید بتوان به هر فرزند N دسترسی پیدا کرد.

۱-۵-۶ نمایش ترتیبی درخت‌های دودویی

فرض کنید یک درخت دودویی باشد که کامل یا تقریباً کامل است. روش کاراتری برای نگهداری T در حافظه وجود دارد. که نمایش ترتیبی T و T را به نام Tree به بعدی یک آرایه می‌کند: (از موقعیت صفر آرایه استفاده نمی‌شود)

- ابتدا گره‌های درخت دودویی را از یک شماره‌گذاری می‌کنیم (از چپ به راست).
- محتوای هر گره درخت دودویی با شماره خاص در خانه‌ای از آرایه با همان شماره ذخیره می‌شود.

نمایش ترتیبی درخت دودویی T زیر در شکل ۶-۷ در شکل زیر نشان داده شده است.

شکل زیر نمایش ترتیبی درخت بالا را نمایش می‌دهد:

۱	۲	۳	۴	۵	۶	۷	۸	۹	۱۰	۱۱	۱۲	۱۳	۱۴	۱۵
۴۵	۲۲	۷۷	۱۱	۳۰		۹۰		۱۵	۲۵				۸۸	

شکل ۶-۸ نمایش ترتیبی درخت

استفاده از فرم آرایه برای درخت‌های کامل یا تقریباً کامل مناسب است چرا که حافظه کمتری به هدر می‌رود. علاوه بر آن، استفاده از آرایه برای پیاده‌سازی درخت‌های کامل همان‌طور که می‌دانید، ساده‌تر می‌باشد. برای درخت‌های غیرکامل استفاده از آرایه به دلیل هدر دادن حافظه زیاد توصیه نمی‌شود.

مزایای نمایش درخت دودوئی کامل با آرایه

۱. هر گره‌ای از طریق گره دیگری به راحتی و از طریق محاسبه اندیس قابل دستیابی است (با استفاده از اصول موضوعی بخش قبل).
۲. فقط داده‌ها ذخیره می‌شوند و نیازی به ذخیره اشاره‌گرهای زیردرخت چپ و راست نمی‌باشد.
۳. در زبان برنامه‌سازی که فاقد تخصیص حافظه پویا هستند (مثل بیسیک و فرترن)، نمایش آرایه تنها راه ذخیره درخت است.
۴. پیاده‌سازی با آرایه ساده‌تر است.

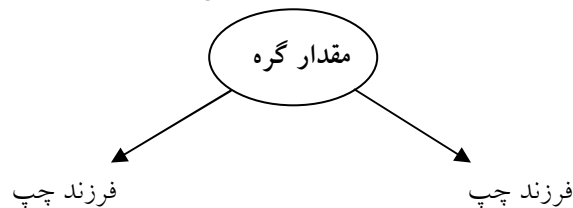
به‌طورکلی و با توجه به امتیازات فوق، نمایش ترتیبی یک درخت به عمق h به $2^h - 1$ خانه آرایه نیاز دارد بنابراین این روش برای درختان غیر پر از کارایی لازم برخوردار نیست به‌خصوص برای درخت‌های مورب که فقط h خانه آن مورد استفاده قرار می‌گیرد و بقیه خانه‌ها بدون استفاده می‌ماند.

معایب نمایش درخت دودوئی با آرایه

۱. در نمایش درخت‌های دودوئی با استفاده از آرایه به غیر از درخت‌های دودوئی کامل و پر، مکان‌های زیادی از آرایه خالی می‌ماند.
۲. با افزایش گره‌های درخت، طول آرایه قابل افزایش نیست.
۳. اعمال درج یا حذف گره از درخت کارآمد نمی‌باشد، زیرا نیاز به جابجایی عناصر آرایه می‌باشد.

۲-۵-۶ نمایش پیوندی درخت‌های دودوئی

همان‌طور که در بخش قبل مشاهده کردید، آرایه برای نمایش درخت‌های دودوئی کامل مناسب است، ولی برای نمایش سایر درخت‌های دودوئی موجب اتلاف حافظه می‌شود. علاوه بر این، نمایش درخت‌ها با آرایه، مشکل نیاز به جابجایی عناصر برای انجام درج و حذف گره‌ها را دارد. این مشکلات با استفاده از **نخيلته‌ها** (لیست پیوندی) (استفاده از اشاره گرها) را می‌توان برطرف کرد.

• ساختار هر گره درخت دودوئی در نمایش پیوندی

درخت دودوئی T را در نظر بگیرید. درخت T در حافظه به وسیله یک نمایش پیوندی نگهداری می‌شود و هر گره این لیست از سه فیلد left, right, info به صورت زیر تشکیل یافته است:

left	info	Right
------	------	-------

به طوری که:

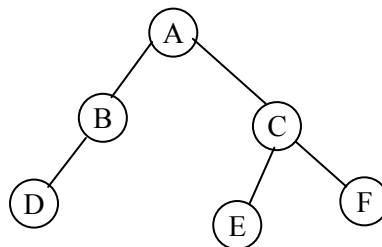
info حاوی مقدار هر گره است.

right حاوی مکان یا اشاره‌گری به فرزند راست گره N است.

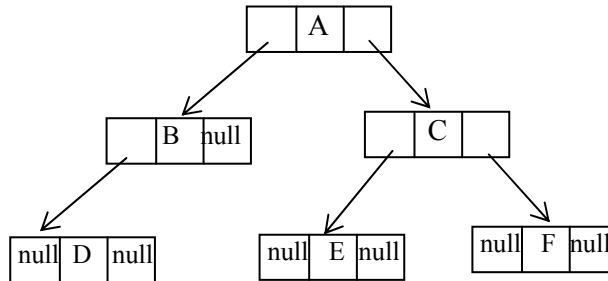
left حاوی مکان یا اشاره‌گری به فرزند چپ گره N است.

گره‌های با ساختار بالا ساخته شده و با به هم وصل شدن، تشکیل یک درخت دودوئی می‌دهند که با لیست پیوندی پیاده‌سازی شده است.

مثال ۲-۶: درخت دودوئی زیر را در نظر بگیرید:

نمایش پیوندی درخت دودویی بالا به صورت زیر خواهد بود:

همان گونه که گفتیم تعیین پدر، یک اصل اساسی می باشد که در روش فوق تعیین آن مشکل می باشد. برای حل این مشکل می توان فیلد چهارمی به نام parent مانند شکل زیر به ساختار هر گره اضافه نمود که به پدرش اشاره کند. با استفاده از این فیلد می توان به پدر گره ها دستیابی پیدا کرد.

left	Parent	info	right
------	--------	------	-------

حال ساختار گره ها در درخت را به صورت زیر ارائه می دهیم:

پیاده سازی گره های درخت دودویی	
<pre> struct node { node *left; elementtype info; node *right; }; </pre>	

پس از توصیف ساختار گره، باید گره ای را ایجاد کنیم و به درخت اضافه کنیم. برای انجام این کار از تابع `getnode()` با ساختار گره جدید باید استفاده کنیم. این تابع حافظه ای به اندازه ساختمان `node` اختصاص می دهد و آدرس را در اشاره گر تعریف شده، قرار می دهد.

۶-۶ پیمایش درخت‌های دودوئی

اعمال زیادی وجود دارد که می‌توان روی درخت‌های دودوئی انجام داد. مانند پیدا کردن گره اضافه کردن گره جدید و غیره. اما عملگی که معمولاً بیشتر روی درخت‌های دودوئی صورت می‌گیرد، ایده پیمایش درخت یا دستیابی به همه گره‌های درخت می‌باشد. پیمایش کامل درخت، یک لیست یا ترتیب خطی از اطلاعات موجود در آن درخت را ایجاد می‌کند. پیمایش‌های مختلف، لیستهای متفاوتی را ایجاد می‌کند.

اگر R, V, L به ترتیب حرزکیرتدوینچپچپ (پ)، ملاقات کردن یک گره (برای مثال چاپ اطلاعات موجود در گره) حرکت به راست (زیر درخت راست) باشد، آنگاه شش ترکیب ممکن برای پیمایش یک درخت خواهیم داشت:

RLV , RVL , VRL , VLR, LRV, LVR

اگر تنها حالت‌هایی را انتخاب کنیم که ابتدا گره سمت چپ و سپس گره سمت راست ملاقات کنیم، تنها سه ترکیب VLR, LRV, LVR را خواهیم داشت که این سه ترکیب، سه روش استاندارد برای پیمایش درخت دودوئی T با ریشه R می‌باشد. این سه ترکیب با توجه به موقعیت V (visit) نسبت به L (left) و R (Right) به ترتیب $inorder$ (میانوندی)، $Postorder$ (پسوندی) و $preorder$ (پیشوندی) می‌نامند. هر یک از این سه روش پیمایش را می‌توان به دو صورت بازگشتی و غیربازگشتی پیاده‌سازی کرد. اما پیاده‌سازی بازگشتی این الگوریتم‌ها ساده‌تر از پیاده‌سازی غیربازگشتی آنها است. بنابراین ابتدا به بیان روش بازگشتی این روشها می‌پردازیم و الگوریتم غیربازگشتی یکی از این روشها را مورد بررسی قرار خواهیم داد.

۶-۶-۱ روش پیمایش پیشوندی (Preorder)

در روش پیمایش $Preorder$ یا VLR یک درخت دودوئی غیرخالی به‌صورت زیر پیمایش می‌شود:

روش پیمایش پیشوندی (Preorder)

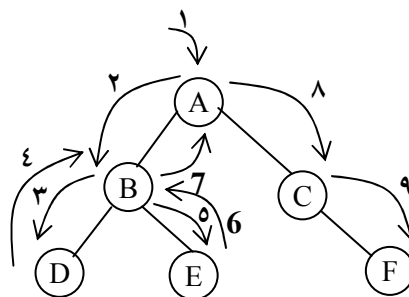
ریشه را ملاقات کن.

۲. زیردرخت چپ را به روش Preorder پیمایش کن.

۳. زیردرخت راست را به روش Preorder پیمایش کن.

پیمایش Preorder با توجه به مراحل فوق بدین صورت پیش می‌رود:
 ع می‌کنیم و آن را ملاقات می‌کنیم. سپس به سمت چپ حرکت کرده و اطلاعات گره‌های موجود را تا رسیدن به آخرین گره سمت چپ در مسیر حرکت، می‌نویسیم. پس از رسیدن به آخرین گره سمت چپ و ملاقات آن به سمت راست حرکت می‌کنیم (چنانچه حرکت به سمت راست ممکن نباشد به گره بالاتر می‌رویم) و زیر درخت سمت راست آن را ملاقات می‌کنیم و این روند را برای تمام گره‌های درخت ادامه می‌دهیم.

مثال ۳-۶: درخت دودویی زیر را در نظر گرفته، درخت را به روش preorder پیمایش کنید.

شکل ۱۰-۶ درخت دودویی

ملاحظه می‌کنید که A ریشه این درخت است و زیردرخت چپ آن شامل گره‌های B, D, E و زیردرخت راست آن شامل گره‌های C, F می‌باشد. حال پیمایش Preorder را بر روی این درخت انجام می‌دهیم. راه حل به صورت شماره‌هایی روی

خط چین‌ها نوشته شده است.

در مرحله (۱) گره ریشه را ملاقات می‌کنیم و آن را در خروجی می‌نویسیم. سپس به سمت گره چپ ریشه یعنی B حرکت می‌کنیم و آن را در خروجی می‌نویسیم (مرحله ۲). بعد به طرف چپ گره B یعنی D حرکت می‌کنیم و آن را در خروجی می‌نویسیم (مرحله ۳). چون گره D دارای فرزند سمت چپ نیست به طرف سمت راست گره D حرکت می‌کنیم و چون این گره دارای فرزند راست نیز نیست به گره بالاتر یعنی گره B برمی‌گردیم (مرحله ۴). حال به طرف فرزند راست گره B حرکت می‌کنیم و آن را ملاقات کرده و در خروجی می‌نویسیم (مرحله ۵). چون گره E فرزند راست و چپی ندارد، به بالا می‌گردیم (مرحله ۶) و چون فرزندان راست و چپ گره B بلا ملاقات شده‌اند باز یک مرحله دیگر هم به بالا برمی‌گردیم (مرحله ۷) حال فرزند راست گره A را ملاقات می‌کنیم و در خروجی می‌نویسیم (مرحله ۸). چون گره C دارای فرزند چپی نمی‌باشد به طرف فرزند راست آن حرکت می‌کنیم و آن را در خروجی می‌نویسیم (مرحله ۹). خروجی حاصل از پیمایش این درخت به صورت زیر خواهد بود:

نتیجه پیمایش: ABDECF

• پیاده‌سازی پیمایش Preorder به صورت بازگشتی

هدف تابع Preorder پیمایش درخت دودویی به صورت پیشوندی می‌باشد. همانگونه که اشاره گردید در این روش پیمایش ابتدا ریشه ملاقات می‌شود سپس فرزندان چپ و بعد از آن فرزندان راست:

زیر برنامه پیمایش Preorder به صورت بازگشتی

```
void Preorder (node *tree)
{
    if (tree)
    {
        cout<<tree->info ; //Printf("%d", tree->info);
        Preorder (tree->left);
        Preorder (tree->right);
    }
}
```

۶-۶-۲ روش پیمایش میانوندی (inorder)

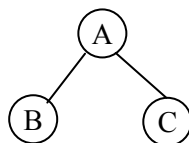
در روش پیمایش inorder یا LVR یک درخت دودوئی غیرخالی به صورت زیر پیمایش می شود:

روش پیمایش inorder
۱. زیردرخت چپ را به روش inorder پیمایش کن. ۲. ریشه را ملاقات کن. ۳. زیردرخت راست را به روش inorder پیمایش کن.

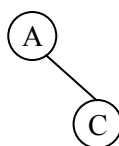
پیمایش inorder با توجه به مراحل فوق بدین صورت است که: از ریشه شروع کرده تا جایی که ممکن است به سمت چپ حرکت می کنیم با رسیدن به آخرین گره سمت چپ، محتویات آن گره را ملاقات می کنیم و سپس به سمت راست حرکت می کنیم و با آن مثل گره ریشه برخورد می کنیم و به منتهی الیه سمت چپ می رویم و آن گره را ملاقات می کنیم در گره ای حرکت به سمت راست ممکن نباشد، یک گره به سمت بالا برمی گردیم آن را ملاقات می کنیم و سپس به سمت راست حرکت می کنیم. این روند تا ملاقات کردن کلیه گره های درخت ادامه می دهیم.

مثال ۶-۴: درخت ساده شکل زیر را در نظر بگیرید. در پیمایش میانوندی این درخت ابتدا فرزند چپ آن یعنی B ملاقات می شود و سپس خود ریشه A و بعد از آن فرزند راست ریشه یعنی C ملاقات می شود.

Inorder= BAC

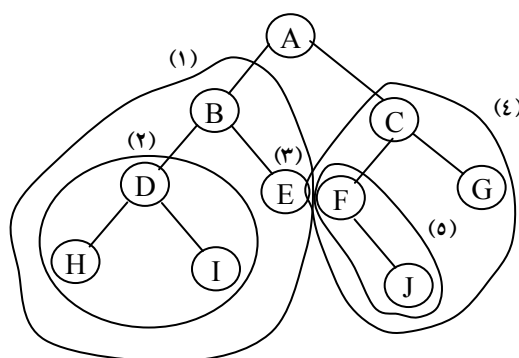

درخت ساده شکل زیر را در نظر بگیرید، چون زیردرخت چپ خالی است پیمایش به صورت AC خواهد بود:

ما در بررسی پیمایش‌های درخت، سعی خواهیم کرد درخت‌ها را به زیردرخت‌های ساده‌ای مثل درخت‌های فوق تبدیل کنیم تا پیمایش درخت به سهولت انجام گیرد.

مثال ۵-۶: درخت شکل زیر را در نظر بگیرید پیمایش inorder درخت را به دست آورید.

در مرحله (۱) به سراغ زیردرخت چپ ریشه می‌رویم. حال با این زیردرخت مثل مرحله (۱) عمل می‌کنیم. یعنی به سراغ زیردرخت چپ آن می‌رویم یعنی گره B را ریشه فرض می‌کنیم. (مرحله ۲) مشاهده می‌کنید که این زیردرخت نشان‌دهنده یک درخت ساده است که می‌توان به راحتی عمل پیمایش را روی آن انجام داد. پیمایش میانوندی این زیردرخت ساده به صورت HDI می‌باشد. حال پس از پیمایش زیردرخت مرحله (۲) گره ریشه یعنی B را ملاقات می‌کنیم و به سراغ زیر درخت راست گره B می‌رویم و آن را پیمایش می‌کنیم (مرحله ۳). بعد از اتمام کلیه گره‌های زیر درخت چپ گره A، حال خود ریشه یعنی A را ملاقات می‌کنیم و پس از آن به سراغ زیردرخت راست گره A می‌رویم (مرحله ۴). حال به سراغ زیردرخت چپ C می‌رویم (مرحله ۵). زیردرخت مرحله (۵) یک درخت ساده می‌باشد که به راحتی می‌توان آن را پیمایش کرد (F, G). بعد از پیمایش زیر درخت مرحله (۵) ریشه C را ملاقات می‌کنیم و به سراغ زیر درخت راست ریشه یعنی G می‌رویم. ش می‌کنیم.

خروجی حاصل از پیمایش این درخت به صورت زیر خواهد بود:

HDIBEAJFCG

• پیاده‌سازی پیمایش inorder به صورت بازگشتی

هدف تابع inorder، پیمایش درخت دودوئی به صورت میانوندی می‌باشد. همان‌گونه که در مثال فوق دیدید در این روش پیمایش ابتدا زیردرخت چپ و سپس ریشه و بعد زیردرخت راست پیمایش می‌شود.

تابع پیمایش inorder به صورت بازگشتی

```
void inorder (node *tree)
{
    if(tree)
    {
        inorder (tree → left );
        cout<<tree → info ; //Printf("%d", tree → info );
        inorder (tree → right );
    }
}
```

۳-۶-۶ روش پیمایش پسوندی (Postorder)

در روش پیمایش Postorder یا LRV یک درخت دودوئی غیرخالی به صورت زیر پیمایش می‌شود:

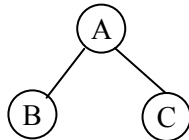
روش پیمایش Postorder

۱. زیردرخت چپ را به روش Postorder پیمایش کن.
۲. زیردرخت راست را به روش Postorder پیمایش کن.
۳. ریشه را ملاقات کن.

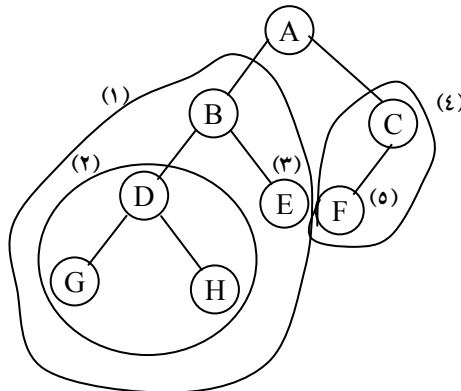
پیمایش Postorder بدین صورت است که: از ریشه شروع می‌کنیم و به طرف چپ حرکت می‌کنیم تا به آخرین گره برسیم و از این گره شروع می‌کنیم تا جایی که ممکن است به سمت راست حرکت می‌کنیم. چنانچه حرکت به راست ممکن نباشد، محتویات این گره را ملاقات و به گره بالایی برمی‌گردیم.

مثال ۶-۶: درخت ساده شکل زیر را در نظر بگیرید. در پیمایش پسوندی این درخت ابتدا فرزند چپ ریشه، سپس فرزند راست ریشه و بعد خود ریشه ملاقات می‌شود:

Postorder = BCA

مثال ۶-۷: درخت شکل زیر را در نظر بگیرید و پیمایش Postorder این درخت را به دست آورید:

ابتدا به سمت چپ درخت چپ ریشه می‌رویم (مرحله ۱) حال B را به عنوان ریشه جدید در نظر می‌گیریم و به طرف چپ درخت چپ آن می‌رویم (مرحله ۲). زیردرخت مرحله (۲) یک درخت دودوئی ساده می‌باشد که به صورت GHD پیمایش می‌شود. حال به سراغ زیردرخت راست B می‌رویم و آن را پیمایش می‌کنیم (مرحله ۳). و چون زیردرخت راست و چپ B پیمایش شد حال خود B ملاقات می‌شود. حال به ریشه اصلی یعنی A برمی‌گردیم و به سراغ زیر درخت راست آن

می‌رویم (مرحله ۴) در این مرحله گره C را به‌عنوان ریشه جدید در نظر می‌گیریم و به سراغ زیر درخت چپ آن می‌رویم یعنی F (مرحله ۵) و آن را پیمایش می‌کنیم و چون C دارای زیر درخت راست نمی‌باشد خودش را پیمایش می‌کنیم چون دو زیردرخت چپ و راست ریشه اصلی یعنی A پیمایش شد، بنابراین خود A نیز پیمایش می‌شود خروجی حاصل از پیمایش این درخت به‌صورت زیر می‌باشد:

GHDEBFCA

• پیاده‌سازی پیمایش postorder به‌صورت بازگشتی

هدف تابع Postorder، پیمایش درخت دودوئی به‌صورت پسوندی می‌باشد. در این روش پیمایش ابتدا زیر درخت چپ سپس زیر درخت راست و بعد ریشه پیمایش می‌شود.

تابع پیمایش postorder به‌صورت شستی

```
void Postorder (node *tree)
{
    if ( tree )
    {
        Postorder (tree → left );
        Postorder (tree → right );
        cout<<tree → info ;//Printf("%d",node → info);
    }
}
```

۴-۶-۶ پیمایش غیربازگشتی درخت دودوئی

همان‌گونه که اشاره گردید، الگوریتم‌های پیمایش درخت‌های دودوئی را می‌توان به‌صورت بازگشتی نوشت. حال در این قسمت الگوریتم غیربازگشتی پیمایش میانوندی را بررسی می‌کنیم. در این پیمایش، گره‌ها باید در پشته قرار گیرند و در صورت لزوم از آن خارج شوند. در حالت بازگشتی عمل قرار دادن گره‌ها در پشته و حذف آن‌ها از پشته توسط سیستم انجام می‌شود. در حالی که در روش غیربازگشتی، این عمل باید

توسط برنامه صورت گیرد. تابع `inorder2()` نشان‌دهنده پیاده‌سازی میان‌بندی به صورت غیربازگشتی می‌باشد.

تابع پیمایش `inorder` به صورت غیربازگشتی

```

inorder
#define M 100
void inorder2 (node *tree)
{
    struct stack
    {
        int top ;
        node item [M] ;
    } s;
    node *p ;
    s.top=-1;
    p=tree;
    do{
        while ( p!= NULL)
        {
            push (s,p);
            p = p → left ;
        }
        if (!empty(s))
        {
            p=pop(s) ;
            cout<<p → info ;//printf("%d",P → info);
            p = p → right ;
        }
    } while (!empty(s) || P!= NULL) ;
}

```

برای نوشتن پیمایش `preorder` درخت به صورت غیربازگشتی کافی است در برنامه فوق دستورات را به قبل از دستور `Push (s,p)` انتقال دهید.

۶-۷ کاربردهای پیمایش درخت دودویی

در این بخش می‌خواهیم اشاره‌ای به کاربردهای پیمایش درخت دودویی پردازیم تا

اهمیت موضوع روشن شود.

۱-۷-۶ ساخت درخت دودویی با استفاده از پیمایش آن

ما تاکنون با استفاده از درخت دودویی داده شده، مبادرت به پیمایش آن می‌کردیم. اکنون می‌خواهیم برعکس اینکار را انجام دهیم یعنی، با استفاده از پیمایش داده شده یک درخت دودویی، اقدام به ساخت خود درخت کنیم. سؤال اینست که آیا این کار امکان‌پذیر است یا نه؟ قابل ذکر است اگر یک نوع پیمایش از درخت موجود باشد، نمی‌توان درخت دودویی منحصر به فردی را ایجاد کنیم.

اگر یک نوع پیمایش از درخت موجود باشد، نمی‌توان درخت دودویی منحصر به فردی را ایجاد کنیم.

به‌عنوان مثال اگر فقط پیمایش inorder درخت در دست باشد و با استفاده از این پیمایش بخواهیم درخت را بسازیم، نمی‌توانیم درخت اولیه را بسازیم، بلکه چند درخت به‌دست می‌آید که ممکن است یکی از آنها درخت اولیه بوده باشد. ولی اگر پیمایش inorder درخت و یکی از دو پیمایش Postorder و یا preorder درخت موجود باشد، می‌توان درخت منحصر به فردی را ساخت.

اگر پیمایش میانوندی و یکی از پیمایش‌های پسوندی یا پیشوندی یک درخت دودویی را داشته باشیم، می‌توانیم آن درخت را به‌صورت یکتا ترسیم کنیم.

قاعده اصلی برای ایجاد درخت دودویی از پیمایش‌ها: شش آن به‌صورت زیر است:

ساخت درخت دودویی به‌صورت یکتا با داشتن پیمایش میانوندی و یکی از پیمایش‌های پسوندی یا پیشوندی

اگر پیمایش Preorder مشخص باشد، اولین گره آن، ریشه است.
اگر پیمایش Postorder مشخص باشد آخرین گره، ریشه است.
وقتی گره ریشه مشخص شد، تمام گره‌های زیردرخت چپ و زیردرخت راست را می‌توان با استفاده از نمایش inorder پیدا کرد.

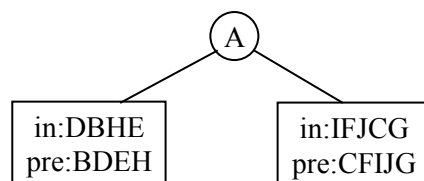
با توجه به سه روش پیمایش بررسی شده، ملاحظه می‌کنیم که هر الگوریتم دارای همین سه مرحله است و زیردرخت چپ ریشه همواره قبل از زیردرخت راست پیمایش می‌شود. تفاوت این سه الگوریتم در زمان ملاقات ریشه می‌باشد. به‌طور مشخص در الگوریتم “pre”، ریشه قبل از پیمایش زیر درخت‌ها ملاقات می‌شود. در الگوریتم دارای “In” ریشه مابین پیمایش زیردرخت‌ها پردازش می‌شود و الگوریتم دارای “post” ریشه بعد از پیمایش زیردرخت‌ها ملاقات می‌شود.

نکته: اگر پیمایش‌های پسوندی یا پیشوندی یک درخت دودویی را داشته باشیم، ممکن است نتوانیم آن درخت را به‌صورت یکتا ترسیم کنیم.

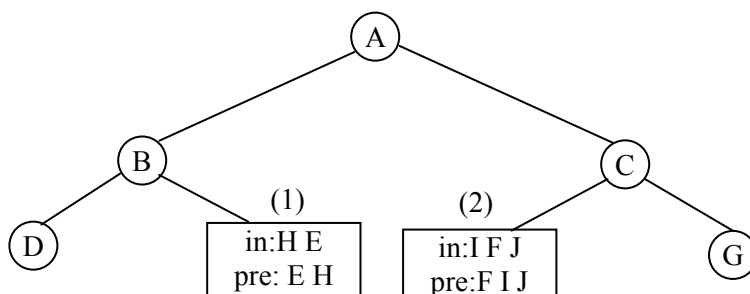
مثال ۸-۶: فرض کنید پیمایش‌های inorder و preorder یک درخت دودویی به‌صورت زیر باشد، درخت دودویی موردنظر را رسم کنید.

inorder: D B H E A I F J C G
Preorder: A B D E H C F I J G

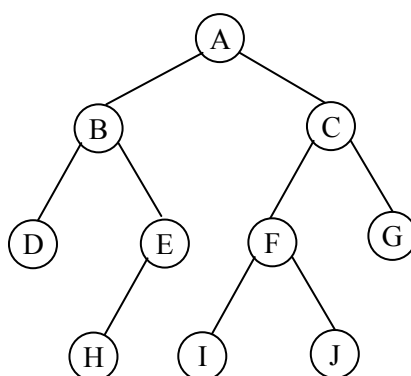
با توجه به پیمایش preorder متوجه می‌شویم که A ریشه درخت است. در پیمایش inorder، تمام گره‌های موجود در سمت چپ A متعلق به زیردرخت چپ و تمام گره‌های موجود در سمت راست A، متعلق به زیردرخت راست است.

حال مراحل بالا را برای زیردرخت چپ و راست A تکرار می‌کنیم. در زیردرخت چپ با توجه به پیمایش preorder متوجه می‌شویم که B ریشه است. پس در inorder تمام گره‌های سمت چپ B را به‌عنوان زیردرخت و تمام گره‌های سمت راست آن را به‌عنوان زیردرخت راست در نظر می‌گیریم و همین کار را برای زیردرخت راست ریشه اصلی یعنی A نیز انجام می‌دهیم.

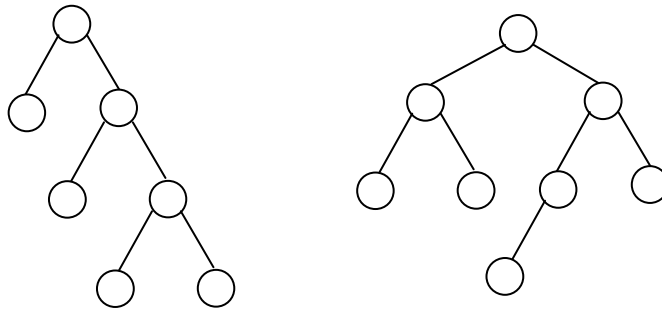

حال در بسته‌ای با شماره (۱) مشخص می‌شود که E ریشه می‌باشد و H فرزند چپ آن و در بسته‌ای با شماره (۲)، F ریشه می‌باشد و I فرزند چپ آن و J فرزند راست آن خواهد بود.

۲-۷-۶ نمایش عبارات محاسباتی با درخت دودویی

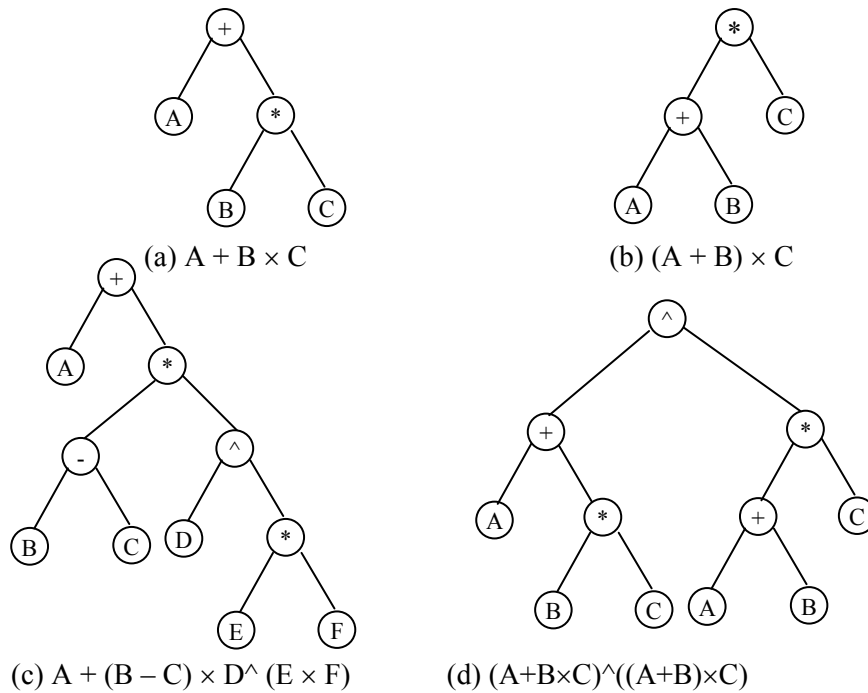
یکی از کاربردهای درختهای دودویی، نمایش عبارات محاسباتی توسط درخت دودویی محض است. درخت دودویی محض یک درخت دودویی است که در آن تمام گره‌ها از درجه صفر یا از درجه ۲ باشند. به عبارت دیگر، هر گره غیربرگ فقط دو فرزند دارد. به عنوان مثال درخت شکل ۶-۱۱ (الف) نشان‌دهنده یک درخت دودویی محض می‌باشد و در حالی که درخت شکل ۶-۱۱ (ب) درخت دودویی محض نیست:

شکل ۶-۱۱ (ب) درخت دودویی که محض نیست (الف) درخت دودویی محض

برای نمایش عبارت محاسباتی توسط درخت دودویی محض هر عملگری را در یک گره و عملوندهای اول و دوم آن را در زیر درخت‌های چپ و راست گره نشان می‌دهیم. در این درخت عملگرها در گره‌های داخلی (غیربرگ) و عملوندها در گره‌های برگ درخت دودویی محض قرار می‌گیرند.

شکل ۶-۱۲ چند عبارت و نمایش آنها را به صورت درخت نشان می‌دهد.

شکل ۶-۱۲ چند عبارت و نمایش درختی آنها

پیمایش preorder درخت‌های فوق عبارت prefix و پیمایش postorder درخت‌های فوق عبارت postfix معادل را تولید می‌کند. اما اگر درخت شکل (a)، به روش inorder پیمایش گردد، عبارت $A+B*C$ که یک عبارت infix است حاصل می‌گردد. اما چون ترتیب انجام اعمال، از ساختار درخت نتیجه می‌شود، درخت دودویی فاقد هرگونه پارامتر است. لذا یک عبارت infix که مستلزم استفاده از پرانتزها جهت تعویض تقدم عادی عملگرها است را نمی‌توان با پیمایش inorder ساده به دست آورد.

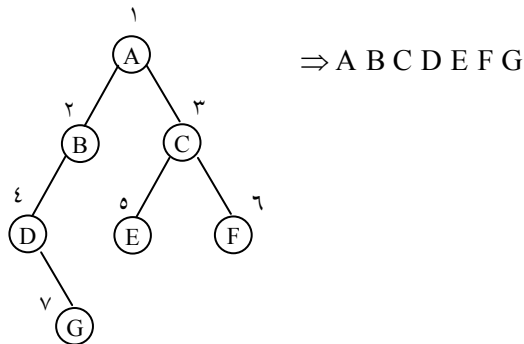
۳-۷-۶ پیمایش ترتیب سطحی

پیمایش‌های پیشوندی، میانوندی و پسوندی که در بخش قبلی مورد بحث و بررسی قرار دادیم در واقع پیمایش‌های عمقی هستند که برای به‌کارگیری آنها نیاز به استفاده از پشته است. پیمایش ترتیب سطحی روش دیگری از پیمایش درخت دودویی است که بجای پشته از صف استفاده می‌کند. عملکرد این پیمایش بدین صورت است که در ابتدا ریشه بازیابی می‌شود سپس فرزند چپ ریشه و به دنبال آن فرزند راست ریشه بازیابی می‌گردد. این روش بازیابی را برای تمام سطوح درخت اعمال می‌کنیم الگوریتم این پیمایش به صورت زیر می‌باشد:

الگوریتم پیمایش ترتیب سطحی درخت دودویی

```
void level_order (node *tree)
{
    front = rear = -1;
    while (tree)
    {
        cout << tree -> info; //printf("%d", node -> info);
        if (tree -> left )
            addq ( tree -> left );
        if ( tree -> right )
            addq ( tree -> right );
        delete(tree);
    }
}
```

درخت دودویی شکل ۶-۱۳ را در نظر بگیرید. در پیمایش ترتیب سطحی ابتدا ریشه را بازیابی می‌کنیم گره‌های سطح بعدی (فرزندان ریشه) را از چپ به راست بازیابی می‌کنیم و بعد از آن به سراغ سطح‌های بعدی می‌رویم تا زمانی که کل درخت را پیمایش کرده باشیم.

شکل ۶-۱۳ درخت دودویی

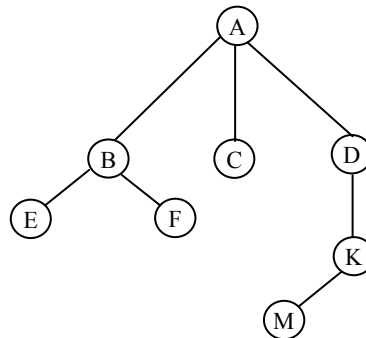
یا به بیان دیگر، می‌توان چنین گفت که، کلیه گره‌ها را از بالا به پایین و از چپ به راست شماره‌گذاری می‌کنیم و به ترتیب شماره در خروجی می‌نویسیم.

۶-۸ بررسی انواع درخت‌ها

در این بخش می‌خواهیم انواع درخت‌ها را مورد بررسی قرار دهیم، تا بتوانیم در حل مسائل از آنها استفاده کنیم.

۶-۸-۱ درخت عمومی (general tree)

درخت عمومی یک درخت k تایی است که در آن فقط یک گره به نام ریشه با درجه ورودی صفر وجود دارد. و سایر گره‌ها دارای درجه ورودی یک هستند. شکل ۶-۱۴ یک درخت عمق‌میی با ۸ گره نشان می‌دهد.

شکل-۱۸ درخت عمومی

ریشه درخت فوق A و فرض می‌کنیم فرزندهای یک گره از چپ به راست مرتب هستند مگر آنکه خلاف آن بیان شود.

تفاوت عمده بین درخت دودویی و درخت عمومی (یا درخت) این است که در درخت‌ها هر گره می‌تواند بیش از دو فرزند داشته باشد. در حالی که در درخت دودویی، هر گره حداکثر دو فرزند دارد. به عبارت دیگر، درخت ساختار داده‌ای است که قادر است رابطه سلسله مراتبی بین یک گره والد و چند گره فرزند را نمایش دهد. به این ترتیب می‌توان گفت درخت مجموعه‌ای متناهی از گره‌هاست که:

- گره خاصی به نام ریشه وجود دارد.
- بقیه گره‌ها به مجموعه مجزا به نام‌های $T_1, T_2, \dots, T_n$ تقسیم می‌شوند که در آن هر T_i به ازای $i=1, 2, \dots, n$ یک درخت است. $T_1, T_2, \dots, T_n$ زیردرخت‌های ریشه نامیده می‌شوند.

با توجه به تعریف فوق می‌توان این نکته را فهمید که یک درخت دودویی T' حالت خاصی از درخت عمومی T نیست و این دو در دو دسته مختلف قرار دارند. اختلاف اساسی آنها عبارتند از:

الف) یک درخت دودویی می‌تواند خالی باشد ولی یک درخت عمومی نمی‌تواند خالی (یا تهی) باشد.

ب) فرض کنید درخت تنها یک فرزند دارد آنگاه این فرزند در یک درخت دودویی با عنوان فرزند راست یا چپ از هم متمایز می‌شوند، اما در یک درخت عمومی

هیچگونه تمایزی بین آنها وجود ندارد.

مثال ۹-۶: در شکل زیر را در نظر بگیرید:

شکل‌های الف و ب به عنوان درخت‌های دودویی دو درخت متمایز هستند ولی به عنوان درخت‌های عمومی با هم هیچگونه تفاوتی ندارند.

• نمایش درخت عمومی

چون در درخت عمومی، هر گره ممکن است هر تعداد فرزندی داشته باشد، پیاده‌سازی درخت عمومی پیچیده‌تر از درخت‌های دودویی است. سه روش را برای نمایش درخت‌ها بررسی می‌کنیم:

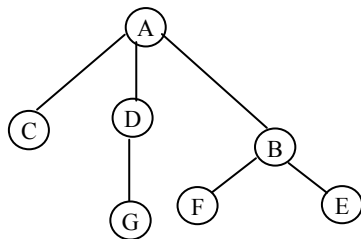
۱. نمایش درخت عمومی با آرایه
۲. نمایش پیوندی (نمایش درخت عمومی با لیست پیوندی)
۳. نمایش درخت عمومی با استفاده از درخت دودویی

۱. نمایش درخت عمومی با آرایه

نمایش درخت عمومی با آرایه ساده می‌باشد. برای این کار به سه آرایه نیاز است:

- آرایه info برای ذخیره محتویات گره درخت
- آرایه son برای نگهداری چپ‌ترین فرزند گره
- Sibling همزاد گره را ذخیره می‌کند.

مثال ۱۰-۶: درخت عمومی شکل (الف) را در نظر بگیرید. نمایش این درخت با استفاده از آرایه به صورت شکل (ب) می‌باشد.

(الف)

Info		son	Sibling
1	A	2	0
2	B	0	3
3	C	0	4
4	D	6	0
5	G	0	6
6	F	0	7
7	E	0	0

(ب)

۲. نمایش پیوندی درخت

یکی از نکات مهم در درخت‌ها، گره است. هر گره درخت دودویی شامل دو فیلد اشاره‌گر است. که به فرزندان چپ و راست اشاره می‌کند. اما هر گره در درخت عمومی می‌تواند چندین اشاره‌گر داشته باشد. تعداد فرزندان هر گره درخت متفاوت است و می‌تواند خیلی زیاد یا خیلی کم باشد. یک روش برای جلوگیری از اینکار، این است که تعداد فرزندان یک گره را محدود کنیم به عنوان مثال می‌توانیم حداکثر فرزندان هر گره را m در نظر بگیریم. در این صورت ساختار هر گره را به صورت زیر می‌توان نمایش داد:

پیوند m		پیوند ۲	پیوند ۱	داده
-----------	-------	---------	---------	------

چنین ساختاری را می‌توان به صورت زیر پیاده‌سازی کرد:

```

#define M 20
struct tree {
    elementtype info;
    tree *sons [M];
};
    
```

اگر تعداد فرزندان هر گره ۲ یا حتی صفر باشد در این صورت فضای زیادی از حافظه به هدر می‌رود. فرض کنید، می‌خواهیم یک درخت m تایی (درختی با درجه m) را که حاوی n گره است نمایش دهیم. لم زیر نشان می‌دهد که چقدر فضای حافظه

ه‌در می‌رود.

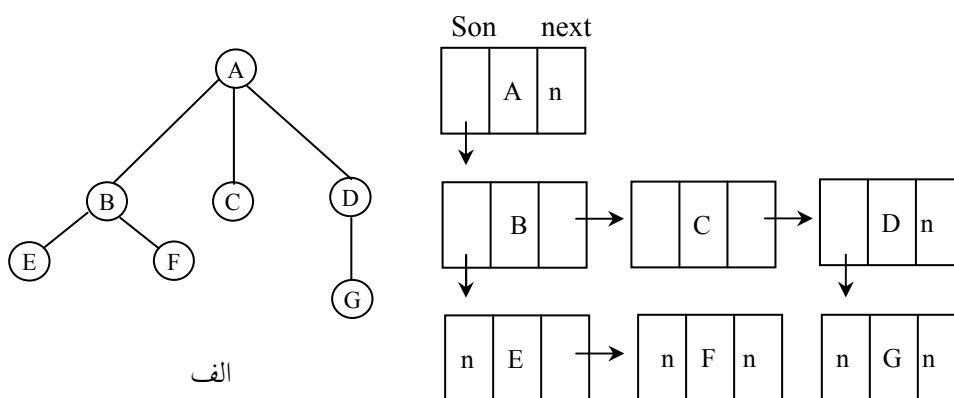
لم: اگر T درخت m تایی با n گره باشد آنگاه $n(m-1)+1$ تعداد از $n*m$ پیوند تهی خواهند بود ($n \geq 1$).

براساس این لم، در یک درخت سه‌تایی، بیش از $\frac{2}{3}$ پیوندها تهی‌اند. میزان فضایی که به ه‌در می‌رود با افزایش درجه درخت افزایش می‌یابد. برای جلوگیری از این اتلاف حافظه، می‌توان اجازه داد که تعداد فرزندان هر گره متغیر باشد. در این صورت اندازه هر گره، بر اساس تعداد فرزندان آن تعیین می‌شود. در این حالت ساختار گره درخت را می‌توان به‌صورت زیر تعریف کرد که در آن، فرزندان هر گره در یک لیست پیوندی قرار می‌گیرند.

تعریف ساختار درخت

```
Struct tree {
    elementtype info;
    tree *son;
    tree *next;
};
```

مثال ۱۱-۶: شکل (الف) را در نظر بگیرید. نمایش پیوندی این درخت عمومی در شکل (ب) نمایش داده شده است. (n نشان‌دهنده $null$ می‌باشد)

۳. نمایش درخت عمومی به صورت درخت دودویی

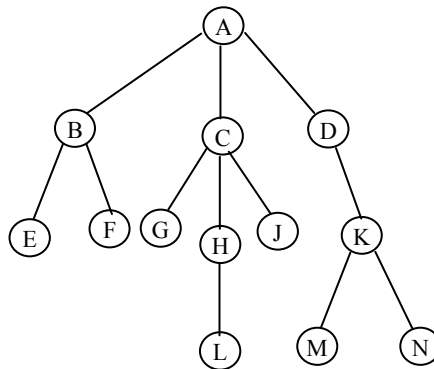
نمایش درخت عمومی با استفاده از درخت دودویی، کارآمد و عملی است. هر درخت را می‌توان به صورت یک درخت دودویی منحصر به فرد نمایش داد. با الگوریتم زیر می‌توان یک درخت عمومی را به درخت دودویی معادل و منحصر به فردش تبدیل کرد:

i. در هر سطح کلیه گره‌های کنار هم، که فرزند یک پدر هستند را به یکدیگر وصل کنید.

ii. ارتباط کلیه گره‌ها به پدر را به جزء اتصال سمت چپ‌ترین فرزند، قطع کنید.

iii. گره‌های متصل به هم، در هر سطح افقی را ۴۵ درجه در جهت حرکت عقربه‌های ساعت بچرخانید.

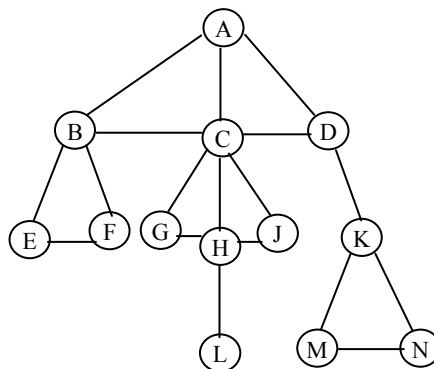
مثال ۱۲-۶: درخت شکل زیر را در نظر بگیرید:

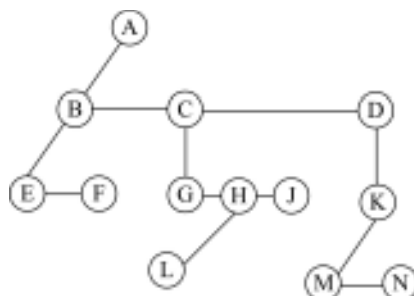
این درخت را به صورت دودویی درمی‌آوریم.

۱. ابتدا در هر سطح کلیه گره‌های کنار هم را به یکدیگر وصل می‌کنیم. (توجه

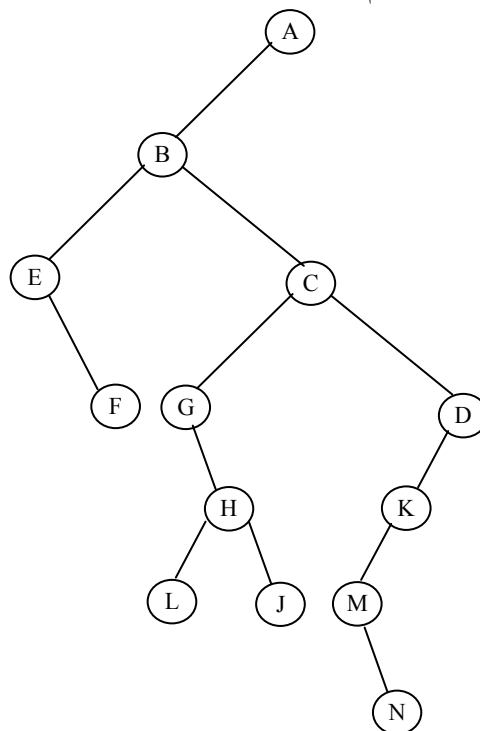
کنید باید متعلق به یک پدر باشند)

۲. ارتباط کلیه گره‌ها به پدر خودش به جزء سمت چپ‌ترین فرزند را قطع می‌کنیم. بنابراین شکل زیر حاصل می‌شود:

۳. گره‌های متصل به هم در سطح افقی را ۴۵ درجه در جهت عقربه‌های ساعت می‌چرخانیم. لذا خواهیم داشت:

• پیمایش درخت‌ها

پیمایش درخت‌ها نیز مشابه درخت‌های دودوئی به سه روش انجام می‌شود که عبارتند

از:

۱. روش میانوندی (inorder)

۲. روش پسوندی (postrorder)

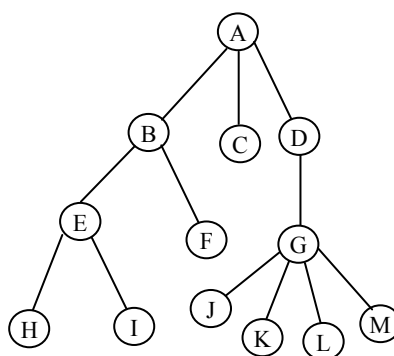
۳. روش پیشوندی (preorder)

در اینجا ما، تابع روش پیمایش inorder را به عنوان نمونه ارائه می دهیم.
پیاده سازی بقیه روش ها به عنوان تمرین به خواننده واگذار می شود:

روش پیمایش inorder درخت

```
void inorder (tree * P)
{
    if (P!=NULL)
    {
        inorder (p → Son );
        cout<<p → info ;//Printf(“%d”, P → info);
        inorder (p → next );
    }
}
```

درخت شکل ۶-۱۵ را در نظر بگیرید:

شکل ۶-۱۵ درخت عمومی

پیمایش های مختلف درخت بالا به صورت زیر خواهد بود:

inorder: HIEFBCJKLMGDA
preorder: ABEHIFCDGJKLM
postorder: HIEFBCJKLMGDA

۲-۸-۶ درختان نخ‌ی دودوئی

اگر نمایش پیوندی درخت دودوئی T را در نظر بگیرید، ملاحظه می‌کنید که تعداد اتصالات تهی در ورودیهای فیلدهای $left$ و $right$ بیشتر از تعداد اتصالاتهای غیرتهی است. در یک درخت دودوئی با n گره، تعداد کل اتصالات آن $2n$ می‌باشد، که از این تعداد $n+1$ اتصال تهی است. این فضا با قرار دادن نوع دیگری از اطلاعات به جای ورودیهای پوچ می‌تواند به شکل کاراتری مورد استفاده قرار گیرد. به‌طور مشخص ما اشاره‌گرهای خاصی را جانشین ورودیهای تهی می‌کنیم که به گره‌های بالاتر درخت اشاره می‌کند. این اشاره‌گرهای خاص را نخ‌کشی‌ها و درخت دودوئی حاصل را درخت‌های نخ‌کشی یا درخت‌های نخ‌ی می‌گویند.

نخ‌کشی‌ها در یک درخت نخ‌کشی شده باید از اشاره‌گرهای معمولی تمیز داده شوند. در نمودار یک درخت نخ‌کشی شده، نخ‌کشی‌ها را معمولاً با خط‌چین نمایش می‌دهند.

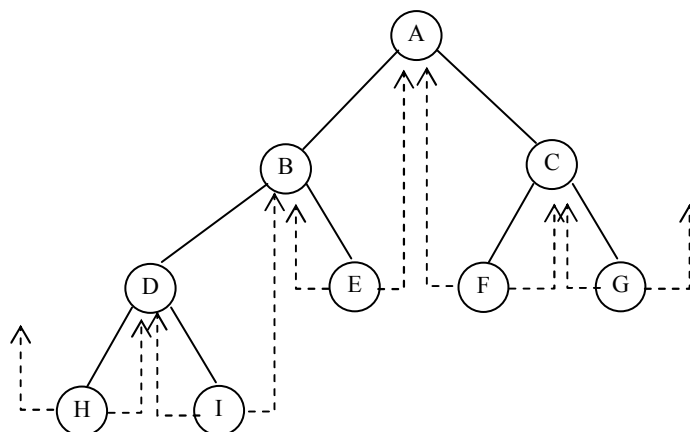
برای نخ‌کشی یک درخت دودوئی راه‌های متعددی وجود دارد اما هر نخ‌کشی متناظر با یک پیمایش خاص درخت T است. نخ‌کشی ما متناظر با پیمایش $inorder$ درخت T است. برای ایجاد اتصالات نخ‌ی، می‌توان از قوانین زیر استفاده نمود (فرض کنید که ptr نشان‌دهنده یک گره می‌باشد):

۱. اگر $ptr \rightarrow left$ تهی باشد آن را طوری تغییر می‌دهیم که به گره‌ای که در پیمایش $inorder$ قبل از ptr قرار دارد، اشاره کند.

۲. اگر $ptr \rightarrow right$ تهی باشد، آن را طوری تغییر می‌دهیم که به گره‌ای که در پیمایش $inorder$ بعد از ptr قرار دارد، اشاره کند.

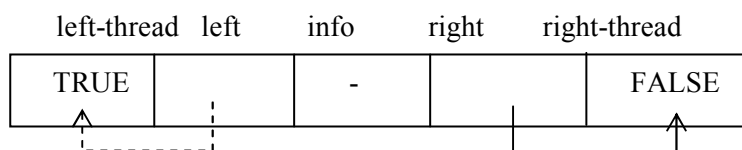
شکل ۶-۱۶ نمونه‌ای از درخت نخ‌ی را نشان می‌دهد که در آن اتصالات نخ‌ی به‌صورت نقطه‌چین مشخص شده است. این درخت دارای ۹ گره و ۱۰ اتصال تهی است که با اتصالات نخ‌ی تعریف شده‌اند. اگر درخت را به روش $inorder$ پیمایش کنیم، گره‌های حاصل به‌صورت $G F C A E B D I H$ خواهند بود. برای مشاهده

اینکه چگونه اتصالات نخ‌ای ایجاد می‌شوند، گره E را به عنوان نمونه انتخاب می‌کنیم. چون فرزند چپ E یک اتصال تهی است آن را به گونه‌ای تغییر می‌دهیم که به گره‌ای که قبل از E قرار دارد، یعنی B اشاره کند. به طور مشابهی، چون فرزند راست E نیز یک اتصال تهی است، آن را با اشاره‌اگر بکه بجه از E قرار می‌گیرد یعنی A تعویض می‌کنیم. بقیه اتصالات به طور مشابهی ایجاد می‌گردند.

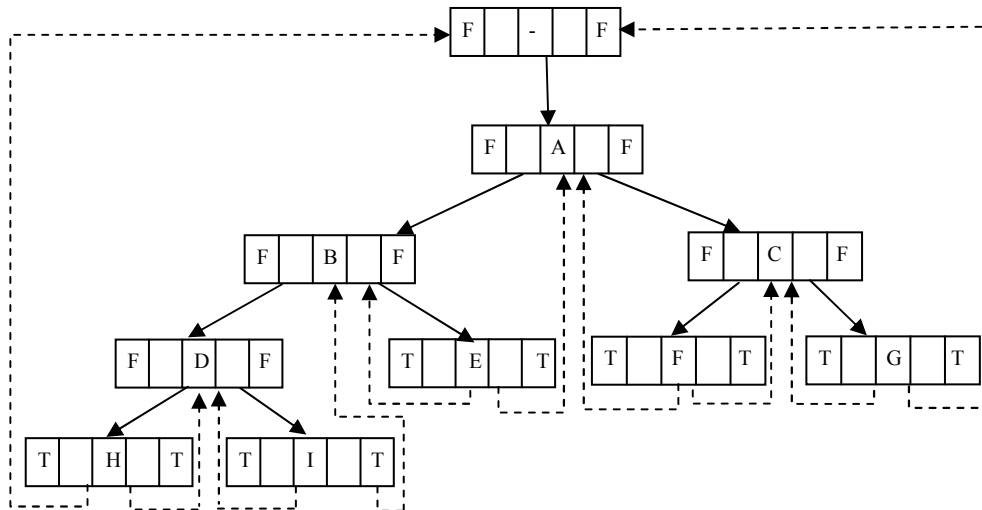
شکل ۱۶-۶ نمونه‌ای از درخت نخ‌ای

در شکل فوق اشاره‌گر سمت راست یعنی G و اشاره‌گر سمت چپ یعنی H به هیچ جایی اشاره نمی‌کنند و در حالی که هدف از ارائه درخت‌های نخ‌ای این بود هیچ اشاره‌گر تهی نداشته باشند. پس یک گره Head برای هر درخت دودوئی نخ‌ای در نظر می‌گیریم. یعنی همواره درخت نخ‌ای تهی دارای یک گره بنام گره Head مطابق شکل زیر وجود دارد:

فرزند left به نقطه شروع گره اول درخت واقعی اشاره می‌کند. توجه داشته باشید اشاره‌گرهای تهی رها شده (loose threads) به گره head اشاره می‌کنند. نمایش حافظه‌ای کامل درخت شکل ۱۶-۶ در شکل ۱۷-۶ ارائه شده است.

متغیر root به گره Head درخت اشاره می‌کند و $root \rightarrow left$ به شروع گره اول درخت واقعی اشاره می‌کند.

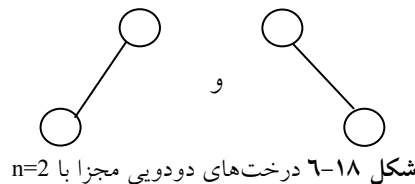
شکل ۶-۱۷ درخت نخ‌ی دودویی

۶-۹ شمارش درخت‌های دودویی

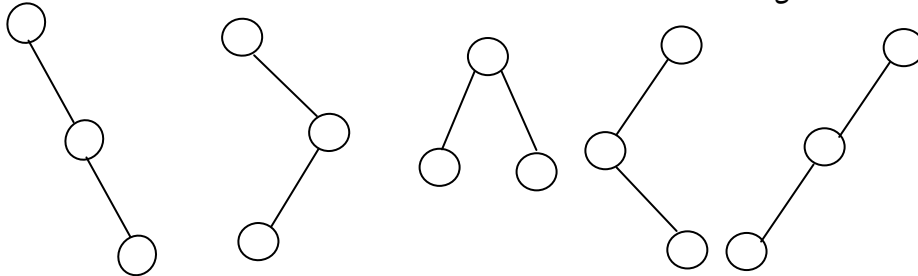
در اینجا قصد داریم، سه مسئله جدا از هم را که به‌طور جالبی دارای راه حل یکسانی هستند، بررسی کنیم. می‌خواهیم تعداد درخت‌های متمایز با n گره، تعداد جایگشت‌های مجزا اعداد ۱ تا n توسط پشته و در نهایت تعداد ضرب‌های متمایز $n+1$ ماتریس را مشخص کنیم.

• درخت‌های دودویی متمایز

می‌خواهیم در مورد تعداد درخت‌های حاصل از n گره بحث کنیم. می‌دانیم اگر $n=0$ یا $n=1$ باشد، آنگاه فقط امکان ساخت یک درخت دودویی وجود دارد. اما اگر $n=2$ باشد، می‌توانیم دو درخت دودویی داشته باشیم (شکل ۶-۱۸ را ببینید).

برای $n=3$ همان‌طور که مشاهده می‌کنید می‌توان 5 درخت دودوئی متمایز ساخت (شکل ۱۹-۶ را ببینید):

شکل ۱۹-۶ درخت‌های دودوئی متمایز با $n=3$

در اینجا این سؤال مطرح است که، با n گره چند درخت دودوئی می‌توان ساخت؟ قبل از پاسخ به این سؤال، دو مسئله که معادل با این سؤال هستند را بیان می‌کنیم.

• جایگشت پشته

فرض کنید اعداد ۱، ۲ و ۳ ($n=3$) به ترتیب از راست به چپ وارد پشته‌ای شوند. در اینصورت پنج خروجی زیر امکان‌پذیر است (از چپ به راست):

$(1,2,3)$, $(1,3,2)$, $(2,1,3)$, $(2,3,1)$, $(3,2,1)$

توجه: ما این مسئله را طبق قضیه‌ای در مسائل حل شده فصل پشته سوم بیان کردیم. حال سؤال اینجاست که با n عدد ورودی که به ترتیب وارد یک پشته می‌شوند چند حالت خروجی می‌توان داشت؟

• ضرب ماتریس‌ها

موضوع دیگری که به‌طور جالبی به دو مسئله قبل مربوط است به‌صورت زیر مطرح می‌شود: فرض کنید می‌خواهیم حاصلضرب چند ماتریس را به‌دست آوریم:

$$M_1 * M_2 * \dots * M_n$$

با توجه به اینکه ضرب ماتریس **هم‌پارشی‌پذیر** است، می‌توان عمل ضرب را با ترتیب‌های گوناگونی انجام داد. سؤال اینجاست، چند راه برای انجام این حاصلضرب وجود دارد؟ برای مثال اگر $n=3$ باشد، دو حالت ممکن است:

$$(M_1 * M_2) * M_3$$

$$M_1 * (M_2 * M_3)$$

و اگر $n=4$ باشد، ۵ حالت مختلف وجود خواهد داشت:

$$((M_1 * M_3) * M_3) * M_4$$

$$(M_1 * (M_2 * M_3)) * M_4$$

$$M_1 * ((M_2 * M_3) * M_4)$$

$$(M_1 * (M_2 * (M_3 * M_4)))$$

$$((M_1 * M_2) * (M_3 * M_4))$$

به راحتی می‌توان نشان داد که تعداد حالات فوق با هم مساویند و از فرمول زیر

$$\frac{1}{n+1} \binom{2n}{n}$$

محاسبه می‌شوند:

به‌عنوان تمرین رابطه بالا را ثابت کنید.

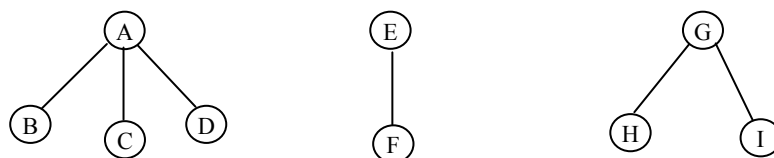
۶-۱۰ جنگل‌ها

یک جنگل مجموعه‌ای مرتب از صفر یا چند درخت متمایز است. به عبارتی دیگر جنگل مجموعه‌ای $N \geq 0$ درخت مجزا است. مفهوم جنگل خیلی نزدیک به مفهوم درخت است. زیرا اگر ریشه درخت را حذف کنیم، جنگل به‌وجود می‌آید.

• تبدیل جنگل به درخت دودویی

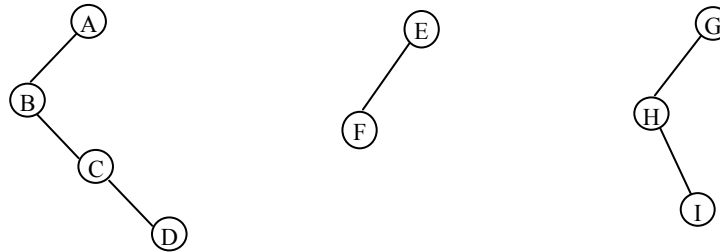
در اینجا قصد داریم الگوریتم تبدیل یک جنگل به درخت دودویی را ارائه دهیم. برای تبدیل جنگل به درخت دودویی، نخست هر کدام از درختان جنگل را به‌دست می‌آوریم. سپس تمام درختان دودویی را از طریق فیلد همزاد گره ریشه به یکدیگر متصل می‌کنیم. برای روشن شدن مطلب کار را با ارائه مثالی شروع می‌کنیم.

فرض کنید جنگل G از سه درخت زیر تشکیل یافته باشد:

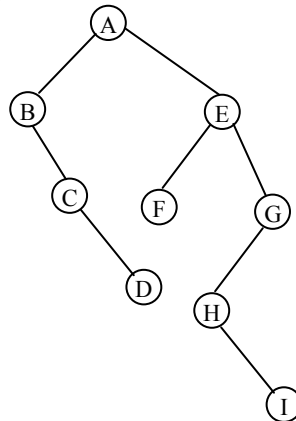
شکل ۶-۲۰ جنگل G

ابتدا این سه درخت را به درخت دودوئی تبدیل می‌کنیم (شکل ۶-۲۱ را ببینید):

شکل ۶-۲۱ درخت‌های دودوئی حاصل

سپس از چپ به راست ریشه هر درخت را به‌عنوان فرزند راست درخت سمت چپی در نظر می‌گیریم. به عبارت دیگر به صورت زیر عمل می‌کنیم (شکل ۶-۲۲ را ببینید):

شکل ۶-۲۲ درخت دودوئی حاصل

همان‌طور که ملاحظه می‌کنید، توانستیم جنگل را تبدیل به درخت دودوئی نمائیم.

۶-۱۱ درختان با ساختار مشخص

درختانی که تا حال بررسی کردیم، هیچکدام دارای ساختار مشخصی نبودند. به بیان دیگر درخت بر اساس مقادیر گره‌ها تشکیل نمی‌شد. در اینجا قصد داریم با استفاده از مباحثی که در این فصل عنوان شده، درختانی با ساختار معین را ارائه دهیم. همه این درختان براساس مقادیری که در گره‌ها قرار خواهند گرفت، تشکیل می‌شوند.

۶-۱۱-۱ هرم‌ها (HEAPS)

در اینجا نخستین درخت دودوئی با ساختار مشخص را ارائه می‌دهیم. بخش‌های قبل درخت دودوئی کامل تعریف شد. در این بخش با استفاده از درخت دودوئی کامل که قبلاً بحث شده، درخت HEAP را بررسی می‌کنیم، که اکثر کاربردها مخصوصاً مرتب‌سازی اطلاعات مورد استفاده قرار می‌گیرد.

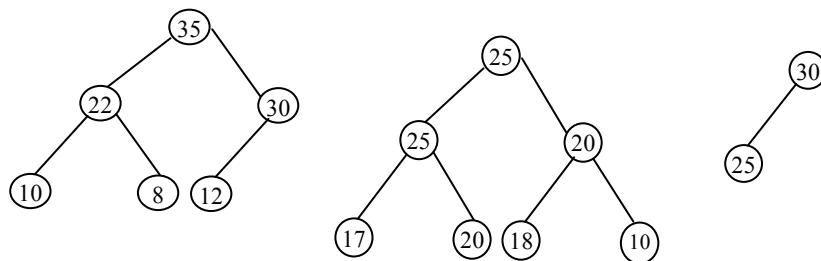
• درخت HEAP (هرم)

قبل از تعریف درخت HEAP نیازمند بعضی تعاریف هستیم، که از آن جمله می‌توان به تعریف درخت دودوئی کامل و تعریف max tree اشاره کرد. همان‌طور که قبلاً مشاهده کردید درخت دودوئی کامل را تعریف کردیم. لذا در اینجا قبل از تعریف HEAP درخت max را بررسی می‌کنیم.

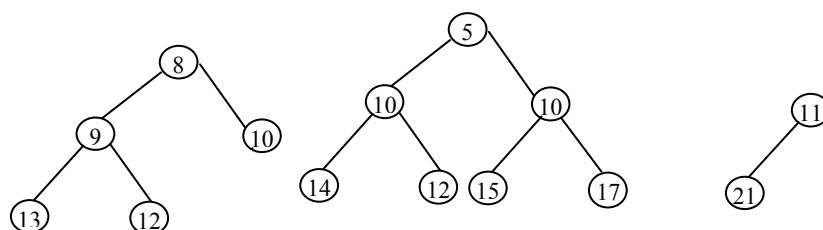
تعریف: max tree درختی است که مقدار کلید هر گره آن کمتر از مقادیر کلید فرزنداناش (اگر وجود داشته باشد) نباشد. (مساوی یا بیشتر باشد) max heap (یا اصطلاحاً HEAP) یک درخت دودوئی کامل است که یک max tree نیز می‌باشد.

تعریف: min tree درختی است که مقدار کلید هر گره آن بیشتر از مقادیر کلیدهای فرزنداناش (اگر وجود داشته باشند) نباشد (کوچک‌تر یا مساوی باشد). Min heap یک درخت دودوئی کامل است که در واقع یک min tree باشد. توجه داشته باشید که کامل بودن درخت یک شرط لازم برای heap بودن می‌باشد. و ریشه min heap حاوی کوچک‌ترین کلید موجود در درخت و ریشه max heap حاوی بزرگ‌ترین کلید موجود در درخت می‌باشد.

شکل ۶-۲۳ چند مثال heap و شکل ۶-۲۴ نیز چند نمونه از min heap را ارائه می‌کند.

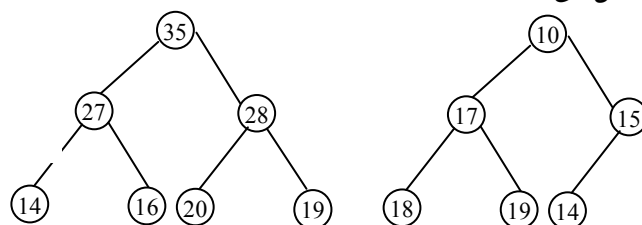

شکل ۶-۲۳ نمایش دو درخت heap

شکل ۶-۲۴ نمایش دو درخت Min heap

حال شکل ۶-۲۵ الف را در نظر بگیرید. این درخت heap نمی‌باشد. زیرا درخت دودویی کامل نیست. هر چند که خاصیت heap را داراست. همچنین درخت شکل ۶-۲۵ ب نیز درخت min heap نیست زیرا خاصیت min tree را دارا نیست. هر چند که درخت دودویی کامل می‌باشد.

شکل ۶-۲۵ دو نمونه درخت دودویی

همان‌طور که ملاحظه کردید در بررسی heap بودن باید دو شرط را با هم بررسی نماییم.

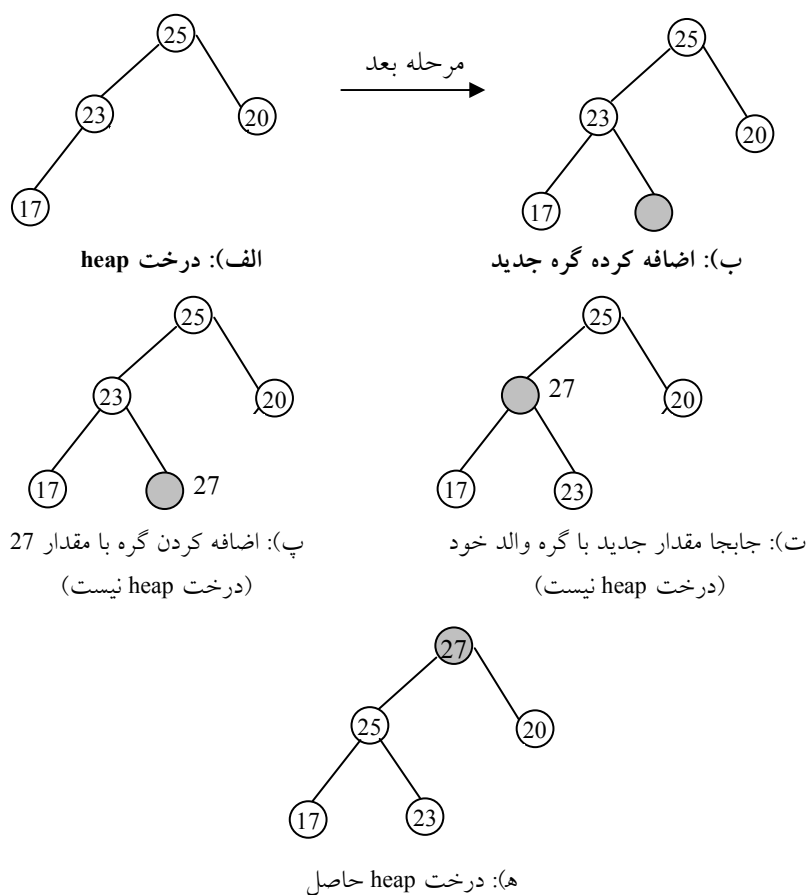
۱-۱۱-۱-۱ درج یک عنصر در heap

در اینجا قصد داریم ساخت درخت heap را مرحله به مرحله تشریح کنیم، لذا در هر مرحله با یک عمل درج در درخت heap مواجه هستیم. در استفاده از درخت هرم، اعمال اضافه کردن یک عنصر در درخت و حذف عنصری از آن باید طوری صورت پذیرد، که درخت به صورت هرم (یعنی درخت دودویی کامل و خاصیت هرم را داراست) باقی بماند. بنابراین پس از عملیات درج کردن و یا حذف کردن، اعمالی برای تنظیم درخت لازم است.

عمل درج کردن به این صورت است که: هر سطح درخت از چپ به راست پر

می‌شود و پس از پر شدن یک سطح، پرکردن سطح بعدی آغاز می‌شود. پس از درج کردن عنصر، خاصیت heap بودن بررسی می‌شود. اگر درخت heap نباشد عمل جابجائی مقادیر گره‌ها انجام می‌شود. در این عمل یک گره در پایین‌ترین سطح تا جایی که لازم باشد با گره پدرش جابجا می‌شود تا خاصیت heap بودن برقرار باشد.

حال می‌خواهیم یک عنصر جدید به درخت heap شکل ۲۶-۶ درج کنیم. برای اینکار همان‌طور که اشاره کردیم، نخست یک گره خالی ایجاد می‌کنیم سپس heap بودن درخت را بررسی می‌کنیم. توجه کنید که، چون درخت دودوئی کامل است بنابراین از چپ به راست ساخته و پر می‌شود.

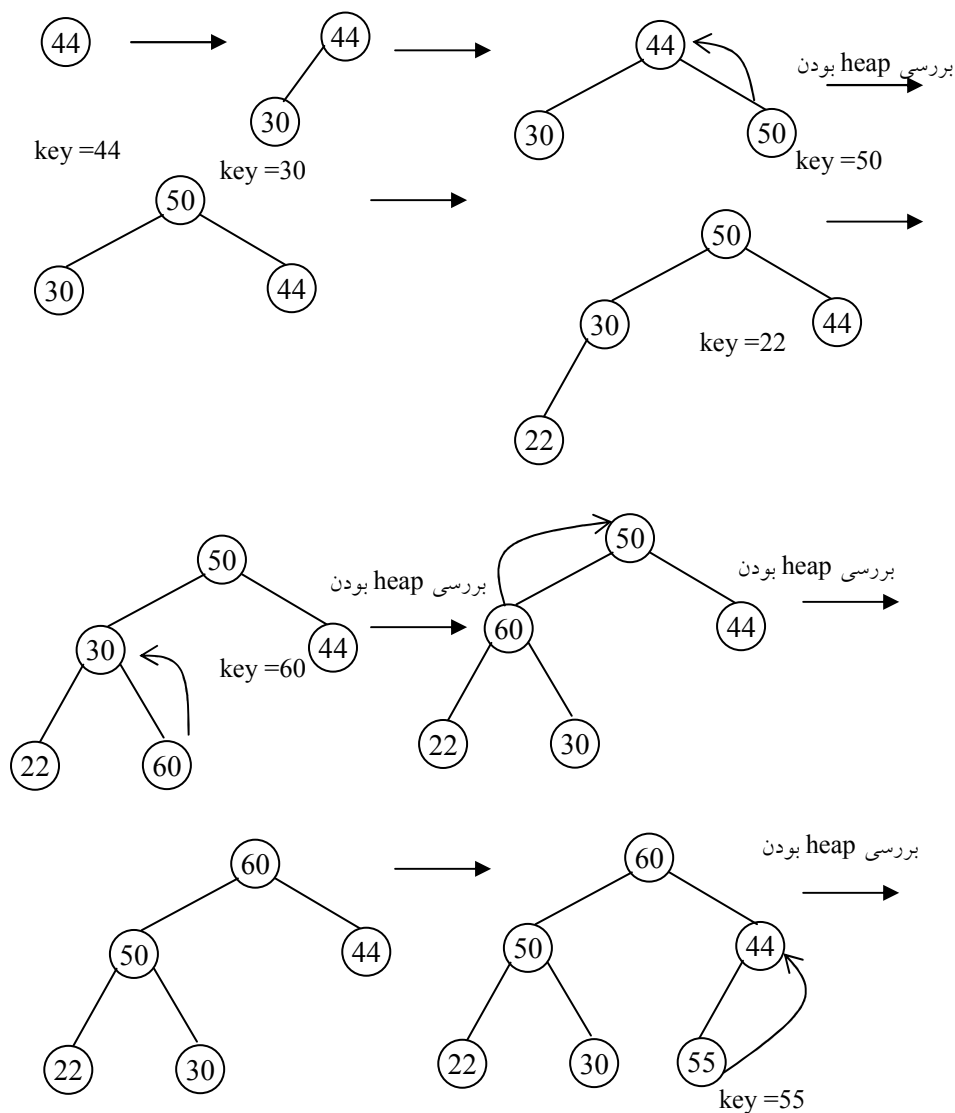

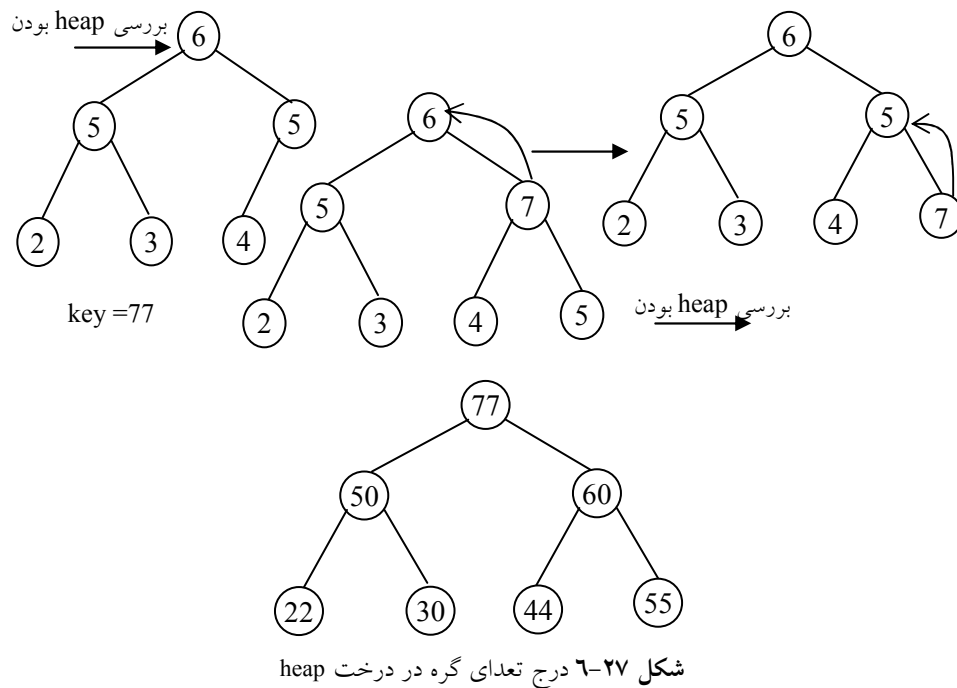
شکل-۲۶ مراحل درج یک گره جدید به درخت heap

حال فرض کنید بخواهیم یک Max Heap از لیست عددی زیر بسازیم:

44, 30, 50, 22, 60, 55, 77

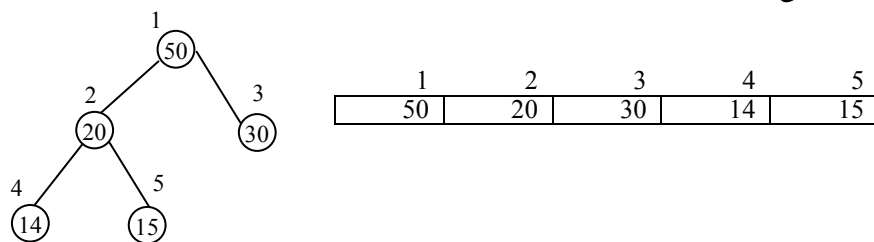
این کار را می‌توان با اضافه کردن هشت گره یکی پس از دیگری در درخت خالی انجام داد. شکل ۶-۲۷ (الف) تا (ح) تصویرهای مربوطه Heap را پس از درج کردن هر یک از هشت عنصر نشان می‌دهد.

ما هرما (heap) را با استفاد از آرایه‌ها، البته بدون استفاده از موقعیت 0 آنها، پیاده‌سازی می‌کنیم.

همانگونه که اشاره گردید معمولاً درخت Heap به صورت آرایه پیاده‌سازی می‌شود به این صورت که مکان هر گره در درخت دقیقاً متناظر با اندیس در یک خانه آرایه می‌باشد.

همان‌طور که می‌دانید چون درخت heap درخت دودویی کامل است لذا، فرزند چپ گره با اندیس i در خانه‌ای با اندیس $2i$ قرار می‌گیرد و فرزند راست گره با اندیس i در خانه‌ای با اندیس $2i+1$ قرار دارد. لذا با توجه به این اصل تابع درج در درخت

heap را به صورت زیر ارائه می دهیم:

ساختار درخت heap
<pre>struct element{ int key; // other fields }; element heap[MAX_SIZE];</pre>

حال تابع insert را که عمل درج کردن عنصری به heap حاوی n عنصر را انجام می دهد به صورت زیر پیاده سازی می کنیم.

پیاده سازی تابع درج کردن عنصری به heap
<pre>void insert (element item , int * n) { int i; i= ++ (*n) ; while ((i!=1) && (item.key)>heap [i/2].key)) { heap [i]=heap [i/2]; i=i/2; } heap [i]=item; }</pre>

• تحلیل پیچیدگی زمان عمل درج کردن به درخت heap

همان طور که مشاهده کردید بعد از درج یک عنصر در درخت heap، در بدترین حالت به اندازه ارتفاع درخت، جابجائی صورت می گیرد. در تابع بالا حلقه while این موضوع را نشان می دهد. از آنجا که درخت heap یک درخت دودوئی کامل با n گره می باشد. بنابراین طبق اصول موضوعی بیان شده داریم:

$$n \leq 2^h - 1$$

که در آن h ارتفاع درخت می شد لذا طبق رابطه بالا، ارتفاع درخت $\lceil \log_2(n+1) \rceil$

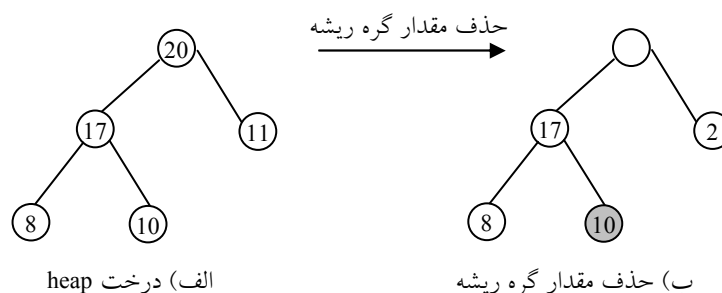
می‌باشد. این بدین معنی است که حلقه while به میزان $O(\log_2 n)$ تکرار می‌شود. بنابراین پیچیدگی تابع درج کردن یک عنصر جدید به درخت heap برابر با $O(\log_2 n)$ می‌باشد.

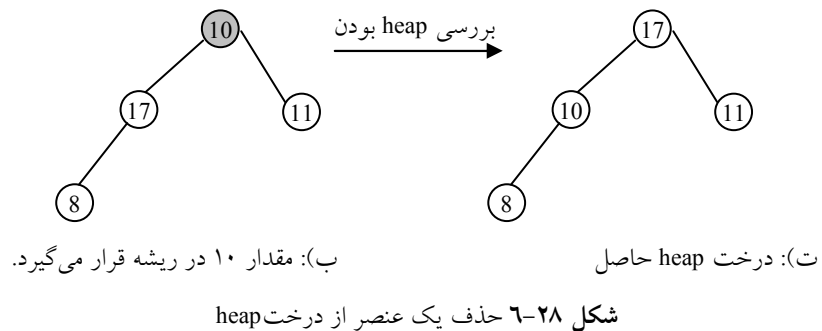
۲-۱۱-۱-۲ حذف عنصری از درخت heap

همان‌طور که مشاهده کردید در درخت heap بیشترین مقدار در ریشه قرار داشت. به همین دلیل عمل حذف از درخت همواره از ریشه درخت heap صورت می‌گیرد. بعد از عمل حذف، سمت راست‌ترین عنصر موجود در پایین‌ترین سطح در ریشه قرار می‌گیرد و درخت مجدداً تنظیم می‌شود (خاصیت heap بودن بررسی می‌شود).

برای روشن شدن مطلب کار را با یک مثال ادامه می‌دهیم. درخت heap شکل ۶-۲۸ (الف) را در نظر بگیرید، می‌خواهیم گره با کلید ۲۰ را که ریشه درخت می‌باشد حذف کنیم، از آنجایی که heap حاصل دارای تنها چهار عنصر می‌باشد، باید درخت را به گونه‌ای سازماندهی کنیم که متناظر با درخت دودویی کامل با چهار عنصر گردد و همچنین خاصیت heap بودن نیز برقرار باشد.

ساختار مطلوب در شکل ۶-۲۸ (ب) آورده شده است. بعد از حذف گره ۲۰، ۱۰ را (که راست‌ترین عنصر در پایین‌ترین سطح قرار دارد) در گره ریشه قرار می‌دهیم. شکل ۶-۲۸ (ج) یک درخت دودویی کامل است ولی درخت حاصل، درخت heap نمی‌باشد. برای برقراری مجدد heap بودن، به سمت پایین حرکت نموده و گره پدر را با فرزندان آن مقایسه و عناصر خارج از ترتیب را تا برقراری مجدد heap جابجا می‌کنیم. شکل ۶-۲۸ (د) درخت heap نهایی را نشان می‌دهد.

در زیر تابع delete از درخت heap ارائه شده است:

پیاده‌سازی تابع حذف عنصری از heap

```

element delete (int *n)
{
    int parent , child;
    element item, temp;
    if (heap_Empty (*n))
    {
        cout<<"The heap is empty";
        //fprintf(stderr, "The heap is empty\n");
        exit(1);
    }
    item = heap [1];
    temp = heap [(*n)--];
    parent =1;
    child =2;
    while (child <= *n)
    {
        if ( (child<*n) && (heap[child].key<heap[child+1].key) )
            child ++ ;
        if (temp.key>= heap[child].key)
            break;
        heap [parent]= heap [child] ;
        child *= 2;
    }
    heap [parent] = temp ;
    return item ;
}
    
```

حال در زیر پیچیدگی تابع بالا را محاسبه می‌کنیم.

• تحلیل تابع delete

همان‌طور که مشاهده کردید بعد از حذف یک عنصر از درخت heap، در بدترین حالت به اندازه ارتفاع درخت، جابجایی صورت می‌گیرد (این تابع با حرکت به سمت پایین درخت heap به مقایسه و تعویض گره‌های پدر و فرزند را تا هنگامی که تعریف heap دوباره برقرار شود، انجام می‌دهد). در تابع بالا حلقه while این موضوع را نشان می‌دهد. از آنجا که درخت heap یک درخت دودوئی کامل با n گره می‌باشد. بنابراین طبق اصول موضوعی بیان شده داریم:

$$n \leq 2^h - 1$$

که در آن h ارتفاع درخت می‌باشد. لذا طبق رابطه بالا از آنجایی که ارتفاع یک درخت heap با n عنصر برابر با $\lceil \log_2(n+1) \rceil$ می‌باشد. حلقه while، به میزان $O(\log_2 n)$ مرتبه تکرار می‌گردد. بنابراین پیچیدگی تابع حذف برابر با $O(\log_2 n)$ می‌باشد. همان‌طور که ملاحظه کردید ساختار داده heap، ساختار داده‌ای با زمان‌های درج و حذف لگاریتمی می‌باشد، که زمان‌هایی پذیرفته شده می‌باشند. اما برای جستجوی یک عنصر این ساختار داده الگوی خاصی را دنبال نمی‌کند. و زمان آن از مرتبه $O(n)$ می‌باشد. همچنین حذف دلخواه از درخت heap براحتی امکانپذیر نیست و از مرتبه زمانی $O(n)$ می‌باشد، که زمان مناسبی نیست. با این حال این ساختار داده کاربردهای زیادی دارد. که از آن جمله می‌توان به کاربرد آن در مرتب‌سازی و صف‌اولویت اشاره کرد.

۳-۱۱-۶ صف اولویت (priority queue)

یکی از کاربردهای هرم‌ها برای پیاده سازی صف اولویت‌دار می‌باشد. همان‌طور که قبلاً اشاره کردیم، در صف اولویت عنصری که دارای بالاترین (یا پایین‌ترین) اولویت هست، حذف می‌شود. در هر لحظه می‌توانیم عنصری را با اولویت اختیاری به داخل صف اولویت اضافه کنیم. ولی در موقع حذف عنصر با اولویت بالا حذف می‌شود. همان‌طور که اشاره کردیم، آرایه ساده‌ترین نمایش برای یک صف اولویت

می‌باشد. فرض کنید که این آرایه دارای n عنصر باشد، در آرایه به سادگی می‌توانیم با قرار دادن یک عنصر جدید در انتهای آن، عمل درج به صف اولویت را انجام دهیم. بنابراین عمل درج دارای پیچیدگی زمانی $\theta(1)$ است. برای حذف، ابتدا باید عنصر با بزرگ‌ترین (یا کوچک‌ترین) اولویت را جستجو و سپس آن را حذف کنیم. لذا زمان جستجو برابر با $O(n)$ می‌باشد و زمان جابجایی عناصر دیگر برابر $O(n)$ می‌باشد. استفاده از لیست پیوندی غیرمرتب زمان اجرای برنامه را تا حدودی بهبود می‌بخشد. می‌توانیم عنصری را به ابتدای لیست در $\theta(1)$ اضافه نماییم. ولی همچنان برای پیدا نمودن عنصری با بزرگ‌ترین کلید باید جستجو کنیم، با این نمایش، زمان مورد نیاز جهت تغییر مکان عناصر، گویا $\theta(n)$ زمان حذف برابر با $\theta(n)$ می‌باشد.

نمایش صف اولویت به صورت هرم (heap) این امکان را فراهم می‌سازد که هم درج و هم حذف را در زمان $O(\log_2 n)$ انجام دهیم و همین امر از آن نمایش مطلوبی می‌سازد و ارجحیت آن را نسبت به بقیه نشان می‌دهد.

حذف	درج	ساختار داده
$\theta(n)$	$\theta(1)$	آرایه غیرمرتب
$\theta(n)$	$\theta(1)$	لیست پیوندی غیرمرتب
$\theta(1)$	$\theta(n)$	آرایه مرتب
$\theta(1)$	$\theta(n)$	لیست پیوندی مرتب
$O(\log_2 n)$	$O(\log_2 n)$	هرم (max heap)

زمان انواع نمایش صف اولویت

• کاربرد heap در مرتب کردن اطلاعات

فرض کنید آرایه A با N عنصر داده شده است. الگوریتم Heap sort که عناصر لیست A را مرتب می‌کند از دو مرحله زیر تشکیل یافته است:

مرحله اول: یک درخت heap از عناصر آرایه A بسازید.

مرحله دوم: حذف از درخت heap به تعداد عناصر درخت.

از آنجا که ریشه درخت heap همواره بزرگ‌ترین گره درخت است، مرحله دوم، عنصرهای آرایه A را به ترتیب نزولی حذف می‌کند.

۲-۱۱-۶ درخت‌های جستجوی دودوئی (Binary Search Tree)

همان‌طور که در بخش قبل مشاهده کردید درخت heap در برخی کاربردها از کارایی لازمی برخوردار نیست. بنابراین در این بخش یکی از مهمترین ساختمان داده‌های علم کامپیوتر یعنی درخت جستجوی دودوئی (BST) را مورد بحث و بررسی قرار می‌دهیم، که نسبت به هر ساختار داده‌ای که تا حال مطرح شده، کارایی بهتری دارد. این ساختار به ما امکان می‌دهد تا یک عنصر را جستجو کنیم و آن را با زمان اجرای میانگین $T(n) = O(\log_2 n)$ پیدا کنیم. علاوه بر این به سادگی می‌توان عنصر را در این ساختار داده اضافه کرد یا از آن به دلخواه حذف کرد. این ساختار داده در مقابل ساختارهای زیر قرار دارد:

الف) آرایه مرتب شده: در این ساختار می‌توان یک عنصر را جستجو کرد و آن را با زمان اجرای میانگین $O(\log_2 n)$ پیدا کرد. اما اضافه کردن و حذف کردن پرهزینه است.

ب) لیست پیوندی: در اینجا به سادگی می‌توان عناصر را اضافه یا حذف کرد. اما در این روش جستجوی عنصر و پیدا کردن آن پرهزینه است. چون باید از جستجوی خطی با زمان اجرای $O(n)$ استفاده کند.

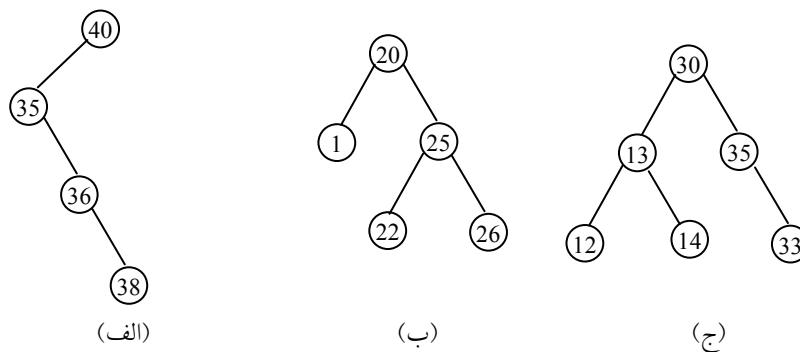
حال درخت جستجوی دودوئی (BST) را به صورت زیر تعریف می‌کنیم:

تعریف: یک درخت جستجوی دودوئی، درخت دودوئی است که ممکن است تهی باشد. اگر درخت تهی نباشد دارای خصوصیات زیر است:

- هر عنصر دارای یک کلید است و دو عنصر نباید دارای کلید یکسان باشند، در واقع کلیدها منحصر به فرد هستند.
- مقدار هر گره بزرگ‌تر از هر مقدار در زیر درخت چپ و کوچک‌تر از هر مقدار در زیر درخت راست آن است.

- زیر درختان چپ و راست نیز خود درختان جستجوی دودوئی می‌باشند.

چند نمونه از درختان دودوئی در شکل ۶-۲۹ ارائه شده است. درخت شکل (الف و ب) درخت‌های جستجوی دودوئی هستند. اما درخت شکل (ج) یک درخت جستجوی دودوئی نیست زیرا در این درخت، زیردرخت راست گرهی با کلید ۵۵ باید بزرگ‌تر از آن باشد درحالی‌که مقدار آن ۳۳ می‌باشد.

شکل ۲۹-۶ نمونه‌ای از درخت‌های جستجوی دودویی

از آنجایی که درخت جستجوی دودویی شکل خاصی از یک درخت دودویی است، لذا عملگرها برای یک درخت جستجوی دودویی تفاوتی با عملگرهایی که قبلاً برای یک درخت دودویی به کار گرفتیم، ندارد. تمام عملگرهای درخت‌های دودویی که قبلاً مورد بحث قرار گرفت نیز برای درخت‌های جستجوی دودویی نیز اعمال می‌شود. به عنوان مثال می‌توانیم از پیمایش‌های inorder, preorder, postorder بدون هیچگونه تغییری استفاده کنیم. به این اعمال می‌توان، درج، حذف و جستجو را نیز با کمی دقت اضافه نمود.

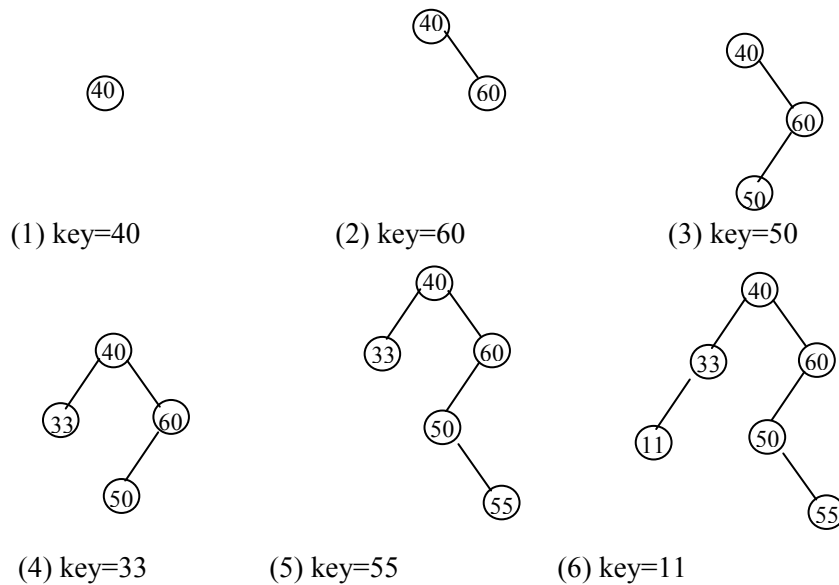
برای درک بهتر درخت BST در زیر ساخت چنین درختی را مرحله به مرحله نشان می‌دهیم:

فرض کنید شش عدد زیر به ترتیب در یک درخت جستجوی دودویی خالی اضافه شده است:

11, 55, 33, 50, 60, 40

شکل ۳۰-۶ شش مرحله از درخت را نشان می‌دهد.

تاکید می‌کنیم که اگر شش عدد داده شده با ترتیب مختلف داده شده باشد، آنگاه ممکن است، درخت‌های حاصل نیز با هم فرق کنند و عمق مختلفی داشته باشند.

شکل ۳۰-۶: ساخت مرحله به مرحله BST

ساختار هر گره در درخت جستجوی دودویی همان‌طور که در درختان دودویی اشاره کردیم از فیلدهای اطلاعات و اشاره‌گر به زیر درخت چپ و راست تشکیل می‌شود. این ساختار به صورت زیر می‌باشد:

نحوه تعریف گره در BST	
<pre>struct node { node *left ; int info; node *right ; };</pre>	

در بخش‌های بعد عملگرهای این ساختار داده را بررسی می‌کنیم.

۱-۲-۱۱-۶ جستجوی یک عنصر در درخت جستجوی دودویی

از آنجائی که تعریف درخت جستجوی دودویی را به صورت بازگشتی انجام دادیم، لذا

بیان و ارائه یک روش جستجوی بازگشتی نیز ساده می‌باشد. اگر بخواهیم در درخت BST به جستجوی عنصری با کلید key بگردیم، برای اینکار ابتدا، از ریشه شروع می‌کنیم. اگر ریشه تهی باشد جستجو ناموفق خواهد بود و اگر غیرتهی باشد در این صورت key را با ریشه مقایسه می‌کنیم اگر مقدار key کمتر از مقدار ریشه باشد به سراغ زیردرخت چپ می‌رویم و اگر مقدار key بزرگ‌تر از ریشه باشد، به سراغ زیردرخت راست می‌رویم. تابع search، درخت را به صورت بازگشتی جستجو می‌کند.

تابع جستجوی یک عنصر در BST

```
node *search (node *tree , int key )
{
/*return a pointer to the node that contains key, if there isn't such node,
return Null.*/
    if (!tree)
        return NULL ;
    if (key == tree->info)
        return tree ;
    if (key < tree->info)
        return search ( tree->left , key) ;
    return search ( tree->right , key) ;
}
```

• پیچیدگی الگوریتم جستجوی عنصر در BST

فرض کنید در یک درخت جستجوی دودویی T، می‌خواهیم یک عنصر را جستجو کنیم. تعداد مقایسه‌ها محدود به عمق درخت است. این موضوع از این واقعیت ناشی می‌شود که ما از یک مسیر درخت به طرف پایین پیش می‌رویم. بنابراین زمان اجرای جستجو متناسب با عمق درخت است.

فرض کنید n عنصر $A_1, A_2, \dots, A_n$ داده شده است و می‌خواهیم در یک درخت جستجوی دودویی اضافه شوند. برای n عنصر تعداد $n!$ جایگشت وجود دارد. هر یک از چنین جایگشتی باعث به وجود آمدن درخت مربوط به خود می‌شود. می‌توان نشان داد که عمق میانگین $n!$ درخت تقریباً برابر با $\log_2 n$ است که در آن $C=1.4$ می‌باشد. بنابراین زمان اجرای میانگین جستجو یک عنصر در درخت دودویی T با n

عنصر متناسب با $\log_2 n$ است یعنی $f(n) \in O(\log_2 n)$.

۲-۱۱-۲-۲ درج عنصری در درخت جستجوی دودویی

فرض کنید T یک درخت جستجوی دودویی باشد، می‌خواهیم عنصری با مقدار key را در درخت درج کنیم. در واقع، جستجو و وارد کردن یک عنصر، تنها با یک الگوریتم جستجو و وارد کردن انجام می‌شود.

فرض کنید عنصر key داده شده است. الگوریتم زیر محل key را در درخت جستجوی دودویی پیدا می‌کند. اگر جستجو ناموفق باشد، key را در محلی که جستجو خاتمه پیدا یافته است، درج می‌کنیم. برای اینکار الگوریتم مراحل زیر را انجام می‌دهد:

الف) key را با info، که مقدار کلید گره ریشه است، مقایسه کنید:

(i) اگر $key < info$ باشد، به طرف زیر درخت چپ ریشه حرکت کنید.

(ii) اگر $key > info$ باشد، به طرف زیر درخت راست ریشه حرکت کنید.

ب) مرحله (الف) را تکرار کنید تا یکی از حالت‌های زیر اتفاق بیفتد:

(i) گره با کلید info را وقتی $key = info$ است ملاقات کنید. در این حالت

جستجو موفق است.

(ii) یک زیردرخت خالی را ملاقات کنید که بیان می‌کند جستجو موفق نیست و

key را به جای زیردرخت خالی اضافه کنید.

بنابراین الگوریتم اضافه کردن شبیه الگوریتم جستجو است و فقط باید به انتهای

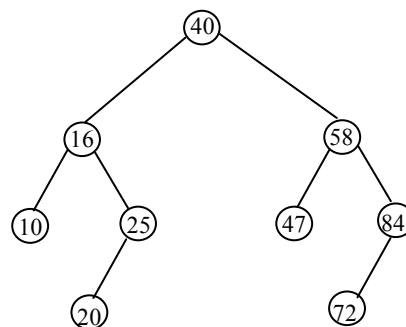
الگوریتم تابع زیر را اضافه کنید:

تابع درج عنصری در درخت جستجوی دودویی

```
void insert (node *tree , int key)
{
    node *ptr;
    ptr = getnode();
    ptr -> info = key ;
    ptr -> left = NULL;
    ptr -> right = NULL;
    if ( tree -> info > key )
```

```
tree → left = ptr;
else if ( tree → info < key )
    tree → right = ptr;
}
```

مثال ۱۳-۶: درخت جستجوی دودوئی T شکل ۳۱-۶ را در نظر بگیرید.

شکل ۳۱-۶ درخت جستجوی دودوئی T

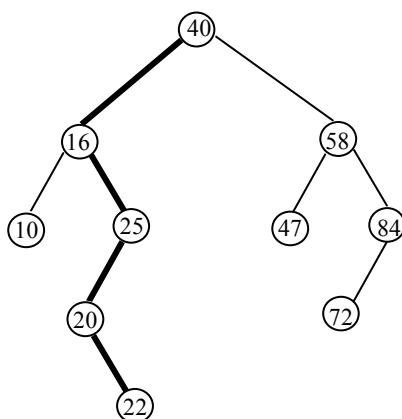
T یک درخت جستجوی دودوئی است. یعنی هر گره N در T از هر عدد زیردرخت چپ آن بزرگتر و از هر عدد زیردرخت راست آن کوچکتر است. فرض کنید عدد 37 جایگزین عدد 25 شود آنگاه T همچنان یک درخت جستجوی دودوئی باقی خواهد ماند ولی اگر عدد 42 را جایگزین عدد 25 کنیم T یک درخت جستجوی دودوئی نخواهد بود، چون در زیردرخت چپ هیچ عددی نباید بزرگتر از آن باشد.

حال فرض کنید می‌خواهیم عدد ۲۲ را در درخت درج کنیم عملیات موردنظر به‌صورت زیر خواهد بود:

- key=22 را با ریشه یعنی 40 مقایسه می‌کنیم چون از آن کوچکتر است به طرف فرزند چپ 40 یعنی 16 می‌رویم.
- Key=22 را با 16 مقایسه می‌کنیم. چون از آن بزرگتر است به طرف فرزند راست 16 یعنی 25 می‌رویم.
- Key=22 را با 25 مقایسه می‌کنیم. چون از آن کوچکتر است به طرف فرزند

چپ 25 یعنی 20 می‌رویم.

• Key=22 را با 20 مقایسه می‌کنیم چون از آن بزرگ‌تر است به طرف فرزند راست 20 می‌رویم و چون 20 فرزند راست ندارد، 22 را به‌عنوان فرزند راست به درخت اضافه می‌کنیم.

شکل ۶-۳۲ درخت جستجوی دودوئی T بعد از عمل درج

• تحلیل الگوریتم insert

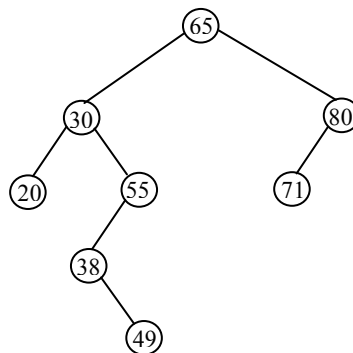
برای درج یک عنصر ابتدا باید بوسیله جستجو محل درج عنصر جدید مشخص شود و سپس عنصر جدید درج شود. زمان لازم برای جستجوی کلید key برابر با h (ارتفاع درخت) می‌باشد و بعد از جستجو، عمل درج نیاز به زمان دارد. بنابراین زمان کل مورد نیاز insert برابر با $O(h)$ می‌باشد.

۳-۲-۱۱-۶ حذف یک عنصر از درخت جستجوی دودوئی

فرض کنید T یک درخت جستجوی دودوئی است. می‌خواهیم عنصر اطلاعاتی key را از درخت T حذف کنیم. در این بخش الگوریتمی برای انجام این کار ارائه خواهد شد. این الگوریتم ابتدا با استفاده از الگوریتم جستجو محل گره N که حاوی عنصر key است و همچنین محل پدر آن $P(N)$ را پیدا می‌کند. روشی که با آن N از درخت حذف می‌شود بسته به تعداد فرزندهای N از سه حالت زیر تشکیل می‌شود:

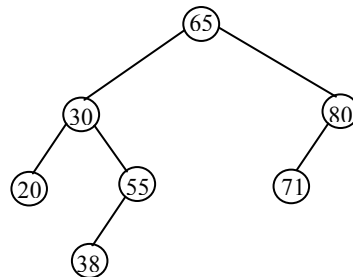
- گره N فرزندی ندارد. در این صورت با جایگزین شدن محل گره N در گره

- پدر $P(N)$ به وسیله اشاره گر Null، گره N از درخت حذف می‌شود.
- گره N لا قیفه‌ا یک فرزند دارد. در این صورت با جایگزین شدن محل گره N در $P(N)$ به وسیله محل تنها فرزند گره N ، گره N از درخت حذف می‌شود (یعنی فرزند گره N جایگزین خود گره N می‌شود).
- گره N دو فرزند دارد. فرض کنید S نمایش گره بعدی پیمایش Inorder گره N باشد. S فرزند چپ ندارد (به عنوان تمرین ثابت کنید). در این صورت با حذف S از T (با استفاده از حالت اول یا دوم) و سپس جانشین کردن گره S به جای گره N در درخت T ، گره N از T حذف می‌شود.
- سه حالت الگوریتم حذف از BST را می‌توان به صورت زیر خلاصه کرد:
 - اگر گره N فرزند نداشته باشد به راحتی قابل حذف است.
 - اگر گره N فقط یک فرزند داشته باشد، فرزندش جایگزین آن می‌شود.
 - اگر گره N دو فرزند داشته باشد، آنگاه گره بعد از N در پیمایش inorder جایگزین N می‌شود.
- برای روشن شدن مطلب کار را با ارائه یک مثال ادامه می‌دهیم. درخت جستجوی دودویی شکل ۶-۳۳ را در نظر بگیرید.

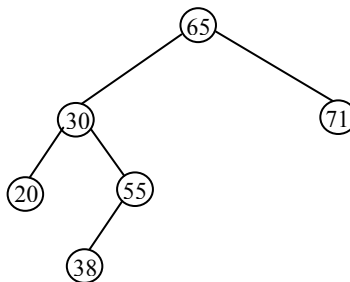
شکل ۶-۳۳ درخت جستجوی دودویی

- فرض کنید بخواهیم گره ۴۹ را از درخت حذف کنیم. با توجه به اینکه گره ۴۹ فرزندی ندارد، کافی است اشاره گر پدر آن (یعنی ۳۸) را Null کنیم. شکل ۶-۳۴ این درخت را پس از حذف گره ۴۹ نشان می‌دهد.

شکل ۶-۳۴: درخت جستجوی دودویی بعد از حذف گره ۴۹

حال فرض کنید بخواهیم، گره ۸۰ را از درخت حذف کنیم. با توجه به اینکه گره ۸۰ تنها یک فرزند دارد، بنابراین گره ۸۰ حذف و فرزند آن یعنی گره ۷۱ جایگزین آن می‌شود. شکل ۶-۳۵ این درخت را پس از حذف گره ۸۰ نمایش می‌دهد.

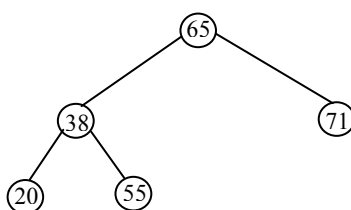

شکل ۶-۳۵: درخت جستجوی دودویی بعد از حذف گره ۸۰

حال می‌خواهیم گره ۳۰ را از درخت حذف کنیم. توجه کنید که گره ۳۰ دو فرزند دارد. ابتدا پیمایش میانوندی (inorder) درخت را به دست می‌آوریم:

20 30 38 55 65 71

ملاحظه می‌کنید که گره ۳۸، گره بعدی گره ۳۰ در پیمایش میانوندی می‌باشد. بنابراین طبق الگوریتم، باید گره ۳۸ را جانشین گره ۳۰ بکنیم. بنابراین، ابتدا گره ۳۸ را حذف کرده و سپس آن را به جای گره ۳۰ قرار می‌دهیم. تاکید می‌کنیم که جانشینی گره ۳۸ به جای گره ۳۰ در حافظه تنها با تغییر اشاره‌گرها انجام می‌گیرد نه با جابجایی محتوای یک گره از یک محل به محل دیگر. شکل ۶-۳۶ درخت را پس از حذف گره ۳۰ نمایش می‌دهد.

شکل ۶-۳۶ درخت پس از حذف گره ۳۰

۶-۱۱-۲-۴ حذف عناصر تکراری به عنوان کاربردی از BST

مجموعه‌ای از n عنصر اطلاعاتی $a_1, a_2, \dots, a_N$ را در نظر بگیرید. فرض کنید بخواهیم تمام عناصر تکراری را که در این مجموعه وجود دارند را پیدا کرده و آنها را حذف کنیم.

یک روش ساده برای حل این مسئله به شرح زیر است:

الگوریتم اول: عناصر را از a_1 تا a_N یعنی از چپ به راست بخوانید.

(i) هر عنصر a_k را با $a_1, a_2, \dots, a_{k-1}$ مقایسه کنید. (یعنی a_k را با عناصری که قبل از a_k هستند مقایسه کنید)

(ii) اگر a_k در بین $a_1, a_2, \dots, a_{k-1}$ وجود داشت، آنگاه a_k را حذف کنید.

پس از آن که تمام عنصر خوانده شد و مورد بررسی قرار گرفت آنگاه در این مجموعه عناصر تکراری حذف خواهند شد.

• پیچیدگی زمانی الگوریتم اول

پیچیدگی زمانی الگوریتم اول، به وسیله تعداد مقایسه‌ها تعیین می‌شود. هر مرحله بررسی a_k ، به‌طور تقریبی به $k-1$ مقایسه احتیاج دارد. چون a_k با عنصرهای $a_1, a_2, \dots, a_{k-1}$ مقایسه می‌شود، بنابراین $T(n)$ تعداد مقایسه‌های مورد نیاز در الگوریتم، تقریباً برابر است با:

$$1 + 2 + 3 + \dots + (n-2) + (n-1) = \frac{n(n-1)}{2} = O(n^2)$$

برای مثال برای $n=1000$ عنصر، الگوریتم تقریباً به 500000 مقایسه احتیاج دارد.

با استفاده از یک درخت جستجوی دودویی می‌توان الگوریتم دیگر نوشت که

عناصر تکراری را از یک مجموعه n عنصری $a_1, a_2, \dots, a_N$ حذف کند.

الگوریتم دوم: با استفاده از عناصر $a_1, a_2, \dots, a_N$ یک درخت جستجوی دودوئی بسازید. هنگام ساختن درخت، در صورتی که مقدار a_k قبلاً در درخت ظاهر شده باشد a_k را از لیست حذف کنید.

مزیت اصلی الگوریتم دوم آن است که، هر عنصر a_k تنها با عنصرهای یک شاخه درخت مقایسه می‌شود. می‌توان نشان داد که طول میانگین چنین شاخه‌ی تقریباً برابر با $C \log_2 k$ است که در آن $C=1.4$ می‌باشد. بنابراین $T(n)$ تعداد کل مقایسه‌های موردنیاز در الگوریتم دوم تقریباً به $n \log_2 n$ مقایسه نیاز دارد.

برای مثال برای $n=1000$ عنصر، الگوریتم دوم مستلزم تقریباً ۱۰۰۰۰ مقایسه است درحالی‌که در الگوریتم اول تعداد مقایسه‌ها برابر ۵۰۰۰۰۰ است. قابل توجه است که در بدترین حالت (حالتی که درخت جستجوی دودوئی به‌صورت مورب باشد) تعداد مقایسه‌های الگوریتم دوم با هم برابر هستند.

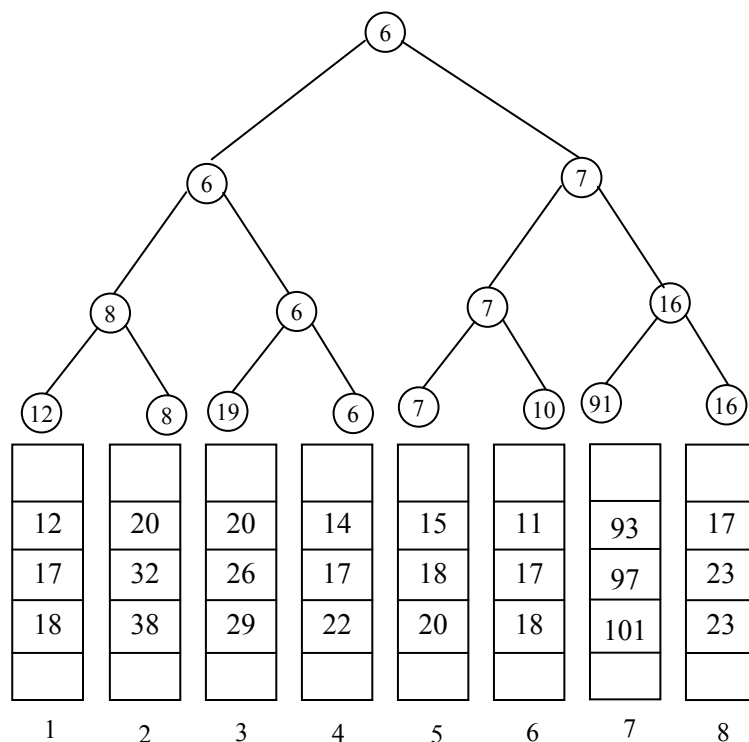
۳-۱۱-۶ درخت‌های انتخابی (selection trees)

فرض کنید k آرایه مرتب شده غیرنزولی از عناصر داریم و می‌خواهیم این k آرایه را در یک آرایه واحد ادغام کنیم. n مجموع کل خانه‌های k آرایه می‌باشد. ساده‌ترین روش برای ادغام k آرایه مرتب، آن است که عنصر اول تمام آرایه‌ها را با هم مقایسه کرده و کوچک‌ترین آنها را به‌دست آوریم. این عمل به $k-1$ مقایسه نیاز دارد. کوچک‌ترین عنصر را در خروجی چاپ می‌کنیم چون در هر بار تکرار الگوریتم، $k-1$ مقایسه نیاز است، از طرف دیگر، چون در کل n عنصر در آرایه‌ها موجود است، بنابراین، مرتبه اجرایی الگوریتم $O(n.k)$ می‌باشد.

مسئله فوق را می‌توان با استفاده از درختان انتخابی حل کرد. ایده درخت انتخابی، تعداد مقایسه‌های لازم را کاهش می‌دهیم و راه‌حل کاراتری نیز می‌باشد.
تعریف: درخت انتخابی، یک درخت دودوئی است که مقدار هر گره آن، کوچک‌تر از دو فرزند خود می‌باشد. بنابراین، گره ریشه نشان‌دهنده کوچک‌ترین گره در درخت می‌باشد.

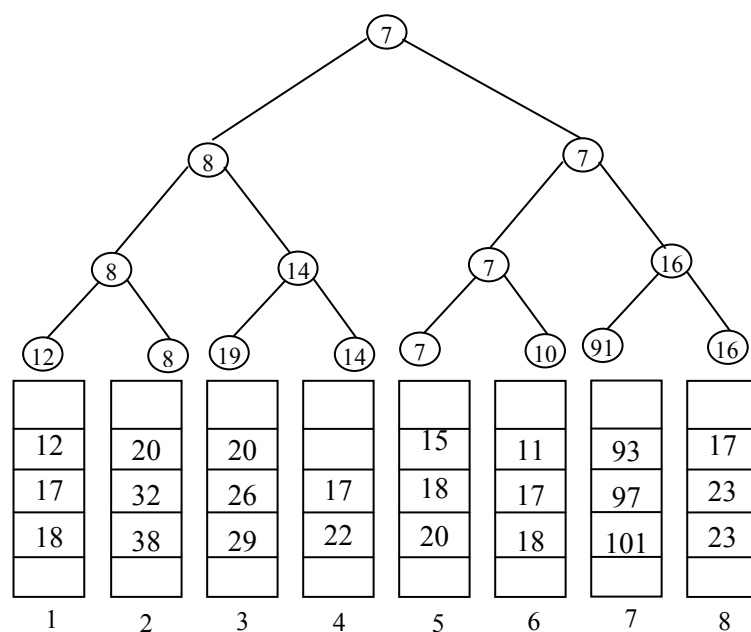
حال برای درک بهتر درختان انتخابی از شکل ۳۷-۶ استفاده می‌کنیم. این شکل برای حالت $k=8$ یک درخت انتخابی را نشان می‌دهد. در این درخت هر گره غیربرگ

نشان‌دهنده گره با مقدار کوچک‌تر است و گره ریشه کوچک‌ترین کلید را نشان می‌دهد.

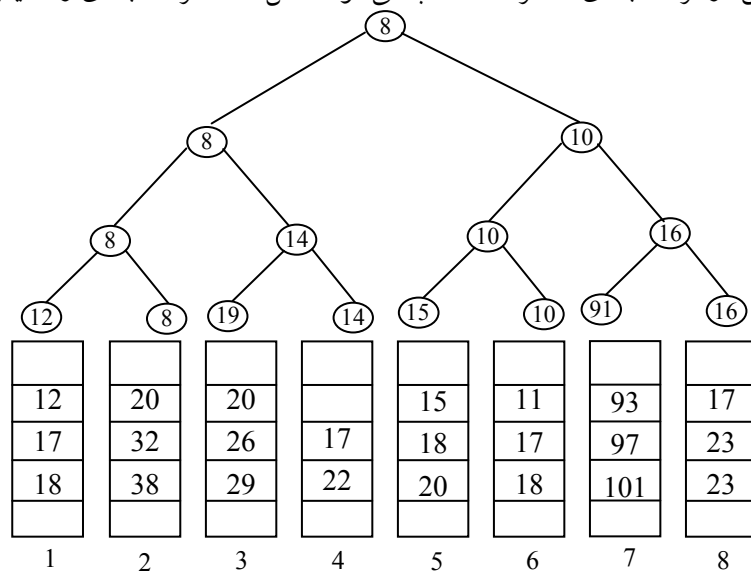
شکل ۳۷-۶ درخت انتخابی با $k=8$

همان‌گونه که مشاهده می‌کنید ابتدا از لیست اول کوچک‌ترین عنصر یعنی گره با مقدار 12 و از لیست دوم کوچک‌ترین عنصر یعنی گره با مقدار 8 را انتخاب کرده، با هم مقایسه می‌کنیم و عنصر کوچک‌تر یعنی 8 به بالا انتقال داده می‌شود. سپس گره با مقدار 19 و گره با مقدار 6 به ترتیب از لیست‌های سوم و چهارم انتخاب شده و با هم مقایسه می‌شوند و عنصر کوچک‌تر یعنی گره 6 به طرف بالا انتقال داده می‌شود و الی آخر. سپس در سطح بعدی گره با مقدار 8 با گره 6 مقایسه شده و عنصر کوچک‌تر به بالا انتقال داده می‌شود و الی آخر. در نهایت 6 کوچک‌ترین گره خواهد شد و به‌عنوان اولین خروجی خواهد بود. چون کوچک‌ترین گره از آرایه شماره 4 می‌باشد در مرحله بعدی خانه دوم از آرایه شماره چهار یعنی 14 را به جای گیدرینظو می‌حل بالا را تکرار می‌کنیم. شکل ۳۸-۶، مرحله دوم الگوریتم را نشان می‌دهد.

شکل ۳۸-۶ مرحله دوم الگوریتم

همان‌طور که مشاهده می‌کنید خروجی این مرحله عدد ۷ از لیست پنجم می‌باشد. بنابراین در مرحله بعدی عنصر ۱۵ انتخاب می‌شود. شکل ۳۹-۶ مرحله بعدی را نمایش می‌دهد.

شکل ۳۹-۶ مرحله دوم الگوریتم

خروجی مرحله سوم عدد ۸ می‌باشد. با ادامه مراحل کار لیست مرتب که حاصل ادغام هشت لیست می‌باشد، به عنوان خروجی ارائه می‌گردد.

با توجه به مثال فوق زمان تجدید ساختار درخت برابر با $O(\log_2 k)$ (تعداد آرایه‌ها می‌باشد). بنابراین زمان لازم جهت ادغام کل n خانه برابر $O(n \log k)$ می‌باشد. غالباً این درختان برای پیاده‌سازی بازی به کار می‌روند. در هر مرحله از این درخت، خروجی برنده آن مرحله می‌باشد و در نهایت برنده کل بازی توسط این نوع درخت مشخص می‌شود.

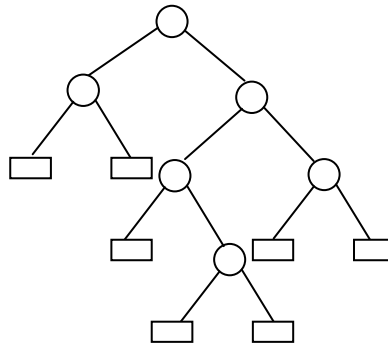
۱۲-۶ الگوریتم هافمن

در این بخش قصد داریم الگوریتم هافمن را برای حل مسائل ارائه دهیم. برای اینکار نخست تعاریفی را ارائه می‌دهیم.

تعریف ۲- درخت (یا یک درخت دودویی گسترش یافته): درخت دودویی است که در آن هر گره ۰ یا ۲ فرزند دارد. گره‌هایی که ۰ فرزند دارند گره‌های خارجی (External) نام دارند و همچنین گره‌هایی که ۲ فرزند دارند، گره‌های داخلی (Internal) نام دارند.

شکل ۶-۲ یک - درخت را نشان می‌دهد که در آن گره‌های داخلی با دایره و گره‌های خارجی با مربع نشان داده شده است. در هر ۲- درخت تعداد گره‌های خارجی N_E یک واحد بیشتر از تعداد گره‌های داخلی N_I می‌باشد یعنی:

$$N_E = N_I + 1$$

شکل ۶-۴۰ نمونه ۲-درخت

در شکل فوق $N_E = 7, N_I = 6$ می‌باشد.

حال طول مسیر را برای گره‌های داخلی و خارجی یک ۲- درخت برای تکمیل

بحث، تعریف می‌کنیم.

طول مسیر خارجی (L_E): طول مسیر خارجی L_E یک ۲-درخت T به صورت مجموع طول مسیرهای از ریشه درخت تا گره‌های خارجی است. طول مسیر داخلی L_I به‌طور مشابه تعریف می‌شود که در آن به جای گره‌های ظاهری - های داخلی استفاده می‌شود. طبق تعریف بالا برای درخت شکل ۶-۴۰ خواهیم داشت:

$$L_I = 0 + 1 + 1 + 2 + 2 + 3 = 9, \quad L_E = 2 + 2 + 3 + 4 + 4 + 3 + 3 = 21$$

فرض کنید T یک ۲-درخت با n گره خارجی باشد و به هر گره خارجی یک وزن (غیر منفی) نسبت داد شده باشد. در اینصورت طول مسیر وزن دار (خارجی) درخت T به‌صورت زیر تعریف می‌شود:

$$P = W_1 L_1 + W_2 L_2 + \dots + W_n L_n$$

که در آن W_i و L_i به ترتیب وزن و طول مسیر یک گره خارجی N_i است. حال فرض کنید یک لیست با n وزن داده شده است:

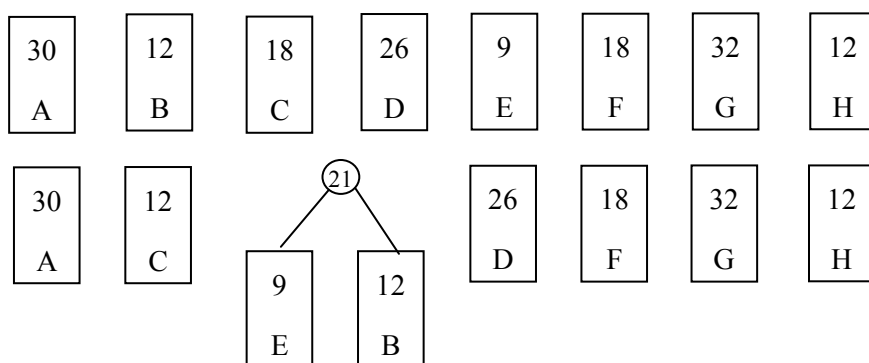
$$W_1, W_2, \dots, W_n$$

می‌خواهیم از میان تمام ۲-درخت دارای n گره خارجی و وزن دار یک درخت T با حداقل طول مسیر وزن دار به‌دست آوریم. هافمن الگوریتمی برای پیدا کردن چنین درخت T ای ارائه می‌دهد. که ما اکنون آن را بیان می‌کنیم. برای درک بهتر کار را با یک مثال شروع می‌کنیم. فرض کنید A, B, C, D, E, F, G, H ، کارکترهای یک متن هستند. که تعداد تکرار هر کدام از آنها در متن در زیر مشخص شده است:

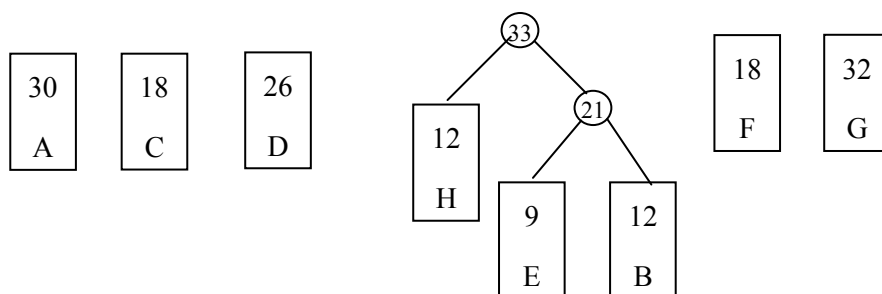
عنصر: A B C D E F G H

وزن: 30 12 18 26 9 18 32 12

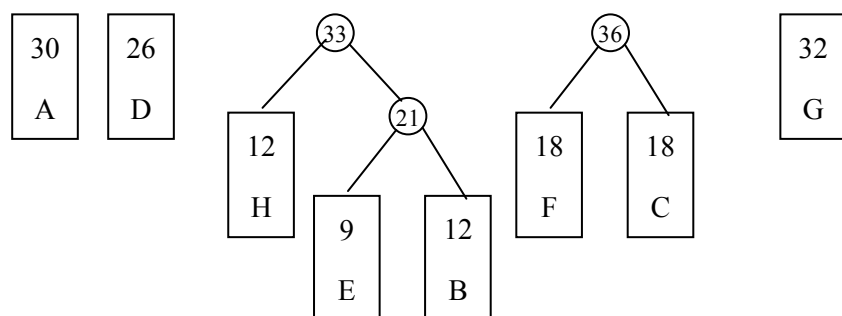
شکل ۶-۴۰ (الف) تا (د) چگونگی ساخته شدن درخت T را با حداقل طول مسیر وزن داده شده با استفاده از اطلاعات بالا و الگوریتم هافمن نشان می‌دهد در هر مرحله دو درختی که ریشه کمتری دارند با هم ترکیب می‌کنیم وزن آنها را با هم جمع می‌کنیم.

(الف)

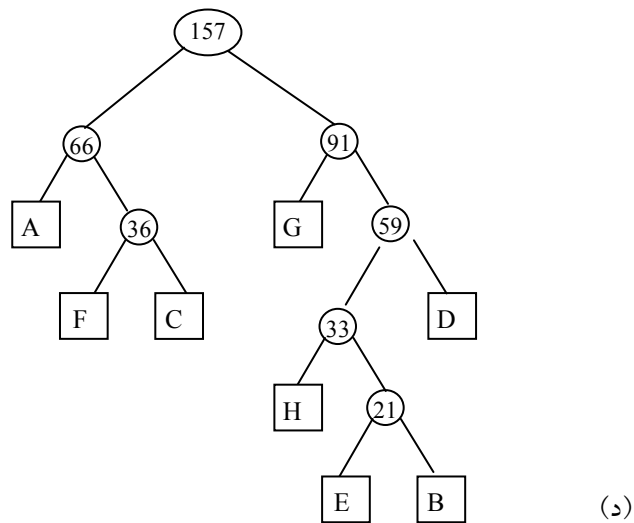

(ب)

(ج)

اگر همین طور ادامه دهیم شکل نهایی به صورت زیر می شود:

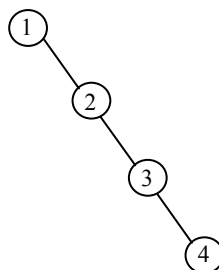

شکل ۶-۴۱ درخت هافمن

برای مطالعه بیشتر به کتاب طراحی الگوریتم انتشارات پیام نور مراجعه فرمائید.

۶-۱۳ درخت جستجوی متعادل

درخت‌های جستجوی دودویی، ابزار مناسبی برای جستجوی عناصر می‌باشند. علاوه بر این، ترکیب‌های مختلفی از یک مجموعه از داده‌ها، درخت‌های دودویی مختلفی را به وجود می‌آورند. که زمان جستجوی عناصر در آنها یکسان نیست. اگر به اندازه کافی دقت نشود عمق یک درخت جستجوی دودویی (BST) n می‌تواند به n ی باشد. به عنوان مثال درخت جستجوی دودویی برای عناصر ۱، ۲، ۳، ۴ به صورت زیر خواهد بود.

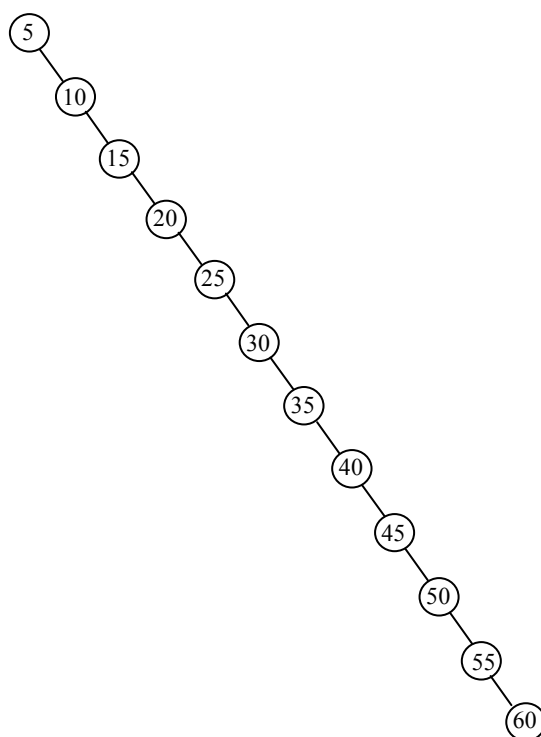
که دارای عمق ϵ می باشد. اما اگر دودویی به صورت تصادفی باشد، به طور متوسط عمق درخت جستجوی دودویی $O(\log_2 n)$ خواهد بود. بنابراین هدف این است که درخت های جستجوی دودویی را طوری ساخت که زمان جستجو در آنها به حداقل برسد. یا به عبارت دیگر عمق درخت $O(\log_2 n)$ باشد. درخت های جستجوی با بیشترین عمق $O(\log n)$ را درخت های جستجوی متعادل می نامند. در این درخت ها عمل جستجو، درج، حذف در زمان $O(h)$ (ارتفاع یا عمق درخت) انجام می گیرد. قابل توجه ترین موارد در بین این نوع درخت ها، درخت های AVL، ۲-۳، red-black می باشد.

داده های زیر را به عنوان ورودی در نظر بگیرید:

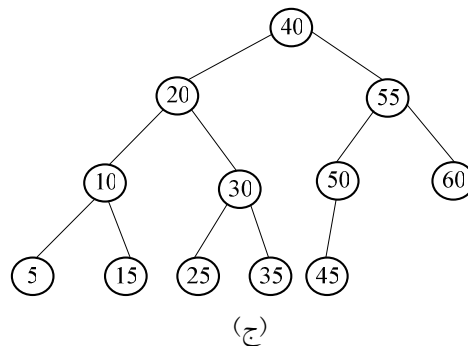
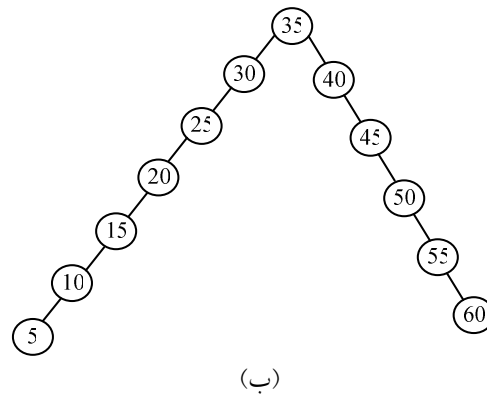
5 10 15 20 25 30 35 40 45 50 55 60

با استفاده از جایگشت های مختلفی از این داده ها، می توان ۱۲! درخت جستجوی

دودویی به دست آورد که بعضی از آنها را در شکل ۶-۴۲ می بینید:

(الف)

شکل ۶-۴۲ درخت جستجوی دودویی

اگر T میانگین زمان جستجوی درخت باشد، داریم:

$$T = \frac{\sum_{i=1}^n t_i}{n}$$

که در آن t_i تعداد مقایسه‌ها برای گره i ام و n برابر تعداد گره‌های درخت جستجوی دودویی می‌باشد. اگر T را برای درخت‌های شکل ۶-۴۲ محاسبه کنیم خواهیم داشت:

❖ زمان جستجوی درخت (الف) 6.50

❖ زمان جستجوی درخت (ب) 4

❖ زمان جستجوی درخت (ج) 3.08

برای مثال چگونگی به دست آوردن زمان جستجوی درخت (ج) را توضیح

می‌دهیم.

در این درخت، برای مقایسه گرهی با شماره ۴۰ یک مقایسه لازم است. برای گرهی با شماره ۲۰، دو مقایسه برای گرهی با شماره ۱۰ سه مقایسه و برای گرهی با شماره ۳۵ چهار مقایسه و... لازم است.

$$1+2+2+3+3+3+3+4+4+4+4+4=37$$

از طرف دیگر، تعداد گره‌های درخت، برابر ۱۲ می‌باشد. پس زمان جستجو برابر است با:

$$\frac{37}{12} = 3.08$$

همان‌طور که مشاهده می‌کنید، بیشترین زمان جستجو مربوط به شکل (الف) و کمترین زمان جستجو مربوط به شکل (ج) می‌باشد. بنابراین، این پرسش مطرح می‌شود که چگونه می‌توان از مجموعه‌ای از داده‌ها، یک درخت جستجوی دودویی با کمترین زمان جستجو ایجاد کرد. برای این کار باید درخت متوازن را ساخت.

۱-۱۳-۶ تعریف درخت متوازن

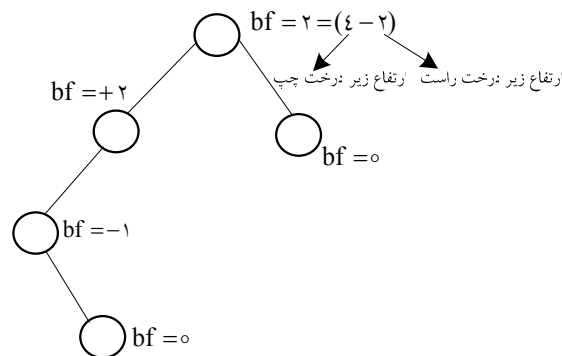
قبل از تعریف درخت متوازن، درجه توازن هر گره از درخت را تعریف می‌کنیم
اگر h_L ارتفاع سمت چپ گره و h_R ارتفاع سمت راست آن گره باشد، درجه توازن آن گره برابر با $h_L - h_R$ (یا $h_R - h_L$) می‌باشد. معمولاً درجه توازن را با bf نمایش می‌دهند. بنابراین خواهیم داشت:

$$bf = h_L - h_R$$

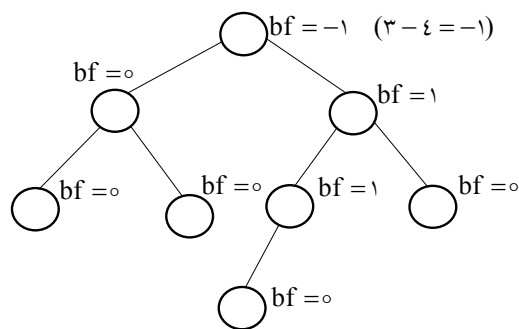
با توجه به تعریف درجه توازن، درخت متوازن را به‌صورت زیر تعریف می‌کنیم
تعریف درخت متوازن: درخت جستجوی دودویی است که ضریب توازن هر گره آن ۱، ۰ یا -۱ باشد. یعنی برای هر گره داشته باشیم:

$$bf = |h_L - h_R| \leq 1$$

به‌عنوان مثال شکل ۴۳-۶ سه درخت را به همراه درجه توازن هر گره نشان می‌دهد.

(الف)

(ب)

شکل ۶-۴۳ درخت‌های دودوئی و محاسبه درجه توازن

براساس تعریف درخت متوازن شکل (الف) متوازن نیست چون یکی از گره‌ها دارای درجه توازن ۲ است ولی درخت (ب) درختی متوازن است. حال بعد از تعاریف بالا درخت AVL را تعریف می‌کنیم:

تعریف درخت AVL: درخت AVL، درخت جستجوی دودوئی است که ارتفاع آن متوازن باشد. یعنی درجه توازن تمام گره‌های آن ۱، ۰ یا -۱ باشد.

هدف عمده درخت AVL، اجرای کارآمد اعمال جستجو، درج و حذف در آن است. این اعمال در درخت دودوئی متوازن نسبت به سایر درخت‌ها با کارایی بیشتری انجام می‌گیرد.

۱۴-۶ حل تعدادی مثال

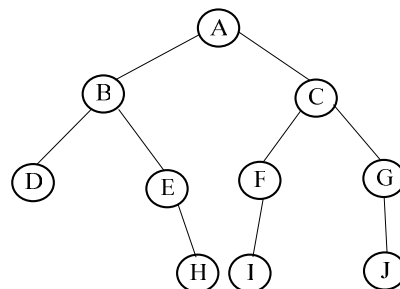
در این بخش قصد داریم با حل تعدادی مسئله مفاهیم درخت را بطور کامل بحث کنیم.

مثال-۶: تابعی بنویسید که برگ‌های درخت دودویی را محاسبه نماید.

حل: فرض می‌کنیم درخت دودویی در نظر گرفته شده، کامل نباشد بنابراین درخت با لیست پیوندی پیاده‌سازی شده است. بنابراین خواهیم داشت:

```
int Count (node *tree)
{
    if ( tree==NULL )
        return 0 ;
    else if ((tree->left)== NULL && (tree->right)== NULL )
        return 1;
    else
        Count: = Count (tree->left)+Count (tree->right);
}
```

مثال-۶: سه روش پیمایش را در نظر گرفته و درخت زیر را با سه روش پیمایش نمایش دهید.

حل: همان‌طور که می‌دانید در روش Postorder اول زیر درخت چپ سپس زیر درخت راست و بعد ریشه ملاقات می‌شود. بنابراین خواهیم داشت:

DHEBIFJGCA

در روش Inorder اول زیر درخت چپ بعد ریشه و بعد زیر درخت راست ملاقات می‌شوند لذا خواهیم داشت:

DBEHAIFCJG

در روش preorder همان‌طور که می‌دانید اول ریشه بعد زیر درخت چپ و بعد زیردرخت راست ملاقات می‌شود. بنابراین:

ABDEHCFIJ

خروجی پیمایش به روش preorder خواهد بود.

مثال ۳-۶: پیمایش پیشوندی یک درخت دودوئی به صورت:

ABDFCEG

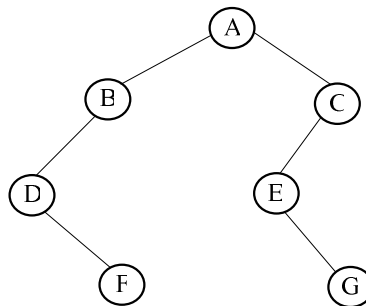
می‌باشد و پیمایش میانوندی آن به صورت:

DFBAEGC

است. درخت دودوئی مربوطه را ترسیم نمائید.

حل: همان‌طور که می‌دانید در پیمایش پیشوندی اولین گره ملاقات شده، ریشه می‌باشد. بنابراین ریشه درخت، گره با مقدار A می‌باشد. از پیمایش Inorder درخت متوجه می‌شویم که DFB در زیر درخت چپ و EGC در زیر درخت راست قرار دارند.

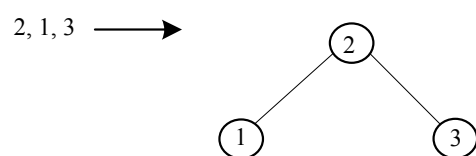
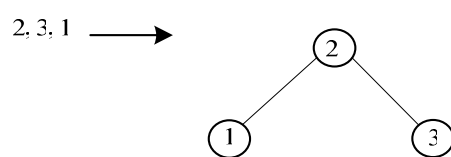
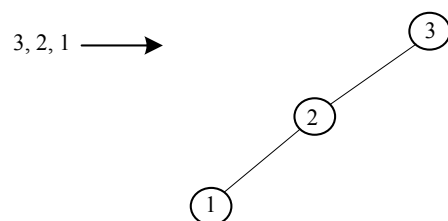
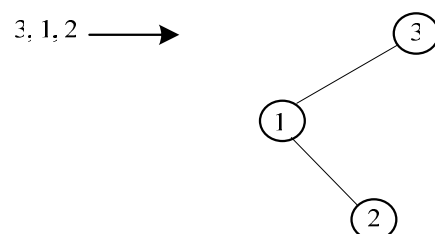
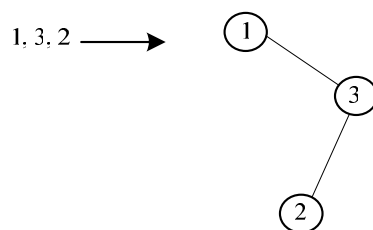
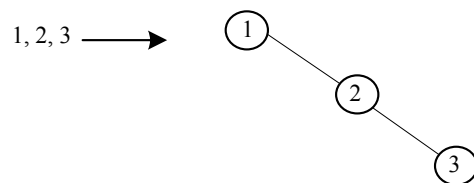
بنابراین با توجه به خواص گفته شده برای زیر درخت‌ها، درخت دودوئی زیر حاصل می‌شود:

مثال ۳-۷: با مقادیر ۱، ۲، ۳ چند درخت جستجوی دودوئی می‌توان ساخت.

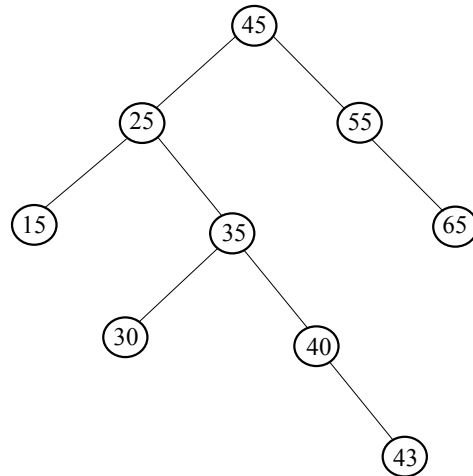
حل: مقادیر فوق را با حالت‌های مختلف در نظر گرفته و با هر ترتیب یک

درخت دودوئی می‌سازیم. بنابراین خواهیم داشت:

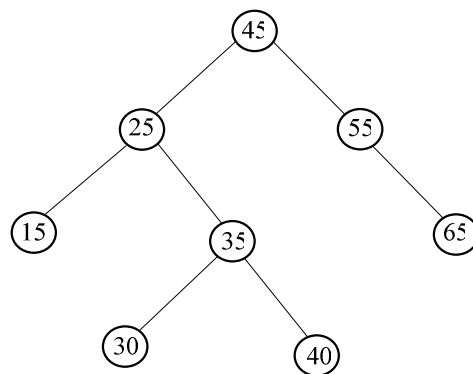

همان‌طور که مشاهده می‌کنید به غیر از درخت مرحله ششم، بقیه درخت‌ها متمایز می‌باشند. بنابراین ۵ درخت bst می‌توان ساخت.

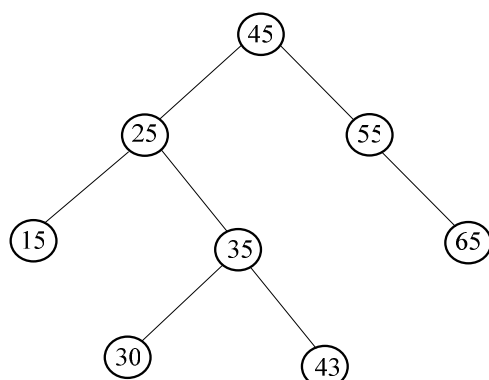
مثال ۵-۶: درخت جستجوی دودویی زیر را در نظر بگیرید:

الف) گره با مقدار ۴۳ را از درخت حذف کنید. مطابق قسمت اول الگوریتم حذف، درخت زیر حاصل می‌شود:

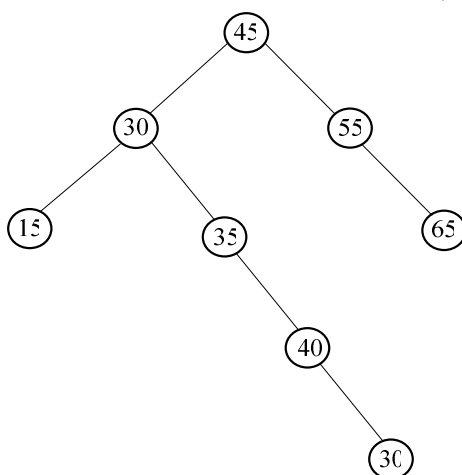
ب) به جای گره با مقدار ۴۳، گره با مقدار ۴۰ را حذف کنید طبق قسمت دوم الگوریتم، درخت زیر حاصل می‌شود:

ج) گره با مقدار ۲۵ را از درخت حذف کنید. طبق قسمت سوم الگوریتم حذف، پیمایش Inorder درخت عبارت است از:

15 25 30 35 40 43 45 55 65

گره بعد از گره ۲۵، گره با مقدار ۳۰ می‌باشد که طبق الگوریتم جایگزین گره ۲۵ می‌شود. بنابراین خواهیم داشت:

۱۵-۶ تمرین‌های فصل

۱. درخت‌های جستجوی دودوئی حاصل از درج کاراکترهای زیر را رسم کنید:

- a. R, A, C, E, S
- b. S, C, A, R, E
- c. C, O, R, N, F, L, A, K, E, S

۲. درخت‌های جستجوی دودوئی حاصل از درج اعداد زیر را رسم کنید:

- d. 1, 2, 3, 4, 5
- e. 5, 4, 1, 7, 8
- f. 6, 5, 3, 1
- g. 4, 1, 5, 3, 6, 2

۳. برای عبارات ریاضی زیر، درخت دودوئی رسم کنید. سپس با پیمایش درخت، عبارات پیشوندی و پسوندی آن‌ها را چاپ کنید:

- h. $(A - B) - C$
- i. $A - (B - C)$
- j. $A / (B - (C - (D - (E - F))))$
- k. $(A * C + (B - C) / D) * (E - F \% G)$
- l. $(A * B + D / (C - K))$

۴. پیمایش‌های میانوندی و پسوندی درختی به صورت زیر هستند، درخت را رسم کنید:

Inorder: GFHKDLAWRQPZ

Postorder: FGHDALPQRZWK

۵. پیمایش‌های میانوندی و پیشوندی درختی به صورت زیر هستند، درخت را رسم کنید:

Inorder: GFHKDLAWRQPZ

Perorder: ADFGHKLPQRWZ

۶. با مثالی نشان دهید که اگر نتایج پیمایش‌های پیشوندی و پسوندی درختی معلوم باشد، نمی‌توان درخت منحصر به فردی را رسم کرد.

۷. الگوریتم بازگشتی و غیربازگشتی برای تعیین موارد زیر بنویسید:
الف) تعداد گره‌های در یک درخت دودوئی.

ب) مجموع محتویات کلیه گره‌ها در یک درخت دودوئی.

ج) عمق درخت دودوئی.

۸. الگوریتم بنویسید که تعیین کند آیا یک درخت دودوئی:

الف) دودوئی محض است.

ب) کامل است.

ج) تقریباً کامل است.

۹. دو درخت دودوئی وقتی شبیه به هم هستند که هر دو خالی باشند یا اگر غیر خالی هستند زیردرخت چپ آنها با هم مشابه و زیردرخت راست آنها نیز مشابه هم باشند. الگوریتمی بنویسید که مشخص کند دو درخت دودوئی مشابه هستند یا خیر.

۱۰. دو درخت دودوئی وقتی کپی هم هستند که هر دو خالی باشند یا اگر غیر خالی هستند زیردرخت چپ آنها با کپی هم و زیردرخت راست آنها نیز کپی هم باشند. الگوریتمی بنویسید که مشخص کند دو درخت دودوئی کپی هستند یا خیر.

۱۱. الگوریتمی بنویسید که اشاره گر به یک درخت دودوئی را پذیرفته و کوچک‌ترین عنصر درخت را حذف کند.

۱۲. تابعی بنویسید که اشاره گر به یک درخت دودوئی و اشاره گر به یک گره دلخواهی از آن را پذیرفته و مشخص کند سطح آن گره در درخت چیست؟

۱۳. تابعی بنویسید که یک درخت دودوئی را با استفاده از پیمایش میانوندی و پسوندی ایجاد کند.

۱۴. درخت دودوئی فیبوناچی مرتبه n را به صورت زیر تعریف کنید: اگر $n=0$ یا $n=1$ درخت فقط حاوی یک گره است. اگر $n>1$ باشد درخت متشکل از یک ریشه، با درخت فیبوناچی مرتبه $n-1$ به عنوان زیردرخت چپ و درخت فیبوناچی مرتبه $n-2$ به عنوان زیردرخت راست است.

الف) تابعی بنویسید که اشاره گر به یک درخت فیبوناچی را برگرداند.

ب) آیا چنین درختی، دودوئی محض است.

ج) تعداد برگ‌های درخت فیبوناچی مرتبه n چیست؟

- (د) عمق درخت فیبوناچی مرتبه n چیست؟
۱۵. تابعی بنویسید که تعداد کل گره‌ها، تعداد برگ‌ها، تعداد گره‌های تک فرزندی، تعداد گره‌های دو فرزندی و تعداد شاخه‌های یک درخت را محاسبه و برگرداند.
 ۱۶. تابعی بازگشتی و غیربازگشتی بنویسید که زیردرخت‌های چپ و راست یک درخت را جابجا کند.
 ۱۷. تابعی بنویسید که یک درخت عمومی را از ورودی خوانده تبدیل به درخت دودوئی معادل کرده و پیمایش‌های این درخت حاصل را چاپ کند.
 ۱۸. تابعی بنویسید که جنگلی را از ورودی خوانده تبدیل به درخت دودوئی معادل کرده و پیمایش‌های این درخت حاصل را چاپ کند.
 ۱۹. تابعی بنویسید که فرم پرانتزی یک درخت دودوئی را به صورت رشته از ورودی خوانده و آن را به فرم لیست پیوندی در حافظه پیاده‌سازی کند و سپس پیمایش‌های مختلف آن را چاپ کند.
 ۲۰. چند درخت با n گره وجود دارد؟
 ۲۱. چند درخت مختلف با n گره و حداکثر m سطح وجود دارند؟
 ۲۲. ثابت کنید که به سمت چپ ترین گره سطح n در یک درخت دودوئی محض تقریباً کامل، عدد 2^n نسبت داده می‌شود.
 ۲۳. ثابت کنید که اگر m فیلد اشاره گر در هر گره درخت عمومی برای اشاره به حداکثر m فرزند وجود داشته باشد و تعداد گره‌های درخت برابر با n باشد، تعداد فیلدهای اشاره گر فرزند که برابر null هستند برابر با $n*(m-1)+1$ است.
 ۲۴. چگونه می‌توان یک درخت عمومی را به درخت دودوئی محض تبدیل کرد. الگوریتم به زبان فارسی برای انجام این کار را بنویسید.
 ۲۵. درخت Heap حاصل از درج اعداد زیر را مرحله به مرحله رسم کنید:
 m. 2, 4, 7, 3, 1, 8
 n. 1, 2, 3, 5, 6, 9
 o. 9, 6, 5, 3, 2, 1
 p. 3, 5, 6, 4, 2
 ۲۶. تابعی بنویسید که اعدادی را به ترتیب از ورودی خوانده و در یک درخت Heap (به صورت آرایه) ذخیره کند. سپس این آرایه را چاپ کند.
 ۲۷. الگوریتم‌های درج، حذف و جستجو در درخت AVL را بنویسید.

۲۸. تابعی بنویسید که تعدادی داده با درصد احتمال بروز هر یک را گرفته و کدهافمن معادل را چاپ کند.

۲۹. حروف a, d, b, c, e با جدول فراوانی زیر داده شده است. درخت هافمن این مسئله را رسم کنید.

حروف	a	b	c	d	e
فراوانی	0.05	0.1	0.25	0.28	0.32

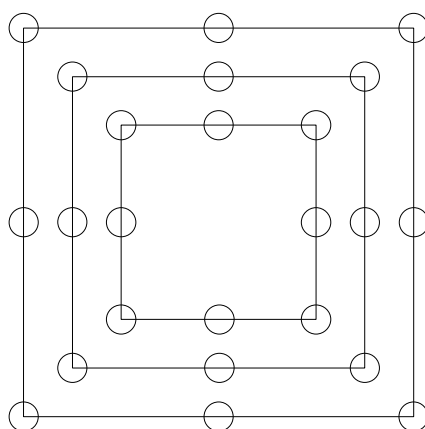
۶-۱۶ پروژه‌های برنامه‌نویسی

۱. بازی nim به این صورت است که:

تعدادی چوب کبریت موجود می‌باشند. دو بازیکن وضعیت آن مجموعه را با حذف یک یا دو چوب کبریت تغییر می‌دهند. بازیکنی که آخرین چوب کبریت را حذف می‌کند، بازنده است.

برنامه‌ای بنویسید که این بازی را شبیه‌سازی نماید.

۲. شکل زیر را در نظر بگیرید:

دو بازیکن A و B را در نظر بگیرید که هر کدام ۱۲ مهره $\otimes$ A مهره‌های سفید و B مهره‌های قرمز) در اختیار دارند و می‌توانند در این شکل قرار دهند در صورتی که بازیکن A بتواند سه مهره را در یک راستا قرار دهد یک مهره بازیکن B از دور خارج می‌شود و برعکس.

برنامه‌ای بنویسید که بازی بالا را شبیه‌سازی کند.

فصل هفتم

گراف‌ها (Graphs)

اهداف

در پایان این فصل شما باید بتوانید:

- ✓ گراف را تعریف کرده و برخی از کاربردهای آن را نام ببرید.
- ✓ انواع گراف را بیان کرده و خصوصیات آنها را بیان کنید.
- ✓ پیمایش عمقی و عرضی یک گراف را به دست آورید.
- ✓ درخت پوشا را تعریف کرده و الگوریتم راشال و پریم را برای به دست آوردن درخت پوشا به کار ببرید.

سؤال‌های پیش از درس

۱. به نظر شما آیا گراف را می‌توان یک نوع داده جدید معرفی کرد؟
۲. چه مسائلی را می‌توان با گراف مدلسازی نمود.
۳. شما معمولاً برای پیدا کردن کوتاه‌ترین مسیر از شهری به شهر دیگر چگونه عمل می‌کنید؟

مقدمه

در این فصل یکی دیگر از ساختمان داده‌های غیرخطی، موسوم به گراف را مورد بحث و بررسی قرار می‌دهیم. گراف یک ساختار کلی است که درخت حالت خاصی از آن است. گراف‌ها برای مدلسازی شبکه‌های کامپیوتری و سایر شبکه‌هایی مفید هستند که در آنها سیگنال‌ها، پالس‌های الکتریکی و مانند اینها در مسیرهای گوناگونی از یک راس به راس دیگر جریان می‌یابند.

۷-۱ چند اصطلاح نظریه گراف

در اینجا، اصطلاحات مربوط به گراف‌ها را بیان می‌کنیم تا بتوانیم الگوریتم‌های لازم را به راحتی مورد بررسی قرار دهیم.

تعریف گراف: یک گراف G از دو مجموعه V و E تشکیل می‌شود:

ای V مجموعه راس‌ها یا رأس‌ها (vertex) نامیده می‌شود.

E مجموعه‌ای از یال‌ها (edge)، طوری که هر یال e در مجموعه E به وسیله یک جفت منحصر به فرد نامرتب (u, v) از راس‌ها در V مشخص می‌شود و آن را با $e(u, v)$ نشان می‌دهند.

راس‌های همجوار: دو راس x, y را در صورتی همجوار گویند هرگاه یالی از x به y وجود داشته باشد.

تعریف مسیر: یک مسیر P به طول n از یک راس u به راس v به صورت دنباله‌ای از $n+1$ راس تعریف می‌شود.

$$P = (v_0, v_1, v_2, \dots, v_n)$$

به طوری $u = v_0$ و $v = v_n$ است و v_{i-1} به ازای $i = 1, 2, \dots, n$ مجاور v_i می‌باشد.

مسیر بسته: مسیر P را بسته گویند اگر $v_0 = v_n$ باشد. همچنین مسیر P را ساده گویند اگر تمام راس‌های آن متمایز باشد.

دور یا حلقه: یک دور یا حلقه، مسیر ساده است که اولین و آخرین راس آن یکی است.

گراف همبند: گراف G را همبند گویند اگر بین هر دو راس آن مسیری وجود داشته باشد.

گراف کامل: گراف G را کامل گویند اگر هر راس u در G مجاور هر راس v در G باشد. به عبارت دیگر بین هر دو راس آن یک یال وجود داشته باشد. واضح است چنین گرافی همبند است.

بنابراین براحتی می‌توان گفت که گراف کامل با n راس، $\frac{n(n-1)}{2}$ یال دارد.

گراف برجسب‌دار: گراف G را برجسب‌دار گویند هرگاه اطلاعاتی به یال‌های آن نسبت داده شود.

گراف وزن‌دار: گراف G را وزن‌دار گویند اگر به هر یال e در G یک مقدار عددی غیر منفی w که وزن w نامیده می‌شود.

یال حلقه: در گراف G یال e را حلقه گویند اگر نقاط شروع و پایانی یکسانی داشته باشد.

حال با ارائه یک مثال همه موارد بالا را نشان می‌دهیم.

مثال ۷-۱: شکل ۷-۱ (الف) نمودار یک گراف همبند با ۵ راس A, B, C, D, E و ۷ یال

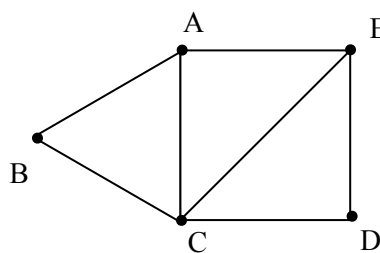
$(A, B), (B, C), (C, D), (D, E), (A, E), (C, E), (A, C)$

را نشان می‌دهد.

همچنین از B به E دو مسیر ساده به طول ۲ وجود دارد. $(B, C, E), (B, A, E)$

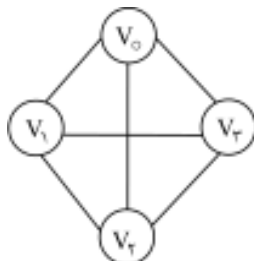
در این گراف $\deg(A)=3$ می‌باشد، چون A به ۳ یال تعلق دارد و به‌طور مشابه

$\deg(C)=4$ و $\deg(D)=2$ می‌باشد.

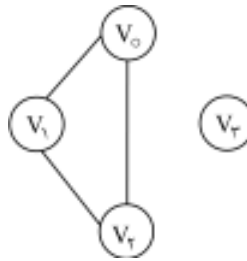

شکل ۷-۱ گراف همبند

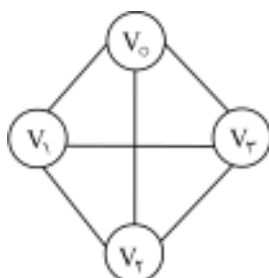
مثال ۷-۲: گراف‌های زیر انواع اصطلاحات گراف‌ها را معرفی می‌کنند:

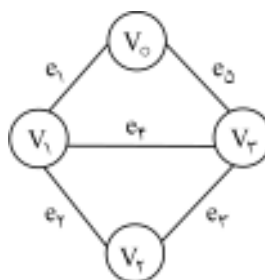
الف): دارای دور یا حلقه

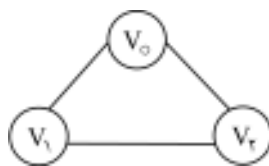
ب): گراف غیرهمبند

پ): گراف کامل

ت): گراف وزن‌دار

و): گراف با یال دارای حلقه

شکل ۷-۲ انواع گراف‌ها

• گراف جهت‌دار

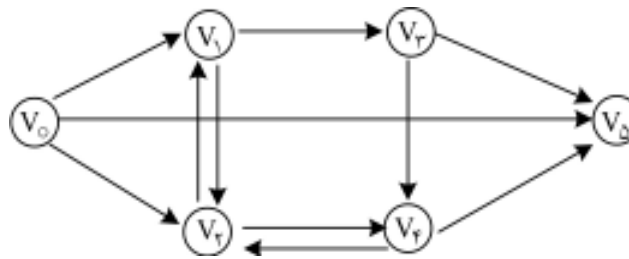
در گرافی که یال‌ها، جهت را نشان دهند گراف جهت‌دار گویند. درجه خروجی راس u در گراف G که به صورت $\text{Outdeg}(u)$ نمایش داده می‌شود تعداد یالهایی است که با u شروع می‌شوند یا از u خارج می‌شوند. به همین ترتیب درجه ورودی u که به صورت $\text{indeg}(u)$ نمایش داده می‌شود نشانگر تعداد یالهایی است که در u به پایان می‌رسند.

راس منبع: راس u ، یک راس منبع نامیده می‌شود اگر درجه خروجی مثبت داشته باشد و درجه ورودی‌اش صفر باشد.

راس مقصد: راس u یک راس مقصد نامیده می‌شود اگر درجه خروجی صفر و درجه ورودی مثبت داشته باشد.
 راس u از راس v قابل دسترس است اگر u به v یک مسیر جهت‌دار وجود داشته باشد.

گراف جهت‌دار همبند یا همبند قوی: گراف جهت‌دار G را همبند یا همبند قوی گویند اگر برای هر زوج u, v از راس‌ها در G هم یک مسیر از u به v و هم یک مسیر از v به u وجود داشته باشد.
 از طرف دیگر، گراف G را همبند یک طرفه گویند اگر برای هر زوج u, v از راس‌ها در G یک مسیر از u به v یا یک مسیر از v به u وجود داشته باشد.

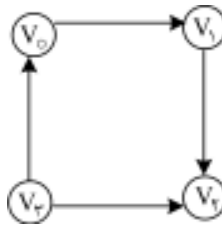
مثال ۳-۷: شکل زیر گراف جهت‌دار G را نمایش می‌دهد:

شکل ۳-۷ گراف جهت‌دار G

در شکل بالا $\text{Outdeg}(v_0)$ برابر ۲ می‌باشد. همچنین $\text{Indeg}(v_0)$ برابر صفر می‌باشد. بنابراین گره v_0 یک گره منبع می‌باشد.
 برای گره v_5 ، $\text{Indeg}(v_5)$ برابر ۳ است و $\text{Outdeg}(v_5)$ برابر صفر می‌باشد. بنابراین این گره، گره مقصد می‌باشد.

مثال ۴: گراف زیر یک گراف جهت‌دار قویا همبند را نمایش می‌دهد:

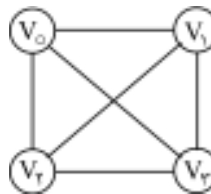
شکل ۷-۴: گراف جهت‌دار همبند

در گراف بالا هم از گره v_0 به v_2 و هم از v_2 به v_0 مسیر وجود دارد برای هر دو گره دلخواه دو مسیر وجود دارد. بنابراین گراف جهت‌دار همبند یا قویا همبند است.

قضیه ۱: اگر $G=(V,E)$ گرافلشغیرآنگلهنا ریم:

$$2|E| = \sum_{v \in V} \deg(v)$$

مثال ۷-۵: گراف غیر جهت‌دار زیر را در نظر بگیرید:

شکل ۷-۵: گراف غیر جهت‌دار

حال می‌خواهیم صحت قضیه ۱ را در گراف شکل ۷-۵ بررسی کنیم. حال مجموع درجه‌های رئوس از v_0 به v_3 را محاسبه می‌کنیم:

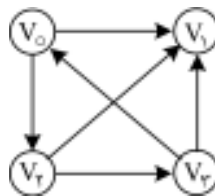
$$\begin{aligned} \sum_{v \in V} \deg(v) &= \deg(v_0) + \dots + \deg(v_3) \\ &= 3+3+3+3=12 \end{aligned}$$

و همان‌طور که مشاهده می‌کنید تعداد یال‌های ما ۶ می‌باشد بنابراین قضیه برقرار است.

قضیه ۲: در گراف جهت‌دار $G=(V,E)$ رابطه زیر برقرار است:

$$\sum_{v \in V} \text{Indeg}(v) = \sum_{v \in V} \text{Outdeg}(v) = |E|$$

مثال ۶-۷: گراف جهت‌دار زیر را در نظر بگیرید:

شکل ۶-۷ گراف جهت‌دار

نخست، مجموع یال‌های ورودی گره‌ها را به صورت زیر محاسبه می‌کنیم

$$\begin{aligned} \sum_{v \in V} \text{In deg}(v) &= \text{In deg}(v_o) + \dots + \text{In deg}(v_p) \\ &= 1 + 3 + 1 + 1 = 6 \end{aligned}$$

حال مجموع درجه یال‌های خروجی گره‌های شکل ۶-۷ را محاسبه می‌کنیم:

$$\sum_{v \in V} \text{Out deg}(v) = 2 + 0 + 2 + 2 = 6$$

بنابراین همانطور که مشاهده می‌کنید قضیه ۲ برقرار است.

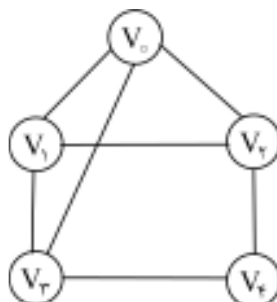
نکته: حداکثر تعداد یال‌های یک گراف جهت‌دار همبند برابر است با:

$$|E| = n(n-1)$$

که در آن n تعداد رئوس گراف می‌باشد.

قضیه ۳: فرض کنید $G=(V,E)$ یک گراف غیرجهت‌دار باشد آنگاه تعداد رأس‌های با درجه فرد گراف، همواره زوج است.

مثال ۷-۷: گراف غیرجهت‌دار شکل ۷-۷ را در نظر بگیرید:

شکل ۷-۷ گراف غیرجهت‌دار

می‌خواهیم تعداد رئوس با درجه فرد را محاسبه کنیم، همانطور که مشاهده می‌کنید در گراف شکل ۷-۷ رئوس:

V_0, V_1, V_3, V_4

از درجه فرد می‌باشند بنابراین قضیه ۳ برای گراف برقرار است.

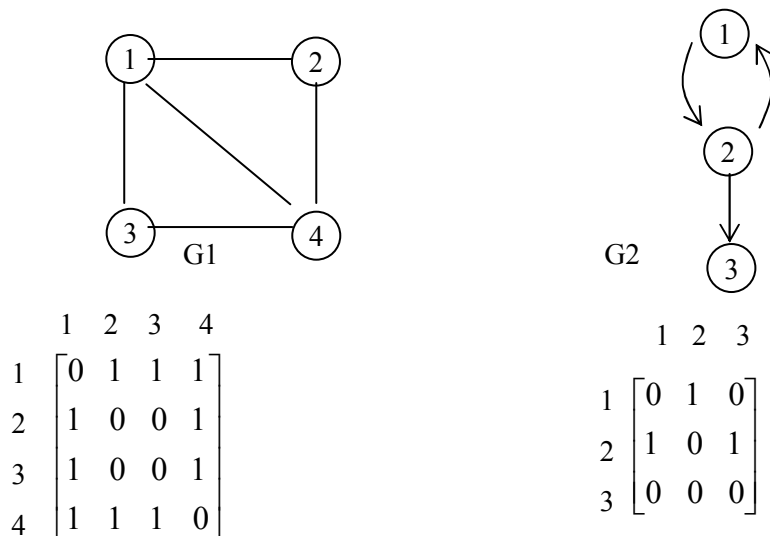
۷-۲ نحوه نمایش گراف‌ها

حال می‌خواهیم روش‌های نمایش گراف‌ها را بررسی کنیم. در کل، دو روش متداول و استاندارد برای نمایش گراف‌ها وجود دارد. یک روش که نمایش ترتیبی گراف G نامیده می‌شود به وسیله ماتریس مجاورت انجام می‌شود. روش دوم نمایش گراف‌ها، نمایش بوسیله لیست پیوندی می‌باشد. در ادامه بحث دو روش را به تفصیل بررسی می‌کنیم.

۷-۲-۱ ماتریس مجاورتی

گراف $G=(V,E)$ با n راس را در نظر بگیرید. ماتریس همجواری این گراف یک آرایه دوبعدی $n \times n$ است که نام آن را T انتخاب می‌کنیم. اگر (v_i, v_j) یالی در گراف باشد (دقت کنید که در گراف جهت‌دار، این یال را به صورت $\langle v_i, v_j \rangle$ نمایش می‌دهیم) آنگاه $T[i][j] = 1$ خواهد بود. اگر چنین یالی در گراف موجود نباشد، آنگاه $T[i][j] = 0$ خواهد بود.

در شکل ۷-۸ چند گراف و ماتریس همجواری آنها نمایش داده شده است.

شکل ۷-۸ چند گراف و ماتریس مجاورتی آنها

همان‌طور که در شکل ۷-۸ مشاهده می‌کنید، ماتریس همجواری مربوط به گراف بدون جهت، متقارن است. یعنی به ازای هر $j \leq n$ و $j \leq i$ داریم $T[i][j] = T[j][i]$. علتش این است که اگر (v_i, v_j) یالی در گراف باشد آنگاه (v_j, v_i) نیز یالی در گراف است. بنابراین همان‌طور که مشاهده کردید، اگر تعداد راس‌های گراف بدون جهت زیاد باشد، در نتیجه ماتریس همجواری آن بزرگ خواهد شد. می‌توانیم برای صرفه‌جویی در حافظه فقط ماتریس بالا مثلثی ماتریس همجواری را ذخیره کنیم.

با استفاده از ماتریس همجواری به سادگی می‌توان تعیین نمود که آیا بین دو راس یالی وجود دارد یا خیر. این عمل را می‌توان در زمان $O(1)$ انجام داد. برای گراف بدون جهت، درجه هر راس مثل i برابر با مجموع عناصر سطر i ام ماتریس همجواری است.

$$\text{درجه راس } i \text{ در گراف بدون جهت} = \sum_{j=1}^n T[i][j]$$

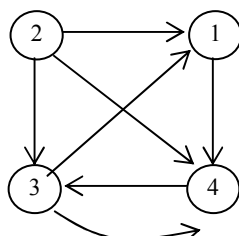
در گراف جهت‌دار، برای به‌دست آوردن درجه خروجی راسی مثل i عناصر سطر i

را با هم جمع می‌کنیم و برای محاسبه درجه ورودی، عناصر ستون i را با هم جمع می‌کنیم.

$$\text{درجه خروجی راس } i \text{ گراف جهت‌دار} = \sum_{j=1}^n T[i][j]$$

$$\text{درجه ورودی } i \text{ در گراف جهت‌دار} = \sum_{j=1}^n T[j][i]$$

مثال ۷-۸: گراف‌ها جهت G، شکل ۷-۹ را در نظر بگیرید:

شکل ۷-۹ گراف جهت‌دار

ماتریس مجاورتی گراف جهت‌دار G چنین است:

$$A = \begin{pmatrix} 0 & 0 & 0 & 1 \\ 1 & 0 & 1 & 1 \\ 1 & 0 & 0 & 1 \\ 0 & 0 & 1 & 0 \end{pmatrix}$$

توجه کنید تعداد 1ها در A برابر تعداد یال‌های گراف G است.

توان‌های $A^1, A^2, A^3, \dots$ از ماتریس مجاورتی A گراف G را در نظر بگیرید.

فرض کنید:

$$a_k(i, j) \text{ درایه } ij \text{ام ماتریس } A^k$$

باشد، ملاحظه می‌کنید که $a_1(i, j) = a_{ij}$ تعداد مسیرهای به طول ۱ از راس v_i

به v_j را به دست می‌دهد. می‌توان نشان داد که $a_2(i, j)$ تعداد مسیرهای به طول ۲ از v_i به v_j است.

قضیه ۷: فرض کنید A ماتریس مجاورتی گراف G باشد. آنگاه $a_k(i, j)$ درایه ij ام

ماتریس A^k ، تعداد مسیرهایی از v_i به v_j را به دست می‌دهد که طول k دارند.

فرض کنیم اکنون ماتریس B_r را به صورت زیر تعریف کرده‌ایم:

$$B_r = A + A^2 + A^3 + \dots + A^r$$

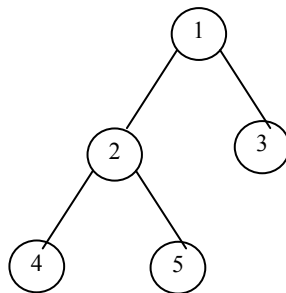
آنگاه درایه ij ام ماتریس B_r تعداد مسیرهای به طول r یا کمتر از r را از راس v_i به v_j محاسبه می‌کند.

۷-۲-۲ نمایش گراف با استفاده از لیست پیوندی

فرض کنید G یک گراف با m راس باشد. نمایش ترتیبی G یعنی نمایش G به کمک ماتریس مجاورتی A دارای چند اشکال عمده است. مهمترین مشکل ماتریس مجاورتی، اضافه و حذف راس‌ها می‌باشد. براینکه با تغییر اندازه A ، راس‌ها را می‌بایست از نو مرتب کرد، و این باعث می‌شود اعمال زیادی برای این تغییرات نیاز است. علاوه بر این اگر تعداد یال‌ها $O(m)$ یا $O(m \log m)$ باشد، آنگاه ماتریس A خلوت (اسپارس) خواهد بود. چون دارای صفرهای بسیار زیادی می‌باشد. از این رو مقدار زیادی از حافظه به هدر می‌رود. بنابراین G معمولاً در حافظه به صورت پیوندی نمایش می‌دهند.

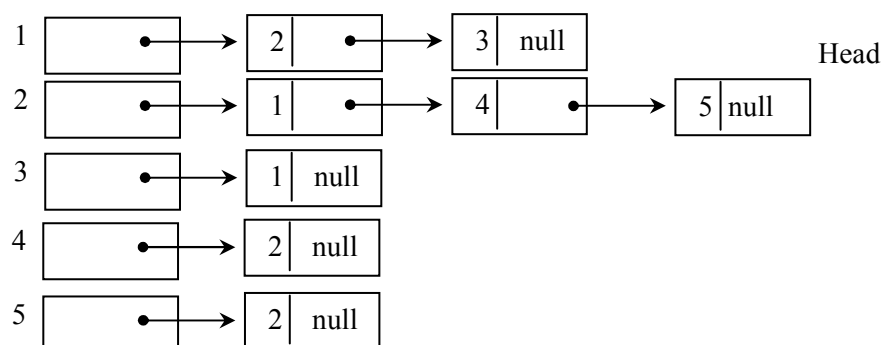
در این نمایش برای هر رأس از گراف G یک لیست وجود خواهد داشت. در هر لیست مشخصی مانند i ، راس‌های لیست، حاوی رؤس مجاور از رأس i می‌باشد. هر لیست یک رأس Head دارد که به ترتیب شماره‌گذاری شده‌اند و این امر دستیابی سریع به لیستهای مجاورتی برای رأس خاصی را به آسانی امکانپذیر می‌سازد.

مثال ۴: گراف G شکل زیر را در نظر بگیرید:

شکل ۷-۱۰ گراف G

لیست مجاورتی گراف شکل ۷-۱۰ به صورت زیر ترسیم می‌شود:

با توجه به شکل ۷-۱۰ درجه هر رأس یک گراف بدون جهت را می‌توان به سادگی با شمارش تعداد راس‌های آن در لیست مجاورتی مشخص نمود. بنابراین در حالت کلی می‌توان گفت که، اگر تعداد رئوس گراف G برابر n باشد تعداد کل یال‌ها در زمان $O(n+e)$ تعیین می‌شود.

۷-۳ عملیات بر روی گراف‌ها

حال در اینجا مانند سایر ساختار داده‌ها عملگرهای لازم بر روی این ساختار داده را ارائه می‌کنیم. بعضی از عملگرها مربوط به گراف را به‌طور کامل مورد بحث و بررسی قرار خواهیم داد. این عملگرها در حالت کلی عبارتند از:

۱. پیمایش گراف‌ها
۲. جستجو در گراف
۳. اضافه کردن راسی به گراف ۴. حذف راسی از گراف

۷-۳-۱ پیمایش گراف‌ها

جستجو و پیمایش در گراف، ارتباط تنگاتنگی با یکدیگر دارند. به‌طوری‌که عمل جستجو می‌تواند با عملیات پیمایش انجام شود. به‌علاوه مفهوم پیمایش در درخت‌ها آشنا شدیم و سه روش پیمایش را مورد بررسی قرار دادیم. در پیمایش درخت‌ها، چنانچه از ریشه درخت شروع کنیم، پیمایش کل درخت امکان‌پذیر خواهد بود، زیرا از ریشه درخت می‌توان به هر گرهی رسید. اما در یک گراف ممکن است نتوان از هر راسی به راس دیگر رسید. لذا ممکن است از راسی که به‌عنوان شروع استفاده می‌کنیم، به تمام

راس‌های گراف نرسیم. تعریف پیمایشی که به ساختار گراف مربوط می‌شود، به سه دلیل پیچیده‌تر از پیمایش درخت است:

۱. در گراف گرهی به عنوان اولین گره وجود ندارد که پیمایش از آن شروع شود. در حالی که در درخت چنین گرهی (به نام ریشه) موجود است. علاوه بر این در گراف، وقتی کلیه گره‌هایی که از گره شروع قابل دسترسی‌اند ملاقات شدند، ممکن است برخی گره‌ها ملاقات نشده باشند، زیرا ممکن است مسیری از گره شروع به گره مزبور وجود نداشته باشد. اما در درخت تمام گره‌ها از ریشه قابل دسترسی هستند.

۲. بین جانشین‌های (successor) یک راس، ترتیب خاصی وجود ندارد. بنابراین هیچ ترتیبی وجود ندارد که راس‌های جانشین یک راس، بر اساس آن پیمایش شوند.

۳. برخلاف راس‌های درخت، هر راس گراف ممکن است بیش از یک راس پیشین داشته باشد. اگر x ها جانشین (فرزند) دو راس y و z باشد، x ممکن است بعد از y و قبل از z ملاقات شود. بنابراین ممکن است راسی، قبل از یکی از راس‌های پیشین خود (پدر خود) ملاقات شود.

با توجه به این سه مورد تفاوت که بیان شد، الگوریتم‌های پیمایش گراف، سه ویژگی مشترک باید داشته باشند:

۱. الگوریتم ممکن است طوری تهیه شود که پیمایش را از راس خاصی شروع کنیم یا راس‌ها را به‌طور تصادفی انتخاب نماید و پیمایش را از آن راس شروع کند. چنین الگوریتمی، بر اساس این که از کدام راس شروع به پیمایش می‌کند، ترتیب گوناگونی از راس‌ها را به خروجی می‌برد.

۲. به‌طور کلی پیاده‌سازی گراف، ترتیب ملاقات راس‌های جانشین یک راس را مشخص می‌کند. به‌عنوان مثال، اگر از ماتریس همجواری برای پیاده‌سازی گراف استفاده شود، شماره‌گذاری راس‌ها از 0 تا $n-1$ ، این ترتیب را مشخص می‌کند. اگر از پیاده‌سازی لیست همجواری استفاده شود، ترتیب یال‌ها در لیست همجواری، ترتیب ملاقات راس‌های جانشین را تعیین می‌کند.

۳. اگر راسی بیش از یک راس پیشین داشته باشد، ممکن است بیش از یک بار در پیمایش ظاهر شود. الگوریتم پیمایش بایبرسی کند که آیا راس قبلاً ملاقات شده است یا خیر. یک روش برای این کار بدین صورت است که:

برای هر گره یک نشانگر (Flag) در نظر گرفته می‌شود. این نشانگر می‌تواند مقادیر مختلفی را بپذیرد تا نشان دهنده وضعیت گره باشد. گره می‌تواند یکی از شرایط زیر را داشته باشد:

- STATUS=1 - حالت آماده (راس آماده است تا دستیابی شود)
- STATUS=2 - حالت انتظار (در صف یا پشته قرار دارد تا ملاقات شود)
- STATUS=3 - ملاقات شده

ما حالت آماده را با 1، حالت انتظار با 2 و حالت ملاقات شده را با 3 مشخص می‌کنیم. اگر $G=(V,E)$ یک گراف و x راسی در این گراف باشد، در پیمایش گراف G لازم است مشخص کنیم چه راس‌هایی از طریق راس x قابل دستیابی‌اند. برای این منظور از دو الگوریتم استاندارد استفاده می‌شود:

- جستجوی عمقی یا پیمایش عمقی (depth – first search = dfs)
- جستجوی عرضی یا پیمایش عرضی (breadth – first search = bfs)

۷-۳-۲ جستجوی عرضی

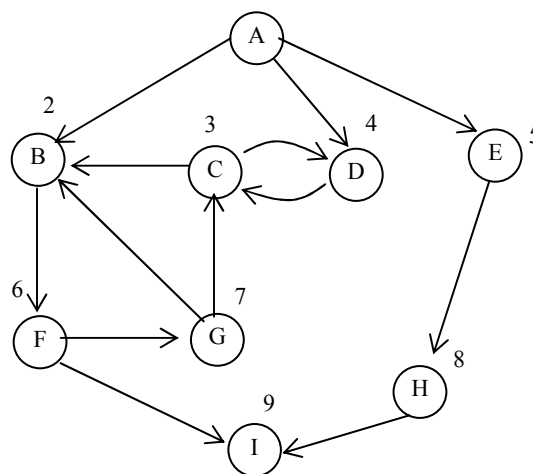
ایده کلی جستجوی عرضی بدین صورت است که کار را با یک رأس آغازین، به شرح زیر شروع می‌کنیم. نخست راس آغازین A را ملاقات می‌کنیم. آنگاه تمام همسایه‌ها یا راس‌های مجاور A را ملاقات می‌کنیم. سپس تمام همسایه‌های راس‌های مجاور A را ملاقات می‌کنیم و این روند تا ملاقات تمام رؤس ادامه می‌دهیم. لازم است اطمینان داشته باشیم که هیچ راسی بیشتر از یک بار پردازش نشود. این کار با استفاده از یک صف، جهت نگه داشتن راس‌هایی که در انتظار پردازش بسر می‌برند و با استفاده از فیلد STATUS که وضعیت جاری هر راس را به ما اطلاع می‌دهد، انجام می‌شود. حال الگوریتم جستجوی ردیفی یا عرضی را به شرح زیر ارائه می‌دهیم:

الگوریتم جستجوی عرضی

الگوریتم: الگوریتم جستجوی عرضی، با شروع از راس آغازین A روی یک گراف G اعمال زیر را اجرا می‌کند:

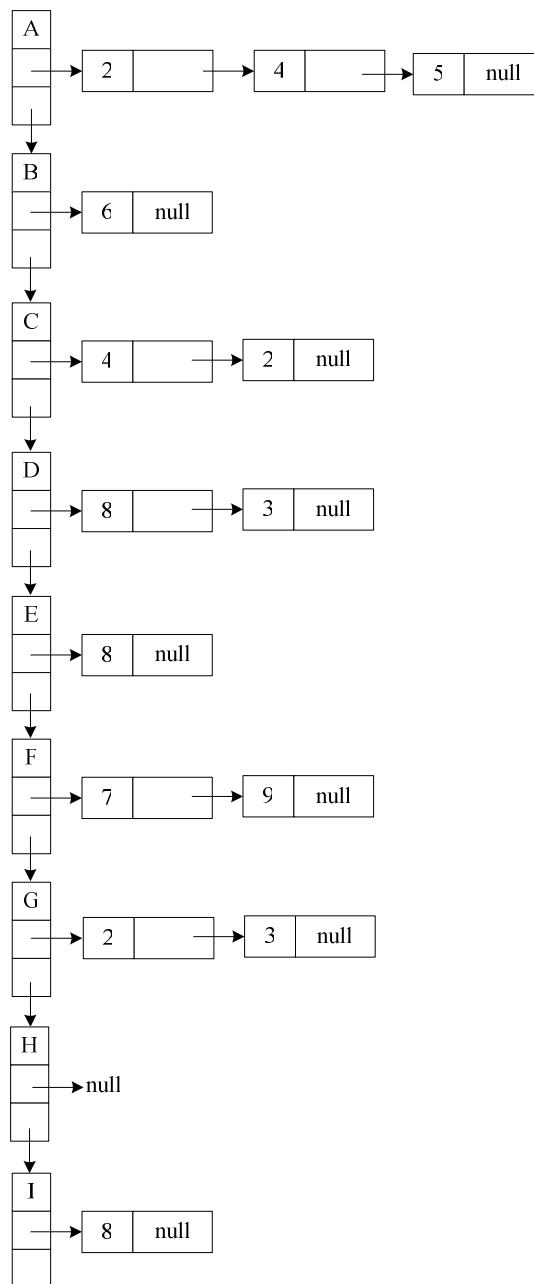
۱. تمام راس‌هایی که در حالت آماده (STATUS=1) هستند مقدار اولیه می‌دهد.
۲. راس آغازین A را در صف (QUEUE) قرار دهید و وضعیت آن را به حالت انتظار (STATUS=2) تغییر دهید.
۳. مرحله‌های ۴ و ۵ را تا وقتی صف خالی نشده تکرار کنید.
۴. راس V را از ابتدای صف حذف کنید. V را پردازش کنید. و وضعیت آن را به حالت پردازش شده (STATUS=3) تغییر دهید.
۵. تمام همسایه‌های V را به انتهای صف اضافه کنید که در حالت آماده هستند (STATUS=1) و وضعیت آنها را به حالت انتظار (STATUS=2) تغییر دهید.

گراف G شکل ۷-۱۱ را در نظر بگیرید: ۱

شکل ۷-۱۱ گراف جهت‌دار

لیست مجاورتی گراف شکل ۷-۱۱ به صورت زیر می‌باشد (در لیست برای راحتی کار از اعداد به عنوان برچسب استفاده شده است):

شکل ۷-۱۲ لیست مجاورتی گراف جهت‌دار

اکنون الگوریتم جستجوی عرضی را بر روی گراف شکل ۷-۱۲ اجراء می‌کنیم

- (فیلد توضیح: وضعیت تمام راس‌ها در ابتدا ۱ است که به معنای حالت آماده است):
۱. A را در صف قرار دهید و فیلد وضعیت آن را به ۲ تغییر دهید.
 ۲. A را از صف حذف کنید و آن را در خروجی بنویسید و فیلد وضعیت آن را به ۳ تغییر دهید.
 ۳. گره‌های همجوار A، یعنی E, D, B را در صف قرار دهید و فیلد وضعیت آنها را به ۲ تغییر دهید.
 ۴. B را از صف حذف کنید، در خروجی بنویسید و فیلد وضعیت آن را به ۳ تغییر دهید.
 ۵. گره‌های همجوار B را که در حالت آماده‌اند، یعنی F را در صف قرار دهید و فیلد وضعیت آن را به ۲ تغییر دهید.
 ۶. D را از صف حذف کنید، در خروجی بنویسید و فیلد وضعیت آن را به ۳ تغییر دهید.
 ۷. گره‌های همجوار D را که در حالت آماده‌اند، یعنی C را در صف قرار دهید و فیلد وضعیت آن را به ۲ تغییر دهید.
 ۸. E را از صف خارج کرده و در خروجی بنویسید و فیلد وضعیت آن را به ۳ تغییر دهید.
 ۹. راس‌های همجوار E را که در حالت آماده قرار دارند در صف قرار دهید. راس همجوار E راس H است که قبلاً در صف قرار گرفته است.
 ۱۰. F را از صف خارج کرده و در خروجی بنویسید و فیلد وضعیت آن را به ۳ تغییر دهید.
 ۱۱. راس‌های همجوار F را که در حالت آماده قرار دارند در صف قرار دهید و حالت آن را به ۲ تغییر دهید این راس‌ها G, I هستند.
 ۱۲. C را از صف خارج کرده و در خروجی بنویسید و فیلد وضعیت آن را به ۳ تغییر دهید.
 ۱۳. راس‌های همجوار C راس‌های D و G هستند که قبلاً بررسی شده‌اند.
- راس H را از صف خارج کرده و در خروجی بنویسید و فیلد وضعیت آن را به ۳ تغییر دهید.
 - راس H همجوار ندارد که در صف قرار گیرد.

- راس G را از صف خارج کرده و در خروجی بنویسید و وضعیت آن را به ۳ تغییر دهید.
- راس‌های همجوار T که قبلاً بررسی شده‌اند.
- I را از صف خارج کرده و در خروجی بنویسید و وضعیت آن را به ۳ تغییر دهید.
- چون صف خالی شد، الگوریتم به پایان می‌رسد، خروجی حاصل از این الگوریتم به صورت زیر خواهد بود:

ABDEFCHGI

جستجوی عرضی

ایده کلی جستجوی عرضی بدین صورت است که کار را با گره آغاز به شرح زیر شروع می‌کنیم. نخست گره آغازین A را ملاقات می‌کنیم. آنگاه تمام همسایه‌ها یا گره‌های مجاور A را ملاقات می‌کنیم. سپس تمام همسایه‌های گره‌های مجاور A را ملاقات می‌کنیم و الی آخر. لازم است اطمینان داشته باشیم که هیچ گره‌ای بیشتر از یکبار پردازش نشود. این کار با استفاده از یک صفت جهت نگهداشتن گره‌هایی که در انتظار پردازش به سر می‌برند و با استفاده از STATUS که وضعیت جاری هر گره را به ما اطلاع می‌دهد انجام می‌شود.

حال تابع این الگوریتم را ارائه می‌دهیم. الگوریتم زیر پیاده‌سازی bfs را به صورت غیربازگشتی و با استفاده از صف q نشان می‌دهد (در تابع زیر به جای فیلد STATUS از لیست visited با مقادیر False و True استفاده می‌کنیم):

الگوریتم پیمایش عرضی یا ردیفی

```
void bfs ( int v )
{
    visited [v] = true;
    addq(q, v);
    while (!Empty_queue(q))
    {
        delq (q, v);
        for(all vertex W adjacent with V)
        {
            addq (q, w);
            visited [w] = true;
        }
    }
}
```

```

    }
  }
}

```

در الگوریتم فوق V نشان‌دهنده رأس آغازین گراف می‌باشد.

• تحلیل bfs

اگر گراف G توسط لیست مجاورتی ارائه شود، می‌توانیم رئوس مجاور با رأس v را با دنبال کردن زنجیری از اتصالات مشخص کنیم. از آنجا که در الگوریتم bfs هر رأس در لیست‌های مجاورتی یک بار ملاقات می‌شود، کل زمان جستجو $O(|E|)$ (تعداد یال‌ها) است اگر G توسط ماتریس مجاورتی نمایش داده شود، زمان لازم برای تعیین همه رئوس مجاور به v ، $O(n)$ است از آنجا که حداکثر n رأس وجود دارد کل زمان $O(n^2)$ خواهد شد.

۳-۳-۷ جستجوی عمقی

ایده کلی الگوریتم جستجوی عمقی بدین صورت است که، کار را با رأس آغازین A به صورت زیر شروع می‌کنیم:

ابتدا، رأس آغازین A را ملاقات می‌کنیم. آنگاه هر رأس v را که در مسیر P قرار دارد و با A شروع می‌شود را ملاقات می‌کنیم یعنی یک همسایه A را پردازش می‌کنیم سپس همسایه همسایه A را پردازش می‌کنیم. پس از رسیدن به نقطه پایان P ، بطرف P برمی‌گردیم تا بتوانیم در طول مسیر دیگری مانند Q پردازش را ادامه دهیم این پروسه را برای تمام رأس‌ها ادامه می‌دهیم. این روش پیمایش، مشابه پیمایش Preorder یک درخت دودوئی است.

به بیان دقیق‌تر، در آغاز رأس A را ملاقات می‌کنیم. بعد رأسی مانند y که قبلاً ملاقات نشده و مجاور A است را انتخاب کرده و روش جستجوی عمقی را با آن ادامه می‌دهیم در هر مرحله، همچنین موقعیت جاری رأس A در لیست مجاورتی با قرار دادن آن در یک پشته صورت می‌گیرد. در نهایت به رأسی مانند w می‌رسیم که فاقد هرگونه رأس غیرملاقات شده در لیست مجاورتی می‌باشد. در این مرحله رأسی از پشته انتخاب شده و فرایند فوق تکرار می‌گردد.

در این الگوریتم، رئوس ملاقات شده، از پشته خارج شده و رئوس ملاقات

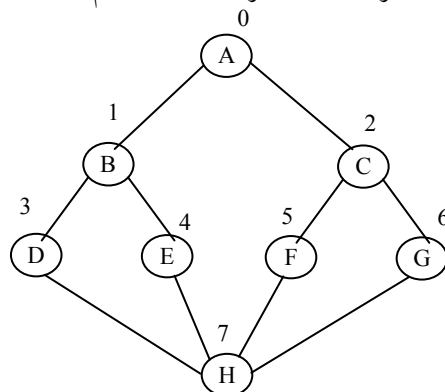
نشده، در پشته قرار می‌گیرند و جستجو زمانی پایان می‌یابد، که پشته خالی شود.
جدول زیر، الگوریتم جستجوی عمقی را با شروع از راس آغازین A روی گراف G اجرا می‌کند:

الگوریتم جستجوی عمقی

الگوریتم جستجوی عمقی را با شروع از راس آغازین A روی یک گراف G اجرا می‌کند.

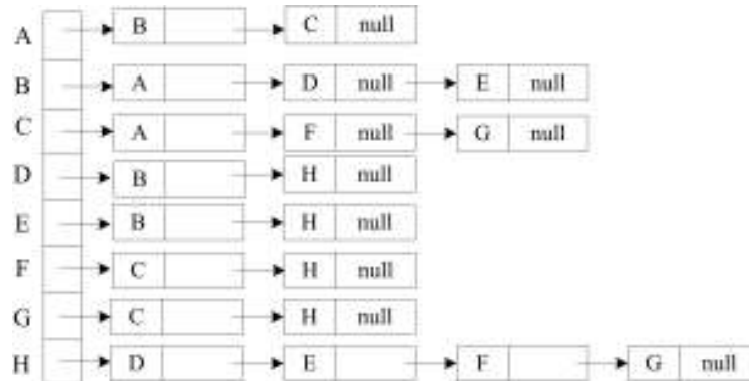
۱. تمام راس‌هایی را که در حالت آماده $STATUS=1$ هستند مقدار اولیه می‌دهد.
۲. راس آغازین A را در پشته push کنید و وضعیت آن را به حالت انتظار $STATUS=2$ تغییر دهید.
۳. مرحله‌های ۴ و ۵ را تا وقتی پشته خالی نشده است تکرار کنید.
۴. راس V بالای پشته را pop کنید و آن را پردازش کنید و وضعیت آن را به $STATUS=3$ تغییر دهید.
۵. راس مجاور، راس V را به داخل پشته Push کنید طوری که همچنان در حالت آماده $STATUS=1$ بماند. ت آن را به حالت انتظار ($STATUS=2$) تغییر دهید.

حال با استفاده از مثال ساده‌ای، مراحل کار را به صورت صوری و نه الگوریتمیک بیان می‌کنیم فرض کنید گراف ساده زیر را داشته باشیم:

شکل ۷-۱۳ گراف G

شکل زیر لیست مجاورتی گراف شکل ۷-۱۳ را نشان می‌دهد:

شکل ۷-۱۴ لیست مجاورتی گراف G

اکنون الگوریتم جستجوی عمقی را بر روی گراف شکل ۷-۱۴ اجرا می‌کنیم (فیلد وضعیت تمام راس‌ها در ابتدا ۱ است که به معنای حالت آماده است):

- A را در پشته قرار دهید و فیلد وضعیت آن را به ۲ تغییر دهید.
- A را از پشته حذف کنید و آن را در خروجی بنویسید و فیلد وضعیت آن را به ۳ تغییر دهید.
- راس همجوار A، یعنی B را در پشته قرار دهید و فیلد وضعیت آنها را به ۲ تغییر دهید.
- B را از پشته حذف کنید، در خروجی بنویسید و فیلد وضعیت آن را به ۳ تغییر دهید.
- راس همجوار B را که در حالت آماده است، یعنی D را در پشته قرار دهید و فیلد وضعیت آن را به ۲ تغییر دهید.
- D را از پشته حذف کنید، در خروجی بنویسید و فیلد وضعیت آن را به ۳ تغییر دهید.
- راس همجوار D را که در حالت آماده است، یعنی H را در پشته قرار دهید و فیلد وضعیت آن را به ۲ تغییر دهید.
- راس H را از پشته خارج کرده و در خروجی بنویسید و فیلد وضعیت آن را به ۳ تغییر دهید.

۳ تغییر دهید.

• راس همجوار H را که در حالت آماده قرار دارد، به وضعیت قرار دهید

و فیلد وضعیت آن را به ۲ تغییر دهید.

• E را از پشته خارج کرده و در خروجی بنویسید و فیلد وضعیت آن را به ۳

تغییر دهید.

• راس همجوار E در حالت آماده قرار ندارند، زیرا قبلاً راس‌های مجاور آن

ملاقات شده‌اند. یک مرحله عقب برمی‌گردیم.

• F را در پشته قرار دهید و فیلد وضعیت آن را به ۲ تغییر دهید.

• F را از پشته حذف کنید، در خروجی بنویسید و فیلد وضعیت آن را به ۳ تغییر

دهید.

• راس همجوار F را که در حالت آماده است، یعنی C را در پشته قرار دهید و

فیلد وضعیت آن را به ۲ تغییر دهید.

• راس C را از پشته خارج کرده و در خروجی بنویسید و فیلد وضعیت آن را به

۳ تغییر دهید.

• راس همجوار C را که در حالت آماده قرار دارد، در پشته قرار

دهید

و فیلد وضعیت آن را به ۲ تغییر دهید.

• G را از پشته حذف کنید، در خروجی بنویسید و فیلد وضعیت آن را به ۳

تغییر دهید.

پشته خالی می‌شود و خروجی زیر حاصل می‌شود:

A B D H G F C G

در زیر تابع الگوریتم پیمایش عمقی را ارائه می‌دهیم (در تابع زیر به جای فیلد

STATUS از لیست visited با مقادیر False و True استفاده می‌کنیم):

الگوریتم پیمایش عمقی

```
void dfs (int v)
{
    cout<<Data (v) ;
    visited [v]= ture ;
```

```

for (each vertex w adjacent to v)
    if (!visited [w])
        dfs(w) ;
}

```

• تحلیل dfs

در این روش نیز مانند روش عرضی، مرتبه اجرایی با استفاده از لیست همجوار برای $O(E)$ و با استفاده از ماتریس همجوار برای $O(n^2)$ خواهد بود.

۷-۴ درخت‌های پوشا و درخت پوشای کمینه

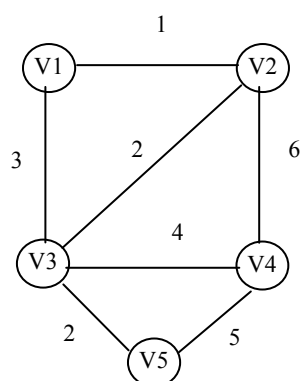
فرض کنید می‌خواهیم چند شهر معین را با جاده به هم وصل کنیم، به‌طوری‌که مردم بتوانند از هر شهر، به شهر دیگر بروند. اگر محدودیت‌های بودجه‌ای در کار باشد، ممکن است طراح بخواهد این کار را با حداقل جاده‌کشی انجام دهد. در این بخش می‌خواهیم الگوریتمی ارائه دهیم که این مسئله و مسئله‌های مشابه را حل کند.

می‌توانیم از گراف بدون جهت و وزن‌دار G ، یالهایی را حذف کنیم به‌طوری‌که زیر گراف به‌دست آمده متصل باقی بماند و حاصل جمع وزن‌های یال‌های باقیمانده را کمینه کند. این مسئله کاربردهای متعددی دارد. به‌عنوان مثال در ارتباطات راه دور می‌خواهیم حداقل طول کابل و در لوله‌کشی می‌خواهیم حداقل مقدار لوله مصرف شود. یک زیرگراف با حداقل وزن باید درخت باشد.

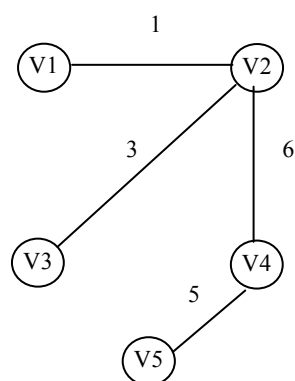
تعریف درخت پوشا: فرض کنید $G=(V,E)$ یک گراف همبند و بدون جهت باشد که در آن V مجموعه رئوس و E ، مجموعه یال‌ها می‌باشد. یک زیرگراف $T \subseteq G$ ، یک درخت پوشای G است اگر و فقط اگر T یک درخت باشد.

به عبارت دیگر، درخت پوشای گراف G ، زیرگراف همبندی است که حاوی تمام راس‌های گراف G بوده، و همچنین فاقد چرخه یا دور باشد (یعنی درخت باشد). یک گراف همبند با n راس، حداقل می‌تواند $n-1$ یال داشته باشد، که اگر فقط $n-1$ یال داشته باشد یک درخت نامیده می‌شود.

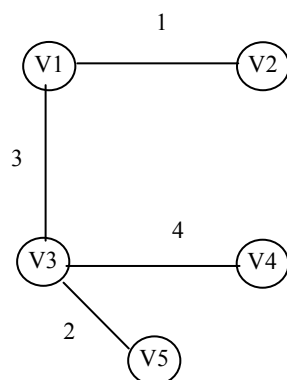
گراف وزن‌دار شکل ۷-۱۵ (الف) را در نظر بگیرید. درخت‌های شکل ۷-۱۵ (ب) و (ج) درخت‌های پوشایی برای گراف G هستند.

الف) گراف همبند، موزون و بدون جهت G

ب) درخت پوشا برای G

ج) درخت پوشای کمینه برای G

شکل ۱۵-۷ گراف وزن‌دار و درخت‌های پوشای آن

در عمل می‌توان به یال‌های یک گراف کمیتی را به‌عنوان وزن به آنها نسبت داد. این وزن‌ها ممکن است هزینه ساخت، طول مسیر، میزان ترافیک و غیره باشد. با معلوم شدن یک گراف وزنی، می‌توان مسیرها را طوری طی نمود که هزینه ساخت طول مسیر، کمترین مقدار ممکن را در گراف داشته باشد. هزینه یک درخت پوشا، مجموع هزینه یال‌های آن درخت می‌باشد.

تعریف درخت پوشای کمینه: درخت پوشایی است که حداقل وزن را داشته باشد. به‌عنوان مثال، وزن درخت پوشای (شکل ۱۵-۷) برابر با ۱۰ و وزن درخت پوشای

شکل ۷-۱۵ (ب) برابر با ۱۵ است. بنابراین درخت شکل ۷-۱۵ (ج) یک درخت پوشای کمینه برای گراف است. توجه داشته باشید که یک گراف ممکن است بیش از یک درخت پوشای کمینه داشته باشد.

در بخش بعدی برای به‌دست آوردن درخت پوشای کمینه یک گراف - الگوریتم‌های راشال و پریم را بررسی خواهیم کرد.

روش ما برای تعیین درخت پوشا با حداقل وزن، داشتن سه شرط زیر می‌باشد:

✓ فقط یال‌های $n-1$ یال استفاده کند. اف استفاده کند.

✓ نباید از یال‌هایی که ایجاد حلقه می‌کنند استفاده کند.

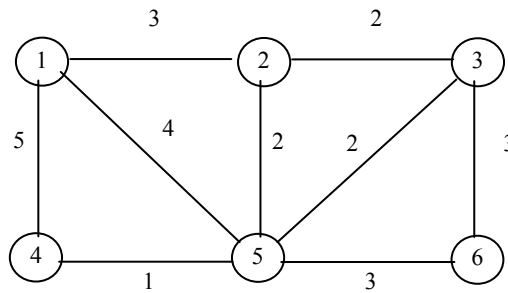
۷-۵ الگوریتم راشال برای ساخت درخت پوشای کمینه

در این الگوریتم درخت پوشای کمینه، یال به یال ساخته می‌شود. برای این منظور، یال‌های گراف بر حسب وزن به ترتیب صعودی مرتب می‌شوند. یال جدید وقتی به درخت T اضافه می‌شود که با یال‌های موجود در T چرخه‌ای ایجاد نکند. این الگوریتم را می‌توان به‌صورت زیر نوشت (برای مطالعه بیشتر به کتاب طراحی الگوریتم مراجعه نمایید):

الگوریتم راشال برای تهیه درخت پوشای کمینه

۱. یال‌ها را به ترتیب صعودی، از کمترین وزن به بیشترین وزن مرتب کنید.
۲. یال‌های مرتب شده را به ترتیب به درخت T اضافه کنید. اگر با افزودن این یال، چرخه ایجاد شود، از آن یال صرف‌نظر کنید و یال بعدی را بررسی نمایید.
۳. مرحله ۲ را آنقدر تکرار کنید تا به انتهای لیست یال‌های مرتب شده برسید.

گراف شکل ۷-۱۶ را در نظر بگیرید. می‌خواهیم با اعمال الگوریتم راشال بر روی گراف، درخت پوشای کمینه آن را به‌دست آوریم.

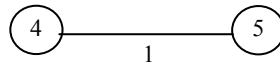
شکل ۱۶-۷ گراف وزن دار

همانطور که اشاره کردیم، در مرحله اول یال‌ها را به صورت صعودی مرتب می‌کنیم:

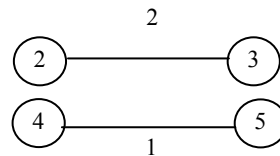
- یال‌هایی با وزن ۱ (4,5)
- یال‌هایی با وزن ۲ (2,3) (2,5) (5,3)
- یال‌هایی با وزن ۳ (1,2) (3,6) (5,6)
- یال‌هایی با وزن ۴ (1,5)
- یال‌هایی با وزن ۵ (1,4)

حال مراحل الگوریتم را مرحله به مرحله ادامه می‌دهیم:

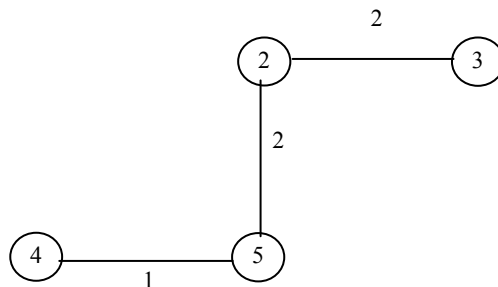
۱. ابتدا یال با وزن ۱ را به درخت اضافه می‌کنیم.

۲. یکی از یال‌های با وزن ۲ را به درخت اضافه می‌کنیم

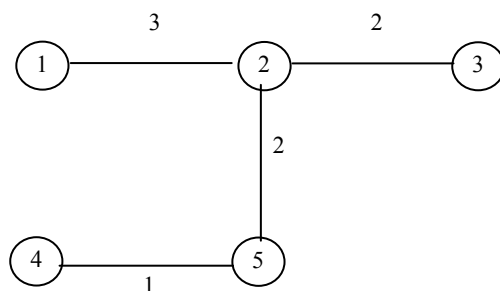

۳. یکی دیگر از یال‌هایی با وزن ۲ را به درخت اضافه می‌کنیم.

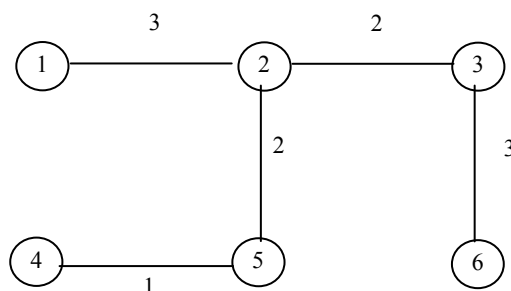

۴. یال $(5,3)$ را که وزن ۲ دارد به درخت اضافه نمی‌کنیم چرا که در این صورت یک چرخه درست خواهد شد.

۵. یالی با وزن ۳ که یال $(1,2)$ می‌باشد، را به درخت اضافه می‌کنیم

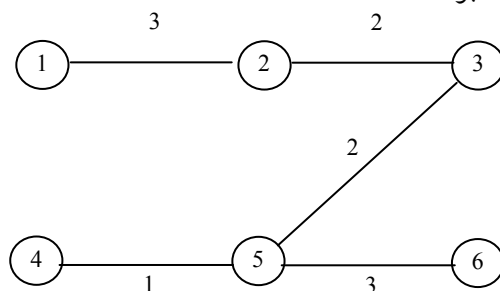

۶. یال $(3,6)$ را که دارای وزن ۳ می‌باشد را به درخت اضافه می‌کنیم

۷. هیچ کدام از یال‌های $(5,6)$ ، $(1,5)$ ، $(1,4)$ را نمی‌توان اضافه نمود چون تشکیل چرخه می‌دهند.

بنابراین وزن درخت پوشانی کمینه خواهد بود. توجه کنید که این درخت پوشا به دلیل داشتن یال‌هایی با وزن یکسان، منحصر به فرد نخواهد بود. برای نمونه، یکی دیگر از درخت‌های پوشای کمینه با وزن ۱۱ برای گراف شکل ۱۶-۷ به صورت زیر خواهد بود:

۶-۷ الگوریتم پریم برای تعیین درخت پوشای کمینه

در این روش، نخست با یک گره دلخواه کار را آغاز می‌کنیم و درخت را یال به یال می‌سازیم. بنابراین در هر مرحله یک یال درخت ساخته می‌شود.

در هر مرحله بهینه‌بودن بررسی می‌شود. بدین صورت که یالی را انتخاب می‌کنیم که منجر به حداقل افزایش در مجموع هزینه‌هایی گردد که تا به حال در نظر گرفته شده است (بهینه محلی). الگوریتم زمانی پایان می‌یابد که کلیه گره‌ها به دقت افزوده شود. مجموع هزینه یال‌های این درخت کمترین مقدار است. این الگوریتم به الگوریتم پریم مشهور است.

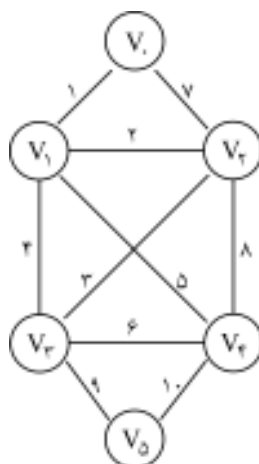
در هر مرحله پیاده‌سازی این الگوریتم به صورت زیر عمل می‌کنیم
 رأسی را به عنوان نقطه شروع در نظر می‌گیریم رئوس مجاور این رأس را به دست می‌آوریم. وزن‌های روی یال‌های مجاور گراف را بررسی می‌کنیم سپس، یال با کمترین هزینه را انتخاب می‌کنیم و این رأس را به مجموعه رئوس انتخاب شده تا حالا، اضافه می‌کنیم. این فرایند تا زمانی که کلیه رئوس ملاقات نشده‌اند، تکرار می‌شود.

الگوریتم بالا نخست، F را که منظور مجموعه یال‌های انتخاب شده خواهد بود، $\emptyset$ در نظر می‌گیرید و رأس اول مثلاً V_1 را انتخاب می‌کند و داخل مجموعه‌ای مانند Y قرار می‌دهد. سپس تا زمانی که مسئله حل نشده اعمال زیر را انجام می‌دهد:

- از مجموعه $V - Y$ ، رئوس مجاور را انتخاب می‌کند (V مجموعه کل رئوس می‌باشد).

- نزدیکترین رأس انتخاب شده را به Y اضافه می‌کند.
- یال مربوطه را به F اضافه می‌کند.
- اگر Y برابر V شده باشد حل مسئله تمام است.

حال با یک مثال الگوریتم پریم را به طور کامل بررسی می‌کنیم
 گراف زیر را در نظر بگیرید:

شکل ۱۷-۷ یک گراف وزن‌دار

آرایه زیر، هزینه یال‌های گراف را نمایش می‌دهد:

	V_0	V_1	V_2	V_3	V_4	V_5
V_0	∞	۱	۷	∞	∞	∞
V_1	۱	∞	۲	۴	۵	∞
V_2	۷	۲	∞	۳	۸	∞
V_3	∞	۴	۳	∞	۶	۹
V_4	∞	۵	۸	۶	∞	۱۰
V_5	∞	∞	∞	۹	۱۰	∞

طبق الگوریتم، ابتدا رأس $Y = \{V_0\}$ انتخاب می‌شود و $F = \emptyset$ خواهد بود.

مرحله اول: تمام رئوس مجاور V_0 را پیدا می‌کنیم.

بنابراین خواهیم داشت:

$$\{V_1, V_2\} \text{ و } e_{0,1}=1 \text{ و } e_{0,2}=7$$

به وضوح رئوس V_1 رأس انتخابی خواهد بود و یال $e_{0,1}$ به F اضافه می‌شود و

داریم:

$$F = \{e_{0,1}\}$$

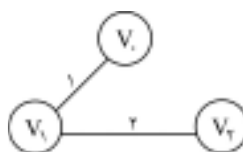
مرحله دوم: حال رئوس مجاور به Y را انتخاب می‌کنیم.
لذا:

$$\{V_2, V_3, V_4\} \text{ و } e_{13} = 4 \text{ و } e_{12} = 2 \text{ و } e_{14} = 5$$

$$e_{14} = 5$$

حاصل می‌شود. بنابراین نزدیکترین رأس که V_2 بوده، انتخاب می‌شود. بنابراین یال e_{12} به F اضافه می‌شود و داریم:

$$F = \{e_{11}, e_{12}\}$$

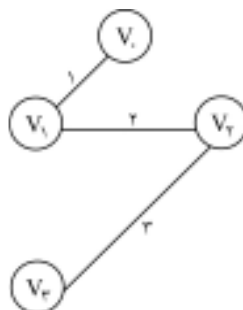
مرحله سوم: رئوس مجاور Y را انتخاب می‌کنیم:

$$\{V_3, V_4\} \text{ و } e_{13} = 4 \text{ و } e_{14} = 5 \text{ و } e_{24} = 8 \text{ و } e_{23} = 3$$

به‌وضوح، نزدیکترین رأس به Y رأس V_3 بوده و یال e_{23} به F اضافه می‌شود و

داریم:

$$F = \{e_{11}, e_{12}, e_{23}\}$$

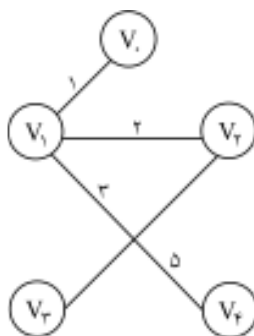

مرحله چهارم: رئوس مجاور Y را انتخاب می‌کنیم:

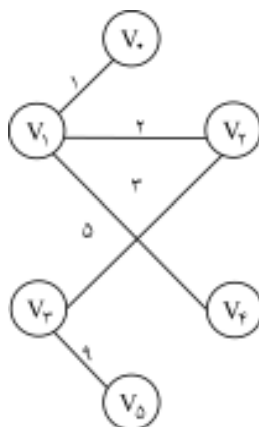
$$\{V_4, V_5\} \text{ و } e_{24} = 8 \text{ و } e_{35} = 9 \text{ و } e_{34} = 6 \text{ و } V_{15} = 5$$

نزدیکترین رأس به Y رأس V_4 بوده و یال e_{14} به F اضافه می‌شود و داریم:

$$F = \{e_{11}, e_{12}, e_{23}, e_{14}\}$$

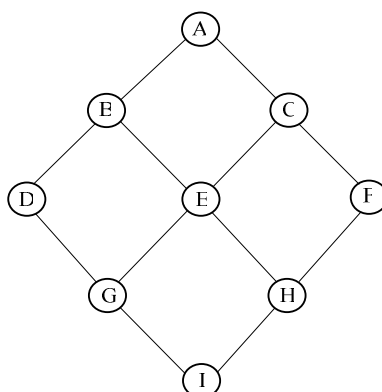
مرحله پنجم: رئوس مجاور Y را انتخاب می‌کنیم:
 $\{V_5\}$ و $e_{35} = 9$ و $e_{45} = 10$
 نزدیکترین رأس به Y ، رأس V_5 بوده و بنابراین خواهیم داشت:
 $F = \{e_1, e_{12}, e_{23}, e_{15}, e_{35}\}$

مرحله ششم: چون $V=Y$ می‌باشد. بنابراین گراف حاصل به‌عنوان درخت پوشای
 مینیمم با مقدار هزینه ۲۰ می‌باشد.

۷-۷ ارائه مسائل حل شده

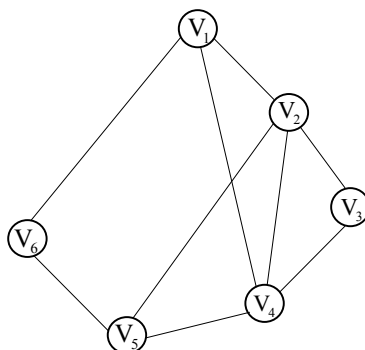
در این بخش برای روشن شدن مفاهیم گراف چند مسئله حل می‌کنیم:
 مثال ۱-۷: گراف زیر را در نظر بگیرید

پیمایش عمقی یا DFS گراف که از رأس A شروع می‌شود، به صورت زیر خواهد بود:
 نخست رأس A ملاقات می‌شود سپس رأس B، D، G و I پردازش می‌شوند.
 سپس گره H را ملاقات می‌کنیم به طرف رأس همجوار چپ رأس H رفته و رأس E را
 ملاقات می‌کنیم. سپس چون رأس B که رأس همجوار E می‌باشد قبلاً ملاقات شده،
 رأس C را پردازش می‌کنیم و در نهایت گره F را ملاقات می‌کنیم. بنابراین خواهیم
 داشت:

ABDGIHECF

مثال ۲-۷: گراف زیر را در نظر بگیرید:

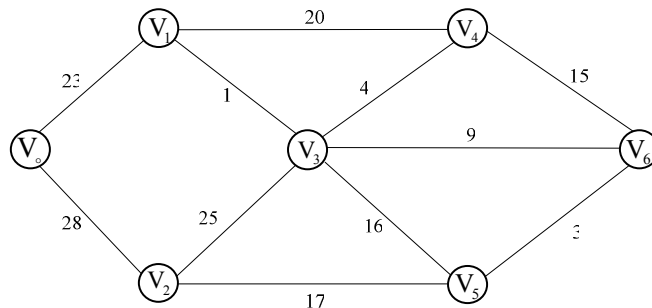
پیمایش ردیفی یا BFS گراف بالا را با شروع از رأس V_1 به صورت زیر ارائه
 می‌دهیم:

نخست رأس V_1 را ملاقات می‌کنیم سپس رأس همجوار با V_1 را ملاقات
 می‌کنیم. بنابراین رئوس V_2 و V_4 و V_6 را پردازش می‌کنیم. سپس V_6 را از صف

حذف کرده و رأس‌های همجوار V_6 را که عبارت است از V_5 ملاقات می‌کنیم. حال رأس همجوار V_5 را پردازش می‌کنیم. ولی V_4 قبلاً ملاقات شده است. بنابراین رأس‌های همجوار V_4 که عبارت است از V_3 را پردازش می‌کنیم. لذا خواهیم داشت:

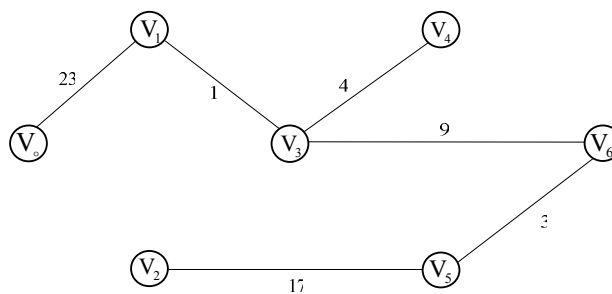
$$V_1 \ V_6 \ V_4 \ V_2 \ V_5 \ V_3$$

مثال ۳-۷: گراف وزن‌دار زیر را در نظر بگیرید:

می‌خواهیم با استفاده از الگوریتم راشال، درخت پوشای کمینه را به دست آوریم:

- نخست از رأس V_1 به V_3 حرکت می‌کنیم.
 - سپس از رأس V_6 به V_5 حرکت می‌کنیم.
 - در مرحله بعدی از رأس V_3 به V_4 حرکت می‌کنیم.
 - یال e_{46} را انتخاب نمی‌کنیم چون یک دور ایجاد می‌شود.
- به همین ترتیب بقیه یال‌ها را انتخاب می‌کنیم در نهایت درخت پوشای کمینه زیر حاصل خواهد شد:

مجموع هزینه‌های درخت برابر است با:

$$\text{مجموع هزینه‌ها} = 1 + 3 + 4 + 9 + 17 + 23 = 57$$

۷-۸ تمرین‌های فصل

۱. تابعی بنویسید که با توجه به یک ماتریس همجواری و دو راس از گراف، موارد زیر را محاسبه کند:
 الف) تعداد مسیرهای با طول معین بین آنها
 ب) تعداد کل مسیرهای موجود بین آنها
۲. تابعی بنویسید که گرافی را دریافت کرده و مشخص کند آن گراف متصل است یا خیر.
۳. تابعی بنویسید که الگوریتم پریم را برای ساخت درخت پوشای پیکانه‌ساز
۴. تابعی بنویسید که تعداد راس‌ها و اینکه هر رأس مجاور کدام راس‌هاست را از کاربر گرفته و ماتریس مجاورتی آن را چاپ کند. ورودی برنامه به صورت مجموعه‌های V و E باشد. برنامه باید برای گراف‌های جهت دار و بدون جهت کار کند.
۵. تابعی بنویسید که گرافی را خوانده و جستجوی عمقی آن را چاپ کند. گراف یکبار به صورت لیست مجاورتی و بار دیگر به صورت ماتریس مجاورتی باشد.
۶. تابعی بنویسید که گرافی را خوانده و جستجوی ردیفی آن را چاپ کند. گراف یکبار به صورت لیست مجاورتی و بار دیگر به صورت ماتریس مجاورتی باشد.
۷. تابعی بنویسید که گرافی وزن دار را خوانده و با استفاده از الگوریتم پریم درخت پوشای مینمم آن را چاپ کند.
۸. الگوریتمی بنویسید که کوتاه‌ترین مسیرهای رأس 0 تا تمام رئوس دیگر گراف را به ترتیب غیرنزولی پیدا نماید.
۹. با توجه به گراف کامل با n رأس، نشان دهید که حداکثر تعداد مسیرهای بین رئوس برابر $((n-1)!)^2$ می‌باشد.
۱۰. نشان دهید که اگر T یک درخت پوشا برای گراف بدون جهت G باشد، آنگاه اضافه کردن یک یال مانند e موجب ایجاد یک حلقه منحصر بفرد می‌گردد.
۱۱. با توجه به گراف کامل با n راس، نشان دهید که تعداد درخت‌های پوشای حداقل، برابر با $2^{n-1} - 1$ می‌باشد.
۱۲. برای گراف بدون جهت G با n راس، ثابت کنید که موارد زیر یکسان و معادل

هستند:

الف) G یک درخت می‌باشد.

ب) G متصل می‌باشد، اما اگر هر یک از یال‌های آن حذف شود گراف حاصل متصل نمی‌باشد.

ج) G فاقد حلقه بوده و دارای $n-1$ یال می‌باشد.

د) برای هر رأس مجزا تنها یک مسیر ساده از u به v وجود دارد.

۷-۹ پروژه‌های برنامه‌نویسی

۱. برنامه‌ای بنویسید که یک گراف وزن‌دار را از ورودی دریافت نماید، سپس کوتاه‌ترین مسیر در این گراف را پیدا نموده و آن را به‌عنوان خروجی به‌صورت گرافیکی نمایش دهد.

فصل هشتم

مرتب‌سازی (sorting)

اهداف

Formatted: Font: 12 pt,
Complex Script Font: 14 pt

- در پایان این فصل شما باید بتوانید:
- ✓ مفهوم مرتب‌سازی را بیان کرده و دلیل استفاده از آن را بیان کنید.
- ✓ انواع مرتب‌سازی‌ها و جستجو‌ها را مقایسه کرده و تحلیل کنید.
- ✓ کاربردهای مرتب‌سازی را بیان کنید.
- ✓ روش‌های مرتب‌سازی را تشریح کرده و در مورد مرتبه زمانی آنها بحث کنید.
- ✓ روش‌های مرتب‌سازی را با توجه به شرایط مسئله با یکدیگر مقایسه کنید؟

سؤال‌های پیش از درس

Formatted: Font: 12 pt,
Complex Script Font: 14 pt

۱. اگر بخواهید یک شماره تلفن از دفترچه شماره تلفن پیدا کنید چه کارهایی را انجام می‌دهید؟
۲. اگر بخواهید دفترچه شماره تلفن خود را مرتب کنید چه کارهایی را انجام می‌دهید؟
۳. آیا برای اینکه به اطلاعات به‌صورت مرتب دسترسی پیدا کرد، مرتب‌سازی تنها راه حل آن است؟

مقدمه

مرتب کردن و جستجوی اطلاعات از عملیات اساسی و اصلی در علم کامپیوتر است. مرتب کردن عبارت است از، عمل تجدید آرایش داده‌ها بیک ترتیب مشخص، مثلاً برای داده‌های عددی به ترتیب صعودی یا نزولی اعداد یا برای داده‌های کاراکتری ترتیب الفبایی آنها مرتب‌سازی صورت می‌گیرد. به همین ترتیب، جستجو کردن عبارت است از عمل پیدا کردن محل یک عنصر داده شده در بین مجموعه‌ای از عناصر می‌باشد.

مرتب کردن و جستجوی اطلاعات، اغلب روی یک فایل از رکوردها به کار می‌رود، از این رو لازم است چند اصطلاح استاندارد را یادآوری کنیم. هر رکورد در یک فایل می‌تواند چند فیلد داشته باشد اما فیلد ویژه‌ای وجود دارد که مقدارهای آن به‌طور منحصر به فردی، رکوردهای داخل فایل را معین می‌کند. چنین فیلدی یک کلید اولیه یا اصلی نامیده می‌شود، مرتب‌کردن فایل معمولاً به مرتب کردن نسبت به کلید اولیه خاصی گفته می‌شود و جستجوی اطلاعات در فایل به جستجوی رکورد با مقدار کلیدهای معین گفته می‌شود

۸-۱ مرتب کردن

فرض کنید A یک لیست از عناصر $A_1, A_2, \dots, A_n$ در حافظه باشد، منظور از مرتب کردن A عمل تجدید آرایش محتوای A است به‌طوری‌که با ترتیب صعودی (عددی یا فرهنگی لغتی) یا نزولی باشند، به‌طوری‌که:

$$A_1 \leq A_2 \leq A_3 \dots \leq A_n$$

اگر عمل مرتب‌سازی بر روی رکوردهای موجود در حافظه انجام شود، مرتب‌سازی را مرتب‌سازی داخلی (internal) می‌نامند و اگر بر روی رکوردهای موجود در حافظه جانبی (مانند دیسک‌ها) صورت گیرد، مرتب‌سازی را مرتب‌سازی خارجی (External) می‌نامند. در این کتاب بیشتر مرتب‌سازی‌های داخلی مورد بحث و بررسی قرار خواهد گرفت.

تعریف: ممکن است دو یا چند رکورد دارای کلید یکسانی باشند. فرض کنید به ازای هر رکورد i و j اگر $i < j$ و در لیست ورودی $k_i = k_j$ باشد (یعنی دو کلید برابر باشند)

آنگاه اگر در لیست مرتب شده R_i قبل از R_j واقع شود روش مرتب‌سازی را پایدار (Stable) می‌گویند. یعنی یک روش مرتب‌سازی پایدار، رکوردهای با کلیدهای مساوی را به همان ترتیب قبل از عمل مرتب‌سازی نگهداری می‌کند.

به عنوان مثال فرض کنید اگر رشته ورودی به صورت $٢^{(٢)}, ١, ٢^{(١)}, ٤$ باشد اگر رشته مرتب شده به صورت $٤, ٢^{(٢)}, ١, ٢^{(١)}$ باشد الگوریتم مرتب‌سازی پایدار می‌باشد و اگر رشته مرتب شده به صورت $٤, ٢^{(١)}, ١, ٢^{(٢)}$ باشد الگوریتم مرتب‌سازی پایدار نمی‌باشد. توجه کنید شماره‌های بالای عدد ۲ نشان دهنده ترتیب ورود آنها است.

تعریف: اگر الگوریتم مرتب‌سازی از فضای ممکن به طول ثابت، مستقل از تعداد عناصر ورودی برای مرتب‌سازی استفاده کند، روش مرتب‌سازی را درجا (inplace) و در غیر این صورت برون‌جا (outplace) می‌نامند.

۸-۲ مرتب‌سازی با آدرس

عمل مرتب‌سازی می‌تواند بر روی خود رکوردها یا بر روی جدولی از اشاره‌گرها صورت گیرد. به عنوان مثال شکل ۸-۱ (الف) را که در آن فضای فایلی با ۵ رکورد نشان داده شده در نظر بگیرید. اگر فایل بر حسب شماره کلید به طور صعودی مرتب گردد، نتیجه آن در شکل ۸-۱ (ب) مشاهده می‌گردد.

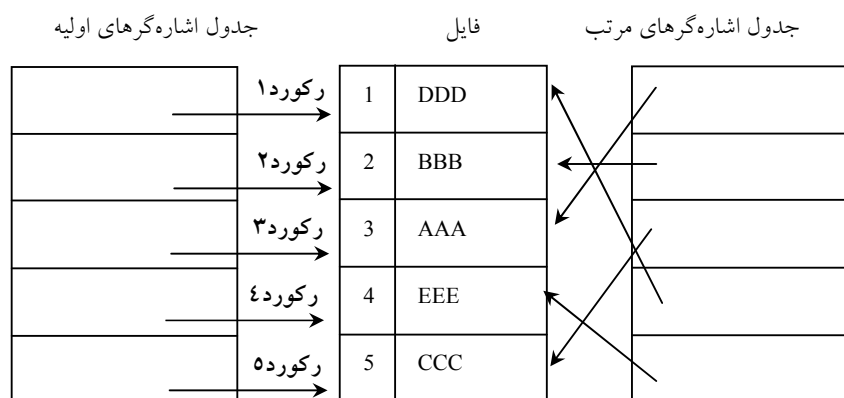
	کلید	سایر فیلدها		کلید	سایر فیلدها
رکورد ۱	4	DDD		1	AAA
رکورد ۲	2	BBB		2	BBB
رکورد ۳	1	AAA		3	CCC
رکورد ۴	5	EEE		4	DDD
رکورد ۵	3	CCC		5	EEE
	فایل			فایل	
	(الف) فایل اصلی			(ب) فایل مرتب	

شکل ۸-۱ دو فایل با ۵ رکورد

: Deleted

فرض کنید مقدار داده‌های هر رکورد فایل شکل ۸-۱ (الف) بسیار زیاد باشد. در

این صورت جابجایی واقعی داده‌ها مستلزم هزینه زیادی است. در این حالت ممکن است جدولی از اشاره‌گرها مورد استفاده قرار گیرد که به جای جابجایی واقعی رکوردها، اشاره‌گرها جابجا می‌گردند. (شکل ۸-۲)

شکل ۸-۲ مرتب‌سازی به کمک جدولی از اشاره‌گرها

: Deleted

این روش مرتب‌سازی را، مرتب‌سازی با آدرس می‌گوییم. توجه داشته باشید که هیچ کدام از رکوردهای فایل جابجا نشده‌اند.

۸-۳ مرتب‌سازی یا جستجو

به دلیل ارتباط تنگاتنگ بین مرتب‌سازی و جستجو، معمولاً در هر کاربردی این سؤال مطرح می‌شود که آیا فایل مرتب شود سپس عمل جستجو در آن انجام گیرد یا خیر. گاهی عمل جستجو در یک فایل نسبت به مرتب‌سازی فایل و سپس جستجوی یک عنصر خاصی به کار کمتری نیاز دارد به عبارت دیگر، اگر فایلی مکرراً برای دستیابی عناصر خاصی مورد استفاده قرار گیرد بهتر است، مرتب گردد. در این صورت کارایی آن بیشتر خواهد بود. علتش این است که هزینه جستجوهای متوالی ممکن است خیلی بیشتر از هزینه یکبار مرتب‌سازی و جستجوهای متوالی از فایل مرتب باشد. بنابراین نمی‌توان گفت که برای کارایی بیشتر فایل باید مرتب گردد یا خیر. برنامه‌نویس باید بر اساس شرایط و نوع مسئله تصمیم بگیرد. وقتی تصمیم به عمل مرتب‌سازی گرفته شد،

باید تصمیماتی راجع به روشهای مرتب‌سازی و فیلدهایی که باید مرتب گردند، اخذ شود. هیچ روش مرتب‌سازی وجود ندارد که از هر جهت از سایر روش‌ها ممتاز باشد. برنامه‌نویس باید مسئله را به دقت بررسی کرده و با توجه به نتایجی که انتظار می‌رود، روش مناسبی را انتخاب کند.

۴-۸ ملاحظات کارایی

همان‌طور که در این فصل مشاهده خواهید کرد روشهای متعددی برای مرتب‌سازی وجود دارند. برنامه‌نویس باید با ملاحظات کارایی الگوریتم‌ها آشنا بوده و انتخاب هوشمندانه‌ای را در تعیین روش مرتب‌سازی مناسب برای یک مسئله خاص داشته باشد. سه موضوع مهمی را که در این رابطه باید در نظر گرفت عبارتند از:

- ✓ مدت زمانی که برنامه‌نویس باید برای نوشتن برنامه مرتب‌سازی صرف نماید.
- ✓ مدت زمانی از وقت ماشین که به اجرای این برنامه مرتب‌سازی اختصاص می‌یابد.

✓ حافظه مورد نیاز برنامه

اگر فایل کوچک باشد کارایی تکنیک‌های پیچیده‌ای که برای کاستن میزان فضا و زمان طراحی می‌شوند بدتر یا کمی بهتر از کارایی الگوریتم‌های ساده است، اگر یک برنامه مرتب‌سازی فقط یک بار اجرا شود در اینصورت زمان و فضای کافی برای آن وجود دارد و جالب نیست که برنامه‌نویس روزها وقت صرف کند تا بهترین روش مرتب‌سازی را جهت به‌دست آوردن حداکثر کارایی پیدا کند.

اغلب به کارایی زمان یک روش مرتب‌سازی را با تعداد واحدهای زمانی مورد نیاز اندازه‌گیری نمی‌کنیم. بلکه با تعداد اعمال بحرانی که باید صورت گیرد می‌سنجیم. مثالهایی از این اعمال کلیدی عبارتند از: مقایسه کلیدها، انتقال رکوردها یا جابجایی دو رکورد و غیره.

در محاسبه زمان همان‌طور که در فصل اول مشاهده کردید آن دسته از اعمال بحرانی انتخاب می‌گردند که بیشترین وقت را به خود اختصاص می‌دهند. برای مثال در عمل مقایسه کلیدها، اگر کلیدها طولانی باشند یک عمل بحرانی است. بنابراین زمان لازم برای مقایسه کلیدها خیلی بیشتر از زمان لازم برای افزایش یک واحد به اندیس

حلقه تکرار for است همچنین تعداد اعمال ساده مورد نیاز معمولاً متناسب با مقدار مقایسه کلیدهاست. به همین دلیل تعداد مقایسه کلیدها کمیت خوبی برای سنجش کارایی زمان مرتب‌سازی است.

۵-۸ مقایسه روش‌های مرتب‌سازی

با توجه به مفهوم مرتبه یک روش مرتب‌سازی، می‌توان تکنیک‌های مرتب‌سازی مختلف را با هم مقایسه کرد و آنها را به دو دسته خوب یا بد تقسیم نمود. ممکن است فردی آرزوی کشف مرتب‌سازی بهینه‌ای از مرتبه $O(n)$ را صرف‌نظر از محتویات یا درجه ورودی داشته باشد. اما متأسفانه می‌توان نشان داد که چنین روش مرتب‌سازی وجود ندارد. زمانهای اغلب روشهای مرتب‌سازی کلاسیک که در این جا بررسی می‌شوند در حدود $O(n \log n)$ تا $O(n^2)$ هستند. سرعت رشد n^2 نسبت به $n \log n$ بسیار زیاد است اما همین که مرتبه یک روش مرتب‌سازی $O(n \log n)$ است، دلیلی برای انتخاب این روش مرتب‌سازی نیست! ارتباط بین طول لیست یا فایل و سایر عبارات تشکیل دهنده زمان مرتب‌سازی، باید مشخص گردد.

در بسیاری از موارد، زمان لازم برای مرتب‌سازی به ترتیب اولیه داده‌ها بستگی دارد. برای بعضی از روشهای مرتب‌سازی، اگر داده‌ها تقریباً مرتب باشند در زمان $O(n)$ به‌طور کامل مرتب می‌گردند در حالی که اگر داده‌ها به ترتیب معکوس مرتب باشند. زمان لازم برای مرتب‌سازی برابر با $O(n^2)$ خواهد شد. در بعضی دیگر از روش‌های مرتب‌سازی، صرف‌نظر از ترتیب اولیه داده‌ها، زمان لازم برابر با $O(n \log n)$ است. بنابراین اگر از ترتیب اولیه داده‌ها باخبر باشیم می‌توانیم تصمیم هوشمندانه‌تری در انتخاب روش مرتب‌سازی داشته باشیم. از طرف دیگر، اگر چنین اطلاعاتی نداشته باشیم ممکن است الگوریتمی را براساس بدترین حالت یا حالت متوسط انتخاب کنیم. به‌طور کلی می‌توان گفت که بهترین روش مرتب‌سازی که در همه موارد قابل استفاده باشد وجود ندارد.

به‌طورکلی می‌توان گفت که بهترین روش مرتب‌سازی که در همه موارد قابل استفاده باشد وجود ندارد.

وقتی که یک روش مرتب‌سازی خاص انتخاب شد، برنامه‌نویس باید مبادرت به نوشتن برنامه‌ای کند که حداکثر کارایی را داشته باشد این امر ممکن است از خوانایی برنامه بکاهد. یکی از علل این است که ممکن است عمل مرتب‌سازی قسمت اصلی و مهم برنامه باشد و هرگونه بهبود در سرعت عمل مرتب‌سازی، کارایی برنامه را بالا ببرد. علت بعدی این است که اغلب مرتب‌سازی مکرر آ مورد استفاده قرار می‌گیرند، لذا بهبودی هرچند ناچیز در روش مرتب‌سازی موجب صرفه‌جویی زیادی در وقت کامپیوتر می‌گردد.

ملاحظات حافظه نسبت به ملاحظات زمان از اهمیت کمتری برخوردارند. یکی از دلایل این است که در بیشتر الگوریتم‌های مرتب‌سازی میزان حافظه مورد نیاز به $O(n)$ نزدیک‌تر است تا $O(n^2)$. علت دیگر این است که در صورت نیاز به حافظه بیشتر، همواره می‌توان آن را با حافظه‌های جانبی تأمین کرد.

یک روش مرتب‌سازی ایده‌آل مرتب‌سازی درجا است. در این مرتب‌سازی فضای اضافی مورد نیاز $O(n)$ است. یعنی مرتب‌سازی درجا عمل مرتب‌سازی را در آرایه یا لیستی که حاوی این عناصر است انجام می‌دهد. فضای اضافی مورد نیاز، صرف‌نظر از اندازه مجموعه‌ای که باید مرتب گردد، به‌صورت تعداد ثابتی از محل‌ها (مانند متغیرهای تعریف شده یک برنامه) می‌باشد. معمولاً ارتباط بین زمان و حافظه موردنیاز یک روش مرتب‌سازی به این صورت است:

الگوریتم‌هایی که به زمان کمتری نیاز دارند، حافظه بیشتری را بخود اختصاص می‌دهند و برعکس. اما الگوریتم‌های اصطلاحاً هوشمندی وجود دارند که از حداقل زمان و حافظه استفاده می‌کنند. این الگوریتم‌ها همان الگوریتم‌های درجا هستند که از درجه $O(n \log n)$ می‌باشند.

۶-۸ روش‌های مرتب‌سازی

در این کنیخ‌ش‌کت‌س‌ل‌گ‌و‌م‌ی‌ت‌ه در این کنیخ‌ش‌کت‌س‌ل‌گ‌و‌م‌ی‌ت‌ه
قرار دهیم. همچنین زمان‌های الگوریتم‌های اراده شده را مورد ارزیابی قرار داده و آنها را با هم مقایسه می‌کنیم.

۱-۶-۸ مرتب‌سازی حبابی (Bubble Sort)

مرتب‌سازی حبابی از نوع مرتب‌سازی‌های تعویضی می‌باشد. در مرتب‌سازی تعویضی، جفت‌هایی از عناصر با هم مقایسه می‌شوند و در صورتی که به ترتیب مناسبی نباشند، جای آنها تعویض می‌گردد تا لیست مرتب شود.

در مرتب‌سازی حبابی باید چندین بار در طول آرایه حرکت کنیم و هر بار عنصری را با عنصر بعدی خودش مقایسه می‌شود و در صورتی که عنصر اول از عنصر دوم بزرگ‌تر باشد (در مرتب‌سازی صعودی) جای آنها عوض می‌شود. در هر یک از مثالها، آرایه‌ای از اعداد صحیح مانند A را در نظر می‌گیریم که باید مرتب گردند.

به عنوان مثال، لیست زیر را در نظر بگیرید:

25 57 48 37 12 92 86 33

در گذر اول، مقایسه‌های زیر باید انجام گیرد:

A[0] با A[1]	(25 با 57)	جابجایی انجام نمی‌گیرد.
A[1] با A[2]	(57 با 48)	جابجایی انجام می‌گیرد.
A[2] با A[3]	(57 با 37)	جابجایی انجام می‌گیرد.
A[3] با A[4]	(57 با 12)	جابجایی انجام می‌گیرد.
A[4] با A[5]	(57 با 92)	جابجایی انجام نمی‌گیرد.
A[5] با A[6]	(92 با 86)	جابجایی انجام می‌گیرد.
A[6] با A[7]	(92 با 33)	جابجایی انجام می‌گیرد.

بنابراین پس از گذر (pass) اول، محتویات لیست به صورت زیر خواهد بود:

25 48 37 12 57 86 33 92

توجه داشته باشید که پس از گذر اول، بزرگ‌ترین عنصر (در مرتب‌سازی صعودی) در موقعیت مناسب خود در آرایه قرار می‌گیرد. به طور کلی پس از تکرار $n-i$ ام، در موقعیت مناسب خود قرار می‌گیرد. پس از گذر دوم، محتویات لیست به صورت زیر خواهد بود:

25 37 12 48 57 33 86 92

توجه کنید که عدد 86 دومین محل از انتهای آرایه را اشغال کرده است و این

محل جای مناسب آن می‌باشد. لیستی به طول n حداکثر در $n-1$ تکرار، مرتب می‌گردد. تکرارهای مختلف منجر به مرتب شدن لیست موردنظر می‌گردد که عبارتند از: فایل اولیه

25	57	48	37	12	92	86	33
25	48	37	12	57	86	33	92
25	37	12	48	57	33	86	92
25	12	37	48	33	57	86	92
12	25	37	33	48	57	86	92
12	25	33	37	48	57	86	92
12	25	33	37	48	57	86	92
12	25	33	37	48	57	86	92

با توجه به این توضیحات، می‌توان الگوریتم مرتب‌سازی حبابی را نوشت. اما بهبودهایی را می‌توان در روش بیان شده اعمال کرد:

۱. چون پس از تکرار i ام، کلیه عناصر موجود در موقعیت‌های بزرگ‌تر از $n-i$ در محل مناسب خود قرار دارند، نیازی به بررسی آنها در تکرار بعدی نیست. بنابراین در گذر اول $n-1$ مقایسه در گذر دوم $n-2$ مقایسه و در گذر $(n-1)$ فقط یک مقایسه (میان $A[0]$, $A[1]$) صورت می‌گیرد.

۲. نشان دادیم که برای مرتب‌سازی لیستی به طول n حداکثر $n-1$ تکرار لازم است، اما در مثال قبلی که تعداد عناصر لیست ۸ بود، لیست در ۵ تکرار مرتب می‌شود و نیازی به دو تکرار آخر نیست. برای حذف گذرهای زاید، باید قادر به تشخیص این کار باشیم که آیا در طی یک گذر جابجایی صورت گرفته است یا نه، به همین دلیل از متغیر منطقی $flag$ در الگوریتم استفاده می‌کنیم. اگر پس از هر گذر $flag=0$ باشد، آنگاه لیست از قبل مرتب شده است و هیچ نیازی به ادامه کار نیست. این کار باعث کم شدن تعداد گذرها می‌شود.

با استفاده از این بهبودها، تابعی به نام `bubble` را می‌نویسیم. این تابع در متغیر A و n را می‌پذیرد که A آرایه‌ای از اعداد و n تعداد اعدادی است که باید مرتب گردند (n) ممکن است کمتر از تعداد عناصر آرایه باشد).

الگوریتم مرتب‌سازی حبابی

```
void bubble (int A [ ], int n)
{
    int i,j,temp ;
    int flag=1;
    for (i= n - 1 ; i>0  && flag ; i-- )
    {
        flag= 0 ;
        for (j= 0 ; j<i ; j++)
            if (A[j] > A[j+1] )
            {
                flag =1;
                temp=A[j] ;
                a[j] = a[j+1] ;
                a[j+1]=temp ;
            }
    }
}
```

• پیچیدگی الگوریتم مرتب کردن حبابی

اگر بهبودهای مطرح شده، به الگوریتم اعمال نشوند، تحلیل آن ساده است. برای مرتب‌سازی لیستی به طول n ، حداکثر به $n-1$ گذر لازم است. در هر گذر $n-1$ مقایسه انجام می‌گیرد. بنابراین تعداد کل مقایسه‌ها عبارت است از:

$$(n-1) * (n-1) = n^2 - 2n + 1$$

که از مرتبه $O(n^2)$ می‌باشد.

اکنون ببینیم که بهبودهای مطرح شده چه تاثیری بر روی سرعت اجرای الگوریتم دارند. تعداد مقایسه‌ها در تکرار i ام برابر با $n-i$ است. لذا اگر k تعداد تکرار باشد، تعداد تکرار مقایسه‌ها برابر است با:

$$(n-1) + (n-2) + (n-3) + \dots + (n-k) = \frac{(2nk - k^2 - k)}{2}$$

می‌توان نشان داد که تعداد متوسط تکرارها (k) از مرتبه $O(n)$ است. ولی فرمول کلی از مرتبه $O(n^2)$ است. البته ضریب ثابت از حالت قبلی کوچک‌تر است. اما در این روش کارهای اضافی دیگری از قبیل تست و مقداردهی اولیه به متغیر ($flag$) در هر

گذر و قرار دادن مقدار ۱ در این متغیر (یک بار برای هر جابجایی) باید صورت گیرد. مرتب‌سازی حبابی در صورتی که لیست به‌طور کامل یا تقریباً کامل مرتب باشد از مرتبه $O(n)$ است. بنابراین مرتب‌سازی حبابی در بردار مرتب بهترین عملکرد و در بردار نامرتب بدترین عملکرد را دارد. این الگوریتم پایدار (stable) می‌باشد.

ویژگی‌های مرتب‌سازی حبابی

- ✓ مرتب‌سازی حبابی در صورتی که لیست به‌طور کامل یا تقریباً کامل مرتب باشد از مرتبه $O(n)$ است.
- ✓ مرتب‌سازی حبابی در بردار مرتب بهترین عملکرد و در بردار نامرتب بدترین عملکرد را دارد.
- ✓ این الگوریتم پایدار (stable) می‌باشد.

۲-۶-۸ مرتب‌سازی انتخابی (selection sort)

فرض کنید آرایه A با n عنصر $A[0], A[1], \dots, A[n-1]$ در حافظه موجود باشد. الگوریتم مرتب کردن انتخابی برای مرتب کردن آرایه A به‌صورت زیر عمل می‌کند: نخست کوچک‌ترین عنصر داخل لیست را پیدا می‌کند و آن را در مکان اول لیست قرار می‌دهد (جای آن را با عنصر اول لیست عوض می‌کند) آنگاه کوچک‌ترین عنصر دوم داخل لیست را پیدا می‌کند و آن را در مکان دوم لیست قرار می‌دهد و الی آخر تا در نهایت لیست مرتب شود.

به‌عنوان مثال فرض کنید لیست زیر باید به‌طور صعودی مرتب شود:

77, 33, 44, 11, 88, 22, 66, 55

ابتدا لیست را برای پیدا کردن کوچک‌ترین عنصر پیمایش می‌کنیم و آن را در موقعیت ۴ می‌یابیم و این عنصر را با عنصر اول تعویض می‌کنیم و در نتیجه کوچک‌ترین عنصر لیست در ابتدای لیست قرار می‌گیرد.

11, 33, 44, 77, 88, 22, 66, 55

اکنون از موقعیت ۲ تا انتهای لیست، کوچک‌ترین عنصر را پیدا می‌کنیم و آن را

در موقعیت 6 می‌یابیم و این عنصر را با عنصر دوم لیست تعویض می‌کنیم و این عنصر نیز در موقعیت مناسب خود قرار می‌گیرد.

11 , 22 , 44 , 77 , 88 , 33 , 65 , 55

مراحل فوق را $n-1$ بار تکرار می‌کنیم تا همه عناصر در جای مناسب خود قرار گیرند.

در تابع زیر الگوریتم مرتب‌سازی انتخابی ارائه شده است:

الگوریتم مرتب‌سازی انتخابی

```
void selection (int A[ ], int n )
{
    int i,j , minpost , temp ;
    for (i= 0 ; i< n - 1 ; i++)
    {
        minpos = i ;
        for (j= i + 1 ; j< n ; j++)
            if (A[j] < A[minpos])
                minpos=j ;
        temp=A[minpos];
        A[minpos]=A[i];
        A[i]=temp ;
    }
}
```

• پیچیدگی الگوریتم مرتب‌سازی انتخابی

در اولین تکرار حلقه خارجی i ، حلقه تکرار داخلی j به تعداد $n-1$ بار اجرا می‌شود. در مرحله دوم به تعداد $n-2$ بار تکرار می‌شود تا الی آخر. بنابراین خواهیم داشت:

$$(n-1) + (n-2) + \dots + 1 = \frac{n(n-1)}{2} \in O(n^2)$$

این الگوریتم پایدار (stable) نیست و ممکن است ترتیب عناصر مساوی را در آرایه حفظ نکند.

ویژگی‌های مرتب‌سازی انتخابی

- ✓ مرتب‌سازی انتخابی در همه موارد دارای مرتبه زمانی $O(n^2)$ می‌باشد.
- ✓ این الگوریتم پایدار (stable) نیست و ممکن است ترتیب عناصر مساوی را در آرایه حفظ نکند.

۳-۶-۸ مرتب‌سازی سریع (Quick sort)

مرتب‌سازی سریع الگوریتمی از نوع تقسیم و غلبه است که دارای میانگین زمانی بسیار مناسبی می‌باشد (به کتاب طراحی الگوریتم مراجعه فرمائید). روش مرتب‌سازی سریع ارائه شده توسط C.A.R Hoare در بین مرتب‌سازی‌های مورد مطالعه دارای بهترین متوسط زمانی می‌باشد.

راهبرد تقسیم و غلبه یک روش بازگشتی است که در آن، مسئله‌ای که باید حل شود به مسئله‌های کوچک‌تر تقسیم می‌گردد که هر کدام مستقلاً حل می‌شوند. در مرتب‌سازی سریع عنصری به نام محور (pivot) انتخاب می‌گردد و سپس دنباله‌ای از تعویض‌ها صورت می‌گیرد تا عناصری که کوچک‌تر از این محور هستند در سمت چپ محور و بقیه در سمت راست آن قرار گیرند. بدین ترتیب محور در جای مناسب خود قرار می‌گیرد و لیست را به دو بخش کوچک‌تر تقسیم می‌کند که هر کدام از این بخشها به‌طور مستقل و به همین روش مرتب می‌شوند. برای آشنایی با این الگوریتم لیست زیر را در نظر بگیرید:

68, 81, 55, 93, 100, 78, 98, 84, 65, 70, 75

برای سهولت اولین عنصر لیست یعنی 75 را به‌عنوان محور در نظر می‌گیریم. کاری که ما باید انجام دهیم بدین صورت خواهد بود که، کلیه عناصر کوچک‌تر از 75 را به سمت چپ آن و کلیه عناصر بزرگ‌تر از 75 را به سمت راست آن انتقال دهیم. و سپس این زیرلیست‌ها را نیز به‌طور بازگشتی مرتب کنیم (یعنی، عمل فوق را روی آن انجام دهیم).

برای عمل فوق بدین ترتیب عمل می‌کنیم:

از انتهای سمت راست لیست اولین کوچک‌ترین عنصر از محور (عدد 68) را

پیدا می‌کنیم و ابتدای سمت چپ لیست اولین بزرگ‌ترین عنصر از محول (عدد ۸۴) را پیدا می‌کنیم.

| 75, 70, 65, 84, 98, 78, 100, 93, 55, 61, 81, 68

سپس جای این عناصر را تعویض می‌کنیم.

75, 70, 65, 68, 98, 78, 100, 93, 55, 61, 81, 84

جستجو را از سمت راست ادامه می‌دهیم تا عنصر دیگری که کوچک‌تر از ۷۵ (عدد ۶۱) پیدا شود و سمت چپ ادامه می‌دهیم تا عنصر دیگر بزرگ‌تر از ۷۵ (عدد ۹۸) پیدا شود.

75, 70, 65, 68, 98, 78, 100, 93, 55, 61, 81, 84

جای این عناصر را تعویض می‌کنیم:

75, 70, 65, 68, 61, 78, 100, 93, 55, 98, 81, 84

در جستجوی مرحله بعد مقادیر ۷۸, ۵۵ پیدا می‌شوند.

75, 70, 65, 68, 78, 100, 93, 55, 98, 81, 84

جای این عناصر را تعویض می‌کنیم:

75, 70, 65, 68, 55, 100, 93, 78, 98, 81, 84

اکنون که جستجو را از سمت راست از سر می‌گیریم عنصر ۵۵ را پیدا می‌کنیم که در جستجوی قبلی از چپ پیدا شده بود.

75, 70, 65, 68, 61, 55, 100, 93, 78, 98, 81, 84

در این جا اشاره‌گرهای مربوط به جستجوهای چپ و راست با هم برخورد می‌کند و بیانگر این است که جستجو خاتمه یافته است. اکنون ۵۵ را با محور ۷۵ عوض می‌کنیم.

55, 70, 65, 68, 61, 75, 100, 93, 78, 98, 81, 84

توجه داشته باشید که تمام عناصر سمت چپ ۷۵ از آن کوچک‌تر و تمام عناصر راست آن از آن بزرگ‌تر هستند. و در نتیجه ۷۵ در جای مناسبی ذخیره شده است. لیست سمت چپ عبارت است از:

55, 70, 65, 68, 61

Formatted: Font: 12 pt, Complex Script Font: 12 pt

Formatted: Font: 10 pt, Complex Script Font: 12 pt

Formatted: Font: 12 pt, Complex Script Font: 12 pt

Formatted: Font: 10 pt, Complex Script Font: 12 pt

Formatted: Font: 12 pt, Complex Script Font: 12 pt

Formatted: Font: 10 pt, Complex Script Font: 12 pt

و لیست سمت راست عبارت است از:

100 , 93 , 78, 98, 81 , 84

برای هر کدام از این لیست‌ها، با انتخاب عنصر محوری در هر کدام، روند قبلی را تکرار کنید.

الگوریتم مرتب‌سازی سریع پیاده‌سازی می‌کنیم:

الگوریتم مرتب‌سازی سریع

تابع Split() برای تقسیم کردن آرایه به‌کار می‌رود.

```
void quicksort (int A[ ], int first , int last)
{
    int pos;          /*final position of pivot */
    if (first < last)
    {
        /*split int two sublists*/
        quicksort (a , first , pos - 1) ;
        quicksort (a , pos + 1 , last) ;
    }
}
//*****
void split (int A[ ], int first , int last , int *pos)
{
    int left = first , right = last , pivot = A[first], temp;
    while (left < right)
    {
        while (A[ right ] > pivot)
            right - - ;
        while (left < right && A[left] <= pivot)
            left ++ ;
        if (left < right)
        {
            temp= A[left] ;
            A[left]=A[right];
            A[right]=temp;
        }
        /*end of searches, place pivot in correct position*/
        *pos = right ;
        A[first] = A[*pos] ;
        A[*pos] = pivot ;
    }
}
```

• پیچیدگی الگوریتم (Quick sort)

زمان اجرای یک الگوریتم مرتب کردن معمولاً با تعداد دفعات مقایسه مورد نیاز برای مرتب کردن n عنصر اندازه‌گیری می‌شود. الگوریتم Quick sort که دارای تعداد زیادی مقایسه است به شدت مورد مطالعه و بررسی قرار گرفته است. در حالت کلی این الگوریتم در بدترین حالت زمان اجرائی از مرتبه $O(n^2)$ دارد اما زمان اجرای حالت میانگین آن از مرتبه $O(n \log n)$ است. دلیل آن در زیر ارائه شده است:

بدترین حالت وقتی اتفاق می‌افتد که لیست از قبل مرتب شده باشد آنگاه نخستین عنصر به n مقایسه احتیاج دارد. تا معلوم شود در مکان اول قرار گیرد. علاوه بر این، لیست کوچک شده اول خالی خواهد بود اما لیست کوچک شده دوم $n-1$ عنصر دارد. بنابراین عنصر دوم به $n-1$ مقایسه احتیاج دارد تا معلوم شود در مکان دوم قرار می‌گیرد و الی آخر در نتیجه، مجموعاً تعداد:

$$f(n) = n + (n-1) + \dots + 2 + 1 = \frac{n(n+1)}{2} \in O(n^2)$$

مقایسه انجام شود. ملاحظه می‌کنید که این عدد برابر پیچیدگی الگوریتم مرتب کردن حبابی است.

پیچیدگی $O(n \log n)$ حالت میانگین، از این واقعیت ناشی می‌شود که به‌طور متوسط، هر مرحله ساده‌سازی در الگوریتم دو لیست کوچک‌تر تولید می‌کند. بنابراین: با ساده شدن لیست اول، ۱ عنصر در جای خود قرار می‌گیرد و دو لیست کوچک‌تر تولید می‌شود.

با مساوی شدن دو لیست، ۲ عنصر در جای خود قرار می‌گیرد و چهار لیست کوچک‌تر تولید می‌شود.

با ساده شدن چهار لیست، ۴ عنصر در جای خود قرار می‌گیرد و هشت لیست کوچک تولید می‌شود و الی آخر.

ملاحظه می‌کنید که مرحله ساده شدن در k امین سطح مکان عنصر 2^{k-1} ام را پیدا می‌کند و از این دو تقریباً $\log n$ سطح ساده سازی وجود دارد. علاوه بر این هر سطح حداکثر از n مقایسه استفاده می‌کند. بنابراین: $f(n) \in O(n \log n)$ می‌باشد. در واقع تحلیل ریاضی و ملاحظات تجربی هر دو نشان می‌دهند که:

$$f(n) \cong 1.4 [n \log n]$$

تعداد مقایسه‌های مورد انتظار برای الگوریتم quick sort می‌باشد.
 قابل ذکر است که این الگوریتم پایدار نمی‌باشد. و پیچیدگی این الگوریتم در حالت کلی به صورت زیر است:

بهترین حالت	حالت متوسط	بدترین حالت
$O(n \log n)$	$O(n \log n)$	$O(n^2)$

پیچیدگی اجرا
 بنابراین با توجه به مطالب ارائه شده داریم:

ویژگی‌های مرتب‌سازی سریع

- ✓ در این الگوریتم انتخاب عنصر محوری (pivot) تاثیر مهمی در سرعت اجرای آن دارد.
- ✓ در مرتب‌سازی سریع بدترین حالت زمانی رخ می‌دهد که عنصر محوری کوچک‌ترین یا بزرگ‌ترین عنصر آرایه باشد.
- ✓ در مرتب‌سازی سریع اگر آرایه از قبل مرتب باشد، بدترین حالت رخ می‌دهد که در این صورت مرتبه زمانی برابر $O(n^2)$ خواهد شد.
- ✓ اگر عنصر محوری آرایه را به دو زیر آرایه تقریباً یکسان تبدیل کند در این صورت بهترین حالت رخ داده و مرتبه زمانی برابر $O(n \log n)$ می‌باشد.
- ✓ اگر مرتب‌سازی سریع در بهترین حالت خود باشد در آن صورت سریع‌ترین روش مرتب‌سازی خواهد بود.
- ✓ این الگوریتم پایدار (متعادل) نیست.
- ✓ در حالت کلی در آرایه‌های مرتب دارای بدترین عملکرد و در آرایه‌های نامرتب دارای بهترین عملکرد می‌باشد.

۴-۶-۸ مرتب‌سازی درجی (Insertion sort)

در مرتب‌سازی درجی، ابتدا عنصر دوم با عنصر اول لیست مقایسه می‌شود و در صورت لزوم با عنصر اول جابجا می‌شود به طوری که عناصر اول و دوم تشکیل یک لیست مرتب دوتایی را بدهند. سپس عنصر سوم به ترتیب با دو عنصر قبلی خود یعنی

عنصر دوم و اول مقایسه و در جای مناسبی قرار می‌گیرد به طوریکه عناصر اول و دوم و سوم تشکیل یک لیست مرتب سه تایی را بدهند. سپس عنصر چهارم به ترتیب با سه عنصر قبلی خود یعنی با عناصر سوم و دوم و اول مقایسه و در جای مناسب قرار می‌گیرد به طوریکه عناصر اول و دوم و سوم و چهارم تشکیل یک لیست مرتب چهارتایی را بدهند و در حالت کلی عنصر i ام با $i-1$ عنصر قبلی خود مقایسه می‌گردد تا در مکان مناسب قرار گیرد به طوری که i عنصر تشکیل یک لیست مرتب i تایی را بدهند و این روند تا مرتب شدن کامل لیست ادامه می‌یابد. یا به صورت دقیق‌تر:

:Deleted

:Deleted می

:Deleted به

مرحله ۱: $A[1]$ خودش به طور بدیهی مرتب است.

مرحله ۲: $A[2]$ را یا قبل از یا بعد از $A[1]$ درج می‌کنیم طوری که $A[1]$ و $A[2]$ مرتب شوند.

مرحله ۳: $A[3]$ را در مکان صحیح در $A[1]$ و $A[2]$ درج می‌کنیم به گونه‌ای که $A[1]$ ، $A[2]$ و $A[3]$ مرتب شده باشند.

مرحله n : $A[n]$ را در مکان صحیح خود در $A[1]$ ، $A[2]$ ، ...، $A[n-1]$ به گونه‌ای درج می‌کنیم که کل آرایه مرتب باشد.
تابع زیر الگوریتم مرتب‌سازی درجی را پیاده‌سازی می‌کند:

:Deleted

الگوریتم مرتب‌سازی درجی

```
void Insertion sort (int A[ ], int n)
{
    int i,j,temp;
    for (i= 1 ; i< n ; i++)
    {
        temp= A[i] ;
        for (j=i ; j> 0 && A[j-1] > temp ; j--)
            A[j] = A[j-1];
        A[j]=temp ;
    }
}
```

• پیچیدگی مرتب‌سازی درجی

$f(n)$ تعداد مقایسه‌های الگوریتم مرتب‌سازی درجی را می‌توان به سادگی محاسبه کرد. قبل از همه خاطرنشان می‌کنیم که بدترین حالت وقتی اتفاق می‌افتد که آرایه A به ترتیب عکس مرتب باشد و حلقه خارجی بخواهد از حداکثر تعداد مقایسه استفاده کند. از این رو:

$$f(n) = 1 + 2 + \dots + (n-1) = \frac{n(n-1)}{2} \in O(n^2)$$

اگر آرایه‌ای که در اختیار الگوریتم مرتب‌سازی درجی قرار می‌گیرد تقریباً مرتب باشد آنگاه الگوریتم از مرتبه $O(n)$ خواهد بود.

$$1 + 1 + \dots + 1 + 1 = n - 1 \in O(n)$$

$$\leftarrow n-1 \rightarrow$$

این الگوریتم جزء الگوریتمهای پایدار می‌باشد و همانگونه که اشاره شد در یک بردار مرتب بهترین حالت و برای یک بردار مرتب شده معکوس بدترین حالت را دارد. این الگوریتم برای n های کوچک روش بسیار مناسبی است و ثابت شده است که برای $n \leq 20$ سریع‌ترین روش مرتب‌سازی است.

ویژگی‌های مرتب‌سازی درجی

- ✓ این الگوریتم متعادل بوده و در یک آرایه کاملاً مرتب بهترین حالت و برای یک آرایه مرتب شده معکوس بدترین حالت را دارد.
- ✓ برای n کوچک این روش بهترین روش مرتب‌سازی می‌باشد.

۵-۶-۸ مرتب‌سازی هرمی

قبل از فصل درخت‌ها، درخت Heap و مرتب‌سازی هرمی را به‌طور کامل بررسی کردیم. هرم تقریباً مرتب است، زیرا هر مسیری از ریشه به برگ، مرتب است. به این ترتیب، الگوریتم کارآمدی به نام مرتب‌سازی هرمی را می‌توان با استفاده از آن به‌دست آورد. این مرتب‌سازی همانند سایر مرتب‌سازیها بر روی یک آرایه صورت می‌گیرد. این روش مرتب‌سازی همانند مرتب‌سازی سریع از یک تابع کمکی استفاده می‌کند. پیچیدگی

آن همواره $O(n \log n)$ است و برخلاف مرتب‌سازی سریع به صورت بازگشتی نیست.

ویژگی‌های مرتب‌سازی هرمی

- ✓ کلیه اعمال در مرتب‌سازی هرمی از مرتبه $O(n \log n)$ است
- ✓ در این روش درخت heap روی آرایه ساخته می‌شود.
- ✓ مرتب‌سازی هرمی از نوع درجا می‌باشد.
- ✓ این الگوریتم پایدار (stable) نمی‌باشد.

۶-۶-۸ مرتب‌سازی ادغامی (Merge sort)

در این نوع مرتب‌سازی، نخست لیست اقلامی که قرار است براساس کلید خاصی مرتب شوند به دو قسمت تقسیم می‌شوند. هر کدام از لیست‌ها دوباره براساس نیاز به زیرلیست‌های کوچک‌تر تقسیم می‌شوند، زیرلیست مرتب‌شده، سپس نتیجه آنها با هم ادغام می‌شوند. این عمل تا زمانی که کل لیست مرتب نشده است، ادامه می‌یابد. این روش، را مرتب‌سازی ادغامی می‌نامند.

در کل منظور از ادغام دو لیست عبارتست از:

فرض کنید دو لیست مرتب موجود است، هدف ایجاد یک لیست مرتب از ترکیب دو لیست می‌باشد، لیست حاصل را ادغام در لیست اولیه می‌گویند. همان‌طور که تا حال متوجه شدید، برای این مسئله، روش تقسیم و حل را به راحتی می‌توان به کار برد.

مراحل زیر را با توجه به روش تقسیم و حل برای این مسئله مرتب‌سازی در نظر

بگیرید:

- تقسیم مسئله به دو زیرمسئله کوچک‌تر تا طول تقریباً یکسان
 - مرتب‌سازی دو زیرمسئله به‌طور بازگشتی با به‌کارگیری مرتب‌سازی ادغامی
 - ترکیب زیرمسئله‌های مرتب‌شده با هم برای تولید لیست مرتب‌شده.
- الگوریتم زیر، پیاده‌سازی مراحل فوق را نمایش می‌دهد.

• الگوریتم مرتب‌سازی ادغامی

مسئله: مرتب‌سازی n عنصر به ترتیب غیرنزولی

ورودی: عدد صحیح و مثبت n ، لیستی (آرایه‌ای) از ارقام که از 0 تا n اندیس‌گذاری شده‌اند.

خروجی: لیست مرتب براساس کلید به ترتیب غیرنزولی.

الگوریتم مرتب‌سازی ادغامی

```
void MergeSort (low , high)
{
    if (low < high)
    {
        // Divide P into Subproblems.
        mid = (low + high) / 2 ;
        // Solve the Subproblems.
        Mergesort (low , mid) ;
        Mergesort (mid + 1 , high) ;
        // Combine the Solutions.
        Merge (low , mid , high) ;
    }
}
```

الگوریتم طراحی شده در بالا با روش تقسیم و حل بوده و مراحل این روش را دارا می‌باشد. تابع Merge در الگوریتم بالا کار ترکیب زیر لیست‌های مرتب‌شده را بر عهده دارد. در زیر تابع Merge را ارائه می‌دهیم.

• الگوریتم ادغام دو لیست مرتب (آرایه‌ای از ارقام)

مسئله: ادغام دو زیرلیست مرتب‌شده S که در MergeSort ایجاد شده‌اند.

ورودی: $low, mid, high$ و زیرلیست S که از low تا $high$ اندیس‌گذاری شده

است. که در آن کلیدها از low تا mid و از $mid+1$ تا $high$ از قبل مرتب شده‌اند.

خروجی: زیرلیست S که از low تا high اندیس گذاری شده است به صورت مرتب شده باشد.

الگوریتم ادغام دو لیست مرتب (آرایه‌ای از اقلام)

```
void Merge (low , mid , high)
{
    // A local Array needed for the merging
    elementtype L [low.. high] ;
    h = low ; i = low ; j = mid + 1 ;
    while ((h ≤ mid) && (j ≤ high))
    {
        if (S[ h ] ≤ S[ j ]) {
            L[i] = S[h] ;
            h ++;
        }
        else{
            L[ i ] = S[ j ] ;
            j ++;
        }
        i ++;
    } // End of while
    if (h > mid)
        for (k = j ; k ≤ high ; k++)
        {
            L[ i ] = S[ k ] ;
            i ++;
        }
    else
        For (k = h ; k ≤ mid ; k++)
        {
            L[ i ] = S[ k ] ;
            i ++;
        }
    for (k = low ; k ≤ high ; k++)
        S[ k ] = L[ k ] ;
} // End of Function
```

این تابع برای ادغام دو لیست مرتب $S[\text{low}..\text{mid}]$ و $S[\text{mid}+1..\text{high}]$ از یک لیست کمکی به نام $L[\text{low}..\text{mid}]$ داخل تابع به‌طور محلی استفاده می‌کند و بعد از ادغام دو لیست در نتیجه را مجدداً در لیست S جهت ارسال به تابع MergeSort قرار می‌دهد.

روش کار این تابع بدین صورت است که، عناصر اول دو بخش لیست S را با هم مقایسه می‌کند عنصر کوچک‌تر را در لیست L قرار می‌دهد. این کار را تا زمانی که یک لیست به اتمام نرسیده انجام می‌دهد. در نهایت اگر عناصری از یک لیست واقع در S باقی مانده باشند، تمامی عناصر باقیمانده را، در لیست محلی L قرار می‌دهیم.

برای روشن‌شدن مطالب به مثال توجه کنید:

فرض کنید لیست حاوی اعداد زیر موجود باشند:

۲۰ ۱۰ ۳۷ ۲۵ ۸ ۱۵ ۱۷ ۱۲

آرایه از ۸ عنصر تشکیل شده که داخل لیست S ، از اندیس ۰ تا ۷ قرار گرفته‌اند.

اعمال زیر انجام می‌گیرد:

۱. تقسیم $S[0..7]$ به دو زیر لیست:

$S[0..3]$ و $S[4..7]$

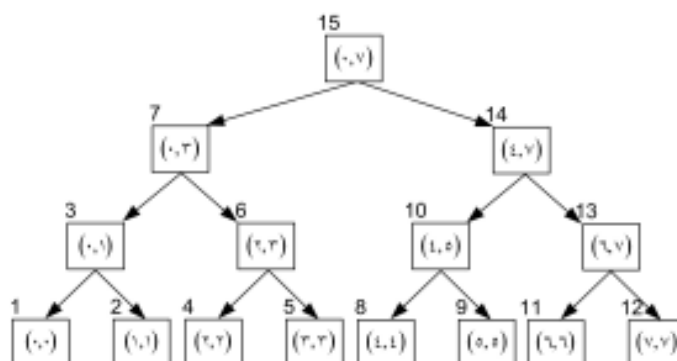
۲. مرتب‌سازی دو زیرلیست با روش مرتب‌سازی ادغامی.

۳. ادغام دو لیست و ارائه لیست مرتب:

۳۷ ۲۵ ۲۰ ۱۷ ۱۵ ۱۲ ۱۰ ۸

مرحله دوم کار ممکن است خود شامل چند مرحله تقسیم به زیرمسائل را در بر داشته باشد. با به‌کارگیری الگوریتم بالا درخت فراخوانی زیر برای مثال بالا تشکیل می‌شود:

در شکل (۳-۸) اعدادی که در گوشه چپ گره‌ها ظاهر شده‌اند ترتیب فراخوانی و مرتب‌سازی مسائل کوچک که ناشی از تقسیم مسئله اصلی به زیرمسئله‌ها باشد، را نمایش می‌دهند.

شکل ۳-۸ درخت فراخوانی MergeSort (0,7)

:Deleted

درخت ارائه شده در شکل (۲-۴)، فراخوانی‌های بازگشتی تولید شده توسط الگوریتم MergeSort روی ۸ عنصر را نمایش می‌دهد. که در آن، در هر گره مقدار اندیس‌های low و high به ازای هر فراخوانی نمایش داده شده است.

• تحلیل پیچیدگی زمانی در بدترین حالت برای الگوریتم مرتب‌سازی ادغامی

در تحلیل این الگوریتم باید توجه داشته باشیم که دستور مقایسه و دستور انتساب را می‌توان به‌عنوان اعمال اصلی در نظر گرفت. که در اینجا، دستور مقایسه را به‌عنوان عمل اصلی در نظر می‌گیریم. بنابراین خواهیم داشت:

$$T(n) = \begin{cases} \theta(1) & \text{اگر } n=1 \\ 2T(n/2) + \theta(n) & \text{اگر } n>1 \end{cases} \quad (۸-۱)$$

Formatted: Font: 10 pt, Bold, Complex Script Font: 12 pt, Bold

که در آن $T(n/2)$ زمان بازگشت و حل بوده و $\theta(n)$ زمان لازم برای ادغام می‌باشد. با کمی دقت در معادله (۸-۱) و الگوریتم می‌توان چنین نوشت:

$$T(n) = \begin{cases} a & \text{اگر } n=1 \\ 2T(n/2) + Cn & \text{اگر } n>1 \end{cases}$$

رابطه بازگشتی بالا با روش‌های مختلفی (که در فصل اول اشاره کردیم) قابل حل می‌باشد.

چنانچه n توانی از ۲ باشد آنگاه می‌توان نوشت $n=2^k$ و می‌توانیم با روش

تکرار و جایگزینی چنین بنویسیم:

$$\begin{aligned} T(n) &= \tau \left(\tau T\left(\frac{n}{\tau}\right) + C \frac{n}{\tau} \right) + Cn \\ &= \tau T\left(\frac{n}{\tau}\right) + \tau C \\ &= \tau \left(\tau T\left(\frac{n}{\tau^2}\right) + C \frac{n}{\tau^2} \right) + \tau Cn \\ &= \dots \\ &= \tau^k T(1) + kCn \end{aligned}$$

که در آن:

$$n = \tau^k \Rightarrow k = \log n$$

بنابراین:

$$T(n) = an + Cn \log n \quad (۸-۲)$$

از رابطه (۸-۲) بوضوح خواهیم داشت:

$$T(n) \in \theta(n \log n)$$

حال ویژگی‌های مرتب‌سازی ادغامی را در زیر ارائه می‌دهیم:

ویژگی‌های مرتب‌سازی ادغامی
✓ مرتبه اجرایی این الگوریتم همواره $O(n \log n)$ است
✓ مرتب‌سازی ادغام معمولاً برای مرتب کردن فایلها استفاده می‌شود.
✓ مشکل اصلی این روش این است که برای مرتب کردن به یک آرایه کمکی با n عنصر نیازمند است. پس این روش درجا نیست.
✓ این الگوریتم پایدار (stable) می‌باشد.

۷-۶-۸ مرتب‌سازی درخت دودویی

در این روش از درخت‌های جستجوی دودویی (BST) برای مرتب‌سازی استفاده می‌شود. اگر درخت BST به‌صورت inorder پیمایش شود، دنباله به‌دست آمده

به صورت صعودی خواهد بود.

کارایی نسبی این روش به ترتیب اولیه داده‌ها بستگی دارد. اگر آرایه ورودی کاملاً مرتب باشد، درخت جستجوی دودویی به صورت درخت مورب خواهد بود. در این مورد برای اولین گره یک مقایسه انجام می‌گیرد. گره دوم به دو مقایسه، گره سوم به سه مقایسه نیاز دارد.

بنابراین تعداد کل مقایسه‌ها عبارت است از:

$$1 + 2 + 3 + \dots + n = \frac{n * (n+1)}{2}$$

تعداد مقایسه‌ها از $O(n^2)$ است.

از طرف دیگر، اگر داده‌ها طوری سازماندهی شده باشند. برای عدد خاصی مانند a ، نصفی از اعداد کوچک‌تر و نصف دیگر بزرگ‌تر از a باشند، درخت متعادل ایجاد می‌گردد. در چنین موردی عمق درخت دودویی حاصل $\log_2(n)$ خواهد بود. تعداد گره‌های هر سطح مثل L برابر با 2^{L-1} و تعداد مقایسه‌های لازم جهت قرار دادن یک گره در سطح L برابر با L است. بنابراین تعداد کل مقایسه‌ها بین دو دامنه زیر می‌باشد:

$$d + \sum_{L=1}^{d-1} 2^{L-1} * (L) , \sum_{L=1}^d 2^{L-1} * (L)$$

که در آن d عمق درخت می‌باشد.

می‌توان از طریق ریاضی نشان داد که عبارت بالا از مرتبه $O(n \log n)$ است.

خوشبختانه می‌توان نشان داد که اگر احتمال هر ترتیب ممکن از ورودی یکسان در نظر گرفته شود، احتمال متعادل بودن درخت نتیجه، از متعادل نبودن آن بیشتر است. اگرچه ثابت تناسب در حالت متوسط از بهترین حالت بیشتر است، ولی زمان متوسط مرتب‌سازی درخت دودویی از مرتبه $O(n \log n)$ است. اما در بدترین حالت (ورودی مرتب) مرتب‌سازی درخت دودویی از مرتبه $O(n^2)$ است.

توجه کنید روش مرتب‌سازی درخت دودویی همانند مرتب‌سازی ادغامی به فضای کمکی به طول آرایه ورودی نیاز دارد که به صورت درخت BST جلوه می‌کند. پس این روش مرتب‌سازی درجا نمی‌باشد.

ویژگی‌های مرتب‌سازی درختی دودوئی

- ✓ مرتبه اجرایی این الگوریتم در بهترین حالت و حالت متوسط $O(n \log n)$ و در بدترین حالت $O(n^2)$ است
- ✓ مشکل اصلی این روش این است که برای مرتب کردن به یک آرایه کمکی با n عنصر نیازمند است. پس این روش درجا نیست.
- ✓ مسئله پایدار بودن به دلیل فرض عدم وجود عناصر با کلیدهای یکسان مطرح نیست.

۸-۶-۸ مرتب کردن مبنایی (Radix sort)

مرتب کردن مبنایی روشی است که افراد بسیاری به‌طور شهودی از آن استفاده می‌کنند یا هنگامی که لیست بزرگی از اسامی را به‌صورت الفبای مرتب می‌کنیم از آن استفاده می‌کنیم. در اینجا مبنا ۲۶ است، علت آن ۲۶ حروف الفبای انگلیسی است. به‌طور مشخص لیست اسامی نخست بر اساس حرف اول هر اسم مرتب می‌شود. به بیان دیگر اسامی به ۲۶ دسته مرتب می‌شوند که در آن دسته اول، از اسامی‌ای تشکیل می‌شود که حرف اول آنها با B شروع می‌شود و الی آخر. در طی مرحله دوم، هر دسته بر اساس حرف دوم اسم به‌صورت الفبایی مرتب می‌شود و الی آخر. اگر هیچ اسمی برای مثال، بیشتر از ۱۲ حرف نداشته باشد، اسامی حداکثر در ۱۲ مرحله به‌صورت الفبایی مرتب می‌شوند.

حال این روش را برای مرتب‌سازی تعدادی عدد شرح می‌دهیم.

برای هر رقم با شروع از کم ارزش‌ترین به باارزش‌ترین رقم این اعمال را انجام می‌دهیم.

هر عدد را به ترتیبی که در آرایه قرار دارد خوانده و بر اساس ارزش رقمی که در حال پردازش است آن را در یکی از ۱۰ صف قرار می‌دهیم. سپس هر صف را با شروع از صفی که با رقم صفر شماره‌گذاری شده تا صفی که با رقم ۹ شماره‌گذاری شده است، در بردار اولیه می‌نویسیم وقتی این عمل برای دو رقم انجام گرفت (با شروع از رقم سمت راست به سمت رقم سمت چپ) آرایه مرتب خواهد شد. توجه

کنید که این روش مرتب‌سازی ابتدا بر اساس ارقام کم ارزش صورت می‌گیرد.
 شکل زیر مراحل مرتب‌سازی آرایه را با روش مرتب‌سازی مبنائی نشان می‌دهد:

25, 57, 48, 37, 12, 92, 86, 33

گذر اول: فقط رقم یکان اعداد را نگاه کرده و هر یک را در صف مربوطه

می‌نویسیم

صفها	Front	Rear
q[0]		
q[1]		
q[2]	12	92
q[3]	33	
q[4]		
q[5]	25	
q[6]	86	
q[7]	57	37
q[8]	48	
q[9]		

12,92,33,25,86,57,37,48 آرایه بعد از گذر اول

گذر دوم: اعداد آرایه به‌دست آمده را بر اساس رقم دوم در یکی از صفها قرار می‌دهیم:

صفها	Front	Rear
q[0]		
q[1]	12	
q[2]	25	
q[3]	33	37
q[4]	48	
q[5]	57	
q[6]		
q[7]		
q[8]	86	
q[9]	92	

12,25,33,37,48,57,86,92 آرایه بعد از گذر دوم

چون اعداد ۲ رقمی بودند، در ۲ گذر آرایه مرتب شد. اگر اعداد ۵ رقمی بودند، به ۵ گذر نیاز داریم. الگوریتم این مرتب‌سازی به صورت زیر است:

الگوریتم مرتب‌سازی عددی (مبنایی)
<pre> for (i= 1 ; i<= 5 ; i++) { for(j= 0 ; j<n ; j++) { k=ith digit of x[j] ; place x[j] at rear of q[k]; } for (j= 0 ; j< 10 ; j++) place element of q[j] in next sequential position of x; } </pre>

• پیچیدگی مرتب کردن مبنایی

فرض کنید A لیست n عنصری $A_1, A_2, \dots, A_n$ داده شده است. فرض کنید d نمایش مبنای باشد مثلاً برای ارقام دهدهی $d=10$ ، برای حروفها $d=26$ و برای بیتها $d=2$ است، همچنین فرض کنید هر عنصر A_i با s رقم زیر نمایش داده می‌شود.

$$A_i = d_{i1}d_{i2} \dots d_{is}$$

الگوریتم مرتب کردن مبنایی نیازمند s مرحله، یعنی تعداد ارقام هر عنصر است. در مرحله k هر رقم d_{ik} با هر یک از d رقم مقایسه می‌شود. از این رو $C(n)$ تعداد مقایسه‌ها برای الگوریتم به صورت زیر است:

$$C(n) \leq d * s * n$$

اگرچه d مستقل از n است اما s به n بستگی دارد. بدترین حالت، $s=n$ ، از این رو $c(n) \in o(n^2)$ در بهترین حالت $s = \log_d^n$ ، از این رو $c(n) \in o(n \log n)$.

عیب دیگر مرتب‌سازی مبنایی این است که ممکن است به $d * n$ خانه حافظه احتیاج داشته باشد. این عیب را می‌توان با استفاده از لیست‌های پیوندی به جای آرایه، به حداقل رساند. با وجود این همچنان به $2 * n$ خانه حافظه نیازمندیم.

ویژگی‌های مرتب‌سازی مبنایی

- ✓ مرتبه اجرایی این الگوریتم در بهترین حالت و حالت متوسط $O(n \log n)$ و در بدترین حالت $O(n^2)$ است
- ✓ اگر اعداد یا حروف s رقمی باشند الگوریتم به s گذر نیاز دارد تا ورودی را مرتب کند.

۷-۸ مقایسه روش‌های مرتب‌سازی

از چندین روش مرتب‌سازی ارا به شده هیچکدام روش مناسب و خوبی نیستند. برخی از روش‌ها برای مقادیر کوچک n و برخی دیگر برای مقادیر بزرگ n مناسب هستند. مرتب‌سازی درجی زمانی که لیست به صورت جزئی مرتب شده باشد، خوب کار می‌کند و از آنجا که این روش حداقل سربار را دارد برای مقادیر کوچک n مناسب است. مرتب‌سازی ادغام بهترین روش برای بدترین حالت می‌باشد. اما آن بیشتر از heapsort به حافظه نیاز دارد و سربار آن بیشتر از مرتب‌سازی سریع می‌باشد. مرتب‌سازی سریع بهترین میانگین را دارد، اما در بدترین حالت، زمان آن از مرتبه $O(n^2)$ خواهد شد. عملکرد مرتب‌سازی مبنایی بستگی به کلید و انتخاب مبناء دارد. آزمایش‌هایی که روی روشهای مرتب انجام شده است، نشان می‌دهد که به ازای $n \leq 20$ مرتب‌سازی درجی سریع‌ترین روش است. برای مقادیر بین 20 تا 45 مرتب‌سازی سریع بهترین و سریع‌ترین می‌باشد. برای مقادیر بزرگ‌تر از A ، مرتب‌سازی ادغام سریع‌ترین می‌باشد. در عمل مناسب است که سه مرتب‌سازی فوق را با هم ترکیب کنیم به طوری که مرتب‌سازی ادغامی برای زیرلیست‌های کمتر از 45 از مرتب‌سازی سریع استفاده کند و مرتب‌سازی سریع نیز زمانی که طول زیرلیست‌ها کمتر از 20 باشد از مرتب‌سازی درجی استفاده کند.

حال این مقایسه را از دیدگاه دیگری نیز بیان می‌کنیم.

کارایی مرتب‌سازی درجی از مرتب‌سازی حبابی بیشتر است. مرتب‌سازی انتخابی نسبت به مرتب‌سازی درجی به انتسابهای کمتر و مقایسه‌های بیشتر نیاز دارد. لذا در فایل‌های کوچک که رکوردها بزرگ و کلیه‌ها ساده هستند، مرتب‌سازی انتخابی

پیشنهاد می‌گردد. علتش این است که در فایلی با این خصوصیات عمل انتساب رکوردها گران نبوده و عمل مقایسه کلیدها ارزان تمام می‌شود. اگر عکس این وضعیت برقرار باشد، مرتب‌سازی درجی پیشنهاد می‌گردد. اگر ورودی دو لیست پیوندی باشد، حتی اگر رکوردها بزرگ باشند، مرتب‌سازی درجی پیشنهاد می‌گردد. زیرا نیاز به جابجایی داده‌ها نیست. البته کارایی مرتب‌سازی heapsort و quicksort برای مقادیر بزرگ n از کارایی مرتب‌سازی‌های درجی و انتخابی بیشتر است.

در حال متوسط heapsort کارایی quicksort را ندارد. تجربه‌ها نشان می‌دهند که در ورودی تصادفی، زمان لازم در heapsort دو برابر زمان لازم در quicksort است. اما در بدترین حالت heapsort مناسب‌تر از quicksort است. Heapsort همچنین برای مقادیر کوچک n مفید نیست. علتش این است که ایجاد اولیه heap و محاسبه محل پدر و فرزندان گره‌ها مستلزم وقت قابل ملاحظه‌ای است.

در جدول زیر مرتبه زمانی الگوریتم‌های مرتب‌سازی بیان شده است:

نام الگوریتم	بهترین حالت	حالت متوسط	بدترین حالت	ویژگی
مرتب‌سازی حبابی	$O(n)$	$O(n^2)$	$O(n^2)$	پایدار است و درجا
مرتب‌سازی درجی	$O(n)$	$O(n^2)$	$O(n^2)$	پایدار است و درجا
مرتب‌سازی انتخابی	$O(n^2)$	$O(n^2)$	$O(n^2)$	پایدار نیست و درجا
مرتب‌سازی سریع	$O(n \log n)$	$O(n \log n)$	$O(n^2)$	پایدار نیست و درجا
مرتب‌سازی ادغام	$O(n \log n)$	$O(n \log n)$	$O(n \log n)$	پایدار است و غیردرجا
مرتب‌سازی هرمی	$O(n \log n)$	$O(n \log n)$	$O(n \log n)$	پایدار نیست و درجا
مرتب‌سازی درختی	$O(n \log n)$	$O(n \log n)$	$O(n^2)$	غیردرجا

۸-۸ تمرین‌های فصل

۱. عمل اصلی در الگوریتم مرتب‌سازی انتخابی، پیمایش لیست $x_1, x_2, \dots, x_n$ است تا کوچک‌ترین عنصر پیدا شود و در ابتدای لیست قرار گیرد. روش دیگر انجام این کار این است که کوچک‌ترین و بزرگ‌ترین عنصر پیدا شوند، کوچک‌ترین عنصر در ابتدا و بزرگ‌ترین عنصر در انتهای لیست قرار گیرد. در مرحله بعد، این کار برای لیست $x_2, \dots, x_{n-1}$ انجام می‌شود و غیره

الف) تابعی برای پیاده‌سازی این روش مرتب‌سازی بنویسید.

ب) زمان تابع را محاسبه کنید

ج) با استفاده از یک آرایه فرضی این روش مرتب‌سازی را نشان دهید.

۲. یک تابع بازگشتی برای مرتب‌سازی انتخابی بنویسید.

۳. یک تابع بازگشتی برای مرتب‌سازی درجی بنویسید.

۴. یک الگوریتم حبابی بنویسید که برای لیست پیوندی مناسب باشد.

۵. برای اعداد زیر، مرتب‌سازی درجی را دنبال کنید:

- a. 13, 57, 85, 70, 22, 64, 48
- b. 13, 57, 12, 39, 40, 54, 55, 2, 68
- c. 70, 57, 99, 34, 56, 89

۶. برای اعداد زیر، مرتب‌سازی حبابی را دنبال کنید:

- d. 13, 57, 85, 70, 22, 64, 48
- e. 13, 57, 12, 39, 40, 54, 55, 2, 68
- f. 70, 57, 99, 34, 56, 89

۷. برای اعداد زیر، مرتب‌سازی انتخابی را دنبال کنید:

- g. 13, 57, 85, 70, 22, 64, 48
- h. 13, 57, 12, 39, 40, 54, 55, 2, 68
- i. 70, 57, 99, 34, 56, 89

۸. برای اعداد زیر، مرتب‌سازی سریع را دنبال کنید:

- j. 13, 57, 85, 70, 22, 64, 48
- k. 13, 57, 12, 39, 40, 54, 55, 2, 68
- l. 70, 57, 99, 34, 56, 89

۹. برای اعداد زیر، مرتب‌سازی هرمی را دنبال کنید:

- m. 13, 57, 85, 70, 22, 64, 48
- n. 13, 57, 12, 39, 40, 54, 55, 2, 68
- o. 70, 57, 99, 34, 56, 89

۱۰. برای اعداد زیر، مرتب‌سازی درختی را دنبال کنید:

- p. 13, 57, 85, 70, 22, 64, 48
- q. 13, 57, 12, 39, 40, 54, 55, 2, 68
- r. 70, 57, 99, 34, 56, 89

۱۱. برای اعداد زیر، مرتب‌سازی ادغام را دنبال کنید:

- s. 13, 57, 85, 70, 22, 64, 48
- t. 13, 57, 12, 39, 40, 54, 55, 2, 68
- u. 70, 57, 99, 34, 56, 89

۱۲. برای اعداد زیر، مرتب‌سازی مبنایی را دنبال کنید: (یکبار به صورت صعودی و بار دیگر به صورت نزولی)

- v. 13, 57, 85, 70, 22, 64, 48
- w. 13, 57, 12, 39, 40, 54, 55, 2, 68
- x. 70, 57, 99, 34, 56, 89

۱۳. تابعی بنویسید که ادغام سه طرفه را پیاده‌سازی کند. یعنی سه فایل مرتب را در یک فایل دیگر به طور مرتب ادغام کند.

۱۴. اثبات کنید که بهترین حالت ممکن برای هر الگوریتمی که n عنصر را مرتب می‌کند $O(n \log n)$ می‌باشد.

۱۵. نشان دهید که هر فرایندی که یک فایل را مرتب می‌کند می‌تواند برای پیدا کردن موارد تکراری در فایل توسعه داده شود.

۱۶. نشان دهید که اگر k ، کوچک‌ترین مقدار صحیح بزرگ‌تر یا مساوی $n + \log n - 2$ باشد، برای بزرگ‌ترین عنصر و دومین عنصر از نظر بزرگی در مجموعه n عنصری لازم و کافی است که k مقایسه انجام گیرد.

۱۷. ثابت کنید تعداد گذرهای لازم در مرتب‌سازی حبابی، قبل از این که فایل مرتب شود (غیر از آخرین گذر، که کشف می‌کند فایل مرتب شده است) برابر با

بزرگ‌ترین فاصله‌ای است که یک عنصر از یک اندیس بزرگ‌تر به اندیس کوچک‌تر منتقل شود.

۱۸. مرتب‌سازی با شمارش به این صورت انجام می‌گیرد: آرایه‌ای به نام `count` تعریف کنید و `count[i]` را برابر با تعداد عناصری که کوچک‌تر از `x[i]` هستند قرار دهید. سپس `x[i]` را در موقعیت `count[i]` یک آرایه خروجی قرار دهید. (اما، مواظب تساوی عناصر باشد) یک تابع بنویسید که یک آرایه `x` به اندازه `n` را به این روش مرتب نماید.

۱۹. مرتب‌سازی جابجایی «فرد - زوج» به این صورت انجام می‌گیرد: در سراسر فایل چند بار گذر کنید. در گذر اول `x[i]` را با `x[i+1]` برای کلیه مقادیر فرد `i` مقایسه کنید. در گذر دوم، `x[i]` را با `x[i+1]` برای کلیه مقادیر زوج `i` مقایسه کنید. هر وقت `x[i] > x[i+1]` جای آنها را باهم عوض کنید. این فرایند را تا مرتب شدن فایل ادامه دهید.

الف) شرط پایان ری‌شچیمرتیب‌ساز

ب) این روش مرتب‌سازی را توضیح دهید؟

ج) کارایی این روش در حالت متوسط چگونه است؟

۲۰. روش پیدا کردن عنصر `pivot` در مرتب‌سازی سریع به این صورت تغییر دهید که مقدار میانی عنصر اول، عنصر میانی و عنصر آخر را به کار ببرد. در چه مواردی استفاده از این روش مرتب‌سازی نسبت به مرتب‌سازی مطرح شده در متن کارآمدتر است؟ در چه مواردی کارایی کمتری دارد؟

۸-۹ پروژه‌های برنامه‌نویسی

۱. فرض کنید یک فایل حجیم که شامل مشخصات شخصی و درسی دانشجویان می‌باشد، موجود باشد. می‌خواهیم این فایل را بر اساس شماره دانشجویی مرتب کنیم.

توجه داشته باشید که فایل حجیم بوده و نمی‌تواند کل آن در حافظه قرار گیرد. برنامه‌ای بنویسید که با ترکیب روش‌های مختلف مرتب‌سازی فایل مذکور مرتب شود.

سوالات چهارگزینه‌ای

(۱) مجموع مراحل خطوط در برنامه زیر چند است؟

```
float sum (int num [ ], int n )
{
    int i, temp = ۰;
    for (i=۰; i < n; i++)
        temp += num [i];
    return temp ;
}
```

$$(۱) \quad 2n + 3$$

$$(۲) \quad 2n + 1$$

(۳) تعداد مراحل بستگی به n دارد و نامشخص است.

$$(۴) \quad n + 1$$

(۲) تعداد مجموع مراحل خطوط در برنامه زیر چند است؟ (MS ثابتی است که حداکثر اندازه ماتریسها را مشخص می‌سازد.)

```
void add (int a [ ] [MS], int b [ ] [MS], int c [ ] [MS], int r, int c)
{
    int i, j ;
    for ( i = ۰; i < r; i++)
        for ( j = ۰; j < c; j++)
            c [i][j] = a[i][j] + b[i][j];
}
```

$$(۱) \quad r * c \quad (۲) \quad 2r * c + r + c \quad (۳) \quad 2r * c + 2r + 1 \quad (۴) \quad MS * r * c$$

(۳) کدامیک از مجموع توابع زیر برحسب افزایش مرتبه (order) از چپ به راست مرتب هستند؟

$$\begin{array}{ll} (1.005)^n, n!, n^{1000} & (1) \quad (1.005)^n, n^{1000}, n! \\ n^{1000}, n!, (1.005)^n & (2) \quad n^{1000}, (1.005)^n, n! \end{array}$$

(۴) در برنامه زیر تعداد دفعات تکرار دستورالعمل زیر شمولیه با ۳ به
 for(k=۰; k <= n-۱; k++)
 for(i=۱; i <= n-k; i++)
 a[i][i+k]=k;

$$\begin{array}{llll} \frac{n(n-1)}{2} & (1) \quad n^2 & \frac{n(n+1)}{2} & (2) \quad \frac{n^2}{2} & (3) \quad \frac{n^2}{2} & (4) \quad \frac{n(n-1)}{2} \end{array}$$

(۵) اگر $F(n) = 5n + 100$ و $C=6$ و $g(n) = n$ باشد به ازای کدام مقدار n رابطه $F(n) = O(g(n))$ برقرار است؟

$$\begin{array}{llll} 100 & (1) \quad 120 & 63 & (2) \quad 58 & (3) \quad 100 & (4) \end{array}$$

(۶) مرتبه اجرای الگوریتم زیر چیست؟

For(j=1 ; j<= m ; j++)
 For(k=1 ; k<= j ; k++)
 x++;

$$\begin{array}{llll} O(m^3) & (1) \quad O\left(\frac{m+1}{2}\right) & O(m^2) & (2) \quad O(\log_3 m) & (3) \quad O(m^3) & (4) \end{array}$$

(۷) در الگوریتم زیر در صورتی که $n=m$ باشد مرتبه اجرایی کدام است؟

For(i=1 ; i<= n ; i++)
 For(j=1 ; j<= m ; j++)
 For(k=1 ; k<= j ; k++)
 x++;

$$\begin{array}{ll} O(n^2) & (1) \quad O\left(\frac{m+1}{2}\right) \\ O(n^3) & (2) \quad O\left(\frac{m(m+1)}{2}\right) \end{array}$$

(۸) کدامیک از روابط زیر نشان‌دهنده رابطه صحیح زمان محاسبه الگوریتمهای مختلف است؟

$$\begin{aligned}
& O(\log n) < O(n) < O(n \log n) < O(2^n) < O(n^2) \quad (1) \\
& O(n) < O(\log n) < O(n \log n) < O(2^n) < O(n^2) \quad (2) \\
& O(n) < O(\log n) < O(n \log n) < O(n^2) < O(2^n) \quad (3) \\
& O(\log n) < O(n) < O(n \log n) < O(n^2) < O(2^n) \quad (4)
\end{aligned}$$

۹. زمان جمع دو چندجمله‌ای یک متغیر که براساس توان X به صورت نزولی مرتب شده‌اند و یکی m جمله و دیگری n جمله دارد از چه مرتبه‌ای است؟

$$O(2^{m+n}) \quad (4) \quad O(2^{m \times n}) \quad (3) \quad O(m+n) \quad (2) \quad O(m \times n) \quad (1)$$

۱۰. مرتبه اجرای برنامه زیر کدام است؟

```

i = n ;
while ( i > 1 ) {
    i = i/2 ; j = n ;
    while ( j > 1 )
        j = j/3 ;
}

```

$$\begin{aligned}
& O(\log_2 n) \quad (3) & O(\log_2 n) \quad (1) \\
& O(\log_2 n \times \log_2 n) \quad (4) & O(\log_2 n) \quad (2)
\end{aligned}$$

۱۱. الگوریتمهای بازگشتی چه معایبی دارند؟

- ۱) اتلاف حافظه، سرعت اجرای کمتر
- ۲) اتلاف حافظه، طولانی بودن سورها
- ۳) سرعت اجرای کمتر، طولانی بودن سورها
- ۴) طولانی بودن سورها، اتلاف حافظه، سرعت اجرای کمتر

۱۲. تابع زیر روی عدد طبیعی X چه عملی انجام می‌دهد؟

```

int g(int X)
{
    if ( X > 1 )

```

```

        return X * g( X - 1 );
    else
        return 1 ;
}

```

$$\sum_{i=1}^X i \quad (1) \quad X^X \quad (2) \quad X! \quad (3) \quad (4)$$

(۱۳) با توجه به تابع روبرو Func(۱۰۰) چه خواهد بود؟

```

int Func (int n)
{
    if (n == ۰)
        return ۰ ;
    return ( n + Func ( n - 1 ) ) ;
}

```

(۱) ۱۹۹ (۲) ۲۰۰ (۳) ۵۰۵۰ (۴) ۱۰۰۰۰

(۱۴) تابع زیر چه کاری را انجام می‌دهد و L(۲۵) را محاسبه نمایید.

$$L(n) = \begin{cases} ۰ & \text{if } n = ۱ \\ \lfloor n/۲ \rfloor + ۱ & \text{if } n > ۱ \end{cases}$$

(۱) نصف عدد داده شده + ۱ و ۱۳

(۲) بزرگترین عدد صحیح به طوری که $۲^L \leq n$

(۳) $L = \lceil \log_2 n \rceil$

(۴) ۳ صحیح است.

(۱۵) خلیجی ر که به صورت F(۲,۱) صدا زده شده است کدام است؟

```

int F( int m , int n )
{
    if ( m == ۰ )
        return ++ n ;
    if ( n == ۰ )
        return F ( m - 1 , 1 ) ;
    return F ( m - 1 , F( m , n - 1 ) ) ;
}

```

}

۳ (۴

۸ (۳

۵ (۲

۷ (۱

(۱۶) اگر تابع A به صورت بازگشتی زیر تعریف شده باشد:

$$A(m, n) = \begin{cases} n+1 & m=0 \\ A(m-1, 1) & m \neq 0, n=0 \\ A(m-1, A(m, n-1)) & m \neq 0, n \neq 0 \end{cases}$$

اگر
اگر
اگر

آنگاه مقدار خروجی (تایید) کدام است:

۷ (۴

۴ (۳

۱۵ (۲

۹ (۱

(۱۷) خروجی تابع به ازای $n = 20$ چیست؟

float F(int n)

{

if (n == 1)

return Sqrt (12) ;

else

return Sqrt (12 + F(n - 1)) ;

}

۶۷۰ (۴

۱۲۰ (۳

۳۰ (۲

۴۰ (۱

(۱۸) تابع بازگشتی را در نظر بگیرید:

int recursive (int n)

{

if (n == 1)

return 1 ;

else

return(recursive (n-1) + recursive (n-1));

}

۱۴ (۴

۲۳ (۳

۸ (۲

۱۶ (۱

(۱۹) در برنامه زیر مقدار F(۳,۶) برابر است با:

```

int F( int m , int n )
{
    if ( m== 1 || n== 0 || m== n )
        return 1 ;
    else
        return ( F( m - 1 , n ) + F ( m - 1 , n - 1 ) ) ;
}

```

20 (۱) 10 (۲) 18 (۳) 1 (۴)

(۲۰) تابع بازگشتی را در نظر بگیرید:

```

int test (int n)
{
    if (n <= 2)
        return 1;
    else
        return test (n-2) * test (n-2);
}

```

زمان اجرای تابع فوق برابر است با:

$O(n^2)$ (۱) $O(n \log n)$ (۲) $O\left(2^{\frac{n}{2}}\right)$ (۳) $O(2^n)$ (۴)

(۲۱) تابع ACK به صورت زیر تعریف می‌شود. مقدار $ACK(1,1)$ برابر است با:

```

int ACK ( int m , int n )
{
    if (m < ۰ || n < ۰)
        return ۰;
    else if (m == ۰)
        return n+1 ;
    else if (n == ۰)
        return ACK ( m - 1 , 1 ) ;
    else
        return ACK ( m - 1 , ACK ( m , n - 1 ) ) ;
}

```

5 (۱) 4 (۲) 3 (۳) 6 (۴)

(۲۲) با توجه به دو تابع زیر $F_1(x)$ و $F_2(x)$ چیست؟

```
void F1 ( int X )
{
    if ( X ) F1 ( X - 1 );
    Printf ( X );
}

void F2 ( int Y )
{
    if (Y){
        Printf ( Y + 1 );
        F1 ( Y - 1 );
    }
}
```

(۱) به ترتیب از چپ به راست برای $F_1(x)$ خروجی ۴۴۲۲۰ و برای $F_2(x)$ خروجی ۵۳۱۱۳ است.

(۲) به ترتیب از چپ به راست برای $F_1(x)$ خروجی ۲۰۲۴۴ و برای $F_2(x)$ خروجی ۱۳۳۵ است.

(۳) به ترتیب از چپ به راست برای $F_1(x)$ خروجی ۴۲۲۰۴ و برای $F_2(x)$ خروجی ۵۳۳۱ است.

(۴) به ترتیب از چپ به راست برای $F_1(x)$ خروجی ۴۲۰۲۴ و برای $F_2(x)$ خروجی ۵۳۱۳ است.

(۲۳) در روال (routine) بازگشتی زیر مقدار $Rec(5,3)$ کدام است؟

```
int Rec ( int P , int q )
{
    int R ;
    if (q <= ۰) return 1;
    R = Rec (P, q/2);
    R = R * R;
    if ( q % 2 == ۰ )
        return R;
    else
        return R * P;
}
```

۱۲۵ (۴)

۷۵ (۳)

۲۵ (۲)

۱۵ (۱)

۲۴) تعداد مراحل کل خطوط در برنامه زیر چقدر است؟

```
float rsum (float list [ ], int n)
{
    if ( n )
        return ( rsum (list, n-1) + list [n-1] ) ;
    return list [ 0 ] ;
}
```

$$\begin{matrix} (1) & 2n+4 & (2) & 2n+2 & (3) & 2n^2 & (4) & 2(n-1)^2 \end{matrix}$$

۲۵) در ضرب سه آرایه $A(3,4)$ و $B(4,6)$ و $C(6,2)$ به ترتیب $A * B * C$ چند عمل ضرب انجام می‌شود؟

$$\begin{matrix} (1) & 25 & (2) & 108 & (3) & 2592 & (4) & 3456 \end{matrix}$$

۲۶) برای یافتن یک عنصر درون آرایه N عنصری به چه تعداد مقایسه نیاز است (روش جستجوی خطی)؟

$$\begin{matrix} (1) & N & (2) & N+1 & (3) & \frac{N+1}{2} & (4) & \frac{N-2}{2} \end{matrix}$$

۲۷) افزودن یک عنصر به یک آرایه به طور متوسط چند جابه‌جائی نیاز دارد؟

$$\begin{matrix} (1) & N-1 & (2) & \frac{N-1}{2} & (3) & N+1 & (4) & \frac{N+2}{2} \end{matrix}$$

۲۸) برای حذف عنصر k ام از یک آرایه N عنصری چند جابه‌جائی لازم است؟

$$\begin{matrix} (1) & N-K-1 & (2) & K & (3) & N-K & (4) & N-K+1 \end{matrix}$$

۲۹) در یک آرایه، n عدد به ترتیب نزولی قرار دارد. اگر از روش جستجوی دودویی برای یافتن n استفاده کنید، حداکثر تعداد مقایسه چقدر خواهد بود؟

$$\begin{matrix} (1) & n \log_2 n & (2) & \lfloor \log_2 n \rfloor + 1 & (3) & \log_2 (n-1) & (4) & n - \log_2 n \end{matrix}$$

۳۰) مرتبه اجرایی الگوریتم جمع ماتریسها و ضرب ماتریسها به ترتیب از راست به چپ می‌شود؟

$$\begin{matrix} (1) & O(n^3), O(n^2) & (3) & O(n^2), O(n \log n) \\ (2) & O(n^3), O(n \log n) & (4) & O(n^2 \log n), O(n^2) \end{matrix}$$

(۳۱) در یک جستجوی خطی حداکثر تعداد جستجو برابر کدام است؟

- (۱) n (۲) $n-1$ (۳) $\frac{n}{2}$ (۴) n^2

(۳۲) کار تابع F بر روی رشته S با n کاراکتر چیست؟ تابع $\text{Sub}(S, i, n)$ تعداد n کاراکتر از موقعیت i در رشته S را برمیگرداند.

$$F(S, n) = \begin{cases} S & \text{اگر } n = 1 \\ F(\text{Sub}(S, 1, n-1), n-1) + \text{Sub}(S, n, 1) & \text{اگر } n > 1 \end{cases}$$

(۱) رشته S را برمیگرداند.

(۲) معکوس رشته S را برمیگرداند.

(۳) یک کاراکتر از انتها به رشته S اضافه می‌کند.

(۴) یک کاراکتر به ابتدای رشته S اضافه می‌کند.

(۳۳) فرض کنید یک آرایه ۲۰۰ عنصری مرتب شده باشد. زمان اجرای بدترین، برای پیدا کردن عنصر معلوم X در آرایه A با استفاده از جستجوی دودویی چیست؟

- (۱) ۲۰۰ (۲) ۸ (۳) ۷ (۴) ۱۲

(۳۴) رشته $ABCD$ داده شده است. یلن رشته چند زیررشته دارد؟

- (۱) ۴ (۲) ۵ (۳) ۱۱ (۴) ۱۰

(۳۵) می‌خواهیم حاصلضرب $ABCD$ (A یک ماتریس 13×5 ، B یک ماتریس 5×89 ، C یک ماتریس 89×3 ، D یک ماتریس 3×34 می‌باشد) را پیدا کنیم بطوریکه کمترین تعداد عمل ضرب انجام گیرد. ترتیب ضرب ماتریسها عبارت است از:

- (۱) $(A(BC))D$ (۲) $A((BC)D)$ (۳) $(AB)(CD)$ (۴) $((AB)C)D$

(۳۶) در صورتیکه آرایه مورد جستجو در جستجوی دودویی به صورت $1, 0, -1, 2, 3, 4, 5, 6, 7$ باشد، متوسط تعداد مقایسه‌ها برای جستجوی موفق چیست؟

- (۱) $\frac{27}{9}$ (۲) $\frac{25}{9}$ (۳) $\frac{31}{9}$ (۴) هیچکدام

۳۷) فرض کنید آرایه مورد جستجو توسط جستجوی دودویی به صورت
 $(-۶, ۰, ۷, ۹, ۲۰, ۳۰, ۵۴, ۸۲, ۱۰۱)$ باشد، متوسط تعداد مقایسه‌های مورد نیاز برای حالت
 جستجوی موفق چیست؟

$\frac{۲۸}{۹}$ (۱) $\frac{۱۸}{۹}$ (۲) $\frac{۲۵}{۹}$ (۳) $\frac{۲۶}{۹}$ (۴)

۳۸) تابع بازگشتی چه می‌کند؟

```
int X ( int a[ ], int k , int m , int n )
{
    int f;
    if ( m <= n ){
        f = ( m + n ) / 2 ;
        Switch ( Compare ( a[P] , k ) {
            Case -1: return X ( a , k , f + 1 , n ) ;
            Case ۰: return f ;
            Case 1 : return X( a , k , m , f - 1 ) ;
        }
    }
    return -1;
}
```

۱) جستجوی عنصری در آرایه

۲) مرتب کردن آرایه

۳) پیدا کردن اولین عنصر بزرگتر یا کوچکتر از عدد معین در آرایه

۴) پیدا کردن اولین عنصر کوچکتر از عددی بی‌پایان در آرایه

۳۹) می‌خواهیم چهار ماتریس $A (۳۰ \times ۱)$ و $B (۱ \times ۴۰)$ و $C (۴۰ \times ۱۰)$ و $D (۱۰ \times ۲۵)$ را در
 هم ضرب کنیم $(A \times B \times C \times D)$ حداقل ممکن تعداد عمل ضرب عناصر این ماتریس‌ها
 چند تا است؟

۱۲۵۰ (۱) ۱۴۰۰ (۲) ۲۰۷۰۰ (۳) ۱۱۷۵۰ (۴)

۴۰) اگر $Pat = 'abcabcacab' = P_0 P_1 \dots P_{n-1}$ باشد و داشته باشیم:

$$F(j) = \begin{cases} P_0 P_1 \dots P_k = P_{j-k} P_{j-k+1} \dots P_j & k < j \text{ بزرگترین} \\ -۱ & \text{در غیر اینصورت} \end{cases}$$

مقادیر تابع Pat برای F

برابر است با

- (۱) $-1, 0, 0, 0, 1, 2, 3, 1, 0, 0$ (۳) $1, 1, 1, 1, 1, 0, 0, 0, 0$
- (۲) $1, 0, 0, 0, 0, 2, 3, 1, 0, 0$ (۴) $-1, -1, -1, 0, 1, 2, 3, -1, 0, 1$

(۴۱) مینیمم و ماکزیمم اعداد ذخیره شده در یک آرایه یک بعدی با n خانه، با چند مقایسه بین اعداد ذخیره شده در این خانه‌ها بدست خواهد آمد؟

- (۱) $\frac{3n}{2}$ (۲) $\frac{3n}{2} - 2$ (۳) $\frac{n}{2}$ (۴) $\frac{n+1}{2}$

(۴۲) اگر $a=2$ و $b=4$ و $c=8$ و $d=10$ باشد، ارزش عبارت پسوندی $ab * c + d a - /$ چیست؟

- (۱) -2 (۲) -1 (۳) 1 (۴) 2

۴۲. یک پشته خالی با اعداد ۱ تا ۶ در ورودی داده شده است. اعمال زیر بر روی پشته قابل انجام هستند:

push: کوچکترین عدد ورودی را برداشته و وارد پشته می‌کنیم.

Pop: عنصر بالای پشته را در خروجی نوشته و سپس آن را حذف می‌کنیم.

کدامیک از گزینه‌های زیر را نمی‌توان با هیچ ترتیبی از اعمال فوق به دست آورد؟ (اعداد را از چپ به راست بخوانید)

- (۱) $1, 2, 3, 5, 6, 4$ (۲) $1, 5, 6, 4, 2, 3$
- (۳) $5, 6, 1, 2, 3, 4$ (۴) $6, 4, 3, 5, 1, 2$

۴۳. *stack* با عملیات زیر مفروض است:

الف) عملیات *stack*: مقدار x را وارد *stack* می‌کند *PUSH (X)*:

مقدار بالای *stack* را در x می‌گذارد *pop (x)*:

ب) عملیات صف: مقدار x را در انتهای صف می‌گذارد *Enqueue (x)*:

مقدار سرصف را در x می‌گذارد *Dequeue (x)*:

فرض کنید در ابتدا $stack$ حاوی ۳ عدد صحیح متفاوت دلخواه است. آیا ۱ و ۲ و ۳ اگر در پایان انجام عملیات زیر، $stack$ حاوی همان ۳ عدد به ترتیب صعودی از پایین به بالا باشد، چند ترتیب اولیه در $stack$ برای ۳ عدد مزبور ممکن است؟

pop (x); Enqueue (x); pop (x); Enqueue (x); Dequeue (x); push (x); pop (x); Enqueue (x); pop (x); Enqueue (x); Dequeue (x); push (x); Dequeue (x); push (x); Dequeue (x); push (x);

۱ (۴) ۲ (۲) ۳ (۱) ۴ (۳)

۴۴. بر روی پشته s اعمال زیر تعریف شده‌اند:

$Push(S, x)$: درج x در بالای پشته با هزینه $O(1)$. $Pop(S, x)$: حذف عنصر بالای پشته با هزینه $O(1)$. $Multipop(s, k)$: حذف k عنصر بالای پشته (با فرض آنکه k حداکثر برابر تعداد عناصر موجود s است) با هزینه $O(k)$. اگر N عمل از اعمال فوق به ترتیب دلخواه بر روی پشته S که در ابتدا تهی است انجام شود مجموع هزینه این N عمل در بدترین حالت چقدر است؟

۱) $O(N \log N)$ ۲) $O(N^2)$ ۳) $O(NK)$ ۴) $O(N)$

۴۵. عناصر صف‌های Q_1 و Q_2 از چپ به راست به صورت زیر است (عنصر سمت چپ ابتدای صف است).

$Q_1 = 10, 25, 17, 41, 19, 26, 75$

$Q_2 = 1, 5, 7, 4, 9, 6$

اگر x و y عناصر صف باشند، پس از اجرای برقطعه برنامه ز :

```

Makenull(Q۳)
{
    i = ۰;
    while(not empty(Q۱) and not empty(Q۲))
    {
        i = i + 1;
        x = DeleteQ(Q۱);
        y = DeleteQ(Q۲);
        if (y = i) then AddQ(Q۳, x)
    }
}

```

محتوی صف Q_3 برابر است با:

$$Q_3 = 1, 5, 7 \quad (۴) \quad Q_3 = 10, 41, 26 \quad (۳) \quad Q_3 = 10, 25, 17 \quad (۲) \quad Q_3 = 1, 4, 6 \quad (۱)$$

۴۶. اگر رشته اعداد ۱ و ۲ و ۳ و ۴ و ۵ را به ترتیب $stack$ وارد کنیم کدامیک از خروجی‌های زیر از این $stack$ امکان‌پذیر خواهد بود. (خروجیهای پشته را از سمت چپ به راست بخوانید)

$$\begin{array}{ll} ۲-۳-۵-۱-۴ \quad (۱) & ۵-۴-۳-۲-۱ \quad (۲) \\ ۱-۳-۵-۴-۲ \quad (۳) & ۵-۱-۳-۲-۴ \quad (۴) \end{array}$$

۴۷. اگر رشته اعداد ۱ و ۳ و ۴ و ۵ و ۷ را به ترتیب از سمت راست وارد یک $stack$ کنیم کدامیک از خروجیهای زیر از این $stack$ امکان‌پذیر نیست. (خروجیها را از سمت راست بخوانید)

$$\begin{array}{ll} ۱ \ ۳ \ ۴ \ ۵ \ ۷ \quad (۱) & ۷ \ ۵ \ ۷ \ ۳ \ ۱ \quad (۲) \\ ۴ \ ۵ \ ۳ \ ۷ \ ۱ \quad (۳) & ۵ \ ۷ \ ۳ \ ۴ \ ۱ \quad (۴) \end{array}$$

۴۸. عبارت پسوندی ($Postfix$) معادل عبارت ریاضی $a/b - c + d * e - a * c / d$ کدام است؟ (با توجه به اولویت عملگرها)

$$\begin{array}{ll} ab/c - de * + ac * d / - \quad (۱) & ab/c - d * e + a - c / d / \quad (۲) \\ abc / - d + e * a - c * d \quad (۴) & ab/c - de * ac * - d / \quad (۳) \end{array}$$

۴۹. عبارت پیشوندی ($prefix$) معادل عبارت ریاضی $a/b - c + d * e - a * c$ کدام

است؟ (با توجه به اولویت عملگرها)

$$+-/abc*de*ac \quad (2) \quad +-/abcd*e-ac* \quad (1)$$

$$+-/abcde*-ac* \quad (4) \quad a/b-c+d*e-a*c/d \quad (3)$$

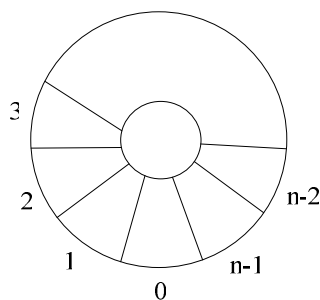
۵۰. سه پشته S_1 و S_2 و S_3 هر یک حاوی دو عدد به شکل زیر می‌باشند:

2	4	6
1	3	5

دو عملگر $pop(i), poppush(i, j)$ به صورت زیر تعریف شده‌اند.
 $poppush(i, j)$ یک قلم از پشته S_i حذف و به پشته S_j اضافه می‌کند.
 $pop(i)$ یک قلم از پشته S_i حذف و سپس آن را چاپ می‌کند. برای چاپ اعداد ۱ تا ۶ به صورت ۱، ۳، ۵، ۴، ۶ عملگر $poppush$ بایستی حداقل چندبار مورد استفاده قرار گیرد؟ اولین عددی که چاپ می‌شود عدد ۱، دومین عدد، عدد ۳ و... می‌باشد.

(۱) ۳ بار (۲) ۵ بار (۳) ۶ بار (۴) ۴ بار

۵۱. کدامیک از فرمولهای زیر، N ، تعداد اقلام در یک صف دایره‌ای را محاسبه می‌کند؟ متغیر F به خانه‌ای که بلافاصله قبل از جلوی صف قرار دارد، (در جهت عکس عقربه‌های ساعت) اشاره می‌کند و متغیر R به عقب صف اشاره می‌نماید.

$$N = n(R - F) \quad (2)$$

$$N = R - F \quad (1)$$

$$N = \begin{cases} n - (R - F) & \text{if } F < R \\ R - F & \text{if } R > F \end{cases} \quad (4)$$

$$N = \begin{cases} n - (F - R) & \text{if } F > R \\ R - F & \text{if } R > F \end{cases} \quad (3)$$

۵۲. عبارت infix زیر را به polish تبدیل کنید.

$$A * (B - D) / E - F * (G + H / K)$$

$$A + B * DEF / GHK / - * - \quad (۲) \quad ABD + * E / FGHK / + * - \quad (۱)$$

$$AB * - DEF / G + HK / * \quad (۴) \quad - * + / KHG / FED * B + A \quad (۳)$$

۵۳. عبارت postfix زیر مساوی است با:

$$۱۲ \quad ۷ \quad ۳ - / ۲ \quad ۱ \quad ۵ + * +$$

$$۸ \quad (۱) \quad ۱۵ \quad (۲) \quad ۰ \quad (۳) \quad ۴ \quad (۴) \quad \text{هیچکدام}$$

۵۴. کم هزینه ترین (از نظر تخصصی حافظه) برای اینکه عناصر یک پشته (Stack) SI را

به پشته دیگری S2 بدون اینکه ترتیب عناصر تغییر یابند، انتقال دهیم کدام است؟

(۱) از طریق یک متغیر (۲) از طریق یک پشته (Stack) اضافی

(۳) از طریق دو پشته (Stack) اضافی (۴) از طریق چند متغیر

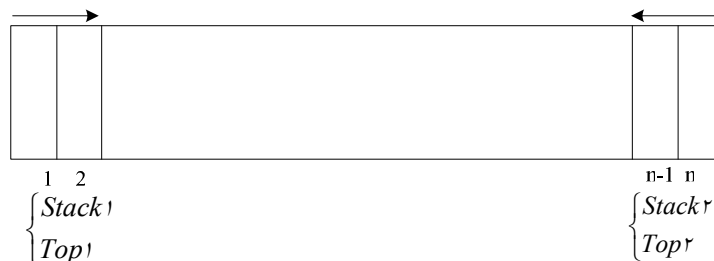
۵۵. منیم تعداد متغیرهای میانی در محاسبه عبارت جبری $ab + cd * / a +$ که به صورت

postfix است، برابر است با ...

$$۱ \quad (۱) \quad ۲ \quad (۲) \quad ۳ \quad (۳) \quad ۴ \quad (۴)$$

۵۶. دو پشته در یک آرایه به اندازه $(1..n)$ پیاده سازی شده اند. اگر Top یکی به خانه خالی

و Top دیگری به خانه پر اشاره کند، شرط پر بودن بردار کدام گزینه می باشد؟

$$Top1 = Top2 \quad (۲) \quad Top1 = Top2 - 1 \quad (۱)$$

$$Top1 > Top2 \quad (۳) \quad \text{هیچکدام} \quad (۴)$$

۵۷. عبارت postfix معادل عبارت $(A + B) * D + E / (F + A * D)$ برابر است با ...

$$AB + D * EFAD * + / + \quad (۲) \quad AB + D * E + F / A + D * \quad (۱)$$

$$AB + DE + FAD * + / \quad (۴) \quad ABDEFAD + * + / + * \quad (۳)$$

۵۸. عبارت پیشوندی (prefix) زیر داده شده است:

$++ a / b - cd / - ab - + c * d 5 / a - bc$

معادل پسوندی (*postfix*) آن کدام است؟

(۱) $abcd - / + ab - cd 5 * + abc - / - / +$ (۲) $ab + cd - ab - cd + / 5 * + ab / c - - - +$

(۳) $ab + cd - ab - + / cd 5 * + / abc - / -$ (۴) $abcd / - + abc - d 5 * abc - + / - / +$

۵۹. یک لیست دو طرفه خطی موجود است.

```
Struct Node{
    char Info;
    Node *next,*perv;
}
```

فرض کنید لیست دارای سرلیست است. زیرا برای کپی کردن این لیست پیشنهاد شده است:

```
Node * Copy(Node *List)
{
    Node *LC;
    LC=NULL;
    if (List!=NULL){
        LC = get node( );
        LC → Info = List → Info;
        LC → next = Copy (List → next);
        if (List → next != NULL)
            List → next → prev = List;
    }
    return LC;
}
```

(۱) این الگوریتم کاملاً درست است.

(۲) این الگوریتم هیچ وقت کاملاً درست عمل نمی‌کند.

(۳) این الگوریتم ممکن است ایجاد خطای زمان اجرا نماید.

(۴) این الگوریتم فقط برای بعضی از لیست‌ها کاملاً درست است.

۶۰. با وجود بودن یلست پیوندی حلقوی به شکل زیر، خروجی حلقه قطعه کد داده

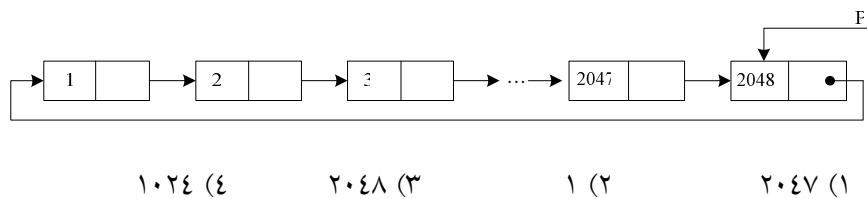
شده چیست؟ فرض کنید هر عنصر لیست پیوندی از دو مولفه *CellData* از نوع

Integer و *Next* از نوع اشاره‌گر تشکیل شده باشد.

```

While(p → next! = p)
{
    p → next = p → next → next;
    p = p → next;
}
Cou t << p → CellData;

```


۶۱. روال زیر چه عملی انجام می دهد؟

```

procedure f(x, y : prt; var z : prt);
var p : prt;
begin
    p := x;  z := x;
    while p ↑ .Link <> nil do
        p := p ↑ .Link;
    p ↑ .Link := y;
end;

```

- (۱) دو لیست پیوندی را به هم وصل (*ConCat*) می کند.
 - (۲) دو لیست حلقوی (*Circular*) را به هم وصل می کند.
 - (۳) دو لیست پیوندی که حداقل یکی از آنها غیر تهی می باشد را به هم وصل می کند.
 - (۴) دو لیست حلقوی غیرمنفی را به هم وصل می کند.
۶۲. چاقای منجلی انجام می دهد؟ (با فرض اینکه نوع *list* اشاره گر است)

```

list x(list L)
{
    list m, t;
    m = NULL;
    while(L){
        t = m; m = L;
        L = L → link
        m → link = t;
    }
    return m;
}

```

(۱) محل دو عنصر در لیست L را جابه‌جا می‌کند.

(۲) لیست پیوندی L را معکوس می‌کند.

(۳) عنصری را از لیست L جابه‌جا می‌کند.

(۴) لیست L را مرور می‌کند.

۶۳. شرط پایان در حلقه *Repeat-Until* قطعه برنامه به پیکان زیر
 یک لیست یکطرفه دوار بدون گره آغازین (*Header Node*) نوشته شده است
 چیست؟

```

P := Start;
If p <> nil then
    Repeat
        Write ln (P ↑ data);
        P := P ↑ Link;
    Until شرط ;

```

$p = \text{Start}$ (۲)

$P \neq \text{Start}$ (۱)

$\text{Link} \neq \text{Start} \uparrow P$ (۴)

$\text{Link} = \text{Start} \uparrow P$ (۳)

۶۴. زیر برنامه g بر روی یک لیست پیوندی یکطرفه کدام عمل را انجام می‌دهد؟

Procedure g(Var Start :Nodeptr);

Var

p,q,r : Nodeptr

Begin

p := Start;

q := NIL;

while p <> NIL **do**

Begin

r := q;

q := p;

p := P ↑ .Link;

q ↑ .Link := r;

End;

Start := q;

End;

(۲) حذف کردن لیست

(۱) پیمایش لیست

(۴) مرتب کردن لیست

(۳) معکوس کردن لیست

۶۵. خروجی رویه برگشتی *WHAT* برای لیست پیوندی یکطرفه زیر چیست؟

procedure WHAT (L)

begin

if L ≠ ۰ then begin

WHAT (Link(L));

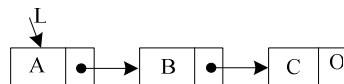
Print (Data (L));

WHAT (Link(L));

Print (Data (L));

End

End;

CBCCBCACBCCBCA (۲)

CCBCCBACCBCCBA (۱)

CBCBCCACBCBCCA (۴)

ACBBACBBACBBA (۳)

۶۶. درخت *T* با *n* رأس مفروض است. اگر این درخت دارای پنج رأس (*node*) از

درجه (*degree*) چهار و شش رأس از درجه سه و پنج رأس از درجه دو باشد،

تعداد برگ‌های آن چقدر است؟

(۴) هیچکدام

(۳) ۱۸

(۲) $2n-2$

(۱) $n-1$

۶۷. رویه زیر را برای یک درخت دودوئی در نظر بگیرید.

```
function Count (tree : pointer) : integer;
begin
    if tree = nil then Count := 0
    elseif tree^.Left = nil and tree^.right = nil then
        Count := 1
    else
        Count := Count (tree^.Left) + Count (tree^.right)
    end;
end;
```

این رویه:

- (۱) تعداد گره‌های یک درخت دودوئی را محاسبه می‌کند.
 - (۲) تعداد برگ‌های یک درخت دودوئی را محاسبه می‌کند.
 - (۳) تعداد گره‌هایی که دارای دو فرزند می‌باشند را محاسبه می‌کند.
 - (۴) تعداد گره‌هایی را که دارای یک فرزند می‌باشند را محاسبه کنید.
۶۸. در یک درخت دودوئی کامل با n گره، حداکثر فاصله بین دو گره کدامیک از پاسخهای زیر است: طول هر بال را واحد فرض کنید.

- (۱) حدود $\log_2 n$ (۲) $2 \log_2 n$
- (۳) حدود $3 \log_2 n$ (۴) $4 \log_2 n$

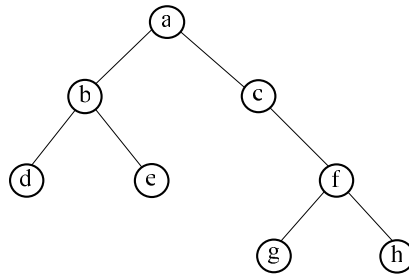
۶۹. در یک درخت دودوئی کامل با n گره، برای هر گره با اندیس i داریم:

- (۱) اگر $i < 1$ باشد، i ریشه است و پدری نخواهد داشت.
- (۲) اگر $2i > n$ باشد آنگاه i فرزند راست ندارد.
- (۳) اگر $i < 1$ باشد آنگاه پدر i در $[i/2]$ است.
- (۴) اگر $2i + 1 > n$ باشد آنگاه i فرزند چپ ندارد.

۷۰. کدام گزینه نادرست است؟

- (۱) بیشترین تعداد گره‌ها در یک درخت دودوئی به عمق $2^k - 1$ است ($k \geq 1$).
- (۲) بیشترین تعداد گره‌ها روی سطح i ام یک درخت دودوئی 2^{i-1} است ($i \geq 1$).
- (۳) در هیچ درخت عادی گره صفر وجود ندارد.
- (۴) در هیچ درخت دودوئی گره صفر وجود ندارد.

۷۱. پیمایش درخت زیر به روش *postorder* کدام است؟

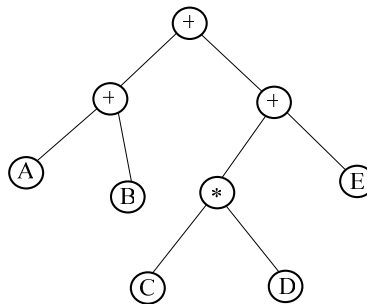
debghfca (۱) abdecfgh (۳) acfhgbed (۲) dbeacgfh (۱)

۷۲. پیمایش پس ترتیبی (*postorder*) یک درخت به صورت DEBFCA می باشد.

کدامیک از گزینه های زیر درخت پیش ترتیبی (*preorder*) آن را نشان می دهد؟

ACEDBF (۱) ABDECF (۳) DABCEF (۲) DBEACF (۱)

۷۳. پیمایش *postorder* درخت مقابل کدامیک از گزینه های زیر است؟

$AB + CD * E ++$ (۲) $++AB + *CDE$ (۱)

$BA + DC * E ++$ (۱) $A * B + C * D + E$ (۳)

۷۴. تابع برای درخت دودویی T چه عملی را انجام می دهد؟

```
Function n(T : tree) : integer;
begin
    n := 0;
    if T ≠ nil then
        if Rchild(1) = nil and Lchild(t) = nil then
            n := 1
        else n := n(R Child(t)) + n(Lchild(t)) + 1;
end;
```

(۱) تعداد برگ های T را می شمارد.

۲) تعداد گره‌های T را می‌شمارد.

۳) تعداد گره‌های دو فرزندی T را می‌شمارد.

۴) تعداد گره‌های غیربرگ را می‌شمارد.

۷۵. یک درخت دودویی کامل با ارتفاع ۷، می‌بایست حداقل چند تعداد گره داشته باشد؟

- (۱) ۶۴ (۲) ۱۲۷ (۳) ۱۲۸ (۴) ۶۳

۷۶. یک درخت دودویی کامل به استغناء از n گره باید چند n داشته باشد؟

$$(1) \left(\sum_{i=0}^{h-2} 2^i \right) + 1 \quad (2) \sum_{i=0}^h 2^i \quad (3) \left(\sum_{i=0}^{h-1} 2^i \right) + 1 \quad (4) \sum_{i=0}^{h-1} 2^i$$

۷۷. کدام گزینه نادرست است؟

(۱) در هر درخت تعداد یالها یکی کمتر از تعداد رأس‌هاست.

(۲) یک درخت، یک گراف همبند بدون دور است.

(۳) در هر درخت هر دو رأس با یک مسیر منحصر به فرد به هم متصل هستند.

(۴) در هر درخت تعداد یالها یکی بیشتر از تعداد رأس‌هاست.

۷۸. عمق یک درخت دودویی کامل با n گره برابر است با:

$$(1) h = \lceil \log_2 n \rceil - 1 \quad (2) h = \lceil \log_2 n \rceil \quad (3) h = \lceil \log_2 n \rceil + 1 \quad (4) h = \lceil \log_2 n \rceil - 2$$

۷۹. بیشترین تعداد گره‌ها در یک درخت دودویی (Binary Tree) با عمق h کدام است؟

$$(1) 2^{h+1} \quad (2) 2^h + 1 \quad (3) 2^h - 1 \quad (4) 2^{h-1}$$

۸۰. کدام گزینه در مورد درخت دودویی نادرست است؟

(۱) در درخت دودویی تهی گره صفر وجود دارد.

(۲) درخت دودویی در حقیقت درختی است که هر گره آن حداکثر ۲ شاخه دارد.

(۳) بیشترین گره روی سطح k ام یک درخت دودویی 2^{k-1} است.

(۴) بیشترین گره‌ها در یک درخت دودویی به عمق $2^k - 1$ است.

۸۱. کدام جمله در ارتباط با درخت دودویی کاملاً صحیح است؟ (i اندیس گره و n

تعداد کل گره می‌باشند).

(۱) اگر $2i \leq n$ آنگاه فرزند سمت راست i در $2i$ است.

(۲) اگر $2i > n$ آنگاه فرزند سمت راست i در $2i$ است.

۳) اگر $2i \leq n$ آنگاه فرزند سمت چپ i در $2i$ است.

۴) اگر $2i > n$ آنگاه فرزند سمت چپ i در $2i$ است.

۸۲. برای هر درخت دودویی غیرتهی، اگر n_o تعداد گره‌های پایانی و n_p تعداد گره‌هایی باشد که درجه ۲ دارند آنگاه:

$$(1) \quad n_o = n_p + 1 \quad (2) \quad n_p = n_o + 1 \quad (3) \quad n_p + n_o = 1 \quad (4) \quad n_p + n_o = 2$$

۸۳. الگوریتم زیر:

```
procedure X(Left, Right, Root, Count)
  if Root = NULL then Count = 0
  else
    Call X(Left, Right, Left[Root], count1)
    Call X(Left, Right, Right[Root], count)
    if Count1 >= Count2 then
      Count := Count1 + 1
    else
      Count := Count2 + 1
    endif
  endif
  return
end x
```

۱) تعداد نودهای یک درخت را محاسبه می‌کند.

۲) تعداد نودهای یک درخت را که بزرگ‌تر از مقدار معینی است به صورت مجالزنگشتی کند.

۳) عمق یک درخت باینری را محاسبه می‌کند.

۴) هیچکدام

۸۴. پردازش زیر را برای پیمایش درخت دودویی نوشته‌ایم: کدامیک از عبارتهای زیر درست است؟

```

procedure trav (r : tree);
begin
    if r <> nil then begin
        trav (r^.left);
        write ln (r^.info);
        trav (r^.right);
    end;
end;

```

۱) اگر جای سطرهای ۴ و ۵ پردازش را عوض کنیم، پردازش برای پیمایش پس ترتیبی به کار می رود.

۲) این پردازش برای پیمایش پس ترتیبی (*postorder*) به کار می رود.

۳) این پردازش برای پیمایش میان ترتیبی (*inorder*) به کار می رود.

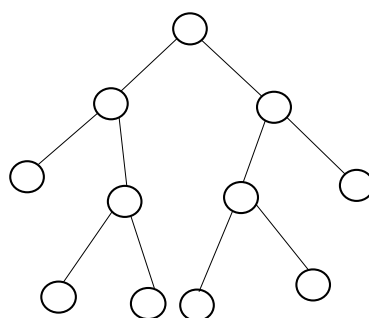
۴) اگر جای سطرهای ۵ و ۶ پردازش را عوض کنیم، پردازش برای پیمایش پس ترتیبی (*preorder*) به کار می رود.

۸۵. تابع *Count* برای درخت دودویی نوشته شده است. مقدار این تابع برای درخت دودویی زیر چیست؟

```

Function Count(T);
begin
    Count := 0;
    if T ≠ 0 then
        Count := 2*Count (Leftchild (rightchild(T))) +
                Count (rightchild (leftchild(T))) + 1
    end;
end;

```


۸ (۴) ۶ (۳) ۵ (۲) ۴ (۱)

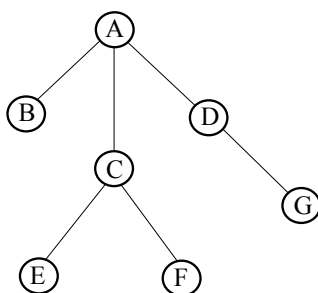
۸۶. عمق درخت دودویی معادل با عبارت محاسباتی $(-a)*b*c-d/e*g+h$

برابر است با:

۷ (۴) ۶ (۳) ۵ (۲) ۴ (۱)

۸۷. خروجی پیمایش *postorder* درخت (توجه کنید که این درخت دودویی نیست)

به قرار است.

FEGDCBA (۲)

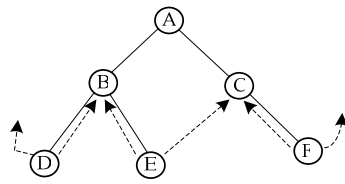
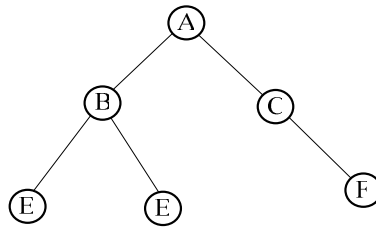
BEFCGDA (۱)

ABCEFDG (۴)

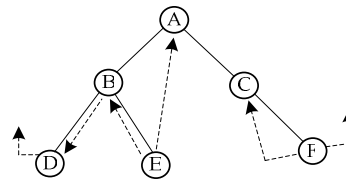
GDFECBA (۳)

۸۸. درخت زیر را در نظر بگیرید. می‌خواهیم این درخت را برای پیمایش *inorder*

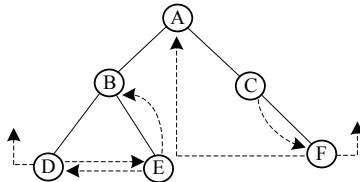
نخی (*threaded*) کنیم. گزینه صحیح را انتخاب کنید.

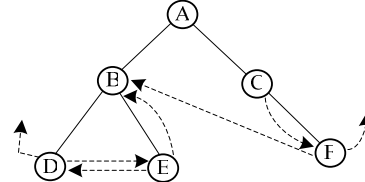
(۲)

(۱)

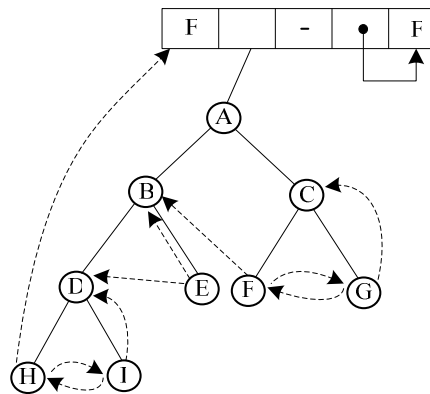

(۴)

(۳)

۸۹. درخت زیر به چه صورت نخ کشی شده است؟

postorder (۲

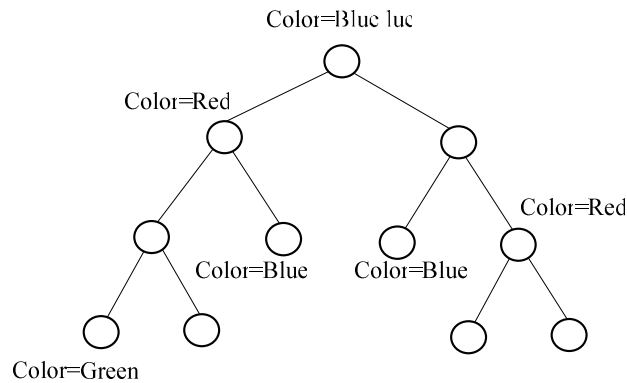
preorder (۱

هیچکدام (۴

inorder (۳

۹۰. در درخت زیر، برای تعدادی از گره‌ها مشخصه *Color* تعریف شده است که رنگ آن گره‌ها را نشان می‌دهد. برای مشخص کردن رنگ یک گره n برنامه زیر را اجرا می‌کنیم:

```
Function FindColor(n):Color;  
begin  
    if n has Color attribute then  
        FindColor := Color(n);  
    else  
        FindColor := FindColor(parent(n))  
    end;  
end;
```


اگر $Find\ Color\ (n)$ برای هر یک از ۱۱ گره‌های درخت فوق اجرا شود، در مجموع چند تعداد رنگ قرمز (*Red*) بازمی‌گردد؟

۵ (۴

۴ (۳

۶ (۲

۲ (۱

۹۱. یک مجموعه A از اعداد صحیح دو به دو نامساوی با n عنصر داده شده است.

می‌خواهیم ساختمان داده‌ای برای A طراحی کنیم تا اعمال زیر را بتوان همواره در

$O(\log_2 n)$ انجام داد:

$Insert(X)$	درج عنصر X در A
$Delete(X)$	حذف عنصر X از A
$Search(X)$	جستجو برای پیدا کردن X در A
$Next(X)$	پیدا کردن عدد بعدی X (کوچکترین عدد بزرگتر از X) در A

کدام یک از ساختمان‌های داده زیر جواب است؟

- (۱) درخت دودویی جستجو (۲) درخت دودویی جستجوی متوازن
(۳) لیست مرتب (۴) درخت نیمه مرتب (*Heap*)

۹۲. کدام یک از گزینه‌های زیر در ارتباط با هر درخت دودویی جستجو با n عنصر غلط است؟

(۱) در حذف تعدادی عناصر از درخت، ترتیب حذف تأثیری در درخت حاصل ندارد.

(۲) متوسط ارتفاع کلیه درخت‌های دودویی جستجو با n المان متناسب است با $\log_2 n$

(۳) اگر n عنصر را از قبل داشته باشیم می‌توان یک درخت دودویی با ارتفاع متناسب با $\log_2 n$ ایجاد کرد.

(۴) می‌توان کوچکترین عنصر را در این درخت با مرتبه $O(\log_2 n)$ حذف کرد.

۹۳. صف اولویت (*Priority Queue*) با استفاده از *Heap* پیاده‌سازی شده است. کدام

یک از عبارات زیر صحیح است؟ n تعداد اقلام در صف اولویت می‌باشد.

(۱) عملگر «پیدا کردن ماکزیمم و حذف آن» از صف اولویت دارای پیچیدگی زمانی $O(1)$ می‌باشد.

(۲) عملگر «اضافه کردن» یک قلم جدید به صف اولویت دارای پیچیدگی زمانی $O(n \log_2 n)$ می‌باشد.

(۳) عملگر «پیدا کردن ماکزیمم» دارای پیچیدگی $O(\log_2 n)$ می‌باشد.

(۴) عملگر «اضافه کردن» یک قلم جدید به صف اولویت دارای پیچیدگی زمانی $O(\log_2 n)$ می‌باشد.

۹۴. می‌خواهیم با وارد کردن مقادیر ۱ و ۲ و ۳ به هر ترتیب دلخواه در یک درخت

تهی دودویی جستجو (Null Binary Search Tree) یک درخت دودویی جستجو با ۳ گره بسازیم. چند درخت دودویی جستجوی متفاوت ممکن است ساخته شود؟

(۱) ۲ درخت (۲) ۳ درخت (۳) ۶ درخت (۴) ۵ درخت

۹۵. آرایه مرتب A داده شده است. تابع زیر برای جستجوی دودویی در A (از اندیس L تا R) برای پیدا کردن x نوشته شده است.

```
Function Search(x : real; L, R : integer) : boolean;
Var M : integer;
begin
    M := (L + R) div 2;
    if (x = A[M]) then return (true);
    if (x < A[M] and (M > L)) then return (search(n, L, M - 1));
    if (x > A[M] and (M < R)) then return (search(n, M + 1, R));
    return false;
end;
```

کدامیک از گزینه‌های زیر در مورد الگوریتم فوق برای جستجوی دودویی در $A[1..N]$ غلط است؟ (منظور از مقایسه، مقایسه x با یک عنصر از A است)

(۱) اگر x در $A[1..N]$ باشد، همواره با حداکثر $O(\log_2 N)$ پیدا می‌شود.

(۲) اگر x در $A[1..N]$ نباشد، پاسخ $false$ همواره با حداکثر $O(\log_2 N)$ مقایسه به دست می‌آید.

(۳) در جستجوی ناموفق برای دو مقدار متفاوت x (که در A موجود هستند) همواره تعداد مقایسه‌ها برابر است.

(۴) حداکثر تعداد مقایسه‌ها (چه موفق چه ناموفق) همواره از $O(N)$ کمتر است.

۹۶. n عنصر با کلیدهای مختلف را می‌توان با استفاده از یک درخت دودویی جستجو T که در ابتدا تهی است به صورت زیر مرتب کرد:

(۱) عناصر را به ترتیب در T درج کن.

(۲) T را به روش «بین ترتیب» (*inorder*) پیمایش کن و عناصر را به همین ترتیب در خروجی بنویس. مرتبه زمان اجرای این الگوریتم به ترتیب در بهترین حالت، بدترین حالت و حالت متوسط (از راست به چپ) کدام است؟

$$O(n \log n), O(n \log n^2), O(n) \quad (2) \quad O(n^2), O(n^2), O(n \log n) \quad (1)$$

$$O(n \log n), O(n^2), O(n) \quad (4) \quad O(n \log n), O(n^2), O(n \log n) \quad (3)$$

۹۷. درخت AVL یک درخت دودویی است که ارتفاع دو زیر درخت هر گره آن حداکثر یک واحد با هم اختلاف دارد. (ارتفاع یک درخت تهی را ۱- فرض کنید) اگر $T(h)$ کمترین تعداد گره برای یک درخت AVL به ارتفاع h باشد، کدام یک از رابطه‌های بازگشتی زیر برای $T(h)$ درست است؟

$$(T(0) = 1, T(1) = 2)$$

$$T(h) = T(h-1) + T(h-2) + 1 \quad (2) \quad T(h) = 2T(h-2) + 1 \quad (1)$$

$$T(h) = T(\lfloor h/2 \rfloor) + T(\lfloor h/2 \rfloor) + 1 \quad (4) \quad T(h) = 2T(h-1) + 1 \quad (3)$$

۹۸. یک درخت دودویی جستجوی T با ۵ گره با برچسب‌های $a_1 < a_2 < a_3 < a_4 < a_5$ را در نظر بگیرید. به گره a_i عدد x_i را نسبت می‌دهیم. فرض کنید $x_1 = 2$ و $x_4 = 1$

$$C_T = \sum_{i=1}^5 x_i (\text{depth}(a_i) + 1)$$

برای $i = 2..5$ می‌خواهیم T را طوری بسازیم که عبارت C_T کمترین مقدار C_T چند است؟

$$16 \quad (4) \quad 15 \quad (3) \quad 14 \quad (2) \quad 3 \quad (1)$$

۹۹. کدامیک از گزاره‌های زیر در مورد درخت‌های دودویی جستجو غلط است.

(۱) n را می‌توان با استفاده از درخت دودویی جستجو با الگوریتم از مرتبه $O(n \log n)$ مرتب کرد.

(۲) ترتیب حذف دو المان مختلف از یک درخت دودویی جستجو مهم نیست و درخت حاصل برای هر دو ترتیب یکسان خواهد بود.

(۳) ارتفاع یک درخت جستجو با n المان می‌توان $n-1$ باشد.

(۴) اگر درخت دودویی جستجوی T شامل عناصر $a_1 < a_2 < \dots < a_n$ و اگر a_i در T هر دو فرزند چپ و راست را داشته باشد در آن صورت a_{i+1} نمی‌تواند فرزند چپ و a_{i-1} نمی‌تواند فرزند راست داشته باشد.

۱۰۰. کدامیک از عبارات زیر صحیح است؟

(۱) یک درخت تصمیم‌گیری که n عدد منحصر به فرد را مرتب می‌کند دارای

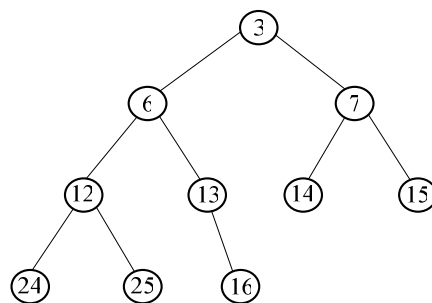
حداکثر عمق $\log_2 n$ می باشد.

(۲) یک درخت دودویی که دارای عمق n می باشد دارای حداکثر n^n برگ می باشد.

(۳) یک درخت تصمیم گیری که n عدد منحصر به فرد را مرتب می کند دارای حداقل عمق $\log_2 n$ می باشد.

(۴) یک درخت دودویی که دارای عمق n می باشد دارای حداقل 2^n برگ می باشد.

۱۰۱. درخت زیر:

(۱) یک درخت (Full) پر است.

(۲) یک درخت کامل Complete است.

(۳) یک درخت جستجوی باینری است.

(۴) هیچکدام

۱۰۲. فرض کنید فرض کنید اعداد ۱ تا ۱۰۰۰ در یک درخت دودویی جستجو ذخیره شده اند

و ما می خواهیم عدد ۳۶۳ را پیدا کنیم. کدامیک از ترتیب های زیر (از چپ به راست)

نمی تواند بیانگر ترتیب دسترسی به عناصر درخت در این قسمت جستجو باشد؟

(۱) ۳۶۳ و ۲۴۵ و ۹۱۲ و ۲۴۰ و ۹۱۱ و ۲۰۲ و ۹۲۵

(۲) ۳۶۳ و ۳۶۲ و ۲۵۸ و ۸۹۸ و ۲۴۴ و ۹۱۱ و ۲۲۰ و ۹۲۴

(۳) ۳۶۳ و ۳۹۷ و ۳۴۴ و ۳۳۰ و ۳۹۸ و ۴۰۱ و ۲۵۲ و ۲

(۴) ۳۶۳ و ۲۷۸ و ۳۸۱ و ۳۸۲ و ۲۶۶ و ۲۱۹ و ۳۸۷ و ۳۹۹ و ۲

۱۰۳. در یک درخت دودویی جستجوی T ، اگر x برگ و y پدر x باشد، کدام گزینه در

مورد مقادیر $a = key[x]$ و $b = key[y]$ درست است؟

(۱) b بزرگترین کلید در T است که کوچکتر از a باشد.

(۲) a کوچکترین کلید در T است که بزرگتر از b باشد.

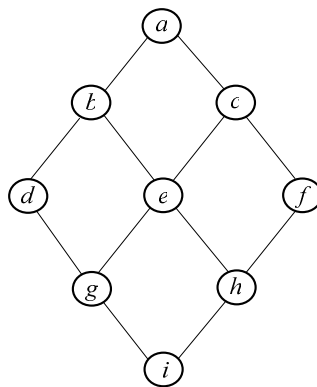
(۳) b کوچکترین کلید در T است که بزرگتر از a باشد.

(۴) هیچکدام از گزینه‌های فوق همواره درست نیست.

۱۰۴. حداکثر تعداد لبه‌های یک گراف جهت‌دار شامل n گره برابر است با:

- (۱) $2n-1$ (۲) n^2-n (۳) n^2-1 (۴) $2n-n$

۱۰۵. پیمایش عمقی (*depth-first search*) گراف زیر چیست اگر از یک گره a شروع کنیم. (به ترتیب از چپ به راست)

(۲) $a.b.d.g.i.h.e.c.f$

(۱) $a.b.c.d.e.f.g.h.i$

(۴) $a.b.d.g.i.h.f.c.e$

(۳) $a.b.c.f.h.e.i.g.d$

۱۰۶. کدام گزینه نادرست است؟

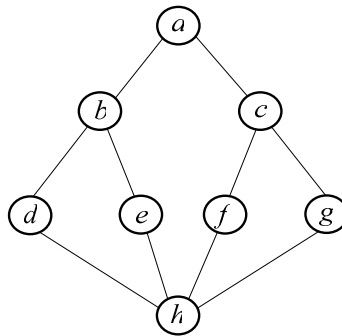
(۱) تفاوتی میان گراف و گراف چندگانه وجود ندارد.

(۲) حلقه یک مسیر ساده که اولین و آخرین رأس آن یکی باشد.

(۳) در یک گراف بدون جهت با n رأس بیشترین تعداد لبه‌ها $n(n-1)/2$ است.

(۴) در یک گراف جهت‌دار با n رأس بیشترین تعداد لبه‌ها $n(n-1)$ است.

۱۰۷. پیمایش عمقی *Depth-First* گراف زیر چه خواهد بود؟ اگر از گره a شروع کنیم. (پاسخ‌ها از چپ به راست نوشته شده‌اند)

(۱) $h.d.e.f.g.b.c.a$

(۲) $a.c.g.g.f.b.c.d$

(۳) $a.b.c.d.e.f.g.h$

(۴) $a.b.d.h.e.f.c.g$

۱۰۸. در گراف G با داشتن درجه تک-تک رئوس (یعنی d_i برای رأس i) و تعداد رئوس (یعنی n) تعداد لبه‌ها عبارتند از:

$$e = \sum_{i=1}^n d_i \quad (۲)$$

$$e = \frac{1}{2} \sum_{i=1}^n d_i \quad (۱)$$

$$e = \frac{1}{2} \sum_{i=1}^n (d_i - d_n) \quad (۴)$$

$$e = \frac{1}{2} \sum_{i=1}^n (d_i + d_n) \quad (۳)$$

۱۰۹. کدام عبارت صحیح نیست؟

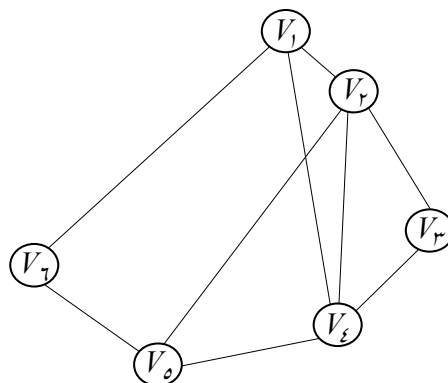
(۱) درختی که تعدادی از لبه‌ها از رئوس را دربردارد، درخت پوشا گفته می‌شود.

(۲) الگوریتم DFS لبه‌های T را به شکل یک درخت پوشا تعیین می‌کند.

(۳) الگوریتم DFS لبه‌های T را به شکل یک درخت پوشا تعیین می‌کند.

(۴) همه گراف‌های متصل با $n-1$ لبه درخت هستند.

۱۱۰. در گراف جستجوی DFS از رأس V_1 منجر می‌شود به

$V_1.V_2.V_3.V_4.V_5.V_6$ (۲)

$V_1.V_2.V_3.V_4.V_5.V_6$ (۱)

$V_1.V_2.V_3.V_4.V_5.V_6$ (۴)

$V_1.V_2.V_3.V_4.V_5.V_6$ (۳)

۱۱۱. گراف جهت‌دار $G(V, E)$ که یک جنگل (forest) است که از ۵ مؤلفه همبند به
ب با تعدیوتیالهای ۵ و ۱۰ و ۱۵ و ۲۰ و ۲۵ تشکیل شده است. تعداد رؤوس
این گراف $(|V|)$ کدام است؟

۸۵ (۴)

۸۰ (۳)

۷۵ (۲)

۷۰ (۱)

۱۱۲. فرض کنید که u و v دو نود در یک گراف بدون جهت باشند. اگر دو مسیر p_1 و
 p_2 وجود داشته باشد آنگاه:

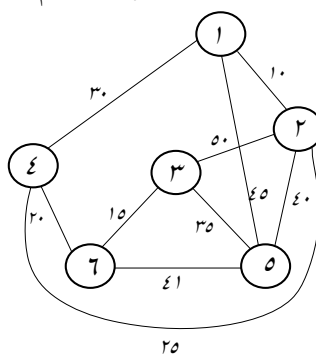
(۲) G دارای سیکل است.

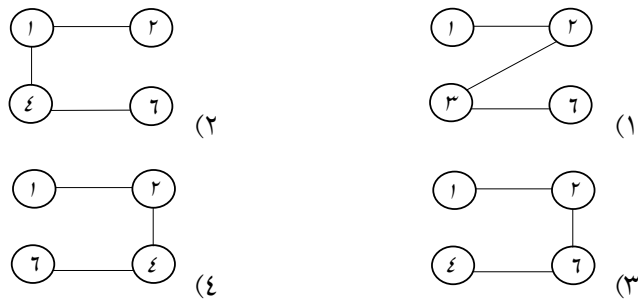
(۱) u و v مجاورند.

(۴) هیچکدام

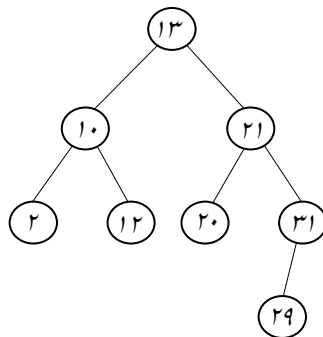
(۳) نمی‌تواند یک گراف باشد.

۱۱۳. اگر برای پیدا کردن درخت پوشای مینیمم زیر از الگوریتم $Prim$ استفاده کنیم
کدامیک از گزینه‌های حاصله در انتهای مرحله سوم الگوریتم را به ما می‌دهد؟

۱۱۴. در شکل زیر کدامیک از انتخاب‌ها روش *Breadth-First Traversal* یک درخت است؟

- (۱) ۱۳، ۲۱، ۱۰، ۳۱، ۲۰، ۱۲، ۲۹، ۲
 (۲) ۱۳، ۱۰، ۲۱، ۳۱، ۲۰، ۱۲، ۲، ۲۹
 (۳) ۱۳، ۱۰، ۲، ۱۲، ۲۱، ۲۰، ۳۱، ۲۹
 (۴) ۱۳، ۱۰، ۲۱، ۲، ۱۲، ۲۰، ۳۱، ۲۹

۱۱۵. فضای موردنیاز برای نمایش یک گراف $G(V, E)$ به روش لیست همسایگی (*Adjacency List*) کدام است؟

- (۱) $O(|E| + |V|)$ (۲) $O(|E|)$ (۳) $O(|V|)$ (۴) $O(|E|, |V|)$

۱۱۶. الگوریتم *Quick Sort* یک رشته n تایی را با چه سرعتی مرتب می‌کند؟

- (۱) $O(n \log n)$ (۲) $O(n)$ (۳) $O(n^2)$ (۴) $O(\log_2 n)$

۱۱۷. اگر یک لیست مرتب شده با n خانه را با استفاده از الگوریتم *Binary Search*

برای یک مقدار خاص جستجو کنیم، تعداد دفعات مقایسه چه خواهد بود؟

- (۱) $O(n/2)$ (۲) $O(n^2)$ (۳) $O(\log n)$ (۴) $O(\log_2 n)$

۱۱۸. کدامیک از موارد زیر صحت دارد؟

- (۱) یک *Heap* همیشه از نوع درخت *Binary Search* می باشد.
- (۲) یک *Heap* همیشه یک درخت دوتایی کامل می باشد.
- (۳) یک درخت دوتایی کامل همیشه یک *Heap* می باشد.
- (۴) یک درخت *Binary Search* همیشه یک *Heap* می باشد.

۱۱۹. کدامیک از موارد زیر در مورد (درخت انتخابی) صحیح است؟

- (۱) گره ریشه کوچکترین مقدار را دارد.
- (۲) هر گره آن بزرگتر از دو فرزند است.
- (۳) گره ریشه بزرگترین مقدار را دارد.
- (۴) مقدار گره ها ترتیب خاصی ندارد.

۱۲۰. بدترین حالت در روش مرتب سازی سریع (*Quick Sort*) چیست؟

- (۱) عناصر لیست به ترتیب معکوس باشند.
- (۲) عناصر لیست از قبل مرتب باشند.
- (۳) یک نیمه لیست مرتب باشد.
- (۴) یک نیمه لیست معکوس باشد.

۱۲۱. چنانچه بخواهیم داده های تکراری را از لیستی حذف کنیم، از کدام ساختار داده ای برای لیست مزبور استفاده می کنیم؟

- (۱) درخت جستجوی دودویی
- (۲) درخت *Heap*
- (۳) پشته
- (۴) صف

۱۲۲. اگر N رکورد داشته باشیم تعداد کل مقایسه در روش *Linear Insertion Sort* برابر است با:

$$\frac{N^2}{2} \quad (۱) \quad \frac{N(N-1)}{2} \quad (۲) \quad \frac{N(N+1)}{2} \quad (۳) \quad \frac{N^2}{4} \quad (۴)$$

۱۲۳. کدام عبارت صحیح نیست؟

- (۱) الگوریتم *Heap Sort* برای مرتب کردن یک لیست n قلمی احتیاج به $O(n \log_2 n)$ زمان و $O(n \log_2 n)$ حافظه دارد.
- (۲) الگوریتم *Quick Sort* برای مرتب کردن یک لیست n قلمی دارای پیچیدگی زمانی $O(n^2)$ در بدترین حالت و $O(n \log_2 n)$ در بهترین حالت می باشد.

۳) الگوریتم *Quick Sort* برای مرتب کردن یک لیست n قلمی دارای پیچیدگی زمانی $O(n)$ در بهترین حالت و $O(n^2)$ در بدترین حالت و حالت متوسط می باشد.

۴) الگوریتم *Quick Sort* برای مرتب کردن یک لیست n قلمی دارای پیچیدگی زمانی $O(n^2)$ در بدترین حالت و $O(n \log_2 n)$ در حالت متوسط می باشد.

۱۲۴. کدامیک از گزینه های زیر صحیح است؟

۱) پیچیدگی الگوریتم *Quick Sort* در حالت متوسط و بدترین حالت با هم متفاوت است.

۲) پیچیدگی الگوریتم *Heap Sort* در حالت متوسط و بدترین حالت با هم یکسان است.

۳) پیچیدگی الگوریتم *Bubble Sort* در حالت متوسط و بدترین حالت با هم متفاوت است.

۴) پیچیدگی الگوریتم *Selection Sort* در بهترین حالت و حالت متوسط با هم متفاوت است.

۱۲۵. الگوریتم *Quick Sort*:

۱) همواره $O(n^2)$

۲) فقط در بدترین حالت یعنی زمانی که داده ها مرتب باشند $O(n^2)$ است.

۳) همواره $O(n \log n)$ است.

۴) سریعترین روش مرتب کردن است.

۱۲۶. کدامیک از جملات زیر در مورد الگوریتم های مرتب سازی درست است؟

۱) الگوریتم سازی مرتب سازی حبابی (*Bubble*) و کوئیک سورت در بدترین حالت یکسان عمل می کنند.

۲) الگوریتم های مرتب سازی کوئیک سورت و *Heap Sort* در بهترین حالت دارای پیچیدگی یکسانند.

۳) الگوریتم های کوئیک سورت و *Heap Sort* در بدترین حالت دارای پیچیدگی یکسانند.

۴) ۱ و ۲

۱۲۷. الگوریتم *Merge Sort* از نظر زمان محاسبه دارای:

(۱) $O(n \log n)$ است. (۲) $O(n)$

(۳) $O(n \log n)$ است. (۴) هیچکدام

۱۲۸. رویه زیر را در نظر بگیرید:

```
Procedure MergeSort (low, high, A)
// A[low...high] is an array Containing Values which
// represents the elements to be sorted //
begin
  if low < high then
    begin
      mid ← [(low + high) / 2]
      MergeSort (low, mid, A)
      MergeSort (mid + 1, high, A)
      Merge (low, mid, high, A)
    end;
  end.
```

رویه *merge* در رویه فوق دو لیست مرتب شده $A[low...mid]$ و $A[mid+1...high]$ ادغام می‌کند. تعداد صداهای انجام گرفته به رویه فوق برای مرتب کردن لیست زیر چیست؟

۵۲۰، ۴۵۰، ۲۵۴، ۸۶۱، ۴۲۳، ۳۵۱، ۶۲۵، ۱۷۹، ۲۸۵، ۳۱

(۱) ۲۳ (۲) ۲۸ (۳) ۱۹ (۴) ۲۰

۱۲۹. کدامیک از گزینه‌های زیر در مورد الگوریتم *Quick Sort* درست است؟ فرض کنید که عنصر اول همواره به‌عنوان محور (*pivot*) انتخاب می‌شود. n تعداد عناصر آرایه ورودی است. اگر آرایه ورودی از قبل مرتب باشد.....

(۱) زمان اجرای الگوریتم $O(n)$

(۲) زمان اجرای الگوریتم $O(n^2)$

(۳) زمان اجرای الگوریتم $O(n \log n)$ است.

(۴) متوسط زمان اجرا $O(n \log n)$ است.

۱۳۰. آرایه زیر یک *Heap* است. برای درج عدد ۹۵ در آرایه به گونه‌ای که آرایه نهایی نیز وضعیت *heap* داشته باشد، چند عمل *exchange* (تعویض دو کمیت) لازم است؟

۱۰۰
۹۰
۸۲
۸۵
۷۴
۷۵
۷۳
۶۸
۷۰

(۱) دو (۲) چهار (۳) شش (۴) هشت

۱۳۱. اگر در الگوریتم مرتب‌سازی سریع (*Quick Sort*) به ترتیب صعودی، عنصر لولا (*pivot*) را همان عنصر اول لیست بگیریم و با استفاده از آن یک بار لیست مرتب نزولی و یکبار دیگر لیست مرتب صعودی را مرتب کنیم. گزینه صحیح برای مرتبه تعداد عملیات اصلی (مقایسه و جابه‌جایی) را در این دو حالت انتخاب کنید.

(۱) هر دو حالت از $O(n \log n)$

(۲) هر دو حالت از $O(n^2)$

(۳) برای لیست صعودی $O(n)$ و برای لیست نزولی $O(n^2)$

(۴) برای لیست صعودی $O(n \log n)$ و برای لیست نزولی $O(n^2)$

۱۳۲. لیست زیر را در نظر بگیرید. اگر عنصر اول لیست یعنی عدد ۹ را به‌عنوان لولا

(*pivot*) اختیار کنیم کدامیک از گزینه‌های زیر می‌توانند خروجی مرحله اول

الگوریتم مرتب‌سازی سریع (*Quick Sort*) باشد؟

(۳، ۱۵، ۶، ۷، ۸، ۱۰، ۹)

(۱) (۱۵، ۶، ۳، ۱۰، ۹، ۸، ۷)

(۲) (۱۵، ۱۰، ۶، ۳، ۹، ۸، ۷)

(۳) (۶، ۳، ۷، ۸، ۹، ۱۵، ۱۰)

(۴) (۶، ۷، ۸، ۹، ۳، ۱۰، ۱۵)

۱۳۳. n گلوله با وزنهای مختلف را می‌خواهیم با یک ترازوی دو کفه‌ای بدون وزنه و با توزین‌های متوالی مرتب کنیم (یک توزین عبارت است از قرار گرفتن دو گلوله در دو کفه ترازو و مقایسه وزنهای آنها). کدامیک از گزینه‌های زیر درست است؟
- (۱) ۳ گلوله را می‌توان حداکثر با ۲ بار توزین کرد.
 - (۲) ۴ گلوله را می‌توان حداکثر با ۴ بار توزین مرتب کرد.
 - (۳) ۴ گلوله را می‌توان در مواردی با ۳ بار توزین مرتب کرد.
 - (۴) هیچکدام

۱۳۴. الگوریتم زیر را برای مرتب‌سازی آرایه A با N عنصر (با اندیس‌های از ۱ تا N) پیشنهاد شده است. در این الگوریتم فرض کنید $Sort(A, i, j)$ عناصر I تا J از آرایه A را با یکی از الگوریتم‌های شناخته شده به صورت صعودی مرتب می‌کند.

- کدام یک از گزینه‌های زیر برای هر N درست است؟
- (۱) تنها اگر $K \leq L$ باشد این الگوریتم درست است.
 - (۲) تنها اگر $K < L$ باشد این الگوریتم درست است.
 - (۳) تنها اگر $N = 3K = 3L$ باشد الگوریتم درست است.
 - (۴) تنها اگر $K = L$ باشد الگوریتم درست است.

۱۳۵. یکی از تکنیک‌های مرتب کردن اطلاعات تکنیک *Linear Insertion Sort* است که در آن برای تشخیص محل آامین رکورد باید رکورد یاد شده را بین $i-1$ رکورد مرتب شده وارد کرد. اگر N رکورد داشته باشیم. تعداد کل مقایسه برابر است با:

$$(۱) \frac{N^2}{۴} \quad (۲) \frac{N(N+1)}{۲} \quad (۳) \frac{N(N+1)}{۴} \quad (۴) \frac{N^2}{۴}$$

۱۳۶. کدامیک از گزاره‌های زیر درست است؟

- (۱) الگوریتم *Quick Sort* و *Heap Sort* هر دو متعادل (*Stable*) است.

(۲) الگوریتم *Quick Sort* از الگوریتم *merge sort* همواره سریعتر است.
 (۳) حداکثر درجه پیچیدگی الگوریتم *Binary Insertion Sort* از *Quick Sort* بهتر است.

(۴) حداکثر درجه پیچیدگی الگوریتم *Quick Sort* بهتر از *Heap Sort* است.
 ۱۳۷. اگر بخواهیم یک لیست متصل (*Linkded List*) که آدرس اول *first* می باشد را با کمترین تعداد عملیات مرتب نماییم (*sort*) جای علامت ؟ در الگوریتم زیر چه مقادیری به ترتیب قرار دهیم:

```
for (p = first; ?; p = p → link)
for (q = ?; q; q = q → link)
    if (p → Data > q → Data)
        Swap(&p → data, &q → Data);
```

$P \rightarrow link$	(۱)	P	(۲)	$P \rightarrow link$	(۳)	P	(۴)	$P \rightarrow link$
$P \rightarrow link$		P		P		P		$P \rightarrow link$

۱۳۸. الگوریتم زیر به کدام روش عمل *Sort* (مرتب سازی) را انجام می دهد؟

```
XSort ( )
{
    For i=2 to n do
    {
        X=A[i] ;
        j= i-1;
        while ( j > 0 and A[j]>X) do
        {
            A[j+1]=A[j];
            j=j-1;
        }
        A[j+1]=X;
    }
} //end X Sort
```

selection (۱)

Insertion (۲)

shell (۳)

radix (۴)

۱۳۹. در الگوریتم Insertion Sort بهترین شرایط و بدترین شرایط به ترتیب از راست به چپ عبارت است از:

- (۱) مرتب‌شده نزولی، مرتب‌شده صعودی
- (۲) مرتب‌شده صعودی، مرتب‌شده نزولی
- (۳) مرتب‌شده صعودی، مرتب‌شده صعودی
- (۴) توالی عناصر ورودی اثری ندارد

۱۴۰. سه آرایه A، B، C هر کدام با n عنصر را در نظر بگیرید. به قسمی که A و C مرتب شده صعودی و B مرتب‌شده، نزولی است همچنین A و B عنصر تکراری ندارند و C دارد. به منظور مرتب‌سازی صعودی الگوریتم‌های Selection Sort و Straight insertion Sort و quick Sort کدام از آرایه‌ها اجرا می‌کنیم. در این صورت می‌توان گفت:

- (۱) برای B پیچیدگی زمانی quick Sort و heap Sort یکسان است.
- (۲) برای C برنامه quick Sort سریع‌تر از heap Sort به پایان می‌رسد.
- (۳) برای C پیچیدگی زمانی Selection Sort و Straight insertion Sort یکسان است.

(۴) برای A اجرای Straight insertion Sort سریع‌تر از quick Sort و Selection Sort به پایان می‌رسد.

۱۴۱. پنج فایل مرتب شده به سایزهای ۵، ۱۰، ۲۰، ۲۵ و ۳۰ داریم. می‌خواهیم از ادغام دوبه‌دو آنها یک فایل مرتب‌شده واحد شامل همه رکوردها بدست آوریم در هر ادغام رکوردهای فایل‌های ورودی ممکن است چندبار از یک فایل خوانده و در یک فایل دیگر نوشته شوند به هر کدام از این نوشتن و خواندن یک جابه‌جایی می‌گوییم. حداقل تعداد کل این جابه‌جایی برای ادغام همه فایل‌ها چقدر است؟

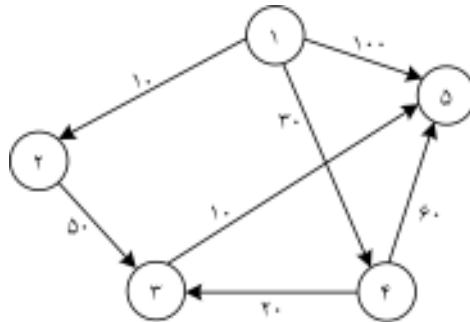
- (۱) ۱۹۵ (۲) ۲۰۰ (۳) ۱۸۵ (۴) ۲۱۵

۱۴۲. برای ادغام (merge) دو آرایه مرتب شده A و B که به ترتیب m و n عنصری هستند حداکثر چند مقایسه لازم است؟

- (۱) $n+m$
- (۲) $n+m-1$
- (۳) $\max(n, m)$

$$\frac{(m+n)(m+n+1)}{2} \quad (4)$$

۱۴۳. در گراف زیر کمترین هزینه از گره ۱ به ۵ دارای مسیری است با طول:

۱ (۱)

۲ (۲)

۳ (۳)

۴ (۴)

۱۴۴. پیچیدگی کدام یک از الگوریتمهای مرتب‌کننده زیر (برحسب تابعی از اندازه ورودی) در حالت متوسط (Average Case) و در بدترین حالت (Worst Case) با هم متفاوت است؟

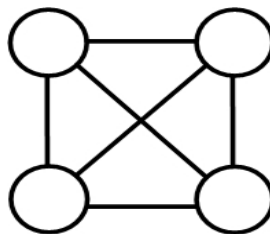
Heap Sort (۳)

Quick Sort (۱)

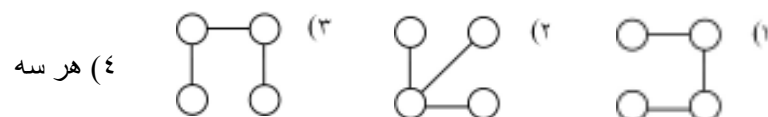
Merge Sort (۴)

Binary Insertion Sort (۲)

۱۴۵. گراف زیر داده شده است:

کدامیک از انتخابهای زیر درخت پوشای این گراف است؟

(۴) هر سه

منابع و مراجع

1. Writing a Correct version of binary search id discussed in the papers J.Bentley, "programming peals: Writing Correct programs, CACM," Vol. 26,1983, PP.1040-1045, and Levisse, "Some Lessons drawn form the history of the binary search Algorighm" The Computer Journal, vol. 26, 1983, pp.154-163.
2. Several texts discuss array representation in C.including T.Plum, Reliable Data Structures in C.Plum Hall.
3. Several texts discuss the Precedence hierarchy used in C.Among the references you night live to Look at are S.Itarbison and G.Steele, C.
4. Data Structure and Algorithm with C.tanen bavn 1994.
5. Prinsiple of duta structure with C.Allis Horwit Z.Sahni. Anderson. 1996.
6. For other representation of trees, see D.Knuth, The art of computer programming: Fandumental Algorithms, Second Edition Addison-wesley.
7. Alfred V.Aho, John E.Hopcroft, and Jeffrey D, Vllman. The Design and Analysis of Computer Aloyritm. Addison-We Log 1974.
8. More details about the primality testing algoritm can be found in Introduction to Algoritms, by T. H. Cormen, C. E.Leiser son, and R. L. Rivest, MIT press, 1990.
9. The Two greedy methods for obtaning minimum – Cost Spaning trees cme clue to R. C. Prim and J. B. Krusked, respectively.
10. R. Floyd, The dynamic programing formulation for the Shourtest-path problem.
11. Kruskal, J.B, on the shortest Spaning subtree of a graph and the trauelig salesman problem, proceedings of the American me The matical Jonranal, Vol 7, 1956.
12. Prim, R. C., Shortest Connection networks and Some generalizations, Bell System technical Jonrnal, Vol 36, 1957.
13. Horwowitz, E, S., Sahni and D. Mehta, Dutu Structures and Algorithem in Ctt, Computer Science, press, 1995.
14. Horowitz, E. S. Sahni and S.Reja Sekaran, Computer Algoritms, W. H. Freeman and Company, 1998.

۱۵. جعفر تنها - احمد فراهی؛ تحلیل و طراحی الگوریتم، انتشارات پیام نور، ۱۳۸۶.